

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Mirkóczki Ádám, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	18455
Megemlékezés a magyar tudomány ünnepéről.....	18455
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	18456
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18457
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP)	18459
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18460
<i>Firtl Mátyás</i> (KDNP).....	18462
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18464
<i>Staudt Gábor</i> (Jobbik)	18466
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	18468
<i>Gyórfly Balázs</i> (Fidesz)	18470
<i>Dr. Fazekas Sándor</i> földművelésügyi miniszter	18472
Az áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása	18473
A Kúria elnökének „A Kúria 2014. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében” címmel benyújtott beszámolójának elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása	18474
Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2014. évi beszámolója elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása	18474
A legfőbb ügyésznek az ügyészség 2014. évi tevékenységéről szóló beszámolójának elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása	18475
A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	18475
A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	18475
A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18475
Az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18476
A Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18477
A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	18477

Egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	18477
A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18478
A magyar szórvány napjáról szóló országgyűlési határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18479
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2014. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	18479
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2016. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	18479
A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	18479
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	18480
A Magyarország és a Belga Királyság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	18481
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	18481
Felszólalók:	
Csöbör Katalin , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18482
Horváth Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	18483
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	18484
A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	18485
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	18485
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18487
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18489
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	18493
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18495
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	18497
Kónya Péter független	18502
Gúr Nándor (MSZP)	18506
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	18510
A vad védelmével, a vadgazdálkodással, valamint a vadászattal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	18514
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter, a napirendi pont előterjesztője	18514
Felszólalók:	
Gyórfy Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	18519
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18521
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18525
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	18527
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	18530
Varju László független	18535
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18537
Font Sándor (Fidesz)	18540
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	18541
Egyed Zsolt (Jobbik).....	18541
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	18543

Sallai R. Benedek (LMP).....	18544
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18547

A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról

szóló törvényjavaslat általános vitája	18551
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz) a napirendi pont előterjesztője.....	18552

Felszólalók:

Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18554
Farkas Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18555
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18558
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18559
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	18563
Egyed Zsolt (Jobbik).....	18568
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18569
Kepli Lajos (Jobbik).....	18570
Sallai R. Benedek (LMP).....	18572
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18574
Kepli Lajos (Jobbik).....	18576
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18577
Sallai R. Benedek (LMP).....	18578
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18580
Egyed Zsolt (Jobbik).....	18581
Sallai R. Benedek (LMP).....	18581
Magyar Zoltán (Jobbik)	18582
Egyed Zsolt (Jobbik).....	18583
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza	18584

A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról

szóló törvényjavaslat általános vitája	18586
Gyórfy Balázs (Fidesz) a napirendi pont előterjesztője	18587

Felszólalók:

Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18588
Font Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18589
Harangozó Gábor Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18590
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18595
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	18597
Varju László (független).....	18600
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	18602
Sallai R. Benedek (LMP).....	18603
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	18603
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	18606
Sallai R. Benedek (LMP).....	18608
Gyórfy Balázs (Fidesz)	18610
Boldog István (Fidesz)	18612
Magyar Zoltán (Jobbik)	18613
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	18614
Boldog István (Fidesz)	18614
Harangozó Gábor István (MSZP).....	18615
Sallai R. Benedek (LMP).....	18617
Gyórfy Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza	18620

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény

módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	18622
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	18622

Felszólalók:

Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18624
--	-------

<i>Herínges Anita</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18625
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18626
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	18628
<i>Herínges Anita</i> (MSZP)	18630
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18631

A pálinkáról, a törkölypálinkáról és a Pálinka Nemzeti Tanácsról szóló 2008. évi

LXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	18633
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	18633

Felszólalók:

Font Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18635
Harangozó Gábor István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18638
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18640
V. Németh Zsolt (Fidesz)	18641
Harangozó Gábor István (MSZP)	18643
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18643

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény, valamint az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV.

törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	18644
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	18644

Felszólalók:

Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18647
Herínges Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18648
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18652
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18652
Manninger Jenő (Fidesz)	18656
Rig Lajos (Jobbik)	18657
Herínges Anita (MSZP)	18657
Manninger Jenő (Fidesz)	18658
Kepli Lajos (Jobbik)	18658
Herínges Anita (MSZP)	18659
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18660

Napirend utáni felszólalók:

Kulcsár Gergely (Jobbik)	18662
Ander Balázs (Jobbik)	18663

Az ülésnap bezárása	18666
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, CZERVÁN GYÖRGY államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
15. ülésnapja

2015. november 3-án, kedden

(9.00 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 15. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! 190 évvel ezelőtt, 1825. november 3-án a pozsonyi országgyűlésben a képviselők a **Magyar Tudós Társaság** alapításának ügyét tárgyalták. Gróf Széchenyi István e vita során tette meg történelmi jelentőségű felajánlását, miszerint jószágának egyévi jövedelmét áldozza fel egy magyar nyelvű tudományos intézet alapítására. Ennek nyomán az 1825-27. évi XI. törvénycikk mondta ki, hogy a Tudós Társaság, vagyis a későbbi magyar akadémia felállíttassék. Széchenyi kezdeményezéséhez többen csatlakoztak, így az 1827. évi XI. törvénycikk már 250 ezer forint alaptőkével mondhatta ki az akadémia megalakulását. A Tudós Társaság 1830-ban alakult meg.

2003-ban az Országgyűlés törvényt alkotott arról, hogy november 3-át, az egykori pozsonyi vita és a felajánlás napját a magyar tudomány ünnepévé nyilvánítja, és ezzel kifejezi azt, hogy hazánk fejlődésében meghatározó szerepet játszik a tudás, az oktatás és a kutatás-fejlesztés, továbbá hogy az Országgyűlés kötelessége, hogy minden lehetséges módon elősegítse a tudományos tevékenység és a tudósok elismerését. Ezeket az elveket Alaptörvényünk megerősítette. Magyarország biztosítja a tudományos kutatás és a művészeti alkotás szabadságát, továbbá a tanulás és a tanítás szabadságát. Az állam törekszik az új műszaki megoldásoknak és a tudomány eredményeinek az alkalmazására.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tudománytörténet lapjaira sok neves magyar tudós neve került fel. Büszkén tekinthetünk a magyar Nobel-díjasok névsorára, és tudósaink, diákjaink napjainkban is számos nemzetközi tudományos elismerésben részesülnek. A bennünket körülvevő világ megismerése, a tapasztalatok feldolgozása és a felhalmozott tudás továbbadása a jövőben is fontos társadalmi feladat lesz. A tudományos kutatások és a belőlük fakadó fejlesztések valódi gazdasági húzóerőt jelentenek, de fontos a hétköznapi emberekhez is közelebb hozni az itt elért eredményeket. Ezt a célt szolgálja a magyar tudomány ünnepe és a köréje fonódó rendezvény-sorozat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti

felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Mi az Orbán-kormány valódi politikája?” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Orbán Viktor miniszterelnök a 2014-es kampányban annyit mondott a Fidesz elképzeléseiről, hogy folytatjuk. Sokan mondták akkoriban, hogy a kormánynak nincs semmiféle programja, és azt sem tudja, hogy mit tegyen a zsákutcába jutott magyar gazdasággal. Pedig az előző és a mai Orbán-kormánynak is volt és van gazdaságpolitikai programja, és a kettő között nincs semmiféle különbség. Pontosan ugyanolyan káros volt Magyarország számára 2014 előtt, mint ma. Épp attól szenvednek rengetegen ebben az országban, hogy az Orbán-kormány makacs módon ragaszkodik ahhoz a gazdaságpolitikához, amelynek elveit még az elődjeitől örökölte. Olyan dogmákhoz ragaszkodik a kormány, amelyek tarthatatlansága napról napra egyre nyilvánvalóbb, és amelynek ára minden egyes nappal magasabb lesz.

Az Orbán-kormány valódi gazdaságpolitikájának lényege a kiszolgáltatott, olcsó munkaerő, a helyi vállalkozások életképtelenségben tartása, az erőforrások elpazarolása, a valódi értéket teremteni képes tudás leértékelése, egyszóval: összeszerelő ország. Ez látszik a multiknak juttatott bőkezű támogatásokon, az oktatás szétverésén és kivézetetésén, a magyar kisvállalkozók helyett a holdudvarhoz tartozó vállalkozók támogatásán.

Az LMP már többször felhívta a kormány figyelmét arra az elhibázott gazdaságpolitikára, amelyben az ipar húzóereje az autógyártás, amikor a kormány elsősorban nem a hazai kis- és középvállalkozásokra épít, amikor a költségvetési támogatások döntő részét a multinacionális vállalatok kapják, amikor az országot összeszerelő országgá süllyeszti. Az adatok a torz gazdasági szerkezetéről beszélnek, a multinacionális cégek és az autógyárak dominanciájáról, a kis- és középvállalkozások kiszolgáltatott helyzetéről.

Az ipari termelés 22 százalékát az autógyártás adja. Az autógyártás teljesítménye sokszorosa a gyógyszergyártásának, de eltörlül mellette minden más iparág, így az élelmiszeripar is. Az élelmiszeripar részesedése fele az autógyártásnak, pedig kiváló mezőgazdasági adottságokkal rendelkezünk, és élelmiszerre mindig szükség van. Az autógyártás ezzel szemben rendkívül konjunktúraérzékeny ágazat, az ország kiszolgáltatottságát mind politikai, mind gazdasági értelemben növeli. A kormány azt gondolja, hogy ez biztosítja a maximális hatalomkoncentrációt, illetve a túlélésükhöz szükséges erőforrások lefoglalását. Hogy az országnak ez nem jó? Szétszakad és belerokkan? Az nem számít.

Ehhez járul a gazdasági környezet állandó változtatása, amit a kormány erénynek gondol; hisz a meglepetés erejében. Csak épp a vállalkozások, leginkább

a hazai kisvállalkozások nem szeretik ezt, mert évek munkáját képes tönkretenni egyetlen pillanat alatt. Aki ma akar valamit, az kivándorol. Így veszíti el az ország az életerejét, legaktívabb polgárait. Pedig nem volna olyan nehéz megtalálni az országnak a hasznos utat: oktatás és oktatás. Nincs olyan ország a földön, amely úgy tört volna ki a perifériális helyzetéből, legyen az Finnország vagy Szingapúr, hogy nem fektetett mindenfélét az oktatásba. Erre épülhetnek azután a magasabb hozzáadott értéket előállító munkahelyek. A béreket pedig már most emelni kell a munkára rakódó adók csökkentésével, egyrészt azért, hogy méltó megélhetést garantáljon mindenkinek, másrészt azért, hogy a kivándorlást lassítsuk. A méregdrága és adósságcsapdába taszító atomenergia helyett a megújulókat kell fejleszteni és az energiahatékonyságba beruházni, és a hazai erőforrásokra kellene támaszkodni, a magyar munkavállalók és vállalkozók érdekeit képviselni a multik vagy az orosz gazdasági terjeszkedés kiszolgálása helyett.

Összeszerelő ország helyett, autógyárak idecsábítása helyett a magas hozzáadott értéket képviselő ágazatokat kellene támogatni. Ehhez, még egyszer, az oktatás és innováció kiemelt támogatására van szükség a jelenlegi leépítés és akadályozás helyett. Valódi verseny kell, ahol a tehetség és a szorgalom az érvényesülés kulcsa, nem pedig a politikai kapcsolatok. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem meglepő, hogy az ellenzéki pártok nem ismerik el Magyarország és a kormány gazdasági teljesítményét. Ezek közül az LMP most már egyre jobban hangoztatja, hogy nem ért egyet a kormány és az ország gazdaságpolitikájával és a teljesítményével. Igaz, hogy alternatívát viszont nem tud adni. Nem csoda, hiszen nehéz is lenne, mert Magyarország teljesítményét egyébként az LMP-vel szemben elismeri az Európai Unió, az Európai Unió Bizottsága, mert ha nem ismerné el, akkor biztosan nem engedték volna, hogy Magyarország kikerüljön 2013-ban a túlzottdeficit-eljárásból, és egyébként nem módosítanák rendre Magyarország gazdasági növekedési kilátásait és a makroszámokat.

Magyarország teljesítményét elismeri az IMF, az az IMF, amelynek 2010-ben megköszöntük a szolgálatait, és azt mondtuk, hogy nem szeretnénk az IMF rabságában, függőségében élni, és nem szeretnénk, hogyha az finanszírozná az országot, mert cserébe olyan társadalompolitikai intézkedéseket várt volna el Magyarországtól, a magyar kormánytól, ami vállalhatatlan, az lényegében egyenlő lett volna a megszorítások politikájával.

(9.10)

Az LMP-vel szemben a hitelminősítők elismerik Magyarország teljesítményét, mert pozitív kilátásokat mondanak, és remélhetőleg a közeljövőben bekövetkezik végre a felminősítés is. És Magyarország teljesítményét egy nemzetközi szervezet, az OECD is elismeri, hiszen rendre szintén az Európai Unióhoz hasonlóan javítja Magyarország gazdasági kilátásait és teljesítményét.

Ezért nagyon sokat kellett dolgozni, hogy ezek a nemzetközi szervezetek és a hitelminősítők elismerjék az ország teljesítményét. Ha visszagondolunk, az első fontos lépés az volt, hogy a már említett IMF-nek megköszöntük a hitelezési szolgáltatását, és ezzel lényegében a magyar kormány Magyarország sorsát gazdaságpolitikai szempontból a saját kezébe vette. Aztán következtek a gazdaságélénkítő intézkedések, így például a munkahelyvédelmi programok, amelyek több százezer ember munkahelyét segítették. Éppen az ön által említett kisvállalkozások részesültek belőle legnagyobb mértékben, hiszen a kormány is tudja azt, hogy a magyar kis- és középvállalkozások a foglalkoztatottak kétharmadának adnak közvetlen munkát.

Következtek a munkahelybővítést teremtő támogatások, amelyek azon vállalkozásoknak szóltak, akik képesek arra, hogy a piacukat bővítsék, hogy a termelésüket növeljék, hogy munkahelyet tudjanak teremteni. Ehhez az európai uniós források támogatási rendszerét kellett átalakítani és a vállalkozók irányába fordítani.

De szintén jelentős lehetőséget kaptak az elmúlt években az építőipar szereplői a beruházások növekedésével, illetve más egyéb tekintetben is, hiszen az európai uniós források hatékonyabb felhasználásával éves szinten közel 20 százalékra nőtt a beruházási teljesítmény. De át kellett alakítani Magyarország pénzügyi rendszerét, a hitelezést is, ebbe a Magyar Nemzeti Bank segített be a nemzeti hitelprogramjával, amely több száz milliárd forintot tudott így pumpálni a magyar gazdaságba.

Nagyon fontos, hogy a kormány, ellentétben az ön állításával, tudja azt, hogy az oktatásnak a jelentősége a szakképzésben, a magyar gazdaság teljesítményében megkerülhetetlen, és kimagaslóan fontos, hogy a duális képzés a helyét megkapja a magyar társadalomban és ezáltal a gazdaság teljesítményét növelje, hogy olyan képzések induljanak felsőoktatási szinten és szakképzési szinten, amelyre a gazdaságnak is szüksége lesz. Nagyon fontos dolog az, hogy a 2014-2020-as európai uniós forrásokat deklaráltan a gazdaság felé fogjuk irányítani, és ennek 60 százaléka alapvetően a gazdaságot fogja szolgálni: a munkahelyteremtést, a munkahelyek bővítését.

Jó lenne, *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ha egyszer az LMP is elismerné az ország és a kormány ezen teljesítményét. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Korózs Lajos képviselő úr, MSZP képviselőcsoport: „A szociális munka nemzetközi napja” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Ahogy elnök úr a címben ismertette, ma van a szociális munka nemzetközi napja, bár rendszerint a magyar civil szervezetek ezt november 11-én, 12-én szokták megtartani, így lesz ez az idén is, hiszen a jövő héten a kesztyűgyárban a Szociális Szakmai Szövetség koordinálásával egy nagyszabású konferenciával emlékeznek erről a napról.

A szociális munka napján azt gondolom, hogy soha nem látott szükség van a szociális területen dolgozók munkájára, annak a közel 80 ezer embernek a munkájára, akiknek sajnálatos módon egy részük már elhagyta az országot vagy elhagyta a pályát.

Egyre-másra jelentek meg az elmúlt hetekben - lévén közel két héttel ezelőtt volt a szegénységellenes világnap - civil szervezetek, kutatóműhelyek különböző elemzése. Elég, ha utalok az OECD nagyszabású felmérésére, a Magyar Tudományos Akadémia és a Társi kutatására, a Habitat Magyarország múlt héten publikált lakhatási szegénységgel kapcsolatos tanulmányára és a Máltai Szeretetszolgálat egy elemzésére. Elszomorító kép rajzolódik ki Magyarországról, hiszen ha az akadémiai elemzést nézzük, akkor egyértelműen megállapítják az Akadémia kutatói, hogy Magyarországon a társadalom 38 százaléka deprivációban él - ez egy szociológiai fogalom, nyugodtan fordíthatjuk egyébként szegénységnek is, bár ez sokkal bővebb definíció -, és 21 százaléka a társadalomnak súlyos deprivációban él. Ez azt jelenti, hogy az indikátorrendszer alapján, amely alapján mérik ezt a mutatót, legalább háromban hiányt szenved. A társadalom 75 százaléka nem tud egy váratlan kiadást finanszírozni, a társadalom kétharmada, 67 százaléka nem engedhette meg magának, hogy egy hétre elmenjen nyaralni, és minden negyedik háztartás, a háztartások 25 százaléka nem tudta megfelelően fűteni az otthonát.

Kedves Barátaim! Szomorú kép ez. Szomorú kép, mert ha csak a fűtési szezon kezdetét vesszük alapul, az világlik ki ebből az elemzésből, hogy 498 ezer háztartás az, amely nem tudja megfelelően fűteni az otthonát, és számomra a legmegdöbbentőbb adat nem is ez volt, hanem az, amikor világosan látszott, hogy 250 ezer háztartásban a XXI. század derekán nincs mosógép, és a társadalom 25 százaléka nem tud megfelelően étkezni.

Nem akarom sorolni, a továbbiakban a Habitat vizsgálatára szeretnék kitérni. Kedves Barátaim! Ebben a vizsgálatban az állapított meg, hogy másfélmillió ember él lakhatási szegénységben Magyarországon, 30 ezer fő a hajléktalanok száma, 555 ezer háztartásban beázik a tető, vizes, penészes, dohos a lakás, és 800 ezer háztartás energiaszegénységben

él. A nagycsaládosok 31 százalékában, a gyermeküket egyedül nevelő szülők háztartásában pedig 36 százalékban energiaszegénynek minősítették ezeket a háztartásokat.

Döbbenetes adat, hogy az önkormányzatok a birtokukban lévő lakásoknak csak a felét adják ki szociális bérlakásként, amely az összes lakásállománynak mindösszesen másfél százaléka. Az Európai Unióban az utolsó helyen kullog Magyarország ebben a mutatóban, és a múlt évben a lakásprivatizáció kapcsán 126 500 lakást adtak el a települési önkormányzatok.

Kedves Képviselőtársaim! Ki kell hogy térjek a tegnapi népjóléti bizottsági ülésre. Tegnap a Népjóléti bizottság tárgyalta azt a nemzeti minimumot, amely a gyermekekéhez felszámolására irányult, és ezt megelőzte egy nyilatkozat, amelyet többek között fideszes képviselők is aláírtak, személyében Csöbör Katalin képviselőtársam.

A tegnapi nap folyamán a Népjóléti bizottságban az a gyalázat napja volt! A fideszes többsége leszavazta ezt a kezdeményezést, ezt az indítványt, és az elnök asszony, Selmeczi Gabriella azt üzenté az éhező gyerekeknek, hogy egyenek rezsicsökkentést. Akkor, amikor a nemzet kazánházát építik Felcsúton, azt üzeni, hogy nincs szükség erre a nemzeti minimumra (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), a másik napirendben azt üzeni, hogy nincs szükség a minimálnyugdíj megemelésére, azt gondolom, hogy ettől szörnyűbb dolog nem történhet a magyar Országgyűlésben. (*Az elnök ismét csenget.*) Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalásra Rétvári Bence államtitkár úr kíván a kormány nevében válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

(9.20)

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egy héttel ezelőtt hasonló felszólalása volt Korózs képviselő úrnak, akkor is számokat mondott azzal kapcsolatban, hogy Magyarországon hány tíz- vagy százezren vannak, akik egyes szociális mutatók esetében valóban nélkülözést szenvednek, nélkülözésnek vannak kitéve. Ugyanakkor két dolgot elfelejtett mondani: azt, hogy ezek száma összességében mennyivel csökkent a Fidesz-KDNP kormányzása óta, mennyi volt a szocialista időszakban, és ha egyenként, külön-külön nézzük az egyes számokat, milyen pozitív elmozdulás tapasztalható az elmúlt időszakban. Amikor arról beszélt, hogy a deprivációs mutató kapcsán a szegénységi kockázatnak kitett emberek száma mekkora, akkor azt az egyetlen dolgot felejtette el elmondani, hogy ez az elmúlt években 241 ezerrel csökkent. 241 ezerrel kevesebb

ember van most kitéve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés valamilyen kockázatának, mint volt a szocialista kormányzás idején.

Lehet, hogy ezek a számok sokak számára ijesztően hangzanak, de három-négy-öt évvel ezelőtt még inkább ijesztőek voltak az akkori szocialista gyakorlat eredményeként. Őn azt mondta, hogy az emberek egynegyede számára nem biztosított a teljes, egészséges étkezés. Ezt úgy mérik, hogy kétnaponta a húsételfogyasztás kinél engedhető meg és kinél nem. Ez most 27,2 százaléknál jelent problémát. De pár évvel ezelőtt ez 33 százalék volt. Lehet, hogy most az állampolgárok egynegyedénél ez probléma, de amikor a szocialisták voltak kormányon, egyharmadának volt ez probléma, azóta 580 ezer fővel csökkent azok száma, akiknél ez a szegénységi kockázat kimutatható.

De ugyanígy az évi egyhetes üdülést már 700 ezerrel többen engedhetik meg maguknak, mint pár évvel ezelőtt. Ez nyilván köszönhető az adócsökkentések politikájának, az emelkedő kereseteknek, a bővülő foglalkoztatásnak vagy az Erzsébet-programnak, amely mind olyan személyeknek kínál üdülési lehetőséget, akik ezt egyébként nem engedhetnék meg maguknak, mert nem lenne rá fedezetük.

A lakás megfelelő fűtése: csodálom, hogy képviselő úr ellenzéki képviselőként ezt hozza fel, hiszen ha van olyan kérdés, amiért a Fidesz-KDNP sokat tett, akkor ez pontosan az. A rezsicsökkentések politikája sikeres, hiszen egyrészt a rezsitarozások, rezsikintlévőségek a 140 milliárd fölötti összegről 70 milliárdra csökkentek, és most már 250 ezerrel kevesebben mondják, hogy ez problémát jelent nekik, mint jelentett ezelőtt pár esztendővel. Azt hiszem, ez igazi siker minden kormányzatnak. Nem tudom, ki büszkélkedhet azzal, hogy a saját kormányzása idején nemhogy nem emelkedett a rezszi ára, de csökkent, és nemhogy nem emelkedtek a rezsitarozások, de megfeleltek. Azt hiszem, hogy bármelyik szocialista kormány is büszke lett volna erre, de önök igazából csak azt tudják mondani, hogy nyolc év alatt tizenötször emelték a rezszi árát Magyarországon.

De ha azt nézzük, hogy anyagi okokból kinek nincs autója, azt látjuk, hogy ezek száma is 70 ezer fővel csökkent. Itt is javultak a mutatóink. S éppen ezért bővült azok köre, akik megtakarítani tudnak. A megtakarítások száma 8 százalékkal emelkedett; nem a kintlévőségeké, nem az adósságoké, hanem a megtakarításoké.

Ami a „Nemzeti minimum” programot és a gyermekétkeztetést illeti: tisztelt képviselő úr, nem az önök kormánya, hanem a Fidesz-KDNP-kormány volt az, amelyik oly mértékben azonosult a célokkal, amit a nemzeti minimumhoz csatlakozók kitűztek, hogy teljes mértékben ingyen rendelkezésükre bocsátotta a Budapest Sportarénát, hogy ott egy rendezvényt, egy félnapos, 12 órás koncertet tudjanak tartani, és ezzel is felhívják mindenki figyelmét - nemcsak a kormányzatét, hanem civil szervezetek, egyházi szereplők és mindenki más figyel-

mét -, hogy figyeljünk oda erre a kérdésre, mert ez egy fontos és lényeges kérdés. Ez a kormány ingyenesen biztosította a szervezők részére ennek a napnak a lehetőségét, pontosan a figyelemfelhívás céljából.

S azt hiszem, hogy azokért a célokért, amiket megfogalmaztak, amelyek túlmutatnak egy országgyűlési határozaton és inkább a költségvetési törvényben kell hogy megjelenjenek: mi nem nemzeti minimumot, hanem költségvetési maximumot nyújtottunk. Őn nem tud mutatni a rendszerváltás óta egyetlenegy magyar kormányt sem, amely gyermekétkeztetésre arányaiban bármilyen vetítésben - költségvetési vetítésben, egy gyerekszámra eső vetítésben vagy GDP-arányos vetítésben - többet költött volna szociális gyermekétkeztetésre, mint a Fidesz-KDNP. Őn is emlékezhet, hogy önök 29 milliárd forintot költöttek erre, az idén 58 milliárdot költ erre a kormány a központi költségvetésben, és a jövő évben 70 milliárd fölé emelkedik ez az összeg.

Azt hiszem, hogy sem ebben, sem a szociális nyári étkeztetésben nem láthat olyan időszakot, mint az idej, amikor, ha jól emlékszem, 144 ezer gyermekhez jutott el a nyári szociális étkeztetés, de a 3 milliárdos összeg biztos, hogy rekord, mert ilyen mértékű költségvetési felelősségvállalása soha semmilyen kormánynak nem volt Magyarországon, mint a Fidesz-KDNP-nek a gyermekétkeztetés kapcsán. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Firtl Mátyás képviselő úr, KDNP: „Polgári, keresztény, erős Magyarország, identitását megőrző Európa” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt héten emlékeztünk meg 1956. október 23-áról, amikor a magyarok példát mutattak Európának, az egész világnak, hogy miként kell harcolni az emberhez méltó értelmes életért, a létet megsemmisítő, a lelket megnyomorító, Istent és az emberi életet nem tisztelő kommunista ideológiát megvalósítók ellen. Akkor a nemzet máig ható önbecsülésére és erejére talált. Magyarország erkölcsi és politikai példát mutatott az egész világnak.

A héten pedig a nemzeti gyász emléknapján emlékeztünk arra, hogy miként tiporták el a szabadságharcunkat, amelyet kegyetlen megtorlás követett, ami elől százezreknek kellett menekülni. Igen, mi magyarok tudjuk, hogy mit jelent igazán menekülni, mert menekülteként érkeztünk az osztrák táborokba. Itt engedtesék meg a családunk példáját bemutatnom, hogy az akkori helyzetet összevessem a mostanival. Sógorom a soproni vasöntő épületéről a vörös csillag levételében tevékenyen részt vett, és nem volt más választása, menekülnie kellett a családjával, együtt a nővéremmel, a 3 éves unokaöcsémrel, a 4 hónapos unokahúgommal, jómagam 7 évesen az édesanyámmal. Tehát tudom, mit jelent, amikor egy család menekül, és a traiskircheneri tábor-

ban jogkövető módon várja, hogy valamely ország befogadja. A magyar menekültek azonos kultúrkörnyezetből érkezve tudtak integrálódni úgy, hogy második otthonukban megbecsült polgárok lettek. A mostani invázióban ránk zúduló tömegre mindez nem érvényes. A törvénytelenül érkezőknek többnyire az integrációval alapvető gondjaik vannak, lásd Stockholm vagy Berlin példáját.

Tisztelt Ház! A kormány mindent megtesz, hogy megvédje a magyar családokat, országunkat, mindazt, amit felépítettünk, munkával létrehoztunk. A jog szerint is menekültek menedéket találnak, de jogos elvárásunk, hogy betartsák a törvényeinket, mindazokat az előírásokat, amelyek az ő itt-tartózkodásukat szabályozzák. Elvárásunk, hogy az eddigi munkánk közös eredményeit ne tegyék tönkre - ezt kívánja a rend, a befogadó ország iránti tisztelet -, mint ezt valamennyi magyar menekült megtette 1956-ban. Magyarország betartja a genfi egyezményt, a dublini III.-at és a schengeni egyezményt egyaránt. Határaink nyitva vannak, a határátkelési pontokon menekülteként bárki beléphet az országba, és számára védelmet biztosítunk. De egyetlen gazdasági bevándorlót sem kívánunk befogadni.

A magyar emberek iránti közös felelősségünk, hogy az Országgyűlés olyan felhatalmazást adjon, amely a betelepítési kvótáról szóló uniós döntést nem támogatja. Az európai értékek védelmében számunkra Magyarország az első, a magyar családok az elsők, minden magyar település az első, és minden más csak utána következik. Csak erős nemzetállamok tudják olyan erőssé tenni Európát, hogy az identitását megőrizze, hogy Európa ne veszítse el mindazt, amit a közös megteremtése területén elérünk. Ma Európa egy anarchikus állapot felé sodródik. Meggyőződésünk, hogy az egyetlen magyar és európai esélyünk a polgári, keresztény, erős Magyarország és az identitását megőrző Európa.

Az évezredes zsidó-keresztény kultúra értékeire, az európai értékrendünkre alapozott meggyőződésünk, hogy a nemzetállam biztosítja a demokrácia alapértékének, a közjónak a legjobb védelmét. Ezért Európának össze kell fognia, mint ahogy a viseigrádi 4-ek is bebizonyították, hogy csak közös összefogással lehet megfékezni a migránsválságot, és helyreállítani az európai határok védelmét. A közös célunk az lehet - amiben az Európai Uniónak is részt kell vállalnia -, hogy a migránsok a saját hazájuk boldogulásáért tegyenek meg mindent.

Tisztelt Ház! Köszönettel tartozunk a magyar rendőrségnek, a honvédségnek, a Bevándorlási Hivatal munkatársainak a helytállás emberfeletti teljesítményéért, és minden civilnek, aki segített. Erősítse őket és minden magyart a kormány helytállása és határozottsága a migránsinvázió kezelésében. Az elismerést kiváltó erkölcsi politika példája, hogy az emberektől kapott felhatalmazás szerint felelősséggel védi meg határainkat, családjainkat, értékeinket, eredményeinket és egyben Európát. Közös felelősségünk, hogy egy erős, keresztény Európa kerüljön ki a

migránsválságból, a schumani eszmékre alapozódva, mert Európa vagy keresztény lesz vagy nem lesz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(9.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, ha rendeznénk az Európai Unióban egy versenyt, hogy mondjanak egy olyan politikust, aki a bevándorlásról ugyanazt mondja ma, mint amit mondott egy hónapja, fél éve vagy egy éve, akkor talán Orbán Viktor lenne az egyetlen, aki ugyanazt mondaná. Hiszen kevés európai politikust ismerünk, akinek véleménye ne változott volna ebben a kérdésben. Itt, a magyar parlamentben is sokfajta változást értünk meg, de az európai politikában még inkább. Hiszen lehet sok mindent sokféleképpen nevezni, de most már a külső határok megvédését mindenki nagyon fontosnak tartja, és ennek eszközében, a határárpítésben, a kerítésépítésben is lassan egyetértenek. Bár most már tudjuk, hogy mi a különbség a német nyelv és az „osztrák nyelv” között - idézőjelben mondom természetesen -, az egyiknél kerítésnek hívják, a másiknál pedig kapu-oldalépitménynek hívják ugyanazt a dolgot.

Nos tehát, ha végignézzük az európai politikusokat, az európai politika változását, akkor azt láthatjuk, hogy Magyarország az egyetlen ország, amelyik az első pillanattól felismerte a modern kori népvándorlás veszélyeit. Felismerte, hogy miként kell ezzel kapcsolatban fellépni, miként kell megvédeni az Európai Unió külső határait, ezzel megvédeni a belső szabad mozgást, és hogyan kell azoknak az embereknek, akik tényleg nehéz helyzetbe kerültek, a saját hazájukban vagy a szülőföldjükhöz legközelebb segítséget nyújtani, így segíteni őket, hogy visszatérjenek békésen a saját országukba, saját szülőföldjükhöz. Hiszen bízunk benne, hogy a legtöbbször ezt szeretné. E mellett a vélemény mellett következetesen csak Magyarország tartott ki, mindenki más most már ehhez mérheti saját véleményét.

Az különösen elszomorító, amikor magyar politikusok, akik a bevándorlók kapcsán a teljes határnyitást, a teljes meghívót, a korlátok nélküli letelepítést tartják legfontosabb célkitűzésüknek, pont ők szólalnak meg az utóbbi napokban a határon túli magyarok ellenében, visszavonván tőlük állampolgári jogosítványaik egy részét, így például a határon túli magyarok szavazati jogát. Nagyon beszédes, hogy igazából, akik a bevándorlókkal kapcsolatban a legmegengedőbbek lettek volna, a határon túli magyarokkal kapcsolatban ők lennének a legszigor-

rúbbak. Ebből is látszik, hogy van a nemzeti politika, és van a másik része a politikának, amelyik nem a magyar nemzet érdekeit tartja elsőknek.

Képviselő úr is arra utalt vissza, hogy ezelőtt 59 esztendővel, amikor az '56-os forradalom után sok magyar, kétszázezernyi magyar elmenekült az országot megszálló szovjet csapatok elől, akkor mindenki magával vitte az útlevelét, a munkakönyvét meg a diplomáját, és az elsők között ezeket mutatta be azoknak a hatóságoknak, amelyek befogadták őket. Ehhez képest a modern kori népvándorlásban azt tapasztaljuk, hogy a magyar határ előtt mindenki eldobja az útlevelét, és másfajta identitást diktál be egy magyar hatóságnak vagy egy osztrák hatóságnak, egy magyar hatóságnak vagy egy svéd hatóságnak, és teljes mértékben követhetlenné teszi, hogy hol van, hol jár.

Akár a kvótákról beszélünk, akár a szigorított szabályok szerinti, európai politikusok által említett kitoloncolásról beszélünk, abban az esetben, ha valaki nem regisztrál, sem a nevét, sem az ujjlenyomatát, sem a születési dátumát nem tudjuk pontosan, hogy fognak vele szemben fellépni a német vagy más hatóságok? Hogy fogják tudni őt mint jogcím nélkül az Európai Unióban tartózkodót kiutasítani, kitoloncolni az Európai Unióból, ha nem is tudják, hogy mi a neve, ha nem is vették le az ujjlenyomatmintáját, nem is tudják beazonosítani őt? Mekkora problémát fog ez jelenteni azoknak a nyugat-európai országoknak, amelyek megpróbálnak kitoloncolni illegális bevándorlókat, de rájönnek, hogy ők eltűnnek a hatóságok látómezejéből, mielőtt ezeket a hatósági intézkedéseket foganatosítani tudnák, és nem is tudják pontosan, hogy kit keresnek?

Ebből látszik, hogy ismételten beigazolódtott Magyarország politikája és az a veszély, amire felhívtuk a figyelmet, hogy ha bejutnak az országba, akár az illegális bevándorlók, akár másfajta, illegálisan itt tartózkodó emberek, nincs már lehetőség arra, hogy őket az Európai Unió területéről kitoloncolják, hiszen beazonosítani sem tudják majd őket a későbbiekben, az eljárás végén. Nagyon fontos tehát, hogy olyan személyekkel állunk szemben, akik nagyon sokszor az integráció minimumát sem juttatják, az integrációs szándék, együttműködés minimumát sem; például az útlevelek eldobásából is ezt láthattuk.

Ezért mond Magyarország egyértelmű nemet a kötelező betelepítésre, ezért mondtunk nemet az egyszeri kvótára és az állandósított, automatikus kvótára is. Hiszen mint azt az MTA is a kutatóintézeti jelentésében leszögezte, 10 évre elengedő utánpótlása van a bevándorlási hullámnak az Európai Unióba, 10 éven keresztül ugyanilyen mértékben fognak afrikai és ázsiai országokból érkezni illegális bevándorlók. Abban az esetben, ha az Unió hatályaba lépne az automatikus kvótákat, egyfajta kvótameghívót adna mindenkinek, hiszen egy egyértelmű eljárásba kerülne be.

Így mondhatjuk, hogy az Unió terve értelmetlen, jogtalan és veszélyes is. Ezért az Unión belüli hatá-

rokat nekünk meg kell védeni, és ennek nagyon fontos része az Unió külső határainak biztosítása. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Valakik szétlopták az országot, ez vitathatatlan. A kérdés csak az, hogy meglesznek-e valaha a felelősök.” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Többször konkrét korrupciós ügyeket olvastunk az önök fejére itt az Országgyűlésben. Ezt még meg is fogjuk tenni, de egy gyakori válasz az, hogy miért nem tettétek feljelentést tenni. Ugye, ezáltal is Antall örököseinek tekinthetjük önöket, aki azt mondta, hogy tetszetek volna forradalmat csinálni, és a felelősséget megpróbálta áthárítani. Csakhogy mi tettünk feljelentéseket. Tettünk feljelentéseket, tisztelt Ház, csak ezeket a feljelentéseket elutasították.

Erre önök azt mondhatnák, hogy ha ezek a feljelentések nem értek célba, akkor Magyarországon lehet, hogy nincs is korrupció. Hiszen megtettük, elutasították, le van zárva a dolog. Ezzel csak az hibádzik, kedves képviselőtársaim, hogy valakinek el kellett lopni 25 év alatt ezt az országot. És ha a számokat megnézzük, akkor el is lopták. Negyedszázad alatt, csak a legjelentősebb kimutatásokat idézve, ebben az országban nagyjából legalább az államadósság 2,5-szeresét kilopták az országból. És ezt nem mi mondjuk, hanem nemzetközi, offshore-vagyonok kimentését kutató szervezetek. Legutóbb a magyar sajtóban is megjelent módon a Tax Justice Network szervezet, amely azt mutatta ki, hogy Magyarország világviszonylatban a 12. legtöbb pénzt vesztett ország, és olyan országokat utasítunk magunk mögé, mint Ukrajna, Törökország, Kazahsztán, és Európában abszolút az elsők vagyunk. No, nem az egy főre jutó pénzkilopásokban - abszolút értékben! Egy tízmilliós országról beszélünk. Még a brit kutatókat is meglepte ez a kimutatás.

Azt is el kell mondjam, hogy ez az egész 25 év garnitúrájának a felelőssége, szám szerint egyébként közel 250 milliárd dollárról beszélünk. De azért mondtam, hogy 2,5-szerese az államadósságnak, mert az olyan iszonyatosan nagy pénz, hogy tulajdonképpen a nullákat is nagyon nehéz leírni mögé. Látjuk, ellopta valaki, a felelősöket szeretnénk megtalálni. Azt, hogy ki volt ez, nyilván a nyomozó hatóságoknak kellene kiderítenie, és a mindenkori kormánynak kellene elősegíteni, hogy ezek meglegyenek. Viszont a pénz hiányzik.

Közben azt látjuk, hogy politikusaink olyan lakásokban, olyan házakban élnek, amelyek 15-20 évi legális jövedelmüket meghaladják, a jelentős életvitelükről nem is beszélve. Ezért kezdeményeztük a kötelező vagyonelkobzást, ha valaki nem tudná bizo-

nyítani a politikusok közül, hogy legális módon jutott a jövedelméhez, és ezt persze egy vagyonosodási vizsgálattal kellene kiegészíteni minden ciklus végén, természetesen a hozzátartozókra is kiterjedően. De ehhez elsősorban a hozzátartozók vagyonyilatkozatait is nyilvánosságra kellene hozni.

Senkit nem lep meg, de sajnos az ügyészség nem kezd azzal sem semmit, hogy a piaci ár többszöröséért kelnek el közbeszerzések, beruházások történnek. Novák Előd képviselőtársam feljelentésére, aki pont egy hirdetési ügyben tett feljelentést, az ügyészség például úgy gondolta, hogy még nyomozást sem érdemes indítani, amikor többszörös áron, közpénzből kerül kiadásra egy feladat.

És természetesen panasszal nem élhetünk, mert az önök által módosított törvények kapcsán egy országgyűlési képviselő nem sértettje azoknak a közpénzlopásoknak, amelyeket feltártunk, és amelyek miatt feljelentéseket tettünk. Az is nagyon érdekes, hogy Simicska Lajos cégei addig tudtak nyerni, amíg Orbán Viktorral jó barátságban volt. Miután a médiában is látható módon megromlott a kapcsolat, alig nyernek a cégei. Ez is milyen nagyon érdekes dolog! És nem sajnálom, kedves Pócs képviselőtársam, hanem arról van szó, hogy mindenki látja, mi folyik ebben az országban. Önök is látják, csak nem foglalkoznak vele.

Aztán a BKV-nál kifizethetnek több százmillió végkielégítéseket, nem is önök alatt, hanem az előző kormányoknál, és még ezekben az ügyekben sincs elszámoltatás. Tehát az egész politikai garnitúra ebben a tekintetben összeér. És, igen, bíróság, ügyészség, főleg az ügyészség. Független ügyészséget szeretnénk! Azt szeretnénk, hogy a tárgyaló ügyész független legyen, ne egy parancsuralmi rendszerben az ügyészségi vezető mondják meg, hogy neki vádat kell emelnie vagy a vádat éppen ejtenie kell. Mert ma tökéletesen ez történik.

De említhetném egy nagyon rafinált módját a pénzkimentésnek vagy pénzcsinálásnak, a letelepedési államkötvényt is. Bejön 204 milliárd forint abból, hogy az állam kiárulja a letelepedési jogot, és becslések szerint 50-60 milliárd forint meg offshore-cégeknél jutalékként landol.

(9.40)

Hát hol élünk? Ez körülbelül a negyede annak az összegnek, ami az államhoz bejön, az is csak állampapír formájában. Ezért mondtuk azt, hogy dupla büntetést kell, igen, a politikusoknak, a politikusbűnözőknek kiszabni, és azt szeretnénk, hogyha soha nem évnélnek el ezek a bűncselekmények.

Ez egy szigorú dolog? Igen, szigorú dolog, de felhívnam a figyelmüket, hogy senkinek nem kötelező, hogy politikusnak álljon; ha viszont politikusnak áll, akkor végképp nem kötelező, hogy a közpénzeket ellopja. Ha viszont ezt megteszi, akkor számoljon a következményekkel! Köszönöm szépen. *(Taps a*

Jobbik padsoraiból, valamint dr. Vitányi István is tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország demokratikus jogállam, ahol senki nem állhat a törvények fölött. Aki a törvényeket megszegi, annak viselnie kell a következményeit!

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország Kormánya a zéró toleranciát hirdette meg a korrupcióval szemben; minden korrupciós bűncselekményt, ami a hatóságok tudomására jut, üldöznek. Azt a célt tűztük ki magunk elé, hogy Magyarország a korrupcióval legkevésbé fertőzött országok között legyen. Ennek a célnak a megvalósítása érdekében szigorú törvényeket hoztunk; olyan szervezeteket hoztunk létre, mint a Nemzeti Védelmi Szolgálat, ami a belső büntetőrendészeti és bűnmegelőzési szervezet, amelynek kifejezetten célja a korrupciós bűncselekmények megelőzése és felderítése. Ezeknek a céloknak a megvalósítása érdekében a kormány elkötelezett. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)* Tudjuk azt, hogy a korrupcióval szemben holnap mindig többet kell tenni, mint amit ma teszünk vagy tegnap tettünk. Ezért a kormány elszánt, hogy a szükséges törvényeket és a szükséges szervezeteket ennek érdekében létrehozza.

De, tisztelt képviselő úr, mi nemcsak beszélünk a korrupció visszaszorítása érdekében *(Derűltég és közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között: Hát, ezt ti tudjátok...)*, hanem teszünk is a korrupció visszaszorításáért. A Jobbiknak nem kérdésekkel, hanem válaszokkal kellene meg is szólalnia. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Kovács Béla! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Valljanak végre színt Európa legnagyobb politikai korrupciós botrányáról, amelyben a Jobbik európai parlamenti képviselője, Kovács Béla példátlanul súlyos bűncselekmény gyanújába keveredett.

A magyar emberek és a Jobbik szavazói pedig szeretnék végre választ kapni arra, hogy milyen érdekek miatt fedezi Vona Gábor a mai napig Kovács Bélát, annak ellenére, hogy a hét végén adott interjújában már elismeri, idézem: nem tenné tűzbe a kezét Kovács Béláért. A Jobbik maga sem tudja, hogy mi zajlik a saját pártján belül, nem tudja, hogy miért fedezi ezt a súlyos korrupciós gyanúba keveredett európai parlamenti képviselőt. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)*

Az emberek jogos elvárása a bűnözés csökkentése, a bűnözőkkel szembeni hatékony, gyors, törvényes fellépés. Önök számos alkalommal számon kérik a kormányon, hogy mit tettünk a korrupció visszaszorításáért. Tisztelt Jobbik-frakció! Itt a lehe-

tőség, valljanak színt, álljanak a nyilvánosság elé, tárják a nyilvánosság elé azokat az ismereteket, amelyeket erről az esetről, erről az ügyről tudnak. Mondják el az igazságot, tisztelt képviselőtársaim!

De nemcsak ebben az ügyben, nemcsak ebben a kérdésben tanúsít hamis magatartást a Jobbik, hanem úgy, ahogy mondtam, 2010 őszén fogadta el a parlament azt a törvényjavaslatot, az egyes rendészeti tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, amely a Nemzeti Védelmi Szolgálatot hozta létre. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Ez a törvény, a Nemzeti Védelmi Szolgálat létrehozásáról szóló törvény egy nagyon fontos eszközt adott a korrupció elleni küzdelemben a magyar hatóságok kezébe, és ezt a törvényt nem szavazták meg. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: 1996-ban sem...)* Meg lehet nézni a parlamenti jegyzőkönyveket *(Dúró Dóra: Meg lehet!)* a Nemzeti Védelmi Szolgálatról, amely 2011. január 1-jén kezdte meg a tevékenységét. Ezt a törvényt, amelyet egyébként 2010-ben fogadott el a parlament, nem támogatták, nem szavazták meg.

Ezzel szemben a kormány 2015 áprilisában elfogadta a 2015-2018. évekre szóló nemzeti korrupció-megelőzési programot, valamint a 2015-2016. évre szóló intézkedési tervet. Ezen program hatóköre a korábbiaktól eltérően már túlmutat a közigazgatáson, intézkedéseket fogalmaz meg például az üzleti élet tisztasága ügyében is. A célkitűzések határozott végrehajtást követelnek meg, csak az hozza meg a kívánt eredményt. Az pedig, hogy van-e eredménye az eddigi munkának, engedjék meg, hogy hadd idézzem az Európai Unió 2011. évi antikorrupciós jelentését, amelyből a következőt szeretném idézni: „Magyarország azon országok közé tartozik, azon országok között van, ahol a legnagyobb csökkenést mutatja a nemzeti közigazgatási intézményen belül a korrupció.” Tehát ez egy olyan eredmény, amelyet az Európai Unió illetékes szakhatósága Magyarország számára megállapított.

Természetesen, mint ahogy elmondtam, nem elégedhetünk meg soha az elért eredményekkel, mindig többet kell tenni, és hogyha egyetlen korrupciós bűncselekményről is van tudomásuk, akkor, tisztelt képviselő úr, az önök kötelessége, hogy a büntető törvénykönyvben is idézett módon és azoknak a következményeknek a figyelembevételével az illetékes hatóságok felé bejelentést tegyenek, mert azt gondolom, hogyha ezt megteszik, akkor tesznek igazán a korrupció megelőzése érdekében.

Tisztelt Képviselő Úr! Valljanak színt, álljanak a nyilvánosság elé, fedjék fel a *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* lapjait! Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Közbeszólás ugyanott: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Győrffy Balázs képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Az ellenzék a magyar gazdák ellen fordult”. Megadom a szót, képviselő úr.

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy tűnik, hogy hiába soroljuk az érveinket az állami földek értékesítése mellett, az ellenzék továbbra sem akarja vagy nem tudja megérteni azokat. Míg mi azon dolgozunk, hogy segítsük a magyar gazdálkodókat, addig az ellenzéki képviselők az Országház falai között, illetve a baráti médiumokon keresztül ontják magukból a félrevezető információkat és a hamis vádakot.

Miért nem látják be, tisztelt képviselőtársaim, hogy az állami földek értékesítése a magyar gazdák érdekeit és a magyar termőföld védelmét szolgálja? El kellene végre fogadniuk, hogy a magyar föld a magyar gazdánál van a legjobb helyen; nem az államnál, nem a külföldieknél, még csak nem is a nagybirtokosoknál, hanem a magyar gazdálkodóknál. *(Dr. Szél Bernadett folyamatosan közbeszól.)*

A mintegy 350-380 ezer hektár, korábban egyébként a gazdák tulajdonában lévő állami termőföld értékesítése egyszerre több célt is szolgál. Megerősödnek a kis-közepes családi gazdaságok, megte-remtődnek a hosszú távú beruházások lehetőségei, így a gazdálkodók egyébként versenyképesebben tudnak termelni. És ne menjünk el emellett, hiszen ez nagyon fontos. Meggyőződésem, hogy csak az eredményes gazdálkodás tudja garantálni azt, hogy a magyar termőföld hosszú távon is magyar tulajdonban maradjon.

És mindezek mellett így megakadályozzuk, hogy külföldiek kezére jusson a magyar termőföld. Magyarország a magyaroké, tisztelt képviselőtársaim. A kormány ezt az elvet vallja, legyen szó akár bevándorlásról, akár földbirtok-politikáról, akár bármi másról. 102 ezer gazda számára nyitjuk meg a lehetőséget a földvásárlásra. *(Dr. Szél Bernadett: Mészáros Lőrinc...)*

Az értékesítés nyilvános és teljesen átlátható módon történik. A 3 hektár alatti területek esetében az eddig megszokottak szerint nyilvános hirdetésekön keresztül történik, 3 hektár fölött pedig nyilvános árverésekre kerül sor. Egyes sajtóhírekkel ellentétben erre nem Fejér megyében, hanem Győr-Moson-Sopron, Heves, Nógrád, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Vas megyében, illetve a fővárosban kerül sor két hét múlva, november 16-án először. Ezt a következő héten, november 23-án a többi megye folytatja.

Az árveréseken a helyi piaci ár plusz 10 százaléka lehet a minimális kikiáltási ár, és szögezzük le, árejtésre lehetőség nincs. Egy sor garanciális elem van a törvényben azért, hogy elejét vegyünk a spekulációknak, a befektetési célú földvásárlásoknak, a tulajdon felhalmozásának, és valóban azokat részesítsük előnyben, akik a földet megművelik, és abból is akarnak megélni. Három éve helyben lakó, magyar állampolgárságú földművesek vásárolhatnak földet, de úgy, hogy a tulajdonukban lévő földterületekkel együtt maximum 300 hektárt birtokolhatnak. Az államot pedig a szerződés kötéstől számított 20 évig visszavásárlási jog illeti meg, amelynek biztosítására 20 éves terhelési és elidegenítési tilalom lép életbe.

Ez a gazdáknak egyébként akkor is lehetőség, ha azonnal nem tudják használni a földet. Képzelnék el, erdőt is vesznek a gazdálkodók, ezt jellemzően egyébként unokáik számára.

Ezek a tények, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, nem azok a csúsztatások, hazugságok, amelyekkel önök szándékosan félre akarják vezetni a közvéleményt. Az önök gazdaellenes politikája nem ismer határokat. A baloldali ellenzék, amellett, hogy továbbra is a spekulánsok és a nagybirtokosok érdekeit képviseli, most azon munkálkodik, hogy külföldiek kezébe adja a termőföldet. Emlékezzünk, képviselőtársaim, ezt tették kormányon is. Ha önökön múlt volna, zsebszerződéseken keresztül 600 ezer hektár föld már külföldi tulajdonban volna. *(Balla György: Úgy van!)* Hogy a Jobbik mit vall, éppen milyen érdekek mentén, teljességgel kibogozhatatlan. Nyilván ezt az dönti el, hogy éppen milyen érdekeket kell kiszolgálni, honnan fúj a szél. *(Felzúdulás és hangok a Jobbik padsoraiból, többek között: Jaj! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

(9.50)

Elfelejtették volna képviselőtársaim, hogy néhány évvel ezelőtt *(Zaj. - Folyamatos közbeszólások. - Az elnök csenget.)* - segíték emlékezni - a 2006-os programjukban azt mondták *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, hogy „a földtörvény olyan értelmű módosítását kezdeményezzük, amely biztosítja a termőföld megmaradását, illetve visszakerülését *(Zaj. - Dr. Szél Bernadett: Mészáros Lőrinc!)* a magyar gazdák tulajdonába”? És hol tartanak most, tisztelt képviselőtársaim? Nemzeti érzelmű pártként önök azzal támadták meg a földértékesítési eljárásokra vonatkozó jogszabályokat az Alkotmánybíróságon, hogy azok csak a magyar állampolgárok számára teszik lehetővé a részvételt az árveréseken. *(Felzúdulás a Jobbik és az LMP padsoraiban. - Zaj. - Az elnök csenget.)* Ez így történt. És azt sem tagadják, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Szent Korona-tan alapján akarják a hazai termőföldet államosítani. *(Harangozó Gábor István: Egyszerűen ellopjátok!)* Vagy nem, de akkor meg ez nem a Szent Korona-tan. A most vallott érdekeikben, értekeikben, képviselőtársaim, egyetlen közös pont van: szöges ellentétben áll a magyar gazdák érdekeivel.

Tisztelt Képviselőtársak! Önökkel ellentétben mi a magyar gazdák érdekeit tartjuk szem előtt, folytatjuk a megkezdett munkát *(Felzúdulás és zaj a Jobbik és az LMP soraiban. - Az elnök csenget.)*, a gazdálkodókért vívott harcunkat. A magyar vidék számíthat ránk. *(Derültség a Jobbik és az LMP soraiban. - Dr. Szél Bernadett: Fantasztikus!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérem most érkező képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyet foglalni, mert nagyon magas a teremben az alapzaj.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fazekas Sándor miniszter úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, miniszter úr.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon köszönöm képviselő úrnak, hogy erre a fontos kérdésre, a föld kérdésre ráirányította a figyelmet, és meggyőződésem, hogy jó, ha tisztán látunk abban a kérdésben is, hogy miért is lett a Jobbik a gazdaellenes ellenzéki koalíció része. *(Moraj a Jobbik soraiból.)* Miért fogott össze az LMP-vel és az MSZP-vel? *(Derültség a Jobbik és az LMP soraiban.)* Hiszen mi eddig úgy tudtuk, hogy egyébként a Jobbik a magyar gazdák pártján van. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Első ránézésre nyilván ez nehezen érthető *(Dr. Szél Bernadett: Micsoda formáció! Szegény Fidesz egyedül maradt!)*, többek között azoknak a jobbikos képviselőknél is, akik ki tudja, mit írtak alá, amikor az alkotmánybírói beadványt kézjegyükkel ellátták.

Nézzük meg alaposabban ezt a kérdést! Mi is van tehát a Jobbik programjában, amely a honlapon most is megtalálható? Itt van egyébként nálam, és a Mezőgazdaság című fejezetben az első bekezdésben ez szerepel, tisztelt Országgyűlés. *(Dúró Dóra: Forgassa haszonnal!)* „A földtörvény olyan értelmű módosítását kezdeményezzük, amely biztosítja a termőföld megmaradását, illetve visszakerülését a magyar gazdák tulajdonába.”

Nyilvánvaló, hogy ez a visszakerülés az állami földtulajdonra vonatkozhatott *(Derültség és moraj a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)*, és feketén-fehéren, jól láthatóan itt leírták önök azt, tisztelt jobbikos képviselők, hogy földosztást követelnek. Ma már erről szó sincs. A Jobbik ma mindent elkövet, nehogy földhöz juthassanak a magyar gazdák, nehogy megvédjék a jogos tulajdonukat. *(Dr. Szél Bernadett: Mészáros Lőrinc!)*

Kinek az érdekében történik mindez? *(Moraj a Jobbik soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Kovács Béla!)* Nem túl bonyolult feladvány ez - ha nem a gazdáké a föld, akkor az legyen a nagybirtokosoké. Önök ezt vallják, tehát alig hiszem, hogy más megoldás lehetne. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: A haveroké legyen!)* Valójában tehát ezt akarja a Jobbik. Szemmel látható, nyilvánvaló, azóta átállt a nagybirtok oldalára a Jobbik, azóta van ez a pálfordulás, mióta a nagybirtokos Simicska Lajos médiája a Jobbikot népszerűsíti, támogatja. *(Derültség és taps a Jobbik soraiban.)* Ez a jó sajtó ára, az önök jó sajtójának az ára! *(Derültség és taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Bravó! Bravó! Bravó! - Zaj. - Az elnök csenget.)*

A Jobbik tehát hátat fordított a magyar gazdáknak. Feladta saját elveit, és cserbenhagyta a magyar vidéket, elárulta a magyar földműveseket. Először, amikor itt kolompolt az Országgyűlésben és államosítást hirdetett, majd másodjára akkor, amikor az Alkotmánybíróságon is megtámadta a gazdák föld-

höz juttatását, agyafűrt módon, jogi csúrcsavarásra hivatkozva. (*Harangozó Gábor István: Úlj le, egyes!*)

Nézzük csak meg figyelmesen az Alkotmánybíró-sághoz intézett beadványt! Tisztelt Országgyűlés! Ebben az szerepel, hogy „árverezőként helyben lakó, földművesnek minősülő, magyar állampolgárságú természetes személy vehet részt”. Tehát az árverésen a rendelet magyar állampolgárságú természetes személyek számára nyitja meg a részvétel lehetőségét. Ez nem tetszik a Jobbiknak, ezért gyűjtöttek aláírásokat, és fordultak az Alkotmánybíró-sághoz (*Apáti István: Jogunk van!*), hogy ez az intézkedés ne létezzen. Illusztris a névsor is, tisztelt Országgyűlés, akiknek gondjuk van azzal, hogy a magyar gazdák földhöz jussanak. Itt van Magyar Zoltán, dr. Lukács László György, Novák Előd, Vona Gábor (*Kósa Lajos: Szégyen!*), akiknek kínos az, hogy ma magyar gazdák földhöz jussanak, Gógös Zoltán az MSZP-ből, Sallai Róbert Benedek, Schiffer András, Kónya Péter (*Derűtség és zaj a Jobbik, az MSZP és az LMP soraiban. - Az elnök csenget.*), Heringes Anita, dr. Legény Zsolt, Tóbiás József, Schmuck Erzsébet, sőt, Szél Bernadett is. Gratulálunk! (*Felzúdulás és derűtség az ellenzéki pártok soraiban.*) Gratulálunk ehhez az ellenzéki összefogáshoz! (*Zaj. - Az elnök csenget. - Taps a kormánypárti padsorokban.*) Létrejött a gazdaellenes ellenzéki egységfront, és ennek az élére (*Zaj. - Az elnök csenget.*) leküzdötte magát a Jobbik. Ez a helyzet. És ez független attól, hogy miként dönt majd az Alkotmánybíró-ság. Meglátjuk!

Mi fáj a Jobbiknak és az MSZP-nek, az LMP-nek tehát? Hogy csak magyar állampolgár földművesek vehetnek földet Magyarországon? Azért lendültek támadásba tehát, hogy külföldieké legyen a magyar föld, mert ha valaki „a”-t mond, akkor nyilván mond „b”-t is. Ez van itt leírva. Szerintem ezt látják a magyar gazdák is, tisztelt Országgyűlés. Látják azt, hogy a földértékesítés az ő érdekükben történik, és látják azt is, hogy csak a Fidesz-KDNP-re számíthatnak abban, hogy segíti őket a gazdálkodásban, segíti őket a földhöz jutásban, segíti őket abban, hogy boldoguljanak a magyar vidéken (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Éljen Mészáros Lőrinc!*), ehhez pedig föld szükséges.

Továbbra is számíthatnak a Fidesz-KDNP-re, segítjük őket a földértékesítéssel is. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban és az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek most már a következő napirendre koncentrálni.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalásokat befejeztük, most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **az áthe-lyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet-tervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló H/6624. számú határozati javaslat zárószavazása.**

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/6624. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 141 igen szavazattal, 27 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **a Kúria elnökének „A Kúria 2014. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében” címmel benyújtott beszámolójának elfogadásáról szóló H/6370. számú határozati javaslat zárószavazása.**

Köszöntöm dr. Darák Péter urat, a Kúria elnökét, aki a helyszínen kíséri figyelemmel a határozathozatali eljárást. (*Taps. - Dr. Darák Péter felállva köszöni meg a tapsot.*)

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/6370. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 116 igen szavazattal, 7 nem szavazat ellenében, 48 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **az Országos Bíró-sági Hivatal elnökének 2014. évi beszámolója elfogadásáról szóló H/6385. számú határozati javaslat zárószavazása.** Köszöntöm dr. Handó Tünde asszonyt, az Országos Bíró-sági Hivatal elnökét. (*Taps. - Dr. Handó Tünde felállva köszöni meg a tapsot.*), aki a helyszínen kíséri figyelemmel a határozathozatali eljárást.

(10.00)

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/6385. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 111 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a legfőbb ügyésznek az ügyészség 2014. évi tevékenységéről szóló beszámolójának elfogadásáról szóló H/6384. számú határozati javaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozzunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/6384. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 111 igen szavazattal, 59 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló T/6631. számú törvényjavaslat zárószavazása.** Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja az 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozzunk.

A 2. számú módosító javaslat Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 107 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozzunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6631. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 134 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a környezetvédelmi témakörrel kapcsolatos jogszabályok módosításáról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló T/6632. számú törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozzunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6632. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 111 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló T/6627. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító**

javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6627/6. számon, összegző jelentését pedig T/6627/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6627/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 111 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6627/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló T/6629. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6629/11. számon, összegző jelentését pedig T/6629/12. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3., 4. és 5. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozzunk.

A 3. számú módosító javaslat Demeter Márta indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 116 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Demeter Márta indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 109 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Demeter Márta indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 131 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6629/11. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 136 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6629/14. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 135 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény végrehajtásáról szóló T/5954. számú törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5954/33. számon, összegző jelentését pedig T/5954/34. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5954/33. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5954/35. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 113 igen szavazattal, 60 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló T/6630. számú törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6630. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 118 igen szavazattal, 55 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló T/6635. számú törvényjavaslat zárószavazása**. Frakciókéreésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3., 4. és 5. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

(10.10)

A 3. számú módosító javaslat Bárándy Gergely és Harangozó Tamás indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 112 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Bárándy Gergely és Harangozó Tamás indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 112 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Bárándy Gergely és Harangozó Tamás indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 112 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6635. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 111 igen szavazattal, 63 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/5349. számú törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5349/8. számon, összegző jelentését pedig T/5349/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 4. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Szél Bernadett indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Tóth Bertalan és Józsa István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 33 igen szavazattal, 134 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5349/8. számú összegző

módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5349/12. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 136 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **magyar szórvány napjáról szóló H/6390. számú határozati javaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/6390/8. számon, összegző jelentését pedig H/6390/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/6390/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 168 igen szavazattal, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/6390/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 168 igen szavazattal, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2014. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló T/4907. számú törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4907. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 112 igen szavazattal, 62 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2016. évi egységes költségvetéséről szóló T/6369. számú törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6369. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 112 igen szavazattal, 62 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/6326. számú törvényjavaslat zárószavazása**.

A stabilitási törvény és a házsabály rendelkezései alapján az Országgyűlés elnöke az előterjesztő által benyújtott T/6326/8. számú egységes javaslatot a tegnapi összegző módosító javaslatról történő határozathozatalt követően megküldte a Költségvetési Tanács elnökének. A tanácsnak a törvényjavaslat elfogadásához történő előzetes hozzájárulás megadásáról szóló véleménye T/6326/10. számon a hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztő tegnap T/6326/11. számon benyújtotta a házsabály 96. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozatát, így a zárószavazás megtartására most sor kerülhet.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e T/6326/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szabó Szabolcs független képviselő úr által „A Quae-estor-károsultak valódi kártalanításáról” címmel T/5906. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 61 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan és Tóbiás József, MSZP, képviselő urak által „Az energiaárak világgpiaci csökkenésével összefüggésben a rezsicsökkentések végrehajtásáról” címmel T/5921. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 60 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schmuck Erzsébet, LMP, képviselő asszony által „A köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény általános bérplafon megteremtésére irányuló módosításáról” címmel T/5276. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 60 igen szavazattal, 111 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

(10.20)

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schiffer András képviselő úr, LMP (Dr. Szél Bernadett közbeszól.), által „Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonságának hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érde-

kében szükséges törvénymódosításokról” címmel T/5752. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás. - Novák Előd: Az érintettek tartózkodjanak! - Kontrát Károly: Te hogy szavaztál? - Dr. Szél Bernadett: Lássuk, lássuk!)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 64 igen szavazattal, 107 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba. *(Dr. Szél Bernadett: Nem ezt ígértétek! - Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik által „A közpénzek elköltéséről szóló szerződések nyilvánossá tételéről” címmel H/5795. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 59 igen szavazattal, 109 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek elfoglalni helyüket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország és a Belga Királyság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** A kormány-előterjesztés T/6963. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A minősített adat védelméről szóló törvény 2010. április 1-jével felváltotta az államtitokról és a szolgálati titokról szóló törvényt, valamint a Nemzeti Biztonsági Felügyeletről szóló törvényt, hatálybalépésével megteremtette a kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötéséhez és alkalmazásához szükséges jogi alapokat. Ennek megfelelően hazánk a Szlovák, a Lengyel, a Cseh, a Lett, a Francia, az Osztrák, a Macedón és az Albán Köztársasággal is kötött már a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezményt, ezek törvényben már kihirdetésre kerültek. Jelenleg is további 14 országgal folytatunk hasonló egyezményekkel kapcsolatban tárgyalásokat.

Az egyezmény megkötésére azért van szükség, hogy Magyarország részt vehessen a minősített adatok cseréjével járó nemzetközi biztonsági együttműködésben. Ezen cél elérése érdekében elengedhetetlen a minősített adatok védelmét biztosító kétoldalú megállapodások megkötése.

Tisztelt Országgyűlés! A bilaterális egyezmény szövegének megállapítására és a tárgyalások meg-

kezdésére a felhatalmazást a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló nemzetközi szerződések előkészítéséről és létrehozásáról szóló miniszterelnöki határozat adta meg. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat tárgyát képező kétoldalú megállapodás szerint a Nemzeti Biztonsági Felügyelet a jövőben a Belga Királyság minősített adatai védelmének felügyeletét is ellátja. Az egyezmény értelmében Magyarország kötelezettséget vállal arra, hogy az egyezmény keretében kicserélt vagy keletkezett minősített adatok számára védelmet biztosít az egyezményben foglalt nemzeti minősítési szintek egymásnak történő megfeleltetése alapján. A kölcsönös védelem biztosítása érdekében folytatott biztonsági együttműködés keretében a hatáskörrel rendelkező biztonsági hatóságok kezelik az átadott minősített adatokat, tájékoztatást és segítséget nyújtanak egymásnak, elismerik egymás személyi és telephelybiztonsági tanúsítványait, valamint szükség esetén a minősített adatkezelés ellenőrzése céljából látogatókat bonyolítanak le.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország és a Belga Királyság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezményt a szerződő felek 2015. szeptember 21-én, Budapesten aláírták. Tekintettel arra, hogy a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény szerint az egyezmény kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot tárgyalja meg és támogassa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Csöbör Katalin képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

CSÖBÖR KATALIN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha kedd van, akkor Belgium, de természetesen nem ez az oka, hogy most tárgyaljuk az előttünk fekvő törvényjavaslatot, de aktualitása igencsak van az indítványnak. A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény a minősítéssel védhető közérdeket elsősorban Magyarország szuverenitásában és területi integritásában jelöli meg. Ilyen védendő közérdek lehet még a honvédelmi, nemzetbiztonsági, bűnüldözési és bűnmegelőzési tevékenysége is.

Az Európai Unió szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térsége azért jött létre, hogy biztosítsa a személyek szabad mozgását, és magasabb szintű védelmet nyújtson az állampolgárok számára. Ez a magasabb szintű védelem igencsak indokolt, hiszen ma már a bűnelkövetői hálózatok határokon átívelően működnek, elég, ha csak az embercsempészekre gondolunk. Így a bűnüldözőknek a tagállamokban is fel kell magukat vértézniük elsődlegesen információkkal.

Már csak szimbolikusan is szerencsés, hogy az Országgyűlés éppen az EU központjának helyt adó Belgiumnak Magyarországgal kötött egyezménye kötelező hatályú elismerésére adhat felhatalmazást, ugyanis a nemzetközi együttműködés nemcsak különböző integrációs szervezetekkel történő adatcserén, hanem az államok egymás közötti információ-áramlásán is alapszik. Az integrációs szervezetek szabályozói csak ezen szervezetek minősített adatainak - amilyen például az EU minősített adat vagy a NATO minősített adat - cseréjét és védelmét szabályozzák, ezért továbbra is az államok szuverén döntési kompetenciájába tartozik, hogy partnereikkel az információmegosztást magas szintre emelve lehetővé teszik-e a nemzeti minősített adatok cseréjével is járó együttműködés létrejöttét azáltal, hogy kétoldalú megállapodásban rögzítik az erre vonatkozó szabályokat.

(10.30)

Az elmondottakból is következően nem véletlen, hazánk először a V4-ek országaival, így a Szlovák, a Lengyel és a Cseh Köztársasággal kezdte meg a tárgyalásokat, amelyek eredményeképpen mindhárom országgal aláírta a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezményt. Ezek után Magyarország a Lett Köztársasággal, a Francia Köztársasággal, az Osztrák Köztársasággal, a Macedón Köztársasággal és az Albán Köztársasággal is aláírta a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezményeket, míg Magyarország és a Belga Királyság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezményt 2015. szeptember 21-én, Budapesten írták alá.

Ahogy az Alaptörvény IV. cikke fogalmaz: mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz. Ezen alkotmányos kötelezettségünk-ből is adódva nem is lehet más a célunk, mint további hasonló tartalmú kétoldalú megállapodások megkötése. Az erre vonatkozó szándék pedig a miniszterelnök határozataiból világosan kitűnik. Így arra kérem önöket, hogy a következő egyezmény ratifikációjáig támogassák az éppen előttünk fekvő javaslatot, amely a Belga Királysággal kötött egyezményt érinti. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartii sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Horváth Imre képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HORVÁTH IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országgyűlés az MSZP-kormány időszaka alatt, 2009. december 14-én fogadta el a minősített adat védelméről szóló törvényt, amely az államtitokról és a szolgálati titokról szóló törvény, valamint a Nemzeti Biztonsági Fel-

ügyeletről szóló törvény helyébe lépett. A 2010. április 1-jétől hatályos új jogszabály alapjaiban kodifikálta újra a minősített adatok védelmének magyarországi struktúráját, megteremtette a minősített adatok védelmének egységes jogszabály- és intézményrendszerét, egyúttal eleget tett legfontosabb jogharmonizációs kötelezettségeinknek. A minősített adat védelméről szóló új törvény megalkotását indokolta az államtitokról és a szolgálati titokról szóló törvény átfogó felülvizsgálatának szükségessége, hiszen hiányoztak a külföldi NATO-, EU- és a nemzeti minősített adatok védelmére vonatkozó szabályok.

Az EU-csatlakozásunk óta módosított EU-normák átvételére, valamint az ehhez szükséges jogintézmények bevezetésére nem került sor. A minősített adat védelméről szóló törvény 2010. április 1-jei hatálybalépésével megteremtette a kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötéséhez és alkalmazásához szükséges jogi alapokat. Ennek megfelelően hazánk először a Szlovák Köztársasággal, a Lengyel Köztársasággal és a Cseh Köztársasággal kezdte meg a tárgyalásokat, melynek eredményeképpen aláírásra került ezen országok és Magyarország között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény. Ezen törvény alapján született meg a Lett Köztársaság, a Francia Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Macedón Köztársaság, illetve az Albán Köztársaság és Magyarország között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény.

A fentieknek megfelelően a Szocialista Párt támogatja a Magyarország és a Belga Királyság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvény elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Dr. Kontrát Károly tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a frakciók részéről kíván-e valaki vezérszónoklatot mondani. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látom, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem a független képviselőket, kíván-e felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a napirendi pont keretében kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem államtitkár urat, hogy zárszót kíván-e mondani. *(Jelzésre.)* Igen. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Csak nagyon röviden szeretném megköszönni a felszólaló képviselőknek, Csöbör Katalinnak, a Fidesz képviselőjének és Horváth Imre képviselő úrnak, az MSZP képviselőjének, hogy a törvényjavaslatot támogatásukról biztosí-

tották. Kérem önöket és a többi képviselőtársamat is, hogy a szavazáskor szavazatukkal támogassák. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** A kormány-előterjesztés T/6979. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A rendvédelmi életpálya kialakításakor kormányzati célkitűzés volt a közszolgálat vonzerejének növelése, emellett ugyancsak kiemelt kormányzati cél a hivatásos állomány anyagi megbecsülésének növelése és ezáltal a rendvédelmi életpálya megtartó erejének megerősítése is. Ez év július 1-jétől mindkét cél megvalósítása érdekében nagy lépést tettünk előre, és tisztelt Országgyűlés, nincs Magyarországon olyan ember, aki kétségbe vonná ennek a megtett intézkedésnek az időszerűségét és célszerűségét.

A magyar reformok működnek. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény 2015. július 1-jétől új illetmény- és előmeneteli rendszert alkotott meg. Az új törvény elfogadásával megalkotott illetményfejlesztés a költségvetés biztosította keretek között öt év alatt kerül végrehajtásra, ami összesen átlagosan 50 százalékos illetményfejlesztést jelent. 2015. július 1-jétől differenciáltan, 15-25-30 százalékos mértékű illetményemelését hajtottunk végre, míg 2016. január 1-jétől évente négy éven át átlagosan további 5-5 százalékos illetményemelésre kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/6979. számú törvényjavaslat benyújtásának elsődleges célja a rendvédelmi szervek hivatásos állományának 2016. évi illetményére vonatkozó szabályozás megalkotása.

A 2016. évre vonatkozó, átlagosan 5 százalékos illetményfejlesztést a törvényjavaslat két elemmel javasolja végrehajtani. Egyrészt a hivatásos állomány jelentős része, mintegy 43 ezer fő esetében 2016. január 1-jétől 5 százalékkal emelkedik a havi illetmény, másrészt a költségvetési keret biztosításával lehetővé teszi a teljesítményjuttatás 2016. évi kifizetését. A hivatásos állomány tagjai esetében a

havi illetmény azoknál fog emelkedni, akiknek a jelenlegi átmeneti illetménye még nem éri el a törvény szerinti teljes illetményt.

Az új illetményrendszer ugyanis számos ponton és alapvető elveit tekintve is olyan mértékben különbözik a korábbi illetményszabályozástól, hogy teljes bevezetéséhez többéves átmenet szükséges. Ezen átmenet során a 2019-ig tartó évenkénti 5-5 százalékos emeléssel egyre magasabb lesz a hivatásos állomány tagjai között azok aránya, akik már teljes mértékben az új illetményrendszer szerint részesülnek fizetésben. 2015 második félévében a hivatásos állományból 4333 fő részére került úgy megállapításra a fizetés, hogy ők már teljes mértékben az új illetményrendszer szerinti illetményre jogosultak, vagy - és ez a jelentősebb rész - azonfelül még az úgynevezett kompenzációs díjban is részesülnek. Esetükben a teljesítményértékelés alapján folyósítható teljesítményjuttatás jelenthet illetményemelkedést.

(10.40)

Az állomány azon tagjai, akiknek a 2015 második félévi illetménye nem éri el a törvény szerinti illetményszintet, garantált illetményemelésben részesülnek, két felső korlattal: egyrészt a 2016. évi illetmény nem haladhatja meg a 2015. június 30-i illetményük 135 százalékát, illetve természetesen az új illetményrendszer szerinti illetményénél sem lehet több.

Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a szabályozással a már hivatkozott körülbelül 4500 fő mellett 2016-ban a hivatásos állomány további közel 7-8 ezer tagja tér át teljes mértékben az új illetményrendszer szerinti illetményre, 1-5 százalék közötti illetményemeléssel, és mintegy 43 ezer fő illetménye növekszik garantáltan 5 százalékkal. Ezen felül számukra is további illetményemelést jelenthet az esetleges teljesítményjuttatás.

Az illetményfejlesztés másik lényeges eleme a teljesítményjuttatás folyósítása lesz. Folyósítására a törvényjavaslat elfogadása esetén 2016-ban kerülhet először sor, az előző évi egyéni teljesítményértékelések eredményétől függően. Erre az illetményelemre jelentős mértékű költségvetési fedezet áll majd rendelkezésre a Belügyminisztérium fejezetében, várhatóan mintegy 8 milliárd forint összegben.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a 2016. évi illetmény szabályozásán túl - az első néhány hónapban szerzett gyakorlati tapasztalatok alapján - a bevezetett új előmeneteli rendszeren is elvégez kisebb korrekciókat. Ezek közül kiemelő, hogy a beosztotti állomány részére rendszeresített magasabb besorolású szolgálati beosztásokban megkövetelt szolgálati időt négy-öt évre csökkenti az egyes besorolási kategóriákban, további egy-egy fizetési fokozat beépítésével. Ennek a módosításnak az oka - az állomány fiatal életkorára tekintettel - az életszerűbb szabályozás megteremtése a magasabb

szolgálati beosztások betöltésére kiválasztható személyek körének bővítése érdekében.

Az előmeneteli rendszert érintő módosítások között a törvényjavaslat pontosítja a hivatásos állományba felvételre kerülő, nem pályakezdők besorolására irányadó szabályokat, valamint a vezetői beosztás betöltése esetén a vezetők fizetési fokozatba sorolására és a vezetői fizetési várakozási idő számítására vonatkozó rendelkezéseket. Emellett a vezetői fizetési várakozási időben történő előmenetelt - a beosztotti állományra vonatkozó szabályok mintájára - szintén feltételhez köti. Elvárásként fogalmazza meg a továbbképzési kötelezettség teljesítését és az egyéni teljesítményértékelések átlagában a legalább „jó” teljesítményfokozat elérését.

A törvényjavaslat néhány tárgykörben más törvények módosítását is tartalmazza, többek között a 2016. július 1-jén hatályba lépő, a tisztjelölti jogvisztonnyal kapcsolatos szabályozás érvényesítése érdekében szükséges az e jogviszonyban állók alkalmazásának lehetőségét a rendőrségről, valamint a katasztrófavédelelről szóló törvényben megjeleníteni, valamint a módosítás megnyitja a munkáltatói intézkedések elektronikus úton történő kiadmányozásának és kézbesítésének a lehetőséget a Hszt.-n kívül a kormánytisztviselők esetében is.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat mai tárgyalása előtt belügyminiszter úr kezdeményezésére kétkörös ötpárti egyeztetést tartottunk annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb támogatást biztosítsuk ennek a fontos törvényjavaslatnak az elfogadásához. A benyújtott törvényjavaslat határozott célunk a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek személyi állománya anyagi és erkölcsi megbecsülésének erősítése és a pályán tartása, valamint ezáltal Magyarország közbiztonságának további erősítése. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a benyújtott törvényjavaslatot vitassa meg és támogassa, fogadja el.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Ágh Péter képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoportja vezérszónokának.

ÁGH PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Kormányunk a 2010-es választásokot követő évek egyik kiemelt feladatának tekintette, hogy egy olyan államot teremtsen meg, amely az egyén helyett a közjó, a nemzet és a közösség érdekeinek szolgálatát tartja szem előtt.

Ennek az alapja egy szilárd, közjogi alapokon nyugvó jogrend lehet, amelyet az Alaptörvény biztosít. Az Alaptörvény többek között a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek alkotmányos helyzetét, működésük alapvető szabályait is rendezte. A korábban elfogadott, a rendvédelmi feladatokat ellátó

szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény célja egyértelműen az volt, hogy hosszú távú és kiszámítható életpályák felvázolásával stabilizálja a közfeladatokat ellátó rendvédelmi állomány helyzetét, és biztosítsa számukra az őket megillető elismerést. A törvényjavaslat rendezte a rendvédelmi szervek állományának jogállását, és az új szabályozás révén július elejével megkezdődött az állomány tagjainak többlépcsős bérfeljesztése is. A béremelés az állomány számára az eddigi munka méltó elismerése, egyben a pályán történő maradáshoz erősíti, továbbá vonzóvá teszi a rendvédelmi pályát a fiatalok számára. Az új illetményrendszerrel tényleg elismerhető lett az adott munkakör értéke, a szolgálati tapasztalat és teljesítmény, továbbá a teljes életpályára biztosítani tudja a fokozatos illetményemelkedést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Komolyabb fizetésemelés csak az első Fidesz-kormány alatt volt a belügyi ágazatban, de a mostani attól nagyobb mértékű. A rendészeti dolgozók többsége megelégedéssel fogadta a 2015. július 1-jével bevezetett új életpályamodellt és az illetményemelést. A hivatásos állományba tartozóknak és a rendészeti szervek civil dolgozóinak, összesen mintegy 60 ezer embernek nőtt az illetménye 2015-ben. A beosztotti, tiszthelyettesi, tiszti állomány átlagosan 30 százalék, a parancsnoki állomány 15-25 százalék közötti fizetésemelésben részesült. A teljes állomány 2016. és 2019. január 1-je között további 5-5 százalék átlagos évi fizetésemelést kap. Jelentősnek mondható ez a béremelés, mivel az ötéves bérfeljesztési folyamat végére az állomány valamennyi tagjának a fizetése eléri az 50 százalékos növekedést.

A rendvédelmi állomány mellett a hivatásos rendvédelmi szervek közalkalmazottainak is emelkedett a fizetése, júliustól 5 százalékkal, majd jövő januártól újabb 5 százalékkal fog.

A bérfeljesztés többlépcsős, ennek első üteme valósult meg 2015. július 1-jével. A jelenlegi törvény módosítás fő célja a következő ütem megvalósítása, a 2016. január 1-jei illetményfejlesztés szabályainak a megteremtése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A július 1-jén bevezetett új életpályamodell és az illetményemelés egy hosszú távú folyamat eredménye, de nemcsak az illetményemelést kell kiemelniünk, hanem egy új, modernebb szemléletű előmeneteli rendszer jött létre a rendvédelmi állomány számára. Kérdemelt ez a megbecsülés, mert Magyarország függetlenségének és törvényes rendjének fenntartása, az állampolgárok és a nemzet anyagi javainak és biztonságának védelme közszolgálat, melyet a rendvédelem területén dolgozók látnak el.

Napjainkban még jobban látható, hogy a magyar rendvédelmi szervek munkája kiemelkedő, mert általuk Magyarország megmutatta, hogy képes megvédeni nemcsak a saját, hanem az Európai Unió külső határait is. Ez a feladat az ország teljesítőképességét tette próbára. Az elmúlt hónapok migrációs

nyomása idején kitűnően vizsgáztak a rendvédelmi állomány tagjai és mindenki, aki a magyar-szerb és a magyar-horvát határszakaszon látta el feladatát.

Mindezek alapján a Fidesz-frakció támogatja a szükséges törvényi módosításokat, hogy a következő évben is emelkedjen az állomány fizetése, és erre biztatjuk a Ház minden tagját. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP 2015 áprilisában megszavazta az új szolgálati törvényt. Ugyan a kormány által előterjesztett javaslatnak több súlyos hibája is volt, azonban fizetésemelést, kiszámítható, folyamatos előrelépést biztosító életpályát ígért a rendvédelmi dolgozóknak. Az MSZP erre az új előmeneteli és illetményrendszerre mondott igent szavazatával.

Szomorú, hogy ugyan még fél éve sem fogadtuk el az új törvényt, azonban már másodsorra nyújt be hozzá módosítást a kormány. A most benyújtott módosítás egyaránt tartalmaz előremutató, támogatható elemeket, és sajnos található benne számos súlyosan aggályos rendelkezés is. Több módosítás kifejezetten a rendvédelmi dolgozók kötelezettségeinek további növelését célozza. Szeretném határozottan leszögezni, hogy az MSZP semmilyen módosítást nem támogat, ami a rendvédelmi dolgozók terheit tovább növeli, a hosszas, intenzív egyeztetések eredményeként kialakított új szolgálati törvény a munkavállalói jogok tekintetében már így is meglehetősen sok, talán túlságosan is sok kompromisszumot tartalmazott.

(10.50)

Ezért a rendvédelmi dolgozók terheit növelő rendelkezések elhagyására ma már délelőtt benyújtottunk módosító javaslatokat. Az MSZP a törvényjavaslatot csak abban az esetben fogja támogatni, ha a munkavállalókat sújtó rendelkezések kikerülnek belőle, illetve ha a felvetett kérdéseinkre megnyugtató válaszokat kapunk.

Ami a törvényjavaslat részleteit illeti: először az előremutató, általunk is támogatható elemekre szeretném felhívni a figyelmet. Először is elismerés illeti a Belügyminisztériumot, hogy csakúgy, mint tavasszal a szolgálati törvény esetében, ezúttal is még a törvényjavaslat benyújtását megelőzően érdemi ötpárti egyeztetést hívtak össze. Előremutató, hogy a rendvédelmi dolgozók élet- és munkakörülményeit alapjaiban meghatározó szabályok elfogadásakor a Belügyminisztérium az ellenzéki pártok érdemi bevonásával a lehető legszélesebb körű parlamenti támogatás biztosítására törekszik.

Üdvözljük, hogy folytatódik a rendvédelmi dolgozók illetményfejlesztése. Ugyanakkor fontos megjegyezni, hogy az emlegetett 5 százalék nem a jövő évi emelés átlagos, hanem annak maximális mértéke lesz. A július 1-je óta hatályos új illetménytábla szerinti besorolástól függően többen lesznek olyanok is, akik nem részesülnek majd fizetésemelésben.

Úgyszintén üdvözljük, hogy a törvényjavaslat visszaállítja a szolgálati törvény eredeti, áprilisi szövegét, amely szerint már a jövő évtől lehetővé válik a teljesítményjuttatás fizetése az állománynak. Ezt a rendelkezést a szolgálati törvény júniusban elfogadott első módosításával változtatták meg akként, hogy teljesítményjuttatásra először csak 2017-ben kerülhetett volna sor. Akkor ezt a módosítást az MSZP élesen kritizálta. Örömmel látjuk, hogy a kormány most e tekintetben visszakozi.

Mindezek mellett a törvényjavaslat több olyan módosítást is tartalmaz, ami a szolgálati törvény jelenlegi szövegének hibáit korrigálja, alkalmazhatóságát javítja. Ezek a módosítások úgyszintén támogathatók.

Ugyanakkor ezen előremutató elemek mellett - mint azt már jeleztem - a törvényjavaslat számos, a hivatásos állomány jogait tovább korlátozó és kötelezettségeit tovább növelő rendelkezéseket tartalmaz. Nem támogatható az elrendelhető túlszolgálat maximális időtartamának további emelése. A túlszolgálat lehetséges mértékét a szolgálati törvény már most is rendkívül magasan állapítja meg. Eszerint évente akár 350 óra túlóra is elrendelhető. Továbbá a hivatásos állomány tagjai önkéntes vállalással további 60 óra túlszolgálatot teljesíthetnek. Az előttünk fekvő törvényjavaslat csupán egyetlen korlátot szab a túlóra elrendelésére: a heti szolgálati idő mértéke nem haladhatja meg a vonatkozó európai uniós irányelvben foglaltakat, azaz a heti szolgálatteljesítési idő nem haladhatja meg a 48 órát. Azonban a heti maximális túlórákat akár az év minden hetében elrendelhetik, vagyis az éves szinten elrendelhető túlórák száma akár a 400 órát is meghaladhatja. Ennél már csak a készenlét havi maximális időtartamának megemlése elképesztőbb, ennek mértéke a törvényjavaslat szerint 168 órától 260 órára növekszik, ami teljességgel elfogadhatatlan.

Itt szeretnék reagálni a Fidesz vezérszónokának azokra a mondataira, amelyek elismerően szóltak a magyar rendvédelmi szervek legutóbbi időben történnő helytállásáért, amit természetesen mi is szeretnénk itt megerősíteni és megismételni. Azonban elég furcsa köszönet a kormány és a Fidesz részéről irányukban, hogy az elmúlt időszakban bizonyított teljesítményüket úgy kívánják meghálálni, hogy mind a készenlétük, mind pedig a túlórájuk időtartamát gyakorlatilag az elfogadhatatlan szintig emelik, és ha így nézzük, további ingyenmunkára kívánják kötelezni az állományt.

Sajnálatos, hogy a kormány kitart a mellett az elképzelése mellett, miszerint a szolgálati törvényben meghatározott új illetményrendszer teljes egészében

csak 2019. január 1-jétől lesz alkalmazandó. Emlékeztetőül jelzem, hogy az áprilisban óriási többséggel elfogadott törvény eredeti szövege szerint az új illetményrendszert már 2016. január 1-jétől alkalmazni kellett volna. A törvény csupán a 2015. július 1. és december 31. közti időszakra állapított meg átmeneti szabályokat. Ezek az átmeneti szabályok voltak hivatottak biztosítani a beígért 30 százalékos illetményemelést. Azonban óriási megdöbbenésre a hosszú hónapok tárgyalása eredményeként megalkotott szolgálati törvényt még a hatálybalépése előtt, júniusban módosították. Ebben rendelkeztek úgy, hogy az új illetményrendszer a maga teljességében csak 2019. január 1-jétől fog érvényesülni.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatot többek között éppen azért kell benyújtaniuk, hogy a 2016. évre is megállapítsák az illetmények kifizetésére vonatkozó átmeneti szabályokat. Eszerint lesznek olyanok, akiknek ugyan az új illetményrendszer szerint magasabb illetmény járna, mégsem kapnak jövőre 5 százaléknál nagyobb emelést. Szomorú, hogy az illetményemelés módját és a további átmeneti szabályokat 2017-ben és 2018-ban is hasonlóképpen eseti jelleggel akarják majd megoldani. Véleményünk szerint ez az évről évre történő eseti törvényalkotás igen messze van attól, amit egy kiszámíthatóságot, stabilitást nyújtó életpályamodellnek kínálnia kéne. Nem vitatjuk, hogy a több tízezer rendvédelmi dolgozó életpályájának kialakítása és bevezetése rendkívül összetett, nehéz feladat. Ugyanakkor az is tény, hogy a katonai életpályamodell esetében képesek voltak már 2015. július 1-jétől az új illetményrendszer maradéktalan bevezetésére. Sajnálatos, hogy a rendvédelmi dolgozók esetében ennek a feltételeit nem biztosítja a kormány.

Az állomány munkaterhei növelésének elutasítása és az új illetményrendszer bevezetésének általános kritikája mellett a törvényjavaslat számos, a szolgálati jogviszonyra vonatkozó rendelkezésével nem értünk egyet. Az MSZP eddig képviselt álláspontja alapján nem támogatható a Magyar Rendvédelmi Kar jogkörét bővítő rendelkezés. Eszerint a Magyar Rendvédelmi Kar jogosult lesz arra, hogy etikai eljárás eredménye alapján a hivatásos állomány tagjaival szemben figyelmeztetést vagy megrovást alkalmazzon. Álláspontunk szerint fenn kell tartani azt a szabályozást, miszerint a hivatásos állománnyal szembeni szankciót csak és kizárólag fegyelmi eljárás keretében a fegyelmi jogkör gyakorlója szabhat ki. A rendvédelmi ágazat szakmai köztestületét ilyen jogkörrel nem indokolt felhatalmazni, hiszen a rendszeti ágazat nem önkormányzati öngazdálkodás alapján, hanem kormányzati irányítás mellett, szigorú függelmi viszonyok mellett működik.

Ellenezzük, hogy a törvényjavaslat lehetővé tenné a fegyelmi fenyegetésekkel szembeni panaszjogról való lemondást. A jogorvoslati jogról való lemondás lehetővé tétele gyakori az eljárási törvényekben. Ugyanakkor figyelemmel a rendvédelmi szervek jellemző szigorú parancsuralmi rendjére, a szolgálati

törvény esetében indokolt kizárni annak kockázatát, hogy a fegyelmi eljárás alá vont személyt a fenyegetés kiszabásával egyidejűleg akár ott helyben lemondassák a panaszjogáról.

A törvényjavaslat szerint írásbelinek kell tekinteni azokat a nyilatkozatokat is, amelyek közlésére elektronikus dokumentumban kerül sor. Az MSZP álláspontja szerint garanciális okokból fontos rendelkezés, hogy a szolgálati viszonyra vonatkozó egyes jognyilatkozatok megtételét a hatályos törvény írásbeli formához köti. A nagy jelentőségű és gyakran jogvitákra okot adó nyilatkozatok esetében - mint a szolgálati jogviszony létesítése, módosítása és megszüntetése, valamint a fegyelmi, a méltatlansági és a kártérítési ügyekben hozott határozatok - álláspontunk szerint továbbra is indokolt, hogy a kiadmányozásra ne elektronikus formában, hanem papír alapon kerüljön sor. Annál is inkább, tisztelt képviselőtársaim, mert az önök által elfogadott új munka törvénykönyvének a hatálybalépése után számtalan olyan ügy került napvilágra, ahol az elektronikus formához kötés alapján a munkáltatók, igaz, piaci alapon, de egyszerűen visszaélve ezzel a lehetőséggel gyakorlatilag egy e-mail formájában rúgtak ki embereket. Ezek az ügyek napvilágra kerültek, ezek az ügyek óriási botrányt okoztak. Képzelnék el azt az állapotot, ha ilyen fenyegetettség mellett kéne egy rendvédelmi szervezetben, egy parancsuralmi rendszerben dolgozó, hivatásos szolgálati jogviszonyát töltő munkatársnak a munkáját végeznie. Szerintünk ez elfogadhatatlan, még akkor is, ha a jelen módosítási javaslat nem feltétlenül ebből a célból született, de lehetőséget ad akár visszaélésekre is. Azt gondoljuk, hogy valakinek a kirúgását, munkaviszonyának megszüntetését és a legalapvetőbb fegyelmi és méltatlansági eljárásokat továbbra is indokolt írásbeli formához kötni.

Fel kell hívjam a figyelmet arra a fontos tényre, hogy a törvényjavaslat nem csupán a rendvédelmi dolgozók szolgálati jogviszonyára vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz. A törvényjavaslat leginkább kérdéses eleme a kétharmados nemzetbiztonsági törvény módosítása. A módosítás szerint kiegészül azon szervek köre, amelyeknek a nemzetbiztonsági szolgálatok főigazgatóinak kérésére kötelező fedő állásban alkalmazniuk a szolgálatok munkatársait. Ilyen kötelezettség fogja terhelni „a külön jogszabályban meghatározott infrastruktúra-, alkalmazás- és tartalomszolgáltatókat, a postai szolgáltatókat és a kormányhatározatban kijelölt nemzetbiztonsági védelem alá eső szerveket és létesítményeket”. Ez a felsorolás számos kérdést vet fel. Az „infrastruktúra-, alkalmazás- és tartalomszolgáltatók” meghatározása a magyar jogrendszerben sehol nincs definiálva.

(11.00)

Hasonló fogalmat a sajtótörvény tartalmaz, nevezetesen a médiatartalom-szolgáltató fogalmát. Eszerint médiatartalom-szolgáltató a médiaszolgál-

tató, illetve bármely médiatartalom szolgáltatója. Nagyon reméljük, hogy az előterjesztő nem erre gondolt. A lényeg, pontos definíció nélkül féltő, hogy a nemzetbiztonsági törvény javasolt módosítása akár olyan rendkívül tág értelmezést is megnyithat, ami alapján hírportálokat, rádiókat, televíziókat üzemeltető cégek is ebbe a kategóriába eshetnek. Teljesen elfogadhatatlan lenne, ha például az internetes hírportálok mint tartalomszolgáltatók szerkesztőségeibe kötelező lenne felvenni a nemzetbiztonsági szolgálatok fedett munkatársait.

Aggályosnak tűnik továbbá, hogy a törvényjavaslat szerint a jövőben kormányhatározattal is korlátlanul bővíthető lesz azon szervek köre, amelyek felkérés esetén kötelesek lesznek alkalmazni a nemzetbiztonsági szolgálatok munkatársait. A hivatkozott kormányhatározat alapján már most is ebbe a körbe tartozik többek között az összes polgármesteri hivatal. Szeretném emlékeztetükbe idézni, hogy 2008-ban Kósa Lajos és Demeter Ervin akkor még ellenzéki képviselőkként már azt a demokrácia elleni hallatlan támadásként értékelték, amikor az akkori kormány az önkormányzatok nemzetbiztonsági védelem alá helyezéséről döntött. Most furcsa mód egyikük sem emeli fel a szavát, holott a nemzetbiztonsági szolgálatok munkatársainak kötelező önkormányzati foglalkoztatása jóval több lehetőséget ad a nemzetbiztonsági szolgálatoknak annál, mint amit 2008-ban még hevesen bíráltak.

Mindezek fényében az MSZP álláspontja összegezve: a törvényjavaslat több előremutató rendelkezése ellenére jelenlegi formájában nem támogatható. A rendvédelmi szervek állományának további terhelése az MSZP számára elfogadhatatlan, miközben a nemzetbiztonsági törvény módosítása több problémát vet fel, mint amennyit megold. Reméljük, a részletes vitaszakasz alkalmas lesz a fennmaradt nyitott kérdések tisztázására és egy, a rendvédelmi állomány számára is elfogadható törvény megalkotására. Utóbbi esetben az MSZP támogatni fogja a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány az új közszolgálati életpálya bevezetéséről szóló 2014. (XII. 30.) kormányhatározattal a közszolgálati rendszerek átalakítása, rendészeti, honvédelmi és közigazgatási életpályák megteremtése érdekében elfogadta az új közszolgálati életpálya bevezetéséről szóló koncepciót, amelynek részeként a hivatásos szolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak tekintetében az Országgyűlés elfogadta a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állomá-

nyának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvényt, a Hszt.-t.

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvényjavaslat történelmi léptékű. Olyan jogszabály megalkotását tűztük ki célul a 2015. évi XLII. törvény megalkotásakor, amelynek alapelve az volt, hogy a hivatásos állomány megbecsülését, a közbiztonság javítását szolgálja. Nemzeti érdekünk, hogy olyan törvényben rögzítsük a hivatásos állomány szolgálati jogviszonyát, amely a pálya vonzerejét növeli, ugyanakkor megteremti azokat az optimális feltételeket, amelyek között úgy teljesíthetik szolgálatukat a hivatásos állomány tagjai, hogy az a rend, a közbiztonság betartatását és betartását maradéktalanul biztosítsa és biztosíthatjuk. Ez az állampolgárok jogos elvárása, ez szolgálja a lakosság biztonságérzetét.

Általánosságban az új közszolgálati életpálya alapelvei között az elvi megalapozottság, a jogi megalapozottság és a komplexitás szerepel. Kiszámítható és motiváló előmeneteli és új illetményrendszer kialakítása volt az egyik célja a rendvédelmi feladatot ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyát újraszabályozó törvénynek. És azt tapasztaljuk, hogy ezt a célt a törvény betölti. Arra is szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy a javaslat előkészítésébe bevontuk a hivatásos állomány és az érintett érdekvédelmi, érdekképviseleti szervezeteket, a Magyar Rendvédelmi Kart.

Az állomány tagjai kérdőívet töltöttek ki, javaslatot tettek a törvényalkotói munka során. A megfogalmazott javaslatok beépültek az új törvénybe. Amint az köztudott, a legfontosabb változások között megszünt az automatikus előmeneteli rendszer, a vezetői beosztások meghatározott időre szólnak, a hivatásos állomány volt tagjaiból létrejött a tartalékos állomány. Egyébként a törvénymódosítást megelőzően az állomány tagjai közül szinte mindenki az új illetményrendszer kidolgozását kérte. Mint már említettem, 2015. július 1-jén az új szolgálati törvény hatálybalépésével történelmi léptékű változás következett be a rendvédelem hivatásos állományú tagjainak életében.

Hosszú évek várakozását követően az új, 2002 óta nem tapasztalt illetményemelés jelentős változást hozott a hivatásos állomány anyagi megbecsülése érdekében, amely mellett egy új elveken nyugvó előmeneteli rendszer is bevezetésre került. Az új illetményrendszer kialakításával a többi között az volt a célunk, hogy az illetmény tükrözze a szolgálati beosztás értékét, a szolgálati tapasztalat értékét, a hivatásos állományhoz tartozó megbecsülését és az adott időszakban nyújtott teljesítményt. Ez utóbbi azonban nem épült be a bérbe. 2019. január 1-ig többlépcsős, összességében 50 százalékos béremelés valósul meg. A javaslat elindítja a közigazgatási reform egyik alapgondolata, a közszolgálati hivatásrendek közötti foglalkoztatási összhang és az átjárhatóság megteremtését is.

A törvény hatálya kiterjed a rendőrség, a Terrorelhárítási Központ, a hivatásos katasztrófavédelem, a büntetés-végrehajtás, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, az Országgyűlési Őrség, a Nemzeti Védelmi Szolgálat, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományára. A bérfejlesztés több lépésben valósul meg. Ennek első üteme már megtörtént 2015. július 1-jével. Az új előmeneteli rendszer szerinti besorolással és szükség szerinti további egyéni korrekciós intézkedéssel a hivatásos állomány valamennyi tagja részére állománykategóriánként differenciált mértékű, 30-25, illetve 15 százalékos illetményemelésre kerül sor, amit az elkövetkező négy évben további, átlagosan 5-5 százalékos bér-emelés fog követni.

A Hszt. módosításának fő célja, hogy a 2016. január 1-jei illetményfejlesztés szabályainak meghatározása megtörténjen. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a rendvédelmi feladatokat ellátó hivatásosok szolgálata iránti megbecsülésünk és elismerésünk jeléül, továbbá az ország, az állampolgárok biztonsága iránti kellő felelősséggel döntve támogassák a törvénymódosítást, mint ahogy azt a KDNP-frakció támogatja az elkövetkező időben.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Én is a pozitívumokkal szeretném kezdeni. Örömteli az, hogy a Belügyminisztérium most már rendre tartja magát az előzetes ötpárti egyeztetésekhez, és az ott elhangzott észrevételeket, javaslatokat igyekszik úgy a Ház elé hozni, hogy abban pártállástól függetlenül minden ellenzéki oldalról a hasznosítható és korrekt, mondjuk úgy, a kompromisszumos javaslatok beépülnek a jogszabálytervezetbe. Nagyon szeretném, ha más minisztériumok is hasonlóan járnának el. Örülök mindenesetre annak, hogy a BM most már ezt hosszú ideje gyakorlatként kezeli, ez mindenképpen dicséretes.

Ami kevésbé dicséretes, hogy amikor a Hszt.-t módosítottuk, illetve megalkottuk, akkor mindenki úgy fogta föl, legalábbis kormányoldalon, hogy ez gyakorlatilag kőbe vésett, olyan nagyszerű, hogy jó ideig nem kell hozzányúlni. És lám, lám, ismételtlen hozzá kell nyúlni, de ez esetben ez nem feltétlenül baj, hiszen számos korrekciót, nagyon helyes és gyakorlatias pontosítást tartalmaz. Előljáróban nem hiszem, hogy nagyon kell titkolóznom, a Jobbik eddig is támogatott minden olyan javaslatot, ami a rendészeti, rendvédelmi, akár katonai állomány tagjainak munkáját, anyagi megbecsültségét szolgálta, előmozdította, és ez most sem lesz másképp, a jövő-

ben sem lesz másképp. Ugyanakkor néhány kérdésünk természetesen lenne. Én most a pozitívumokat nem sorolnám fel, hiszen végigmehetnék tételesen, paragrafusról paragrafusra, de nyilván néhány dolgot kiemelek.

(11.10)

Csak a konstruktív viták kedvéért inkább kérdéseket fogalmaznék meg, ami, mondjuk úgy, hogy aggályos vagy adott esetben lehet, hogy csak félreérthető, esetlegesen pontosítást tartalmaz. Itt van talán a legfontosabb, a túlszolgálat és a készenléti szabályozás, ami egy EK-s irányelvre való hivatkozással lett átalakítva. Ez nem egészen világos, hogy úgy kell-e érteni, ahogy például Harangozó képviselőtársam is mondta, vagy ez csak egy tól-ig kategória, hiszen hogyha bekövetkezik az évi 350 túlóra, az valóban rengeteg, illetve a készenléti idő is, a 260 óra éves szinten nagyon sok tud lenni, hogyha az állomány olyan szinten leterhelt, mint ami például az elmúlt időszakban volt, amikor szinte gyakorlatilag minden mozdítható és mozgatható, hadra fogható embert le kellett vezényelni a határra vagy különböző határszakaszokra. Ilyen esetben ezek a készenléti idők és túlórák már az elviselhetetlen kategóriába is kerülhetnek azon érintetteknek, akik tényleg teszik a dolgukat.

Ugyanakkor a fegyelmi eljárásokkal kapcsolatban én is megjegyezném, hogy a garancia nem feltétlenül olvasható ki a javaslatból, amely adott esetben egy-egy visszaélésre adhatna okot. Nem feltételezem, és nem vélelmezem, hogy bármilyen parancsnok szeretne visszaélni ezzel a lehetőséggel, de mivel emberek vagyunk, és az emberek hibáznak, benne van a pakliban, ezért talán érdemes lenne átgondolni, hogy bizonyos garanciális szabályokat a dolgozó érdekében vagy az ártatlanság védelme érdekében be lehetne tenni.

Ami talán egy érdekes dolog, bár Harangozó képviselőtársam elég sarkalatosan fogalmazott a polgári titkosszolgálatokkal kapcsolatban - ott a 25. § az, amelyik a szabadidő-megváltással kapcsolatos választási jogról rendelkezik, nevezetesen, hogy a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok tagjaira ez a választás nem vonatkozik -, esetükben, ha jól értelmezzük, akkor az állomány illetékes parancsnoka az, aki dönt arról - bár hozzá van téve, hogy szolgálati érdekből -, hogy bizonyos beosztások esetén a túlszolgálatot díjazással vagy éppen szabadidőben lehet megváltani. Itt egy kérdés lenne, hogy ez milyen esetekre vonatkozik.

Azt érteni vélem, hogy a polgári titkosszolgálatok különböző tagjai meglehetősen speciális feladatellátást végeznek és nem feltétlenül a kirakatban, de ugyanakkor, ha a választás szabadsága nem sérül a feladat ellátásával, akkor miért ne illethetné meg akár bármelyik polgári titkosszolgálati állományba tartozó embert, hiszen azt nem tudom érteni, hogy ha nem szolgálati érdekből történik egy olyan hely-

zet, akkor miért ne dönthetne arról, hogy ő éppen illetményben vagy szabadságban szeretné megkapni. Nyilván speciális feladatról lévén szó, ha a szolgálati érdek úgy diktálja, akkor az teljesen egyértelmű, hogy nem lehet feladni, hiszen a nemzet biztonságáról van szó, de ha nincs speciális helyzet és megoldható, akkor vajon miért nincs meg a választás szabadsága, én erre szeretnék... - hogyha van egy néhány nyomatékos gondolat, akkor ezt hogyan kell értelmezni, vagy miért nincs meg ez a lehetőség.

Az teljesen egyértelmű, hogy a munkakörülmények javulnak, és ezek a pontosítások és korrekciók sokkal gyakorlatiasabbá teszik a javaslatot és a már meglévő rendszert, de ugyanakkor én is szeretnék arra figyelmeztetni, hogy az illetményemelés nagyon örvendetes és nagyon helyes, és azt is értem, hogy nem lehet egyik pillanatról, mondjuk, a magyar költségvetés nem engedi, hogy egyik pillanatról a másikra ennyi embernek egy olyan mértékű illetményfejlesztés következzen be, mint amely kívánatos lenne, de az egy nem alaptalan kritika, hogy tolódik az előre eltervezett időintervallum. Nagyon szeretném, hogyha a jövőben már nem lenne ilyen. Most már 2019-ről van szó, de korábban ez 2016 volt. Nagyon bízom abban, hogy más változás e tekintetben már nem történik, hacsak az nem, hogy visszaáll a 2016 vagy esetleg 2019-től korábbi időpont.

Ugyanakkor itt is leszögezem, hogy természetesen a javaslatot tudjuk támogatni, és támogatni is fogjuk, hiszen mindenképpen előreviszi az állomány tagjainak munkakörülményeit, megbecsültségét és egzisztenciális állapotát, de arra a néhány kérdésre én szeretnék választ kapni, hogy adott esetben ez csak figyelemtelenség vagy tényleg néhány részletmódosítással eszközölhető, mert hogyha tudjuk jobbra tenni, akkor tegyük még jobbra.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Előzetesen szeretném a köszönetemet kifejezni azért, hogy itt a jelen törvényjavaslatot megelőzően is a belügyi tárca ötpárti egyeztetéseket kezdeményezett. Szeretném bízni abban, hogy ez nem pusztán az egyes kétharmados rendelkezések szól, hanem gyakorlattá is válik a Belügyminisztérium részéről, legalább annyira, mint ahogy az ellenzék felől beérkező módosító javaslatokat nem előítéllettel, hanem tárgyyszerűen, adott esetben a korrekcióra nyitottan fogja fogadni a későbbiekben is a Belügyminisztérium.

Szeretném azt mondani, hogy vélhetően előbbre tartana az ország, és nyugodtabb hangulat uralkodna Magyarországon, hogyha már korábban is és más

minisztériumok is az egyeztetések - a nemzeti konzultáció helyett -, az érdemi pártközi egyeztetések gyakorlatát folytatták volna.

Tisztelt Országgyűlés! A többi ellenzéki párthoz hasonlóan az LMP is támogatta pár hónappal ezelőtt az új szolgálati törvényt, igen súlyos kompromisszumokkal és alapvetően a rendőri állomány illetményemelése érdekében. Ugyanakkor azt is le kell szögeznünk, hogy az illetményemelés sem úgy valósult meg, ahogy azt mi magunk is, illetve a hivatásos állomány tagjai várták, ráadásul a törvényjavaslatban a túlórákat az uniós maximumra emelik, és emelkedik a készenléti idő. Úgy foglалható össze a történet, hogy a túlóra, illetve a készenléti idő emelésével próbálja meg a belügyi kormányzat palástolni a súlyos létszámlhiányt.

Előljáróban szeretnék arra is utalni, amit már más, hasonló tárgyú törvényjavaslatoknál is elmondunk az utóbbi hónapokban, hogy egészen kritikus a dolgozói szegénység aránya a közszférában, több mint 30 százalékos, és akkor, amikor a rendvédelmi szervekről beszélünk, nem csak a hivatásos állományra kell gondolnunk, hiszen azok, akik nem szolgálati viszonyban állnak, azoknak a munkája is elengedhetetlen a szakszerű, pontos és törvényes munkavégzéshez, és az ő esetükben pedig különösen kirívó a szegénységi küszöb alatt élők aránya.

Azt is szeretném felemlíteni - bár ebben állandó vitában állunk belügyminiszter úrral is -, hogy ha és amennyiben a szakszervezetek, a rendvédelmi szakszervezetek visszakapnák a jogosítványukat, akkor azt gondolom, hogy a szegénységi küszöb alatt élő vagy egyébként megalázó, különösen megterhelő munkafeltételek között dolgozó szolgálati viszonyban állók és egyéb alkalmazottai a rendvédelmi szerveknek könnyebben tudnák érvényesíteni az érdekeiket, és azt gondolom, hogy jó néhány probléma, panasz hatékonyabban kerülne el a Belügyminisztérium felső vezetése szintjére, ha és amennyiben engednék a szakszervezetek működését a rendvédelmen belül a rendvédelmi kar helyett, ha és amennyiben a belügyi tárca korrekt egyeztetéseket folytatna a rendvédelmi szakszervezetekkel.

Különösen hasznos lett volna most is például, hogyha a tárca már az egyeztetések során bevonja, mondjuk, a Független Rendőr Szakszervezetet, meghallgatja a véleményüket. Egész egyszerűen azt kell látni, hogy bárhol a világon bármelyik szektort megnezzük, ott, ahol vannak erős, működő szakszervezetek, ott egész egyszerűen a dolgozók különböző szociális munkavégzési problémái hamarabb kerülnek el döntéshozói szintre és hamarabb nyernek megoldást.

Azokra a felvetésekre, amik arra vonatkoznak, hogy a rendőrség, egyáltalán a rendvédelmi szervek pártatlan működése szempontjából aggályos lehet vagy aggályos lehetett a múltban néhány szakszervezet működése, én azt gondolom, hogy a meglévő különböző összeférhetetlenségi szabályok csiszolásával ezeknek a problémáknak korrektül elejét lehetne venni.

(11.20)

De amíg nincsenek korrekt szakszervezeti jogosítványok, amíg nincsen szakszervezeti érdekegyeztetés a rendvédelmi szférán belül, addig az akut szociális problémák nem fognak megoldást nyerni. És szeretnék arra is utalni, hogy a migrációs krízis kapcsán az LMP letett egy 24 pontos intézkedéscsomagot, és benyújtott egy törvényjavaslatot is annak érdekében, hogy többek között a rendőrség költségvetési helyzetét 2015-2016-ra is nagymértékben javítsa az Országgyűlés. Ezeket a javaslatokat lesöpörték az asztalról, jóllehet az LMP-nek ez a költségvetési módosítása éppen a létszámhiány megoldását szolgálta volna.

A beterveztett törvényjavaslat szerint az elrendelhető készletét jelenleg havi 168 óra időtartamát 84 órával emelnék meg, a túlórák vonatkozásában pedig eltörölnék azt a korlátozást, amely szerint 4 hónap alatt legfeljebb 120 óra túlszolgálatot lehet elrendelni. Emellett a javaslat rendezi az illetményemelés kapcsán azt a hiányosságot - és ez pozitívum -, hogy a változtatás nélkül az illetmények 2016-ra befagynának és nem lennének emelhetők. Az LMP már az új szolgálati törvény elfogadása előtti egyeztetések során is jelezte, hogy a rendőrség súlyos létszámhiánnyal küzd. Ennek okait abban láttuk, hogy ez a szolgálat rendkívül igénybe veszi az állomány tagjait, amelyet immár nem kompenzál a szolgálati nyugdíj intézménye, továbbá erősíti a pályaelhagyást a méltatlanul alacsony bérezés is.

Felhívtuk a figyelmet arra, hogy a létszámhiány miatt rendkívül kedvezőtlen helyzetbe kerülnek a rendőrök azzal, hogy részükre a túlszolgálatot csak szabadidőben lehet megváltani, a bérben történő megváltást a jogszabály eltörölte. A BM válasza erre az volt, hogy éppen azért töltik fel a létszámot további 3 ezer fővel, hogy az ne okozzon gondot, de a létszámbővítés még nem történt meg, annak a szükséges képzések ideje miatt hosszabb átfutása van.

Jelenleg a létszámhiány miatt gyakorlatilag teljesíthetetlenül válik a törvény, és még szabadidőben sem tudják megváltani a túlszolgálatot, vagy ha megteszik, akkor nem lesz elég rendőr az alapvető feladatok ellátásához. A migrációs krízis megmutatta a rendszer rendkívüli sebezhetőségét, és rámutatott arra, hogy a rendkívüli helyzeteket a rendszer csak a hivatásosok teljes kiszigerelésével tudja, úgy-ahogy kezelni, de ahhoz, hogy ez valamelyest törvényes lehessen, szükség van a Hszt., a szolgálati törvény módosítására is, amiben a fentiek szerint bővítik a túlszolgálat elrendelésének lehetőségét.

Szeretném itt megjegyezni, hogy államtitkár úr, a migrációs krízist - nem csak azért, mert egyáltalán nem vagyunk ezen túl, még ha egy tűzoltás jellegű cselekedet történt is a határainknál - ne mint egy egyszeri vis maiort fogjuk föl. Egy ország életében sajnos bármikor történhetnek olyan haváriák, amelyek a rendőri állománytól, a rendvédelmi szervektől ilyen rendkívüli erőfeszítést kívánnak. Amikor azt

mondjuk, hogy a migrációs krízis előhozta azt, hogy milyen létszám gondokkal küzd a rendőrség, akkor nem elégséges azt mutatni, hogy azért nem töltjük föl az állományt, mert levonul ez a krízis és utána nem fogjuk tudni mire használni ezt az állományt. Nem így van. Egyébként is van létszámhiány, és bármikor, sajnálatos módon bármely országban következhetnek be a rendvédelmi szervek számára fokozott terhelést jelentő krízishelyzetek. Az ország közbiztonságát veszélyezteti az, hogy az egyébként is létszámhiányos rendőrség alapfeladatai ellátásától további erőket kellett elvonni a határrendészeti igazgatóságához.

Mi úgy látjuk, az LMP azt látja, hogy az életpályamodell másik két ága - a biztosítási rendszer, ami a szolgálati nyugdíjrendszer hiányát lenne hivatott pótolni, illetve a lakástámogatási rendszer - továbbra is hiányzik. Összességében is a kiszámítható életpályamodellhez hozzátartozik az is, hogy a vonatkozó szabályok ne változzanak túl gyakran, tehát valóban legyen egy kiszámítható életpályamodell, hangsúlyozom még egyszer: ehhez hozzátartozik egy biztosítási rendszer is, ami kiváltja a korábban önként megszüntetett szolgálatinyugdíj-rendszert, és egy lakástámogatási rendszer is.

Egyre súlyosabb gond a létszámhiány. Magas a pályaelhagyók száma. Jellemzően a leszerelés után nincs visszaút a szervezetbe, ennek kezelésére nem elegendőek a belügyi kormányzat eddigi tervei szerinti intézkedések végrehajtása, tehát a 3 ezer új rendőr szolgálatba állítása három éven belül. Itt jegyzném meg, hogy az LMP-nek korábban a polgárőrökkel kapcsolatban voltak olyan javaslatok, amelyek a leszerelt rendvédelmiek tudását próbálták volna meg kerülő úton becsatornázni a rendszerbe.

A jogállási törvény mindennapos módosítását nem szolgálja az életpálya kiszámíthatóságát, nem lehet kiszigerelni a hivatásos állományban lévőket, mert az eddigi rendelkezések alapján is súlyosan korlátozódik a magánélethez való joguk, a javaslat szerinti túlmunka lehetőségével gyakorlatilag meg is szűnik.

A létszámhiány természetesen hirtelen nem megoldható, de a tartalékállományt mozgósítani kellene, lehetne. Fontos lenne a korábban leszerelt kollégák újrafelvételének megkönnyítése, továbbá a kapitányságokra történő felvételt gátló központi bérgházközlés helyett a meglévő, de betöltetlen státusokhoz megfelelő jelentkező esetén biztosítani kellene a bérkeretet. Ha például gyesen van egy rendőr, a státusa ugyan megvan, de a bérfedezetet elvonja a megye. A túlszolgálat pénzbeni megváltásának lehetőségét vissza kellene állítani, hogy ne maradjanak a rendőrök ellenszolgáltatás nélkül.

Tisztelt Országgyűlés! Ezeket a kritikákat természetesen az ötpárti egyeztetések során is megfogalmaztuk, és továbbra is szeretném aláhúzni, hogy túl azon, hogy a hivatásos állományúak között is egész egyszerűen az emberek mindennapi biztonságérzetét is közvetlenül veszélyezteti az, ha nem megfelelő

körülmények között dolgoznak, ha kizsigerelik őket, ha nem működik az a jelzőrendszer, amit a szakszervezetek jelenthetnek pontosan a munkavégzés körülményei kapcsán, de legalább ennyire fontos, hogy a nem szolgálati viszonyban lévő rendvédelmi alkalmazottak között ma egészen tragikus méreteket ölt a szegénység.

Szeretném nagy tisztelettel arra kérni államtitkár urat, hogy a belügyi tárca haladéktalanul terjesszen a Ház elé arra is javaslatot, hogy a nem szolgálati viszonyban lévő rendvédelmi alkalmazottak bérezését miként tudjuk rendezni. Nem elfogadható az a politika, amit a kormányzat általában véve is folytat, hogy elsősorban a közszférában dolgozók bérezésére próbál nyomást helyezni annak érdekében, hogy a bérszínvonalat az egész országban lejjebb szorítsa, hiszen a kormányzati politika pontosan arra fut ki, hogy alacsony bérezésű, kiszolgáltatott munkaerőt tud fölkinálni az ország, és akkor jó sok összeszerelő üzemet fognak nyitni Magyarországon. Ez nem szolgálja Magyarország felemelkedését. Ráadásul a rendvédelmi szektorban a krónikus szegénység, a rendvédelmi állomány kizsigerelése, a méltatlan munkakörülmények az emberek mindennapi biztonságérzetét is veszélyeztetik.

Eppen ezért szeretném arra kérni a kormányzatot, hogy amellet, hogy a nem hivatásos állományúak, a nem szolgálati viszonyban lévők bérezésével kapcsolatban is haladéktalanul terjesszen elő javaslatot, állítsa vissza a szakszervezetek jogosítványait, kezdjen érdemi érdekegyeztetést a rendvédelmi szakszervezetekkel. Mindannyiunk biztonságát szolgálja az, ha a rendvédelmi dolgozók emberhez méltó körülmények és technikai feltételek között dolgoznak, és veszélyesnek tartjuk azt a politikát, ami ebben a törvényjavaslatban is megnyilvánul akkor, amikor a túlórát az uniós maximumra emelik.

Itt szeretném nagy tisztelettel azt is megkérdezni államtitkár úrtól, hogy a törvényjavaslat előkészítése során végeztek-e bármilyen összehasonlító elemzést az Unión belül, hogy hány országban maxolják ki úgymond a túlóraidőt. Hány ország van az Unión belül, ahol a maximumra emelik a túlóraidőt, és ha ezt esetleg - nem feltételezem, de ha esetleg - mégis megvizsgálták, van-e arról információjuk, hogy ezekben az országokban mi vezette az egyes kormányokat, illetve volt-e ország, ahol legfeljebb csak átmenetileg éltek azzal a lehetőséggel, hogy az uniós maximumra emelik a túlóraidőt.

Ezt fontos lenne látni, mint ahogy fontos lenne, hogy megfogadva azt a javaslatunkat, amit még tavasszal tettünk le a Ház asztalára, a rendvédelmi szervezetben is, de a polgárőrségben is könnyítsék meg a korábban leszerelt, nyugdíjba vonult rendvédelmisek továbbfoglalkoztatását, illetve a továbbszolgálatát. Egész egyszerűen az ország veszít azzal, ha egyébként életerős emberek a szaktudásukat, a szakértelmüket nem tudják a köz javára kamatoztatni, ráadásul azt gondoljuk itt a konkrét törvényjavaslat kapcsán is, hogy a krónikus létszámhiányt eny-

hítheti az, ha a korábban leszerelt rendőrök visszafoglalkoztatását, újrafelvetését megkönnyítené a törvényhozás.

Úgyhogy ennek alapján meglehetősen kétségek között fogadjuk ezt a törvényjavaslatot.

(11.30)

Arra szeretném kérni a kormányt, hogy a korábbi ígéreteket teljesítsék, ne csapják be a rendvédelmi dolgozókat, és végezzenek világos felmérést arra, hogy milyen következményekkel jár, ha a túlórát az uniós maximumra emelik. Terjessze az államtitkár úr még ebben a vitában a Ház elé, hogy egyébként az Európai Unión belül milyen gyakorlat vonatkozik az uniós maximum alkalmazására, ezt mikor, milyen következményekkel, illetve mennyi ideig alkalmazták más uniós tagországok.

Egy ilyen törvényjavaslatot akkor lehet támogatni jó szívvel, ha hozzájárul egyrészt az emberek biztonságérzetének növekedéséhez, másrészt viszont a dolgozói szegénység felszámolásához a közszférában. Ez a javaslat nem ilyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Kónya Péter képviselő úrnak. Parancsoljon!

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szomorúan látom, hogy a törvény általános vitáját a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság elnöke és több kormánypárti tagja sem méltatta arra, hogy részt vegyen benne. *(Korózs Lajos: Szégyen!)* Azt gondolom, hogy ez ennek a rendvédelmi területen dolgozók számára oly fontos törvénynek a módosítása, amelynek vitájában, ha már egyszer beültek ebbe a bizottságba, talán itt lenne a helyük, részt kellene venniük és meg kellene hallgatniuk az ellenzéki képviselők érveit is.

Magát a törvényt módosítási csomagot három részre osztottam, ez alapján mennék végig és elemezném ezt.

Az első csoportra mindenképpen azt mondanám, hogy azokat a törvényt módosító paragrafusokat soroltam be, amelyek a törvény-előkészítők szakmai alkalmatlanságát bizonyító korrekciókról szólnak. Meg is kérdezem önmagamtól is talán, de inkább öntőktől, hogy bár vannak a törvényt módosításnak pozitív elemei, akkor miért is beszélek a törvény-előkészítők szakmai alkalmatlanságáról. Ahogy már a képviselőtársaim is utaltak rá, a 2014. december 30-ai kormányhatározatban hirdették meg az új és kiszámítható életpályamodellt mind a honvédelmi, mind a rendészeti, mind a közigazgatási területen. Ennek keretében tárgyalta a parlament ez év áprilisában a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló tör-

vényt, a Hszt.-t. Ugyanakkor alig voltunk túl a törvény végszavazásán, amikor pár napra rá a BM a korábban saját maga által beterjesztett törvénymódosításhoz új módosítást nyújtott be, amely előtte már végszavazáson is keresztülment. Ebben a módosításban a korábban végszavazáson is elfogadott új illetményrendszer életbe léptetését tolták ki 2017-re, pedig eredetileg már teljes mértékben életbe kellett volna léptetni 2016. január 1-jével. Fél év sem telt el a törvény hatálybalépését követően, és most egy újabb 47 paragrafusból álló törvénycsomagot tárgyalunk, amely javarészt a már megszavazott, majd módosított új illetményrendszer és életpályamodell újabb korrekcióit tartalmazza. Mi ez, ha nem ékes bizonyítéka annak, hogy a törvény-előkészítők igen csak szakmai alkalmatlanságukról tesznek tanúbizonyságot? Merem ezt állítani különös tekintettel arra, hogy az új életpályamodell szakmai előkészítése nem fél éve zajlott a Belügyminisztériumnál, hanem évek óta foglalkoznak ezzel a szakemberek. Jobb helyen a felelősök lábára ilyenkor útilaput kötnek, és nem megjutalmazzák őket.

Több ellenzéki képviselőtársam is utalt rá és pozitívan értékelte az ötpárti egyeztetéseket, amelyeket a törvény áprilisi tárgyalása előtt, majd a módosítást megelőzően, illetve most is tartottak. Sajnálattal vettem észre ugyanakkor, hogy bár jeleztem akkor is, hogy szeretnék részt venni ezeken az ötpárti egyeztetéseken, egyikre sem kaptam meghívást. Így valószínűleg Schiffer képviselő úrnak lehet igaza, aki kétségét fejezte ki a tekintetben, hogy ezek az ötpárti egyeztetések valóban a belügyi tárca kompromisszumkésztségét bizonyítják-e, vagy igazából arról szólnak, hogy szükségük van rá a kétharmados törvények megszavazásához. Merem ezt állítani már csak azért is, mert a bizottsági ülésen részt véve és több módosítást benyújtva még az eredeti törvénymódosításhoz is, igazából azt láttam, hogy sem a szakszervezetek véleményét, sem a szakma, sem pedig az ellenzéki képviselők véleményét nem vették figyelembe a törvény előterjesztésekor, illetve megszavazásakor, hiszen ha ezek megtörténtek volna, nem kellett volna kétszer módosítani a törvényt egy évben belül.

Mik is azok a pozitív változások, amelyeket most ez a csomag tartalmaz? Mindenképpen pozitívnak értékelem, hogy mégis találtak forrást arra, hogy az évente kétszeri teljesítményjuttatást az állomány először ne csak 2017-ben, hanem már 2016-ban megkaphassa. Bár ezt a törvény maximum 3 havi illetményben határozza meg éves szinten, információim szerint a tárca 2016-ban kétheti/fő keretet biztosít rá, ami azt jelenti, hogy az állomány hat főjéből egy fő akár a törvény szerint járó keret maximumát is megkaphatja, igaz, akkor a másik öt nem kap egy kanyi vasat sem.

Tehát az is átgondolandó, hogy elég-e ez a keret, miközben mindenképpen pozitívnak értékeljük, hogy 2016-ban erre már sor kerülhet. Az állomány migránsválság kapcsán látott leterheltségét látva, azt

gondolom, a tárcának nem ártana valamiféle pluszforrásokat találni, hogy legalább közelítsen a keret a kiadható maximumhoz.

Pozitív az is, hogy 2016-tól megszűnik a kategóriák közötti különbségtétel a bérfejlesztésnél, vagyis amíg 2015. július 1-jével beharangozott átlag 30 százalékos bérfejlesztést úgy kellett végrehajtani, hogy az alapfeladatot ellátóknál ez 30 százalékos volt, az alapfeladatot nem ellátóknál már csak 25 százalékos, míg a vezetőknél 15 százalékos volt, addig a 2016-tól esedékes 5 százalékos emelés a másfél év átlagában már mindenképpen maximum 35 százalékos lehet. Ugyanakkor problémát jelent, hogy a törvény a most benyújtott módosításaival és korrekciójával továbbra sem orvosolja a következő problémákat, amelyek jelentős bérfelesztéseket fognak okozni az állományban. Azok, akiknek az illetménye az új besorolás következtében 2015. július 1-jével 35 százaléknál magasabb mértékben emelkedett, vagy épp az új besorolás következtében és számos pótlék megszűnésének eredményeként nemhogy emelkedett, hanem csökkent volna, és akik most ezért illetménykorrekciót kapnak, nos, ők azok, akik előreláthatólag akár négy évig is helyben fognak topogni az illetményük tekintetében.

Nem kezeli a törvénymódosítás azt sem, hogy kifutóban van a rendőrségnél a korábban bevezetett úgynevezett hűségpénz rendszere. Ennek elvesztése a tapasztalt, idősebb rendőröknél havi 50 ezer forint bércsökkenést fog eredményezni, ha ezt valamilyen új rendszer nem váltja ki.

Kimondottan negatív visszalépés ebben a módosításban az áprilisban elfogadott törvényhez képest is, hogy a nyugdíj előtt álló, rendelkezési állományba helyezett tagoktól megvonják a ruházati ellátmányt, illetve az önkéntes pénztári támogatást. Még a ruházati ellátmány megvonása talán valamilyen módon, például az igénybevétel időarányosságához kötésével elfogadható, mert nyilván ha rendelkezési állományban nem kopik az egyenruhája, úgymond, akkor miért kapjon ruházati ellátmányt. Az önkéntes pénztári támogatás elvonása azonban gyakorlatilag egyfajta jövedelem, illetve illetményelem kiesését jelentheti, ami semmiképpen nem indokolt.

A törvénymódosítási csomag második csoportjába soroltam azokat a módosításokat, amelyeket a migránsválság tett szükségsszerűvé. Ezekkel ugyanakkor az a probléma, hogy ha mindezek csak minősített időszakokra kerülnének bevezetésre, talán még elfogadható is lenne, azonban ennek rendszerszerűvé tétele, vagyis általános elvként és szabályként való alkalmazása teljesen elfogadhatatlan az állomány kiszolgáltatottságának további növelése miatt. A képviselőtársaim is utaltak már rá: nyilvánvaló, hogy az egyik ilyen módosítás a túlszolgálat idejének felemelése, ami a jelenlegi évi 350 óra maximum elrendelhető túlszolgálat helyett, amelynek 4 havi átlaga nem haladhatja meg a 120 órát, bevezeti a 2003. november 4-ei európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikk b) pontja szerinti időtartamot.

(11.40)

Ugyanakkor számomra az sem érthető, hogy a jogalkotó miért nem konkrétan határozza meg azt, hogy mennyi is lehet a módosításban az elrendelhető túlmunka, illetve túlszolgálat ideje, és miért idézi be ennek az irányelvnek a számát. Vajon honnan kellene tudnia egy börtönőrnek vagy éppen egy utcán posztoló rendőrnek azt, hogy mit is tartalmaz a 2003. november 4-ei európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikk b) pontja. És egyébként ez az irányelv azt mondja ki, hogy az országok lehetőleg úgy szabályozzák ezt, hogy a hétnapos időtartamokban, a túlórákat is beleértve, a munkavégzés ne haladja meg a 48 órát. Ugyanakkor, miután kiesik belőle a négyhavi 120 órás korlát, így folyamatosan, 4 hónap alatt akár 128 óra túlmunka is elrendelhető. Ez egyébként azt jelenti, hogy a korábbi, 4 havonta 120 elrendelhető helyett 128 túlmunkaóra is elrendelhető lesz.

Még rosszabb a helyzet a készenléti szolgálatnál, ahol a havi maximum 168 órát felemelik 260 órára, ami azt jelenti, hogy a 8 órás munkavégzés mellett akár egész hónapra elrendelhető a plusz 8 órás készenléti szolgálat, vagy a hónap 30 napjából legalább 15 napra elrendelhető a 24 órás készenléti szolgálat. Tudják-e önök, képviselőtársaim, hogy mit is jelent a készenléti szolgálat? Jó lenne, ha utánanéznének, mert ezzel gyakorlatilag elérjük azt, hogy a rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjainak sem pihenése, sem szabad - mondjuk - helyelhagyási lehetősége nem lesz, sem arra nem lesz lehetőségük, hogy mondjuk, el tudjanak menni a családjukkal kirándulni egy másik településre.

Talán kicsit pikírtan jegyzem meg, de lehet, hogy a záró rendelkezésekbe bele kellett volna venni, hogy Nagy Feró CD-jét, ami a 8 óra munkáról, 8 pihenésről, 8 óra szórakozásról szól, ezt a dalt osszák ki a rendőr kollégáknak, meg a börtönőr kollégáknak, hogy legalább hallgatni tudják, hogy miről szól ez a dolog, merthogy a jövőben semmi esélyük nem lesz arra, hogy ezt meg is éljék a valóságban.

A harmadik csoport, talán azt lehet mondani, hogy az észszerű módosítások csoportja ennek a törvénycsomagnak. Ilyen például a jognyilatkozatok elektronikussá tétele és ennek részletszabályai, bár Harangozó képviselőtársam kitért arra, hogy valóban, egy rendvédelmi szervnél milyen visszaélésekre adhat ez okot. Én azt gondolom azonban, a szabályozás maga viszonylag korrektnek tűnik, és nyilván nem abból kell kiindulni, és a jogalkotó sem abból indul ki, hogy alapvetően ezzel mindenki vissza akar élni. Ugyanakkor valóban át kell majd tekinteni, hogy a gyakorlatban ez tényleg előremutató, és nem a visszaélés szándékával készül ez a törvénymódosítás.

Szintén pozitívnak lehet megemlíteni a nemzetbiztonsági szolgálatok tagjainál, hogy az igazolványok a jövőben nem tartalmazzák majd a tb-számukat, ezzel is növelve az ő biztonságukat és kevésbé a kiszolgáltatottságukat. Ugyanakkor, ha már eszébe jutottak a belügyi tárcának valamilyen módon

az igazolványokkal kapcsolatos dolgok, akkor itt szeretném felhívni a figyelmüket, hogy a belügyi tárca 2013. március 31-étől mulasztásos törvénysértésben van, ugyanis egy BM-rendeletben megszüntették a nyugdíjas-igazolványokat, és azoknak a nyugdíjas szolgálati rendőröknek, tűzoltóknak, börtönőröknek a kapcsán, akik átkerültek egy járandóságos státusba, kimondta egy BM-rendelet, hogy attól kezdve az ő szolgálati nyugdíjas-igazolványuk érvénytelen. Ugyanakkor ennek az érvényessége meghosszabbításáról sem adott ki a BM-rendeletet, illetve nem adott ki nekik új igazolványt. Szeretném erre felhívni a tárca figyelmét, ha már itt az igazolványok szóba kerültek.

És talán a legpozitívabb módosítása ennek a törvénycsomagnak, hogy a jövőben a szolgálati panasz elbírálásának ideje nem fog beleszámítani az elévülési időbe. Ez azt mutatja, hogy valóban, azért valamiféle kompromisszumkészség található a tárca vezetésénél, és meghallgatják időnként azokat a panaszokat, amik a gyakorlati tapasztalatból adódnak.

És végezetül egy gondolatot én is szeretnék elmondani, és innen, a Parlament plenáris terméből is szeretném megköszönni a hivatásos állományúaknak, beleértve egyébként a katonákat is, az elmúlt időszakban végzett áldozatos tevékenységét. Azt gondolom, hogy minden magyar állampolgár tisztelettel és becsülettel kell hogy tekintsen arra, amit az elmúlt időszakban végeztek. Köszönöm a szót. *(Szórványos taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Vadai Ágnes független képviselő asszony írásban előre bejelentett felszólalási szándékát visszavonta. *(Novák Előd tapsol.)*

Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Először is, azt szeretném jelezni és részben köszönni is, hogy bizonyos értelemben úgy látom, hogy az ötpárti egyeztetések története kapcsán megfogalmazásra került dolgok, meg az élet tapasztalásából fakadó - a 2011-es munka törvénykönyvre gondolok, majd egy picit visszaidézem - azon tapasztalások, amik a torzók életre hívásával párosulnak, azok kigyomlálása vagy részbeni elfelejtése visszaköszön azon munkásságon keresztül, ami itt a törvénytervezetben megfogalmazásra kerül.

Ha megengedi, államtitkár úr, akkor tekintse úgy, mintha elmondtam volna mindazokat a pozitív dolgokat, amiket most akár Kónya képviselőtársam vagy Harangozó képviselőtársam elmondott, és onnan kezdve folytatam a mondandómat. Ezzel nem azt akarom jelezni, hogy csak negatív hangon lehet szólni ennek a törvénytervezetnek a beltartalmáról, hanem pont az ellentettjét, mindazokat a dolgokat, amelyek képviselőtársam részéről ilyen értelemben

elhangzottak, nem kívánom megismételni, de hasonlóképpen látom én is.

És akkor nézzük azt a részét, amivel inkább problémák vannak, már csak azért is, mert bízom abban, hogy a konstruktivitás gyakorlatilag magában hordozza annak a lehetőségét is, hogy akár módosító javaslatok befogadásán keresztül el lehessen jutni odáig, hogy egy még jobb helyzetkép tárulkozzon elénk, és gyakorlatilag el lehessen jutni arra a pontra, hogy az ellenzék oldaláról minél több irányból támogatást nyerhessen a törvényjavaslat.

A rendvédelmi életpályát érintően nem voltak kétségeink a tekintetben, hogy milyen viszonyulásunk legyen. A Magyar Szocialista Párt, gyakorlatilag egy jó fél esztendővel ezelőtt nem véletlenszerűen támogatta azokat az intézkedéseket, amelyek legkiváltképp az anyagi megbecsülés vonatkozásában tükröződtek vissza. Viszont vannak olyan beltartalmi dolgok, amelyek a közvetlen teher, vagyis a kötelezettségek növekedését érintően bennünk kérdőjeleket ébresztenek. Ezekre szeretném államtitkár úr figyelmét felhívni, és ha lehet, akkor elgondolkodtatni.

Itt idézem be a 2011. évi munka törvénykönyvét. Akkor, annak a munkatörvénykönyvnek a tárgyalásánál a Parlament falai között az ellenzék részéről 708 módosító indítványt nyújtottunk be. Maga a Magyar Szocialista Párt 500 feletti módosító indítványt nyújtott be. Ezt azért mondom, mert nyilván van valamifajta szinkronitás a Hszt., a Mt., tehát a jogviszonyokat érintő foglalkoztatási formák között. És akkor is látható volt, hogy a munka törvénykönyvének a szabályozása, amit életre hívnak, az egy torzó, az minden bizonnyal néhány esztendő elteltével változási kényszerek alatt meg fog majd törni.

Ma már azok is, akik akkor, annak idején ellene voltak a mi álláspontjainknak, és a módosító javaslatunkat - idézőjelbe téve - elutálták, ma már azok is azt hirdetik, még a Parlament falai között is van ilyen képviselőtársam a kormányzati oldalon, hogy hát bizony, az élet bebizonyította, és változásokat kell eszközölni. A változások iránya, most szeretném jelezni, abba az irányba fordul, amit annak idején mi a módosító javaslatainkkal jeleztünk önök felé.

Azt szeretnénk, hogyha mondjuk, ennek a törvénytervezetnek a kapcsán ugyanez a folyamat nem kellene hogy lejátszódjon; nem kellene eltelnie három-négy esztendőnek ahhoz, hogy a későbbiekben, gyakorlatilag újraébredés kapcsán kelljen majd a konzekvenciákat levonni és a szükségeszerű változtatásokat megtenni.

(11.50)

Éppen ebből fakadóan úgy gondoljuk, hogy a munkavállalókat sújtó rendelkezéseket érdemes lenne felülgondolni.

Szó esett itt kétfajta megközelítésből is a jogorvoslati dolgokról, illetve az elektronikus úton történő ügyintézésről. Itt - ahogy Kónya képviselőtársam mondta - nyilván van bizonyos praktikum, amely

tekintetében célszerű és észszerű ezen elgondolkodni, és van olyan felület is, amely tekintetében meg arról kell gondoskodni, és arra kell figyelni, hogy azok a fajta torzók, amelyeket az előbb is említettem, még véletlenszerűen se juthassanak érvényre. Egy jogviszonnal kapcsolatos intézkedés, az Mt. szerinti munkaviszonnal, szolgálati jogviszonnal kapcsolatos intézkedés még véletlenszerűen se egy átdobott e-mail formájában induljon útjára, mert ez a káosz irányába vezet. De el kell ismerni, és szerintem támogatni is kell azt, hogy bizonyos elektronikus úton történő ügyintézésnek, ügymenetnek van létjogosultsága. Csak az óvatosság, a gondoskodás, illetve annak a lehetőségnek - hogy mondjam - az útjába állás motivál engem a tekintetben, hogy azt jelezzem, hogy arra viszont figyelni kell, hogy a jogviszonyt érintő közvetlen le-, felmondásokkal kapcsolatos intézkedések ezen az úton ne történhessenek meg. Ugyanígy fontos a jogorvoslati lehetőségről, a jogorvoslati jogról való lemondás vagy lemondatás kérdésköre is, hogy hogyan és miképpen értelmeződhet, illetve hogy mennyire szabad módot és lehetőséget adni minderre vonatkozóan.

Ami a másik szeletét érinti a történetnek: akkor, amikor arról beszélünk, hogy anyagi megbecsülés, és a Hszt. keretei közé tartozókat sorba vesszük, számba vesszük, akkor látjuk, hogy nagyon sokan nem válnak érintettjévé ennek az anyagi elismerési folyamatnak. Ez így nincs rendjén, merthogy ők nem részesülnek fizetésemelésben, vagy mint ahogy más képviselőtársam mondandójából visszatükröződött, a helyben topogás érvényesül az ő esetükben. Persze hozzá kell tenni azt is, hogy a terheltség akár a túlszolgálat, a túlóra tekintetében - már itt szó esett a 360 óra és az egyéb cikkelyek megfogalmazásáról, de nem konkretizálásáról, a heti szolgálati idő 48 óras létéről, és a készenléti idő, mondhatni, majdnem mértéktelen megemelésének a módjáról 260 órára -, ezek mind-mind felvetik azt a kérdést, hogy nem az állomány létszámbeli növelése lenne-e az útja annak, hogy egy kiegyensúlyozott, minél kevesebb hibával párosuló munkavégzés lehetőségét teremtsék meg azok, akik nyilván felettesként, illetve a pénzügyi források gazdáiként alakíthatják a folyamatokat. Azt gondolom, hogy ez a másik út lenne a járhatóbb, márpedig az, hogy a létszám vonatkozásában történő még pozitívabb elmozdulásokat kellene érvényesíteni, érvényre juttatni, és nem a terheltséget fokozni, mert a terheltség fokozásával a hibázás lehetősége is megnő. Azt meg, gondolom, senki nem kívánja.

A másik része ennek a történetnek, hogy ha és amennyiben akár a készenléti tekintetében, de a túlóra vonatkozásában gondolkodunk, akkor a munkavállaló szemszögéből nézve kell szerintem mindig nézni a történetet a tekintetben, hogy a jogosultság megadatik-e a számára a vonatkozásban, hogy eldöntse ő, nem más, eldöntse azt, hogy azért a túlszolgálatért, túlmunkáért, amelyet végez, díjazásban részesüljön vagy szabadidő-megváltásban. Nem jó az az út, amikor nem a munkavállaló dönthet ezen

dolgok kialakulásáról vagy kialakításáról, hanem mások döntenek el ezt helyette, hiszen a tevékenységet ő végzi el, akkor legalább az a mozgásszabadsága legyen meg e tekintetben, hogy azt is eldönthesse, hogy díjazásban részesüljön vagy éppen szabadidő-megváltásban.

Amire még szeretném a figyelmét felhívni államtitkár úrnak, egy fél évvel ezelőtt itt a Parlament falai között arról beszéltünk, hogy az új illetményrendszer gyakorlatilag 2016-ban már érvényesül. Most meg arról olvasunk a törvénytervezet kapcsán, hogy 2019-től lesz majd érvényesítve, és 2017-ben meg 2018-ban ilyen-olyan beavatkozások fognak majd történni, no de hát ezek azok a beavatkozások, amelyeket ma itt a Parlament falai között senki nem tud prognosztizálni, nem látja senki azt, hogy milyen irányba megy. Nem az a baj, hogy itt a Parlament falai között mi ezt nem látjuk, hanem az érintettek, akiknek önök biztosságot, kiszámítható életpályát, anyagi elismerést és sok minden mást ígértek, azok most azzal kell hogy szembenézzenek, azt látják, hogy az a fajta úgymond biztosság, amit vártak a 2016 induló folyamatától, időpontjától, most dugába dőlt, és 2019 majd az a reményteli időpont, amikor újjólag hihetnek abban, hogy a remény, ugye, soha nem hal meg, hihetnek abban, hogy tényleg, valójában bekövetkezik mindaz, aminek 2016-ban be kellett volna következnie.

Még két dologra szeretném felhívni a figyelmet. Az egyik az, ami a hivatásos jogviszony keretei között lévők mellett dolgozók, alkalmazottak körét érinti. E tekintetben kicsit soványkának érzem azokat a gondolkodásokat, amelyek még papírra sem kerültek, tehát még a papírra vetés sem történt meg, magyarrá fordítva a szót, azok az emberek, akik nem a hivatásos állomány keretei között, de a rendvédelmi szervezet munkásságát segítik, az ő esetükben nem látom azokat a pozitív előremozdulási folyamatokat vagy azoknak a kialakítási szándékait, amelyek fontosak és elengedhetetlenek lennének. Hiszen az ő munkájuk mértékadó módon befolyásolja, alakítja, formálja, ráhatással van a hivatásos szolgálat keretei között munkát végzők munkájára. Ezért érdemes lenne ezzel is foglalkozni, kicsit érdemes lenne áttekinteni az elmúlt évek történéseit bérezés, fizetés tekintetében, és ennek a tanulságait figyelembe és számításba véve elindulni azon a pályán, hogy ezt a kört is meg kellene találni olyan értelemben, hogy megfelelő javadalmazásban kellene tudni részesíteni annak érdekében, hogy minél jobb, jó értelemben vett kiszolgálói legyenek a hivatásos állomány keretei között dolgozóknak.

A másik dolog, amiről még mindenképpen szólni szeretnék, ez nem más, mint a jó értelmű munkabéke fenntartása és megerősítése. Ezzel kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy ez nemcsak a versenyszféra keretei között vagy épp a közszolgálat vonatkozásában, hanem a hivatásos állomány keretei között dolgozók esetében is egy nagyon fontos dolog, az, hogy az érdekek képviseletét érvényre lehet-e

juttatni. Van-e mód és lehetőség arra, hogy a szakszervezetek, érdekképviseleti tevékenységet ellátó szervezetek keretei között a létező problémák az asztalra kerülhessenek, szerintem ez egy nagyon fontos dolog. Nemcsak a munkavállaló vagy a hivatásos jogviszony keretei között dolgozó ember számára fontos, hanem az ő munkaadója számára is, mert egy elégedett munkavállaló, egy elégedett, hivatásos szolgálatot teljesítő ember nyilván meg tudja akár többszörözni azt a tevékenységet, amelyet elvárnak tőle.

(12.00)

Olyan hatásfokkal, jóságfokkal tudja tenni, amely nyilván kevesebb hibafelületet alakít ki vagy hibát tükröz vissza.

Éppen ebből kifolyólag azt tartom fontosnak, hogy megemlítsem, hogy az érdekképviseleteknek, a szakszervezeteknek pontosan a munkáltató szemszögéből nézve is a munkabéke fenntartása, megerősítése szemszögéből jelen kell lennie.

(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Utolsó mondataim, nem ismétlem meg, csak azt szeretném mondani, hogy ami elhangzott a helyben topogás, a hűségpénz vagy a rendelkezésre állók dolgait érintően Kónya képviselőtársam részéről, azok szerintem nem ötletszerű, hanem megfelelő alapokon nyugvó felvetések, amelyekre érdemes lenne odafigyelni. Elnök úr, köszönöm szépen. (Taps az MSZP padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Nincs jelentkezés.) Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Államtitkár úr jelezte, hogy kíván reagálni. Kontrát Károly államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Legelőször is szeretném megköszönni valamennyi felszólaló képviselőtársamnak a vitában elmondott álláspontját és a véleményét. Örülök annak, hogy az a hangulat, amelyet az ötpárti egyeztetések során kialakítottunk, itt is, az általános vitára is jellemző volt. Azt tapasztaltam, hogy a megszólaló képviselőtársaim is fontosnak tartják, hogy egy olyan törvényt fogadjunk el, ami az ország és a személyi állomány, a hivatásos állomány érdekeinek egyaránt megfelel.

Ágh Péter képviselő úr a Fidesz képviselőcsoportja nevében szól és támogatásáról biztosította a javaslatot. Köszönöm szépen képviselőtársam támogatását. Szintén támogatásáról biztosította Firtl Máttyás képviselő úr a KDNP részéről a javaslatot.

Mind a ketten megfogalmazták azt a véleményüket, hogy a déli határon szolgálatot teljesítő hivatásos állomány - és minden állománycsoportot beleérték, katonákat, rendőröket, minden szolgálati állományt és a kormánytisztviselőket is egyébként - helyállt, és azt bizonyította ez a helyállás a déli határon, hogy meg tudjuk védeni Magyarország határait, hogy a rendszer működik, hogy a hivatásosok eleget tesznek kötelezettségüknek, amiért ezúton is a kormány nevében és a kormány képviselőjében köszönetemet fejezem ki.

Harangozó Tamás képviselő úr hozzászólását is köszönöm. Néhány észrevételére, illetőleg kérdésére szeretnék reagálni, a képviselő úr által elmondottakra. Először is szeretném itt is megerősíteni, hogy e-mailben nem lesz fölmondás, tehát a szolgálati viszony megszüntetésének ez a formája a jövőt illetően sem fog működni.

Ami az elektronikus ügyintézésrel kapcsolatos kritikáját illeti, szeretném elmondani, hogy fontosnak tartjuk, hogy az elektronikus ügyintézés a közigazgatás, az igazgatás minél nagyobb részére kiterjedjen. Gúr Nándor képviselőtársam is megerősítette ezt az elvárást, illetőleg ennek a helyességét. Az ötpártin is fölvetődött ez, miniszter úr erre reagált, hogy a korral haladni kell. Az elektronikus ügyintézés az elektronikus aláírással válik kötelezővé. Célnk az, hogy a közigazgatás egészére majd be tudjuk vezetni ezt az elektronikus ügyintézt.

Képviselő úrnak azt a módosítóját, ami az infrastruktúra-, alkalmazás- és tartalomszolgáltatók hármas egységét kritizálta, meg fogjuk fontolni ennek az elfogadását. Köszönöm szépen, hogy elmondta ezt az észrevételét.

Ami a túlszolgálatl kapcsolatban elhangzott kritika, azt megfogalmazta ön is, megfogalmazta Mirkóczki Ádám, Schiffer képviselő úr is. A következőt szeretném elmondani: nézzük meg a tényeket és számoljunk együtt, tisztelt képviselőtársaim. Jelenleg 350 óra túlmunka plusz 60 óra önkéntes túlmunkával összesen 410 óra túlmunkára van lehetőség. A most beterjesztett javaslat azt tartalmazza, hogy a heti 48 órás munkaidőre tekintettel 8 óra heti túlszolgálatra van lehetőség, ami éves szinten 416 óra túlmunkát jelenthet. Ez lehetőség, nem biztos, hogy ez beváltásra vagy végrehajtásra kerül. Tehát 416 órát jelentene az új javaslat szerint. A 410 és a 416 között 6 óra a differencia, tehát éves szinten ez nem jelenthet többet, mint 6 órát, 6 túlmunkaórát jelenthet. Nem ingyen történik a túlmunka, annak ellentételezése lesz, akárhogy is.

Ami a módosítás célszerűségét, illetőleg az ütemzettségét illeti, szeretném elmondani, hogy eleve azt mondtuk, és ezt megfogalmazta több képviselőtársam is kritikaként, hogy eltoltuk vagy kitoltuk az életpályamodell bevezetésének az idejét. Azt mondtuk az elején, a törvényjavaslat, az első javaslat általános vitájában is elmondtuk azt, hogy 2015. július 1-jétől átlagosan 30 százalék, majd 2016-17-18-19. január 1-jétől további évi 5-5 százalék, mindösszesen

átlagosan 50 százalék illetményemelését fogunk végrehajtani. Ez nem változott, ezt önök is tudják egyébként, és ennek a megvalósítására garanciát tudunk vállalni. Ezért is nyújtottuk be ezt a törvényjavaslatot, hogy a 2016-os emelés feltételeit pontosan meghatározzuk, és kellett az a tapasztalat, ami az új rendszerre való áttérést jelentette, hiszen közel 61 ezer hivatásos átsorolása történt meg 2015 júliusában.

Szeretném elmondani, hogy a személyi állomány nagy többsége meglegegedéssel vette tudomásul az átsorolást, a szolgálati panaszok aránya a fél százalékot nem érte el, tisztelt képviselőtársaim, de ezekre a tapasztalatokra is mindenképpen szükség volt, hogy a 2016. január 1-jével szükséges további 5 százalékos emelést helyesen végre tudjuk hajtani. Úgyhogy ez folytatódni fog 2017-re vonatkozóan is, úgy, ahogy elmondtuk az ötpárti egyeztetésen. Felkai államtitkár úr világos választ adott arra, hogy a 2017-es emelés vonatkozásában is be fogjuk terjeszteni. Úgy gondolom, hogy a parlament megteheti ezt a fáradságot a hivatásos állomány és az ország érdekében.

Ami szintén elhangzott, többen, több képviselőtársam, Schiffer András is meg többek fölemlgették, hogy csak a hivatásos állományúak számára van életpálya, illetőleg csak a hivatásos állományúak számára történt illetményemelés. Ez nem így van. Szeretném elmondani, hogy a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó szervek közalkalmazottai részére is volt július 1-jétől 5 százalékos, és 2016-ban további 5 százalékos illetményemelés fog bekövetkezni. Tehát ez a kritika sem állja meg a helyét.

Egyébként Schiffer András képviselő úr arra kért engem, sajnálom, hogy nincs itt a képviselő úr, hogy nézzük meg, hogy az uniós országok között mi a gyakorlat. Erre azt a választ tudjuk adni, hogy az uniós irányelv vonatkozik ránk, az uniós országok tapasztalatai lehetnek mások és mások, de mi az uniós irányelvnek teljes mértékben megfelelnünk.

Mirkóczki Ádám képviselő úr, akinek a hozzászólását most is köszönöm, a titkosszolgálati dolgozók esetében tett föl kérdést. A titkosszolgálati dolgozók esetén kifejezetten az állománynak arra a részére vonatkozik a túlmunkával kapcsolatos kritika, akiknek a munkaköréből adódóan olyan túlzott mértékű túlóra nem szabadidőben, hanem pénzben történő megváltása esetén pihenés hiányában akár saját, akár mások életét veszélyeztetheti, ha a túlórárt pénzben kéri megváltani, ezáltal nem tud pihenni, így nem tud megfelelően koncentrálni, és ezzel veszélyeztetheti akár saját, akár más életét. Tehát ennek ez az indoka, a képviselő úr által elmondottakra válaszolva.

Schiffer András képviselő úr kérdéseire, ami az állományt illeti, megpróbáltam válaszolni. Szeretném elmondani itt is, többször kritizálta és több - hogy mondjam - túlzó kifejezést is használt a rendőrség létszámhiányát illetően. Szeretném elmondani, hogy a rendőrség a feladata elvégzéséhez

szükséges megfelelő létszámmal rendelkezik folyamatosan, megfelelő utánpótlást biztosítunk a rendőrség személyi állománya részére.

A másik: szintén Schiffer András kritikája volt a költségvetés biztosítása. Szeretném elmondani, hogy a 2016-os költségvetés, amit már elfogadtunk, megfelelő fedezetet biztosít. Ami pedig a déli határ védelmével kapcsolatos többletfeladatok finanszírozását illeti, a kormány ennek a forrásait is biztosítja.

(12.10)

Nemrégiben hagyott jóvá 35 milliárd forintot, ami a HM-, illetőleg a BM-fejezethez kerül, és ami az illegális migrációval kapcsolatos többletfeladatok finanszírozását jelenti.

Több képviselőtársam is elmondta vagy fölvetette, hogy ennek a migrációs helyzetnek nincs vége. Valóban, mi is úgy gondoljuk, hogy ez egy olyan feladat, amelyet folyamatosan figyelemmel kell kísérni. Az országot, az ország határait megvédtük, az emberek döntéseit végrehajtottuk, a magyar reformok működnek, de nyilván figyelemmel kell kísérni a jövőben is a határok környékén és a határos országokban folyó fejleményeket, hiszen az is elhangzott - akár a tegnapi nap parlamenti vitáit idézhetem -, hogy az illegális migráció utánpótlása becslések szerint legalább tíz évre elegendő, tehát ez Európa számára egy állandó kihívást, állandó veszélyt, állandó problémát jelent.

Ez nem olyan, mint egy dunai árvíz, egy '13-as árvíz, amit három hét alatt nemzeti összefogással sikeresen megoldottunk. Erre állandóan figyelni kell, erre energiát, pénzt, erőt kell fordítani, és úgy tűnik, hogy ez a hármas védelem, amit a déli határon, a magyar-szerb és a magyar-horvát határon megvalósítottunk, ez a jogi védelem, a fizikai védelem és az előerős védelem bevált, de mondom, mi is úgy tekintjük, hogy erre állandóan oda kell figyelni, erre állandóan erőt és figyelmet kell fordítani.

Azt már több képviselő hozzászólására is elmondtam, hogy az illetményfejlesztés és az életpályaprogram bevezetése nem tolódik, nem halasztódik el. Elmondtam az ütemeket. Azt is elmondtam korábban is, most is elmondom, hogy a többi elem, tehát a biztosítási elem, illetőleg a lakhatási támogatás az eredeti törvényjavaslatnak megfelelően kidolgozásra kerül, és a teljesítményértékelés, amit a jelen javaslat fog visszahozni, '16-ban már jelentős emelési lehetőséget biztosít a hivatásos állomány számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Csütörtökig van mód arra, hogy módosító indítványokat lehet benyújtani a törvényjavaslathoz. Én arra kérem a képviselőtársaimat és a frakciókat, hogy ha fontosnak tartják, hogy további javaslatokat, további módosító javaslatokat adjanak be, arra kérem, hogy tegyék meg, közös érdek - ahogy elmondtam az expozémban, most is kitérek arra, hogy közös érdek -, hogy a lehető legjobb törvényt fogadjuk el. A Belügyminisztérium megfontolja ezeket a módosító javaslatokat.

Kérem, hogy támogassák a javaslatot, hiszen ez az ország és ez a hivatásos állomány érdeke is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a vad védelmével, a vadgazdálkodással, valamint a vadászattal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** A kormány-előterjesztés T/6955. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tisztelettel köszöntöm a vadászati és erdőgazdasági szakmai szervezetek képviselőit, akik megtiszteltek minket munkánk figyelemmel kíséréseivel. *(Taps.)* A selmecebányai hagyományoknak megfelelően: jó szerencsét!

Elsőként megadom a szót Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország vidéki arculatát, a magyar táj képét vitathatatlan módon a mezőgazdaság és a természetvédelem közösen alakítják. A két nagy ágazat adott időpillanatban a magyarság társadalmi, gazdasági és kulturális viszonyait képezi le a tájban, melyhez hozzájárul a védett értékeink kezelése, a föld megművelése, az állattartás, a szőlő- és gyümölcsstermesztés, az erdőgazdálkodás és a fenntartható vadgazdálkodás is.

A magyar agrárium és természetvédelem vertikumában olyan magyar emberek dolgoznak, akik a nemzeti hagyományokra épülő tudás és hozzáértés segítségével, kétkezi munkájukkal, valamint szakértelmükkel hozzájárulnak hazánk szilárd gazdasági, kulturális és természetvédelmi alapjainak megteremtéséhez, fenntartásához. Minden egyes szakterület szervesen épül a másokra, és ezernyi módon befolyásolja, határozza meg a társszakterületek teljesítő potenciálját és ezáltal versenyképességét is. Éppen ezért a kormány elsődleges törekvése, hogy az egyes szakterületeket ne egyesével szemlélje és gondozza, hanem a többivel összefüggésben, komplex módon kezelje őket, figyelembe véve a társadalmi és szakmai elvárásokat is.

A vadgazdálkodás jogszabályi környezetének újragondolását ezen átfogó szemléletben végezte a Földművelésügyi Minisztérium, miután évek óta hangzottatott szakmai igény, hogy a majdnem húszéves törvényi szabályozást XXI. századi alapokra helyezzük. A tisztelt Ház tavaszi ülészakája folyamán az ellenzéki frakciók több kérdést intéztek a kormányhoz azzal kapcsolatban, hogy mikorra készül el a törvényjavaslat, amelyre akkor azt válaszoltuk, hogy kellő módon kiérlelt, valódi szakmai válaszokat

adó, társadalmi igény által kialakított szabályozásra van szükség.

Magyarország Kormánya beváltja ígéreteit, így széles körű szakmai támogatás birtokában jelenthetem be, hogy a törvényjavaslat, ahogyan a tisztelt képviselőtársak is olvashatták, elkészült. Felhívom a tisztelt Ház figyelmét arra, hogy a rendszerváltás óta eltelt időszak jogalkotási folyamataiban kevés olyan jogszabály volt, amelynek ehhez hasonló szintű társadalmi egyeztetésére került sor.

Az érintett érdekképviseleti szervezetek több mint három éve kezdték el összegyűjteni a törvény módosításához kapcsolódó társadalmi igényeket. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara, valamint az Országos Magyar Vadászkamara és az Országos Magyar Vadászati Védegyelet a tavalyi nyári folyamán juttatták el módosítási javaslataikat a Földművelésügyi Minisztériumhoz. A szaktárca kellő szakmai előkészítést követően kidolgozta a jogszabály-módosítás koncepcióját, majd azt széles körű társadalmi vitára bocsátottuk. Ezt követően dolgoztuk ki a törvény normaszövegének tervezetét, és újabb társadalmi vita keretében a társadalmi és szakmai igényekhez igazítva azt az Országgyűlés elé hoztuk.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottak alapján készült törvényjavaslat figyelembe veszi, hogy a vadállomány a biológiai életközösség pótolhatatlan és elválaszthatatlan része, valamint hogy a szakszerű vadgazdálkodási tevékenység keretében folytatott vadászat az élőhelyvédelemnek is fontos része, amelyben a vadászó ember kulcsszereplő. Magyarország vadgazdálkodási, vadászati szempontból nemzetközileg is kiemelkedő értékekkel rendelkezik. A megújuló természeti erőforrásnak számító magyar vadállomány kiváló minőségű genetikai értéket képvisel.

Ezeket szem előtt tartva a törvényjavaslat kidolgozásakor fontos szempont volt, hogy a módosítást követően a vadgazdálkodási törvény elsősorban a biológiai sokféleség megőrzéséről és a fenntartható vadgazdálkodásról szóljon, emellett biztosítsa a természetvédelemmel, a mező- és erdőgazdálkodással kapcsolatos összhang megteremtését is. Ezen célok megvalósulását a vadgazdálkodási ágazati struktúra új alapokra helyezésével lehet elérni, amelyet a törvénymódosítás a tájegységi vadgazdálkodás rendszereinek kidolgozásával biztosít. A tájegységi szintű vadgazdálkodás bevezetése teljesen új elemnek tűnhet, azonban látni kell, hogy a módosítás a gyakorlatban létező ökológiai rendszert képez le törvényi szinten.

A tudományos kutatások alapján tudjuk, hogy a vadászható állatfajok többsége viszonylag kis területen is megtalálja a fennmaradásához szükséges életfeltételeket, ugyanakkor a magyar táj változatosságából eredően ezeken a kisebb területeken, tájegységeken belül változatos környezeti feltételeket talál. Ezért bevezetésre kerül az ökológiai és élőhelyi adottságokhoz igazodó, tájegységi vadgazdálkodás, amely a vadgazdálkodás tervezési, végrehajtási és ellenőrzési szakaszában is lehetővé teszi a helyi sajátosságok figye-

lembevételét, és lehetőséget teremt arra, hogy a helyben keletkezett problémákat - például állomány szabályozás, vadkárok - a keletkezési helyükhöz közel, ugyanakkor egy vadászatra jogosultat meghaladó mértékben és szinten lehessen kezelni.

Figyelembe véve a társadalmi igényeket, a tájegységekkel kapcsolatos feladatokat a Földművelésügyi Minisztérium szervezeti rendszerébe integrált fővadászi rendszer fogja koordinálni. Legfontosabb feladata lesz a fenntartható vadgazdálkodás érdekében a vadállomány minőségi fenntartásának elősegítése, a vadászatra jogosultak számára szakmai tanácsadás nyújtása, a vadkárrel kapcsolatos ügyek helyben történő megoldásának előmozdítása, illetve a vadászati hatósági munka könnyítése.

(12.20)

A törvényjavaslat nem kívánja átalakítani a hatályos szabályozás jól működő és stabilitást biztosító kereteit, azonban a kor, a társadalom és a szakma által támasztott elvárásokra figyelemmel több újítást is magában foglal. Új elem többek között, hogy a vadászati jogot társult vadászati jog esetében a jövőben haszonbérlet útján kell hasznosítani. Ezzel a javaslat tisztább jogi helyzetet teremt, megszüntetve egyrészt a saját jogon vadászó földtulajdonosi közösségek körüli jogi anomáliákat, másrészt épít a gyakorlatban jelenleg is többségben lévő és jól működő haszonbérlet útján történő vadászati joggyakorlásra. Fontos újdonság, hogy a földtulajdonosok a haszonbérleti díjért járó, annak 90 százalékát kitevő előleget előre kapják meg.

Az elmúlt két üzemtervi ciklus során bebizonyosodott, hogy a szakszerű és anyagilag stabil vadgazdálkodási tevékenység folytatásához legalább 3 ezer hektáros vadászterületre van szükség. Ugyanakkor a szakmai tervezhetőség és a tartalmas gazdálkodás hosszabb üzemtervi időszakot igényel, ezért a törvényjavaslat az üzemtervi ciklus időtartamát húsz évben határozza meg. Erre tekintettel megteremti a vadgazdálkodás szakszerűségének időszakos felülvizsgálati és szükség esetén szankcionálási lehetőségét is.

A törvényjavaslat a kiszámíthatóság jegyében megtartja a földtulajdonosok döntési kompetenciáját a vadászterületek kialakítása és a haszonbérlet kiválasztása során, emellett azonban a területkialakítás eljárását oly módon kívánja újraszabályozni, hogy a vadászati hatóságnak a korábbinál aktívabb szerepvállalást ír elő. A törvénymódosítás a bonyolult és szerteágazó vitákat generáló területkialakítás helyett a tíz évvel ezelőtti tulajdonosi döntést tekintti kiindulási alapnak, amelyen meghatározott tulajdonosi akarattal lehet csak változtatni. A törvényjavaslat egyértelmű módon meghatározza a tulajdonosi közösség működtetésével kapcsolatos feltételeket, valamint a tulajdonosi közös képviselő jogait és kötelezettségeit, elszámoltathatóvá és átláthatóvá teszi a rendszer működését, így felszámolja a kisebb földtulajdonosok kiszolgáltatottságát.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat meghatározó törekvése, hogy szakmai alapon szabályozza a vadgazdálkodás minden egyes elemét. Így jelentős adminisztratív tehercsökkentés mellett továbbra is megmarad a vadgazdálkodás háromszintű tervezése, és külön hangsúly helyeződik a biztonsági szabályokra azzal, hogy a vadászterület kialakítása során kizárólag a terepi viszonyok között is jól felismerhető terepalakulatok lehetnek a vadászterület határai. Hangsúlyos szerep jut a szakmaiság első számú letéményeseivel, a hivatásos vadászokkal kapcsolatos szabályozás felülvizsgálatára is, tekintettel arra, hogy az érdekképviselő, valamint az ágazatban dolgozó mintegy 3600 hivatásos vadász egységes, több mint egy évtizede hangoztatott igénye, hogy a hivatásos vadász pályára megbecsültségét a szakmaság előtérbe helyezéseivel szükségessé helyreállítani.

A beérkezett észrevételek tükrében és a szakmai szempontok figyelembevételével a javaslat a megkezdett 4 ezer hektáronkénti kötelező hivatásos vadász alkalmazására vonatkozó módosítást tartalmaz. Kiemelkedő szerepet játszik annak egyértelműsítése, hogy hivatásos vadászt csak teljes napi munkaidőben lehet alkalmazni. A törvényjavaslat továbbá részletesen meghatározza, hogy a hivatásos vadászt a munkája során milyen jogosultságok illetik meg, illetve milyen kötelezettségek terhelik.

További szakmai tartalmú módosítás, hogy a minőségi szabadterületi vadgazdálkodás érdekében az ártéri vadtartás szabályait a törvényjavaslat logikailag egységesítve egy fejezetben szabályozza újra, orvosolva az elmúlt időszak során tapasztalt hiányosságokat. Nagy hangsúlyt kapott az ártéri vadtartási formák markáns elkülönítése a szabadterületi gazdálkodástól.

Ágazatot befolyásoló szakmai sikerként értelmezhető, hogy a törvényjavaslat kidolgozása során társadalmi és szakmai konszenzus alakult ki a gazdákat képviselő Nemzeti Agrárgazdasági Kamara és az Országos Magyar Vadászkamara között a vadkárokkal kapcsolatos szabályozás vonatkozásában. A két szervezet közösen dolgozta ki a vadkárok kezelésével kapcsolatos részletszabályozásokat, amelyeket a jogszabály-előkészítő szaktárca, az FM maradéktalanul figyelembe vett. A szabályozás azon az alapelven nyugszik, hogy a vadállomány a természetes életközösség része, így nem tekinthető rendellenességnek a mező- és erdőgazdálkodási területeken történő megjelenése. Ebből következően a vad táplálkozása a gazdálkodás természetes velejárója, amelyet a gazdálkodó meghatározott értékhatáron belül köteles elviselni. Ennek mértéke az okozott kár 10 százaléka, de csak abban az esetben, ha a vadászatra jogosult a korábbi évben eleget tett nagyvadállomány-szabályozási feladatainak.

További jelentős változás a jogszabályban a vadkárok megelőzése tekintetében, hogy az eddig hatályos szakmai keretként megadott nem egyértelmű előírásokat részletesebb szabályok váltják, amelyek tételesen meghatározzák mind a vadászatra jogosult,

mind pedig a földhasználó kötelezettségeit. Az előírások betartása vagy figyelmen kívül hagyása egyértelmű helyzetet fog teremteni vadkár bekövetkezése esetén, így az ebből kialakuló vitás esetek és ezen keresztül a peres eljárások számának csökkenése várható. A vadkárfelemeléssel kapcsolatos részletszabályok, valamint az egységes vadkárfelemelési eljárásrend rendeleti szintű szabályozása is szükséges.

A minőségi nagyvadgazdálkodás felé tett fontos lépés a hazai trófeabírálati rendszer új alapokra helyezése. Ezt három elem határozza meg: a területi bírálóat átalakítása, az országos bírálóat kialakítása, valamint a hatósági szankciók hibás elejtésért. Az új trófeabírálati rendszer törvényjavaslatban foglalt felépítéséből egyértelműen látszik, hogy nem hatósági pénzbeszedésről, hanem a jövőre nézve motiváló rendszer felépítéséről van szó, amelynek csak végső, harmadik eleme a bírságolás.

Tisztelt Országgyűlés! Az eddig ismertetett, szigorúan szakmai törekvéseken túl a törvényjavaslat igyekszik a hagyományok figyelembevételével olyan gazdálkodási környezetet teremteni, amelyben a hagyományos vadászati módok - mint például az előltöltő fegyverrel és a magyar agárral folytatott vadászat - kiemelt figyelmet kapnak. Ez utóbbi intézkedés például nemcsak a vadászati hagyományok ápolásában játszik fontos szerepet, hanem reményeink szerint jelentősen hozzájárul a magyar agár mint nemzeti kincsesé nyilvánított, magas genetikai értéket képviselő tenyésztett magyar kutyafajta fennmaradásához is.

Különösen fontosnak tartom, hogy a vadgazdálkodás fejlesztése hozzájárulhat az országimázs erősítéséhez, tekintettel arra, hogy hazánk még mindig vadászati nagyhatalomnak, vadászparadicsomnak számít. Turisztikai szempontból sem elhanyagolható tényező az a szakmai előrelépés, amely a törvényjavaslat elfogadásával elérhető, tekintettel arra, hogy a még magasabb szinten folytatott vadgazdálkodási tevékenység több külföldi és belföldi vadászvendéget jelent, ami az ország kevésbé frekvenciált vidékein is mérhető kereslet formájában jelenik meg. Ezekben túlmenően a törvényjavaslat a földtulajdonosok tekintetében kiszámítható viszonyokat teremt a haszonbérleti díjak rendezett fizetésével, a tulajdonosi közösség működésével és a tulajdonosi közös képviselő rendezett jogállásával. Emellett a földhasználók legfontosabb érdekeit is szolgálja a vadkárok kezelésével kapcsolatos új szabályrendszer. Az ágazati szereplők bürokratikus terhei várakozásunk szerint csökkennek, számos tervezési és adminisztratív teher megszűnik, erősödik a szakmaiság, és előtérbe kerül a fenntartható és tartalmas gazdálkodás.

Mindezek figyelembevételével kijelenthető, hogy a vadállomány-centrikus megközelítésből is kifolyólag olyan törvényjavaslat tárgyalását kezdheti meg ma a tisztelt Ház, amely teljes mértékben szolgálja a vidéki Magyarország fejlődését, azon belül pedig a vadgazdálkodás és kapcsolódó más területek hatékony működését. Kérem ezért a tisztelt Országgyű-

lést, hogy támogassa és fogadja el a vad védelmével, a vadgazdálkodással, valamint a vadászattal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatunkat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Gyórfy Balázs képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, maximum 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

GYÓRFFY BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogy miniszter úr az expozéjában már említést tett róla, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara 2014-ben a Védegylettel és a vadász kamarával közösen kezdeményezte a jogszabály módosítását. Én is hadd köszöntsem a vadász szakma páholyban helyet foglaló szinte minden jeles képviselőjét. Sok oldalról megközelítve is indokolt volt a jogszabály módosítása, én ezeken nem mennék végig, hisz ez még talán önmagában is kitöltené azt a 15 percet, ami rendelkezésemre áll.

(12.30)

Én inkább megpróbálnám azokat a számunkra fontos elemeket kiemelni a jogszabályból, amelyek úgy gondolom, egyértelműen előremutató státust kaphatnak. Fontos megemlíteni a tájegységi szemlélet és a tájegységi fővadász megjelenését. Azt gondolom, egy olyan komoly középszintű szakmai státust hozunk ezzel létre, ami az egész szakmaiság terepen való megjelenését érdemben fogja emelni, és egy olyan mankót fog majd nyújtani a vadgazdálkodóknak, amivel ha élnek, bízom benne, hogy akkor saját működésüket tudják színvonalában emelni.

Szót kell váltanunk arról, hogy a stabilitás ilyen keretek között mindenképpen fontos tényező, hiszen egy olyan vadgazdálkodási szituációban, amikor egy trófeás nagyvad, beszéljünk, mondjuk, a gímről, 10-12 éves vagy akár még idősebb korban válik golyóéretté, egy tízéves tervezési időszak meglehetősen abszurd helyzetet hoz elő, alapvetően a gazdálkodás lehetőségét nem teremti meg. Ezért üdvözljük a 20 éves üzemetri ciklus bevezetését.

A 3000 hektáros minimális terület megmaradásával egyetértünk, hiszen úgy gondoljuk, ez egy olyan terület nagyság, ami magához a gazdálkodáshoz mindenképpen feltétlenül szükséges. Gazdálkodói oldalról, ezt a kalapot feltéve, hadd közelítem meg a területkijelölés kérdését, ami fontos, leszögezendő, hogy továbbra is a tulajdonon fog alapulni. Tehát a földtulajdonosoknak van lehetőségük a területet kijelölni. Mindenképpen könnyebbéség lehet, hogy a hatóság ebben egy ajánlással segítséget nyújt, és azokon a területeken, ahol nincs vita a földhasználók, a földtulajdonosok, illetve a vadászatra joga-

sultak között, ott a tíz évvel ezelőtthez képest sokkal egyszerűbb formában jöhetnek létre a vadászatra jogosultak.

Fontos megemlíteni, hogy a kezdeményezés, ami a földtulajdonosok jogosítványa, hogy milyen területi hatállyal jöjjön létre egy vadgazdálkodási egység, a korábbi egyharmados terület nagyságról egyötödre, azaz 20 százalékra fog csökkenni. Ez mindenképpen a földtulajdonosok pozícióját erősíti. Mint ahogyan az is erősíti a földtulajdonosi közösség erejét, hogy a közösségi gyűlésen bárki részt vehet területi minimumhatár nélkül. Hiszen korábban erre nem volt lehetőség, de most akár egy hektárral is tudom képviseltetni magam az adott közösségi gyűlésen.

Nemegyszer problémát okozott, ha már a földtulajdonosi közösségnél tartunk, hogy a közös képviselő jogai és kötelezettségei nem igazán voltak megfelelőképpen szabályozva. Ezért nagyon sok esetben abszurd szituációk álltak elő. A jogszabály erre is egy egzakt megoldási javaslatot fogalmaz meg. Nem mellesleg rögzíti, hogy a közös képviselő adott helyzetben vissza is hívható. Mindenképpen a földtulajdonosok pozícióját erősíti az, hogy a bérleti díj a vadászati szezon, azaz március 1. előtt 90 százalékban meg kell hogy érkezzon a földtulajdonosi közösség számlájára. Amennyiben ez nem történik meg, abban az esetben a hatóság a vadászatra jogosultat törli a nyilvántartásból. Tehát ez egy komolyan veendő feltétel a vadászatra jogosultak szempontjából.

És ha már a törlésnél tartunk, törölheti egyéb más esetekben is a vadászatra jogosultat a hatóság a nyilvántartásból. Két esetben: ha megsérti a jogszabályt, vagy - és itt azért majd a B-esetben fontos felelősen dönteni a közeljövőben - amennyiben a bérleti szerződésben foglaltakat nem tartja be. Ezért nyilván a földtulajdonosoknak nagyon oda kell majd figyelni, ahogyan a vadgazdálkodóknak is, hogy ez a szerződés mit fog tartalmazni.

Ugye, a hivatásos vadászoknak a megkezdett 4000 hektáronként történő kötelező foglalkoztatása régi társadalmi diskurzus tárgya vadászberkekben. Itt a papírvadőrök intézményét talán nem blaszfémia idehozni, hiszen mindannyian tudjuk, hogy miről van szó. Azt gondolom, hogy ez egy olyan optimális területmegjelölés, ami egyértelműen kezelheti ezt a helyzetet.

Végezetül, ha a nagy témákat tekintjük, akkor még a vadkarról szeretnék röviden szót ejteni, ami a darázs fészkek ebben az egész témában. Ugye, két végettel találkozunk, az egyik, hogy üsse meg a guta az összes vadászt, a B-verzió pedig, hogy fogja be a száját minden paraszt, hiszen kap iksz ezer forintot hektáronként. Azt gondolom, ezt a két végetlet a megoldás keresésekor figyelmen kívül kell hagyni, hiszen nem vezet sehová. Ugyanakkor jól mutatja, hogy ez egy olyan téma, amiben teljes konszenzust soha nem fogunk elérni, hiszen olyan szélsőséges vélemények is megjelennek, amivel nem tud mit kezdeni a megoldásra törekvő szakértő vagy akár csak lelkes laikus.

Meg kell állapítanunk, hogy a vad jelenléte nem egy természetellenes valami, az része a természetnek. Ez ellen azért szót emelni dőreség volna. Ugye, a kár a földhasználót terheli 10 százalékban, ennyi változás van a korábbiakhoz képest, mert 5 százalék volt, de a másik oldalról is történtek módosulások. Hiszen ez akár 0 százalék is lehet, ha a vaddisznó és a gím esetében a vadászatra jogosult az előző idényben nem teljesíti azokat a számokat, amelyeket a hatóság számára előírt. A most hatályos törvény szerint ez egy vadgazdálkodási bírságban kimerül, ez azért egy sokkal határozottabb iránymutatás és ösztönző a vadgazdálkodók számára.

Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy az a legjobb vadkár, ami nem is jelentkezik, tehát a vadkár megelőzésre kell komoly hangsúlyt fektetnünk. Itt fontos, hogy ebben közös felelősséggel viseltessék mind a földhasználója, mind pedig a vadgazdálkodó, hiszen eredményesen csak közösen tudnak fellépni a vadkárrel szemben. Ugyanakkor nyilván nem elvárható, hogy olyan szituáció, olyan helyzet jöjjön létre, hogy nincs vadkár, mert vadkár azért mindig lesz. Ugyanakkor, ha már egyszer vadkarról beszélünk, akkor fontos, hogy a vadkár megfelelőképpen legyen megállapítva. Itt a vadkárszakértőkkel szemben azért fontos dolgokat meg kell követelni. Köszönöm a Vadász kamarának a lehetőséget az együttgondolkodásra. Sokat törtük a fejünket, hogy milyen szakmai követelményeket támasszunk a vadkárszakértőkkel szemben, akik reményeink szerint majd nem megbecsülik, hanem valamilyen formában majd meghatározzák a vadkárt. Ne adjunk lehetőséget olyan partalan vitákra, hogy éppen ki kente meg a vadkárt megállapító személyt, mert pillanatnyilag nemegyszer előfordul, hogy sokszoros, adott esetben ötszörös különbséget képes egyazon vadkár esetében két vadkárbecslő megállapítani. Nyilvánvalóan ez azt jelenti, hogy az érintettek közül valaki, vagy ad absurdum mind a kettő úgy érzi, hogy őt valaki becsapta. Itt az emocionális részt próbáljuk meg távol tartani, és racionális alapokra helyezni magát a vadkárt és annak megállapítását.

Végezetül pedig a felhasználók nevében szeretném megköszönni a minisztériumnak azt a konstruktív konzultációt, amiben részünk volt, ahol elmondhattuk a véleményünket ezzel kapcsolatban. Ennek szellemében kérném a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a benyújtott törvénymódosítást. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló vezérszónok Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy én is hadd köszöntsem a szakma jelen lévő képviselőit. A vad vé-

delméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvényt közel 20 évvel ezelőtt fogadta el az Országgyűlés, egészen pontosan 19 évvel ezelőtt, és azóta természetes módon bekövetkezett változás mind a vadállomány tekintetében, mind akár a vadászat lehetőségei tekintetében. Ezért teljesen jogos az a felvetés, hogy a vadgazdálkodási törvény egyes rendelkezései aktualizálásra és módosításra vagy akár kiegészítésre kerüljenek.

A benyújtott javaslat a természeti és ökológiai adottságokhoz alkalmazkodó tájegységi vadgazdálkodási szemlélet bevezetésén keresztül kíván választ adni az ágazat egy vadászatra jogosult szintjén szinte kezelhetetlen kérdéseire. Szerintünk az megkérdőjelezhető, hogy az előterjesztő miért csak állami szerepvállalással tartja kivitelezhetőnek a tájegységi vadgazdálkodási rendszer működését. Azzal, hogy a tájegységi fővadászokat a vadgazdálkodásért felelős minisztérium szervezeti rendszerébe integrálja a javaslat, jelen kormányzati ciklusban erősen fennáll a lehetősége annak, hogy nemcsak a szakmai eredmények számítanak majd, hanem a politikai hovatartozás is.

A kiszámíthatóság jegyében a törvényjavaslat megtartja a földtulajdonosok döntési kompetenciáját a vadászterületek kialakítása során, emellett a területkialakítás eljárását olyan módon szabályozza, hogy a vadászati hatóságnak aktív szerepvállalást ír elő. Az valóban igaz, az elmúlt évek jogvitáiban be is bizonyosodott, hogy a formátlan jogközösségként működő földtulajdonosi-vadászati közösségek működése nem nyújt megfelelő szakmai alapokat és jogi értelemben sem teremt tiszta helyzetet.

(12.40)

Erre tekintettel a javaslat bevezeti a vadászati jog kötelező haszonbérletbe adását, és a haszonbérlet körének szervezeti formáit is meghatározza. Tisztázásra kerülnek a tulajdonosi közös képviselő jogai és kötelezettségei - szerintünk ez egyébként egy helyes megoldás lehetne -, valamint előírásá válik, hogy a haszonbérletnek az adott vadászati évre vonatkozóan a haszonbérleti díj 90 százalékát előre meg kell fizetnie kvázi egy előlegként.

A javaslatban sor kerül a hivatásos vadászok alkalmazási követelményeinek újbóli meghatározására - és ezzel nekünk azért már van egy kicsi gondunk -, a módosítás eredményeképp hivatásos vadászból kevesebb lesz majd szükség, mint most, hiszen a jelenleg hatályos szabályozás szerint 3 ezer hektáronként kell kötelezően hivatásos vadászt alkalmazni, ez az új javaslat pedig 4 ezer hektáronként követeli meg a hivatásos vadászt. Álláspontunk szerint természetvédelmi szempontból megkérdőjelezhető, hogy azokon az élőhelyeken, ahol a vad és élőhelyének szakszerű védelme ezt különösen indokoltá teszi, a vadászati hatóság miért nem teszi kötelezővé a felsőfokú végzettségű hivatásos vadász igénybevetését.

A javaslat a vadgazdálkodási ágazat meghatározó problémáját, a vadkárokhöz kapcsolódó kérdéskört új alapokra kívánja helyezni. Ennek legfontosabb eleme, hogy rögzítésre kerül az, hogy a vadállomány nemzeti értékünk, és a természetes életközösségek része - ez szerintünk egy nagyon helyes megközelítés -, így nem tekinthető, mondjuk úgy, rendellenesnek vagy oda nem illőnek a mező- és erdőgazdasági területeken történő megjelenése.

Ennek szellemében a gazdák a mostaninál nagyobb veszteséget lesznek kénytelenek elkönyvelni a javaslat szerint, hiszen az eddig okozott kár 5 százaléka most azt mondja a törvényjavaslat - eddig az nem számított vadkárnak, és a vadásztársaság csak az efölötti kárt volt köteles megtéríteni -, ez a javaslat ezt az 5 százalékot 10 százalékra emelné fel. Szerintünk kérdéses az, hogy a kis- és családi gazdálkodók kibírnak-e egy ilyen duplázott tehernövelést, ami gyakorlatilag egy százszázalékos tehernövekedés részükre.

A törvényjavaslat értelmében a gazdáknak és a vadászoknak sokkal jobban együtt kell majd működniük a vadkárrelhárításban, tisztább szabályokkal abban, hogy kinek mi a pontos teendője. Így például a vadásztársaságoknak kell majd elterelő etetést végezniük a károk megelőzése érdekében, egyúttal a gazdáknak muszáj lesz majd hagyniuk egy ötméteres sávot az erdő szélénél, ahol, ha természetnek is valamit, az elég alacsony kell legyen ahhoz, hogy a vadász észrevegye benne az erdőből a földek felé tartó vadállatot. A javaslat indoklása szerint így a vadászoknak esélyük lesz kilőni például egy vaddisznót, mielőtt az még beérne a kukoricásba. Ez azonban jó pár vélemény szerint hibás megközelítés, merthogy vannak olyan vélemények, amelyek szerint ez az ötméteres sáv, illetőleg az abban természetesen külön nem művelhető növénykultúra nem takarítható be, így hiába a jó szándék, ez nem jelenthet valódi megoldást. Ráadásul a termelőknek a területeiken biztosítania kell a tábla gépkocsival való körbejárhatóságot is, és ezzel, valamint az új ötméteres sávval jelentős területet kell kivonniuk a természet alól.

A javaslat, Győrffy képviselő úr úgy említette, hogy szerinte egyik legjobb pontja, szerintünk meg szakmailag egyik leggyengébb pontja a tájegységi fővadászokra vonatkozó rész. Ismerve az Orbán-kormány eddigi tevékenységét, egy tisztán a területért felelős minisztériumba integrált rendszer politikai kérdéseket is felvet a mi megközelítésünk szerint, ezeket a fővadászokat ugyanis a szakmai irányítás megtartása mellett a miniszter nevezi ki. *(Győrffy Balázs közbeszól.)* Ráadásul a javaslat társadalmi egyeztetése során nyilvánosságra hozott hatásvizsgálatból tudható, hogy a minisztérium 55 ilyen tájegységi fővadászt tervezne alkalmazni, ez tehát 55 terepjáróval, 55 távcsővel, 55 maroklófegyverrel és a többivel jár még.

Mindezek mellett szerintünk szakmailag ugyan csak problémás, hogy a javaslatból nem derül ki teljesen tisztán és világosan, hogy mi a hatósági

funkciók és a fővadászok jogköreinek a kapcsolata. Például a 6. § (9) bekezdése szerint fellebbezéssel lehet élni a területet módosító javaslattal szemben, de az nincs megjelölve, hogy hová lehet benyújtani a fellebbezést.

Ezeken túlmenően, jöllehet szakmailag sok olyan kérdést kíván rendezni a törvényjavaslat, amely szerintünk is rendezésre kell hogy szoruljon, ugyanakkor politikailag erősen megkérdőjelezhető szándékokat vélünk felfedezni a törvényjavaslatban, így például szerintünk az egy erősen politikailag determinált kormányzati szándék, amely a nagyvállalkozó új földesuraknak kedvez akkor, amikor az új javaslattal rengeteget könnyítenek azon, hogy ki válhat a vadászati jog haszonbélrlőjévé. Szerintünk a Mészáros Lőrincék és Tiborcok így már nemcsak a földet veszik el a kisebb gazdáktól, hanem a vadászat jogát is.

A hatályos törvényben a feltétel az, hogy adott szereplő a vadászterület legalább 25 százalékát művelje. Az új javaslat szerint azonban elég lesz legalább 500 hektárt művelni az érintett területből. Ez, ha lefordítjuk vagy egyszerűsítjük, azt jelenti, hogy mondjuk, egy 10 ezer hektáros vadászterületnél most még 2500 hektár művelése kell a haszonbélrlővé válás lehetőségéhez, de ezzel a javaslattal ez az ötödével is elegendő, az ötödével is beérné. Azaz minél nagyobb egy-egy vadászterület, az új szabály logikája szerint annál egyszerűbb lesz a haszonbélrlőjévé válni. Ez viszont nem a kispénzű vagy mondjuk úgy, hogy a nagyobb tömegű vadászoknak kedvez, hanem a fideszes nagyvállalkozóknak.

Végül elég érdekes a 49. §-a a törvénynek, amely szerint felhatalmazást kap a vadgazdálkodásért felelős földművelésügyi miniszter, hogy a természetvédelemért felelős miniszterrel egyetértésben rendelkezni szabályozza a tájegységi vadgazdálkodási terv védett természeti területekre vonatkozó előírásait. Jelenleg a két miniszter egy és ugyanaz a személy, azaz Fazekas Sándor miniszter úr. Ez így olyan, mintha Karinthy Frigyes Ötórai záróra című írására utalnánk, amelyben azt írta Karinthy, hogy „azt álmodtam, hogy két macska voltam és játszottam egymással”.

A javaslat tehát, ahogy említettem, sok észszerű és szakmailag indokolható módosítást tartalmaz, ugyanakkor olyan, politikailag szerintünk kifejezetten kényes vagy problémás megoldások vannak benne, amelyek egyrészt nem segítik a kispénzű vadászokat, valamint a családi gazdálkodókat, másrészt a vadászat területén az új fideszes hűbérúri kör épülését kívánják. Mindezen szakmai és politikai problémák miatt az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja vagy nem támogatja, vagy tartózkodik majd a szavazásnál, attól függően, hogy az esetlegesen benyújtott módosító javaslataink milyen fogadtatásra találunk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Földi László képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Közös nemzeti vagyontárgyaink védelme nemcsak az ország választott vezetőinek kötelessége, hanem minden magyar ember feladata. Ez az elődeinktől örökségül kapott és utódainknak továbbhagyományozandó kincs a magyarság igazi aranytartaléka. Oly sok minden más mellett érdeink vadállománya is ilyen megőrzendő, védendő kincs. Az ember nem uralhatja, nem tulajdonolhatja a természetet, de gondoskodhat annak jószágairól.

Ennek kifejeződése a vadgazdálkodás, ami a sajnálatosan gyakori közvélekedéssel ellentétben nem a vadon élő állatok kedvtelésből történő pusztítását jelenti, hanem olyan érzékeny, felelős, átgondolt tevékenységsorozat, amelynek végső célja az ember és természet harmóniájának, egyensúlyának megőrzése.

Az előttünk lévő törvényjavaslat is ennek a szolgálatába szólítja a cselekvő embert. A Ház előtt lévő törvényjavaslat legfontosabb célja a vad védelméről, a vadgazdálkodásról szóló '96. évi LV. törvény átfogó aktualizálása. Az eredeti törvény fő irányvonalait megtartva, azokat újakkal kiegészítve igyekszik megreformálni a vadgazdálkodás hazai szabályrendszerét. Mint ahogy már előttem is elmondták, az LV. törvényt '96-ban, majdnem húsz évvel ezelőtt alkotta meg az Országgyűlés, és az eltelt idő alatt nagyon komoly változásokon ment át a magyar társadalom. Ez kiegészült komoly gazdasági és technikai változásokkal, ami indokoltá tette a vadgazdálkodási törvény átfogó vizsgálatát. Annak bizonyos elemei és rendelkezései idejétmúltak bizonyultak, ezért aktualizálásukra és kiegészítésükre szükség van.

Külön öröm számomra, hogy ennek a törvénynek az előkészítése nagyon komoly társadalmi egyeztetés keretében zajlott, hiszen minden komoly szerv, aki érdekelt a vadászatban, vadgazdálkodásban, részese volt a törvénytervezet kidolgozásának.

A törvényjavaslattal választ kell adni az ágazat egy vadászatra jogosult szintjén kezelhetetlen kérdéseire. De ezzel párhuzamosan fontos cél a stabil gazdálkodási keretek megteremtése, ami csak a természeti és ökológiai adottságokhoz alkalmazkodó tájegységi vadgazdálkodási szemlélet bevezetésén keresztül érhető el. Ennek megfelelően az átfogó módosítás legalapvetőbb eleme a tájegységi vadgazdálkodás bevezetése.

(12.50)

Az ökológiai szempontból együtt kezelhető vadászterületek, tájegységek berendezése, a tájegységi vadgazdálkodási terv és a tájegységi fővadászi szerepkör bevezetése azt a célt szolgálja, hogy a vadászterületek vadgazdálkodási tevékenysége összhangba kerüljön, így hatékonyabb, ugyanakkor környezeti szempontból is jobb gazdálkodás alakuljon ki.

Mint ahogy a miniszter úr is elmondta expozéjában, a tájegységi vadgazdálkodási rendszer működ-

tetését kizárólag állami szerepvállalással lehet és kell kivitelezni, aminek következtében a vadgazdálkodásért felelős minisztérium szervezeti rendszerébe integrált szakirányítói rendszer kiépítésére, tájegységi fővadászi rendszer kialakítására van szükség.

A vadgazdálkodási tervezés háromszintű rendszere megmarad. Ugyancsak a kiszámíthatóság jegyében a törvényjavaslat megtartja a földtulajdonosok döntési kompetenciáját a vadászterületek kialakítása során, emellett azonban a területkialakítás eljárását oly módon kívánja újraszabályozni, hogy a vadászati hatóságnak aktív szerepvállalást ír elő.

Fontosnak tartjuk a vadkár kezelése szabályainak megváltoztatását, hogy a kár bizonyos részét kell a vad természetes szükségleteként kezelni, aminek mértéke a bekövetkezett kár 10 százaléka. Ezenkívül pontos meghatározásra kerültek a vadászatra jogosult és a földhasználó vadkárrel és annak megelőzésével kapcsolatos kötelezettségei, amelyektől a vitás helyzetek számának csökkenése várható.

A törvényjavaslat a zárttéri vadtartással kapcsolatos általános és részletszabályokat egy új fejezetben, egységes logikai szerkezetben helyezi el a törvényben, egyértelmű és részletes előírásokat tartalmaz a létesítésre és a fenntartás módjára, ezzel párhuzamosan hatékonyabb ellenőrzést tesz lehetővé a vadászati hatóság részére.

Fontos, hogy a javaslat igyekszik gátat szabni a vadászterületeken történő indokolatlan kerítésépítésnek, ami káros hatással van a vadgazdálkodásra, és nyomás alá helyezi a nem bekerített területeket. A javaslat egy fejezetbe rendezi a vadgazdálkodással és a vadászattal kapcsolatos előírások megsértőivel szemben alkalmazható jogkövetkezményeket, aktualizálja a tiltott vadászati eszközöket és módokat, illetve részletesen előírja, hogy melyek azok a kivételes esetek, amikor bizonyos, egyébként tiltott vadászati eszközök vagy módok alkalmazhatók.

A módosítás további célja, hogy egyszerűsödjön a trófeákkal kapcsolatos adminisztráció, és összehangoltabban működjön a trófeabírálati rendszer. Ennek megfelelően létre kell hozni az országos trófeabírálati testületet.

A javaslat hangsúlyt fektet a hagyományos vadászati módok támogatására, így a vadászijászat, a ragadozó madárral történő vadászat, a csapdázás, az elöltöltő-fegyveres vadászat és a magyar agárral történő agárvadászat is bekerüljön a vadászati engedély és vadászjegy birtokában alkalmazható vadászati módok közé.

A törvényjavaslat a jogi környezet koherenciájának megőrzése érdekében a lőfegyverekről és lőszerrekről szóló 2004. évi XXIV. törvény módosítását is tartalmazza. Apróbb módosítások mellett engedélyezi az elöltöltő fegyverek vadászati célú alkalmazását, és rájuk is kiterjeszti a fegyverhasználati jártasság alapvető követelményeit és egyéb alapvető szabályokat.

Tisztelt Ház! Mai korunk két jelszava a hagyomány és a fenntarthatóság, a jövő és a múlt, ez tesztül meg a tárgyalt törvényjavaslatban is, évszáza-

dok vadgazdálkodásának, vadászatának megtartó, gazdagító tradíciója és annak modern ápolása, ha úgy tetszik, az ember és a vad jog által megszelídített harmóniája. Elfogadásra, támogatásra méltónak tartjuk, és kérem önöket, tegyék önök is így. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következik a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én is köszöntöm a szakma képviselőit. Nagyon jó lenne egyébként, ha más területek törvényeinek vitájakor is bejárnának gyakrabban az adott szakma képviselői, mert azt hiszem, ez nekünk, képviselőknek is egy jó visszajelzés, hogy komolyan veszik az adott törvényt.

Ha megengedik, nem kezdeném az előző szónokok szokásos fordulataival. Mi is nagyon fontosnak tartjuk ezt a jogszabályt, illetve az egész vadgazdálkodási kérdést, mind a biológiai sokféleség, mind a fenntartható vadgazdálkodás szempontjait, és nagyon sok szép gondolatot hallottunk, amivel maximálisan egyetértünk a miniszter úr részéről is és a korábbi felszólalók részéről is. Én most nem húznom azzal az időt, hogy ezeket megismétlem.

Ugyanakkor a miniszter úr sajnos már nincs itt, de abban mindenképpen vitába szállnék vele, hogy itt egyfajta egységes kezelés vagy szemlélet előnyére válna ennek a jogszabálynak, ugyanis azért ez szerintem akkor lett volna szerencsés, ha például az erdőgazdálkodásról vagy a természetvédelemről törvényt vagy akár még a halászati törvényt is egy egységes szemléletben tekinthetnénk ezen törvénnyel együtt. Tudom, hogy az államtitkár úr vitába fog szállni, és szerinte ez így van, de higgye el, több ponton vannak ellentmondások ezen jogszabályok között, amelyeket majd egyébként módosító indítványokkal próbálunk orvosolni is.

Egy nagyon egyszerű gyakorlati példával hadd kezdjem! Ha például adott egy halászati terület üzemeltetője, ami természetesen egy vadászati területen található, akkor mondjuk, egy kormoránygérítés milyen gyakorlati problémákat vet fel, mondjuk, egy folyószakasz esetében? Hiszen jól tudjuk, hogy a vadászati terület része akár még a mentetlen oldal is, és bizony ez a gyakorlatban sokszor okoz feszültségeket, félreértéseket. Ha ezt a két jogszabályt például összenézték volna, amikor ezt megalkották, vagy megnézték volna ezeket a gyakorlati hibákat, akkor például ez is kezelhető lett volna akár ebben a jogszabályban, akár a mindjárt tárgyalt halászati módosításban is. De ez tényleg csak egy apróság, és nem befolyásolja egyébként az egész törvényről kialakított véleményünket.

Üdvözljük a tájegységi fővadász szerepét, megjelenését. Persze, én is értem azokat az ellenzéki félelmeket, amelyek esetleg megjelennek, de én egy

picit ezt eltúlzónak tartom, és bízom abban, hogy ez nem fog ilyen kicsinyes politikai szintre lezúllani. Nagyon jó lenne, ha legalább ez a törvény azon kevés kivételek közé tartozna, amelyek esetében tényleg nem egy átpolitizált terület, hanem valóban a benne dolgozók érdekében születnének meg a döntések. Egyelőre ebben a tekintetben, tehát a tájegységi fővadász tekintetében megadom a bizalmat a kormánynak, és remélem, nem él ezzel vissza.

Örülünk azoknak az egyszerűsítéseknek, mondjuk, az adminisztráció területén, amelyek megjelentek, ezeket támogatjuk. A 20 éves ciklusidő nálam is úgy jött le, hogy komoly vitákat kavart, egészen szélsőséges javaslatok jöttek be attól függően, hogy kinek mi az érdeke, az 5 évtől egészen az 50 évig. Én is azt hiszem, hogy vadgazdálkodási szempontból ez egy elfogadható ciklusidő.

A vadkár a másik nagyon érzékeny pont, ezt is már sokan említették. Biztos, hogy olyan megoldás nem lesz, nem is elképzelhető, ami minden félnek tökéletesen megfelel, egy nagyon érzékeny, vékony szalagon kell járni, amit talán ezzel megközelítettek. Majd sok fog múlni persze a végrehajtási rendeleten is, de az tényleg fontos, hogy rákényszerítjük az érintetteket arra, hogy együttműködjenek és megpróbálják közösen megelőzni vagy minimalizálni a károkat.

A 3 ezer hektáros területméret szintén egy optimálisnak mondható méret, tényleg nevetséges volt az, ami a gyakorlatban néha működött, amikor a vadásztársaságok olyan kis területeken is működtek, amelyek teljesen értelmezhetetlen vadgazdálkodási szempontból.

A papírvadőrök intézményének remélhetőleg megszüntetését valóban elősegítheti ez a megkezdett 4 ezer hektáros méret, remélem, ez a gyakorlatban is beváltja a hozzá fűzött reményeket, ugyanakkor arra felhívnom a figyelmet, hogy nyilván a vidéki munkahelyteremtés szempontjából azért ez egy visszafelé lépés. Értem én, hogy ezt nem papírvadőrökkel kell megoldani, de nem érzem azt, hogy elég nagy hangsúlyt fektetett volna a jelenlegi jogszabály arra, hogy mondjuk, több munkahelyet hozunk létre ebből a rendszerből.

A mínuszpontos rendszer visszaállítását is támogatom, ahogy azt a szakma egyöntetűen ezt megtette. Jelenlegi bevezetését a jelenlegi formában elfogadhatónak tartjuk, és reméljük, a gyakorlat majd megmutatja, hogy esetleg merre kell ezt tovább finomhangolni akár a szigorítások irányába is; gondolom, ez majd egy-két év tapasztalata után levonható. Ugyanezt tudom elmondani az országos trófeabíró bizottságról is, illetve itt be is fejezném a jogszabály dicséretét, mert úgy gondolom *(Dr. Bitay Márton Örs: Gyanús, gyanús!)*, azt a kormányparti képviselőket és az államtitkár úr is majd megteszi helyettem.

(13.00)

Tehát jó néhány olyan pont van - csak néhány fontosabbat emeltem ki -, ami előremutat és támo-

gatjuk. Egy-két... (*Gyórfy Balázs közbeszólása.*) Nem, nem jön feketetelevés, most egyelőre még. Egy-két apróságot még megemlítenék. Nem ezen jogszabály kapcsán, de jó lenne, ha államtitkár úr jegyzetelne, és akkor legközelebb már úgy kerülne ki a végrehajtási rendelet, hogy ezt tartalmazza. A különleges rendeltetésű területek lejárta nem most következik be, hanem három év múlva. Itt majd javaslok egy olyan módosítást, hogy összeérjenek majd húsz év múlva ezek a területek, hogy mondjuk, tizenhét év legyen a következő ciklusidő, és akkor nem lesz majd ilyen anomália, amivel most találkozhatunk. Azt hiszem, hogy ez egy elfogadható dolog.

Sajnálom ugyanakkor, hogy a jogszabály - lehet, hogy nem ebben a kerettörvényben kellene szabályozni, hanem ezt is a végrehajtási rendeletben - nem fektet elég hangsúlyt például az apróvad radikális létszámcsökkenésének a kérdésére, vagy nem helyez például arra elég hangsúlyt, hogy esetleg a vadászársaságok milyen együttműködésben tudnának a természetvédelemmel dolgozni, hiszen nyilván ezt dotálni kellene az államnak. Tehát nem azt mondom, hogy ezt a vadászársaságokra kell hárítani. Gondolhatok itt a vadmacskára vagy bármi egyéb fajra, amelynek a megóvása elképzelhetetlen a vadászársaságokkal való együttműködés nélkül. Jó lenne, ha erre a természetvédelmi törvénnyel együtt, és még egyszer mondom, ezt államilag dotálva kialakítanának egy jól működő rendszert, mert jelenleg ezt a gyakorlatban nem látjuk, ad hoc jellegű európai uniós projektek futnak, amelyek gyakran nem hozzák meg a várt eredményt.

Apróbb módosítási szándékainkat módosító indítványok keretében benyújtjuk csütörtökig, ahogy ez szükséges, és akkor, remélem, konstruktívan fognak majd hozzáállni, és tényleg, ami a törvényalkotó eredeti szándékát képviseli, azokat el fogják fogadni, és akkor talán egy konszenzusosan elfogadott jogszabály is lehet még ebből, hiszen, ahogy hallottam, az előttem szóló képviselők is a módosító indítványaik elfogadásának függvényében tették le a támogató voksukat. Én kevesebb kritikát véltem felfedezni, illetve nagyobb bizalmat adok ezen jogszabály végrehajtásakor a kormánynak, de én is hasonlóképpen érvelek, hogy lesznek módosító indítványaink, és remélem, hogy ezek elfogadásra kerülnek.

Azt sajnálom, hogy csak most van előttünk ez a törvény. Abban is ki kell javítanom miniszter urat, hogy nem az előző félévben volt az ellenzék érdeklődésének a tárgykörében ez a törvény, hanem 2010 óta gyakorlatilag folyamatosan vita volt a parlamentben, hiszen félévente megígérte a kormányoldal, hogy a következő félévben már biztosan jön az új vadászati törvény. És értjük mi, meg hát a saját egyeztetéseinken keresztül látjuk is azt, hogy mennyi érdeket kell egyébként egybegyűrni, és mennyire nehéz megtalálni azt a középutat, ami a legtöbb érintett félnek esetleg megfelel, de azért azt hiszem, hogy öt év ehhez mégiscsak egy kicsit túl sok idő volt. De a lényeg, hogy itt van, és reméljük, hogy tényleg konst-

ruktívan áll kivételesen a kormány a módosító indítványainkhoz. Köszönöm a szót, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Én is tisztelettel köszöntöm a szakma képviselőit, és egyben kifejezem örömeimet, hogy Bitay Márton Őrs államtitkár úr csatlakozott hozzánk; azt hiszem, könnyebb lesz így, mint ha Fazekas miniszter úr maradt volna. És egyben meg szeretném köszönni államtitkár úrnak azt, hogy előzetes egyeztetésekre pozitívan reagált, és rendelkezésünkre állt több alkalommal. Tehát nyilvánvalóan volt már erről lehetőségünk eszmét cserélni, amit ezúton is köszönök.

Az első kérdésem, amire szeretném, ha államtitkár úr reagálna nekem, ez egy egyszerű kérdés, és itt nagyon fontos éppen ezért a Jobbik álláspontja is: ez kétharmados törvény vagy nem? Ez azért fontos, mert amennyire én látom, az Alaptörvény 38. cikkének (1) bekezdése azt mondja: „Az állam és a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon. A nemzeti vagyon kezelésének, védelmének célja a közérdek szolgálata, közös szükségleteink kielégítése és a természeti erőforrások megóvása. A nemzeti vagyon megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyonnal felelős gazdálkodásnak a követelményeit sarkalatos törvény határozza meg.” A vad egyértelműen az állam tulajdona, ebből adódóan nyilvánvalóan felmerül itt a kérdés, hogy ez kétharmados törvény-e, mert amennyiben a vad állami tulajdonban tartását fenntartja a jogszabály a vadászati hagyományoknak és a vadászati jognak megfelelően, akkor ez nyilvánvalóan fontos kérdés lesz, hogy hogyan is kell kezelnünk ennek a kérdésnek a sarkalatoságát.

Magyar Zoltán képviselőtársam elmondta, hogy öt éve várja ezt a jogszabályt a parlament. A magam részéről szakmai érdeklődéssel vártam én is, most viszont egy picit úgy érzem, hogy még jó lett volna, hogyha egy picit várunk, ugyanis én vitatkoznék azzal, amit miniszter úr elmondott, hogy újabb nagy társadalmi vita előzte meg. Nem vonom kétségbe a társadalmi vitát, ami előzetesen megtörtént a koncepcióval kapcsolatosan, viszont a normaszöveg megjelenése óta szerintem még egyszerűen kevés idő telt el, hogy meg lehessen ezt vizsgálni minden szempontból. És ez azért is fontos, mert a miniszter úr azt is elmondta, hogy a természetvédelemmel kapcsolatos összhang megteremtésére törekedett a jogalkotó. Azért fontos, hogy ezt szóvá teszem, hiszen annak idején, húsz évvel ezelőtt vagy csaknem húsz évvel ezelőtt azért az egy praktikus megoldás volt, hogyha az erdészeti, a természetvédelmi és a vadászati törvények közös tárgyalása és előkészítése zajlott, hiszen itt kompromisszumokat lehetett tenni,

és a harmonizációt nagyban segítette az, hogyha ezek a jogszabályok egyszerre kerültek bemutatásra és megtárgyalásra, mert így a szakma képviselői tudtak egymással szakmai érdekek mentén tárgyalási alapokat hozni.

Amikor azt mondom, hogy egy picit még várhatunk volna, akkor nyilván az lenne a kérdés, hogy mire számítsunk az erdészeti törvény és a természetvédelmi törvény vonatkozásában, az mikor lesz itt, hiszen ez egy fontos szempont lesz ennek a jogszabálynak a megítélésekor, hogy ott milyen szempontok alapján és hogyan lesz képviselve akár a fenntartható vadgazdálkodás érdekrendszer, akár pedig a természetvédelem érdekei.

Nagyon-nagyon fontos, és hadd válasszam ketté azt, amit pártom képviselőitől el kell mondani természetvédelmi szakmai véleményt, és hadd válasszam el tőle a vadgazdálkodást, mert nyilvánvalóan egyetértek abban az előterjesztővel, hogy az a jó, hogyha ezek teljes mértékben összhangban vannak, ugyanakkor nem tekinthetünk el attól, hogy a jogszabálytervezet normaszövege néhány esetben igenis alkotmányossági aggályt vehet fel, hiszen visszalépést tartalmaz, megszerzett természetvédelmi szakmai jogot korlátoz azáltal, hogyha a természetvédelmi szakmai hatóságoknak a részvételét csökkenti, és megadja ezt a jogot csak a vadászati hatóságnak. Ez nem a vadászati hatóság ellenében ható érv, semmiképpen, egyértelműen a fenntarthatóság melletti érv, hiszen ha a korábbi jogszabály tartalmazta azokat a lehetőségeket, hogy a természetvédelmi szakhatóság ezekben a tervezési fázisokban, ami a vadgazdálkodást érinti, részt vehessen, akkor ezeknek a fenntartása véleményem szerint a jogalkotó szempontjából alkotmányos kötelezettség, hiszen az első határozat, amit idén tavasszal is megismerhetett a kormányzat, hogy következetesen alkalmazza az Alkotmánybíróság, az erre is vonatkozatható.

Azért, hogy én is kifejezzem azon reményemet, hogy most az egyszer hátha lehetne a parlamentben szakmai párbeszédet folytatni - már amennyire ez politikusoktól telik -, jó lenne, hogyha elfogadnák az olyan jellegű megjegyzéseket, amelyek nem politikai célzatúak. Ezért is kezdem a pozitívumokkal, hogy én magam is elismerjem azt, hogy sok tekintetben hoz pozitív változást a vadgazdálkodás tekintetében. Én magam a gyakorlatban is ismerője és megtapasztalója voltam a földtulajdonosi rendszer problémáinak, és a magam részéről örülök, hogy ez a helyzet tisztázásra kerül, hiszen az elmúlt időszakban az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap forrásai nem voltak hozzáférhetőek a földtulajdonosi közösségek vadászati közösségei részére, hiszen nem voltak önálló jogi személyek, és nem tudtak pályázni. Az, hogy ez rendezésre kerül, szerintem nagyon sok vadgazdálkodónak segítséget fog jelenteni.

A trófeabírálati rendszernek a rehabilitációja vagy modernizálása, ahogy tetszik, szintén jelentős mértékben hozzájárulhat a vadgazdálkodási törekvések és a vadászatra jogosultak tevékenységének a

javulásához, ezért ezt is örömmel fogadtuk ebben a jogszabálytervezetben, és kifejezetten jó, hogy ez megjelenik.

Arra a hiányra viszont hadd hívjam fel a figyelmet, hogy míg ez a rendszer tudja segíteni a nagyvadgazdálkodás tevékenységeit visszacsatolásokkal, addig az apróvad-gazdálkodás minőségi indikátorainak a beépítése - ami, feltételezem, szakmailag meg volt vizsgálva, és nem sok jó megoldás van - még várat magára, és jó lenne, ha még egy picit gondolkozhatnánk ezen.

A magam részéről a tájegységi fővadász intézményének tudok örülni, mert azt gondolom, hogyha nincs politikusi preconcepcióm, hogy mit fog csinálni a kormány, akkor ez egy jó intézmény lehet, és tudja segíteni a vadgazdálkodást. Viszont azért vannak ezzel kapcsolatban aggályok is, hiszen a jogszabály jó néhány részletkérdést nem tartalmaz ennek a tisztségnek a létrehozásával kapcsolatban, és akár a szankcionálási jogokat, akár a beavatkozási jogokat hogyha nem tisztázza maga a jogszabály, akkor nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy hogyan fog eljárni, milyen hatósági rendszerben fog eljárni, hatósági személyként hogyan fog intézkedni egy vadászati jogosulttal szemben. Tehát jó néhány kérdés itt számomra tisztázatlan marad, amit szerintem jó lenne, hogyha rendbe tenne ez a jogszabály, annak ellenére, hogy magam pozitívnak tekintem ennek a létrehozását.

Nyilvánvalóan egyébként a finanszírozási oldalt érdemes még megvizsgálni, hogy a vadászatra jogosultaknak hogyan kellene ehhez hozzájárulni, hogy ez létrejöjjön, és mennyire csak költségvetési forrásnak szabad ebben lenni.

(13.10)

Magyar Zoltán képviselőtársamnak azon véleményéről, amelyben optimálisnak ítélte a 20 éves vadászati, vadgazdálkodási tervezési folyamatot, én is azt gondolom, hogy ez egy optimális lehetőség. Mindenképpen szükséges az, hogy akár ha egy nagyvadgazdálkodásban egy, nem tudom, élőhelyfejlesztés van - de most már nagyon sok élőhelyfejlesztés esetében, például fogoly-visszatelepítés esetében azt mondja a szakma, hogy ott 8-10 éves előkészítési folyamat előzte meg külföldi, nyugat-európai tapasztalatok alapján a sikeres visszatelepítést -, indokolt ez a lépés. Az a kérdés, hogy amennyiben egyetértenek szakmailag abban, hogy a hosszabb vadgazdálkodási tervezés előnyös, ez hogyan legyen kéz a kézben a vadászati joggal, hogy annak is kell-e hogy ehhez kapcsolódjon, vagy a tervezés lehet átnyúló a vadászati jog megszerzésén, illetve az, amennyiben a vadászatra jogosult esetleg a vadgazdálkodási terv végrehajtását nem pozitív indikátorokkal végzi láthatóan 4 éven, 5 éven, 6 éven belül, akkor milyen szankcionálási lehetőségek, illetve milyen visszalépési lehetőségek épülnek be a jogszabályba, hogy a magyar vadállomány megőrzése szempontjából a lehető legpozitívabb eredményt tudjuk elérni.

Nyilvánvalóan a vadászati módok bizonyos bővítésének is örülünk, abban bízom, hogy államtitkár úr partner lesz, hogy néhány apróságot esetleg korrigáljunk. Nagyon-nagyon kicsi dolgokról van szó, amelyek csakis apró kodifikációs dolgokkal javíthatóak. Szeretném, hogyha a vita során kifejeznék az ebbéli lehetőségeket, akkor ezekre nem is fecserlek időt, mert nyilvánvalóan az általános vitában ilyen részletekbe nem szeretnék belemenni, hogy az előltöltős fegyvereknél indokolt-e, mondjuk az, hogy az egyéni apróvadadásban is lehetőség legyen sörétest használni vagy ne, mert nem szeretném ezeket az általános vitára behozni vagy ehhez hasonló apróságot, amelyekre egyébként vannak érvek, hogy például ne csak a nagyvadra lehessen alkalmazni.

Áttérve az általános részére, nagyon-nagyon fontos leszögezni azt, hogy a vadászati törvény a vad védelmével és magával a vadgazdálkodással hogyan van összhangban. Hogyha szétnézünk Európában a különböző vadászati törvények tekintetében - ezt államtitkár úr is mondta az előzetes egyeztetések során, mert tudom, hogy tájékozott ebben -, akkor nyilvánvalóan látszódik az, hogy a jogalkotó, az adott országgyűlés egy vadvédelmi prioritású, egy vadgazdálkodási prioritású vagy pusztán vadászati prioritású vadászati törvényt fogad el, és melyik van egy picit előbbre tolva a másik két területtől. Nekem egy nagyon kicsit a vadászati törvény olvasása közben az a benyomásom volt, minthogyha - nem tudom, hogy létezik-e ilyen - a sportvadász lobbis érvényesült volna egy picit, és jobban ki lenne domborítva a vadászati célú tevékenység és a vadászatnak a rekreációs, pihentető, természetvel kapcsolatos - (Dr. Bitay Márton Őrs: Milyen lobbis? Sportvadász?) sportvadász, igen - rekreációs tevékenysége, tehát ami úgy kezeli a vadászatot, mint a társadalomnak egy kaput a természethez, amivel ezt az utat be lehet járni, hogy a természetvel kapcsolatot teremtsen.

Én a magam részéről, és nyilvánvalóan itt lehet köztünk politikai, ideológiai vita, a vadgazdálkodási szempontok erősödését kifejezetten indokoltnak tartanám, annál is inkább, mert mint mondtam, az állam egy tulajdonos ebben az esetben, és egy nagyon furcsa tulajdonos, mert egy olyan tulajdonos, aki nem tudja, hogy mekkora a vagyona. Az adott esetben, akár hogyha a trófea értékeit nézzük virtuálisan, egy alappal számolva, akár hogyha a vadhúst egy gazdasági szemponttal számolva, 100 milliárdos készletről beszélünk, és nyilvánvalóan, amikor Lázár János miniszter úr az állami erdészeteknél folyó aggályokról beszél, akkor pont ezeknek a nyilvánvalóan tarthatatlansága is felmerül, hiszen ezzel lehet valamennyire visszaélni, hiszen nincs nyilvántartva ez a vagyona, és nincs még jelen pillanatban becsülve se, ezért nagyon fontos, hogy a tulajdonosi jogokat gyakorló állam, illetve maga az Országgyűlés hogyan viszonyul ehhez.

És itt jön be, az, amiről beszélek, hogy a vadgazdálkodási szempont - és akár mondhatom azt is,

hogy a vidékfejlesztési szempont - hogyan érvényesül, mert az első alapvető dolog, amivel vitatkoznék, ez például a 3 ezer hektáros hivatásos vadászati kötelezettség felemelése 4 ezer hektárra. Államtitkár úr bizonyára meg fogja tudni mondani most, hogy ez 800 embert, 1000-et vagy 1200-at jelent, tehát hogy ez hány főnek az elvesztését jelenti, illetve gondolom, hogy érvelni azzal fog, hogy csak papír-hivatásos vadászok esnek ki, de pont az lenne a cél, hogy hogyan lehetne növelni azt a foglalkoztató potenciált, amit a vadgazdálkodás maga rejt. Hiszen ha az államnak van egy vagyona, akkor a vagyonnal való gazdálkodásban igenis elvárhatja a szakértelmet, igenis elvárhatja azt, hogy azt magasan képzett, magasan kvalifikált, jó szakemberek hajtsák végre. És itt például, visszautalva arra a tavaszi jogszabálymódosításra, amikor csökkentettük a felsőfokú végzettségű vadgazdálkodók szerepvállalását a vadgazdálkodásban - illetve tudom, hogy szó szerint ezt úgy kell venni, hogy megteremtettük a lehetőséget, hogy csökkenjen, hiszen a vadászati hatóság írhatta elő továbbra is, de a gyakorlatban nem ez az életszerű -, ebből felmerül az, hogy hogyan tudnánk növelni. Tehát nyilvánvalóan az apróvadász területek, nagyvadász területek, akár a hegyvidéki területek, alföldi területek között van különbség, de ha nekem kellene jogszabályt szövegeznem, én inkább arra törekednék, hogy hogyan lehet 2 ezer hektárra növelni a foglalkoztatási kötelezettséget a vadgazdálkodásban ott, ahol ez gazdaságilag megtehető és nem pedig arra, hogy hogyan lehet csökkenteni.

Én megértem azt, ha a vadászatra jogosultak képviselői esetleg azt akarják, hogy ez 5 ezer hektár vagy 6 ezer hektár legyen, mert itt a vadászatra jogosultnak az az érdeke, hogy a bevételi optimalizáció érdekében a személyi költségeket csökkentse, és azt mondja valamire, hogy esetleg erre nincs szüksége. Viszont éppen azért, mert az Országgyűlésnek az állami tulajdon fölötti tulajdonosi jogok gyakorlása során más szempontokat kell mérlegelnie, ezért azt gondolom, hogy az Országgyűlés igenis vizsgálhatja azt, hogy mennyire járuljon ez hozzá a vidéki népességmegtartó erőhöz, mennyire legyen szakképzett, aki a vadgazdálkodásban részt vesz, milyen magasan értsen ahhoz, amit csinál, és mennyi embernek adjon munkát a vidéki térségekben. Tehát az első fontosabb vitám az, hogy legalább a status quó e tekintetben érdemes lenne megőrizni, hogy ha legalább a 3 ezer hektárhoz kötjük a vadgazdálkodási üzemegységek minimális méretét, akkor legalább a kötelező vadgazdálkodási személyzetet is legalább megőrizni törekedjünk, ha már nem célja az a kormányzatnak, hogy növelje ezeket a szempontokat.

Mikor arról beszéltem, hogy a harmonizáció hogyan valósul meg a különböző jogszabályokkal, és azt kifogásoltam, hogy jó lett volna, ha egy picit várunk, akkor nyilvánvalóan felmerül minden esetben az apróvadász problémája, ami, azt hiszem, hogy önök számára vagy a szakemberek számára még inkább ismert, mint amennyiről én szólni tudok, mert jelen

pillanatban, mikor a közös agrárpolitika megvalósításáról tárgyalunk, és ezt elmondtam konkrétan érvként, mikor a virtuális ökológiai célterület fogalmát bevezették a magyar támogatási rendszerben - nem nagyon értettem ezzel egyet, hogy a zöldítés alól ki lehessen így bújni a gazdálkodóknak -, akkor is szempont volt. Illetve most november 7-étől december 7-ig, ha jól emlékszem, vannak nyitva az agrár-környezetgazdálkodási programnak a pályázati lehetőségei, ahol szintén felmerül az, hogy ennek a jogszabálynak a harmonizációja, amennyiben a támogatási és ösztönző programokkal párhuzamba lenne hozva, akkor milyen lehetőségeket teremtenék az apróvadfejlesztések megvalósításához, és az AKG erre egy többéves, jó lehetőséget teremtett volna, ami a jelen jogszabály vitája során azért releváns, mert nyilvánvalóan, ha a jogszabály erre a kormányzatot kötelezi, akkor megteremthetné az ezzel kapcsolatos harmonizációs lehetőségeket.

Nyilvánvalóan itt az utolsó szempont, amiről még kevésbé beszéltem, az a gazdálkodó szempontjai, és én nyilvánvalóan megértem azt, hogy ha a gazdálkodó, tehát az az agrártermelő, aki az élőhelyeket fenntartja, az ellenérdekelt sok tekintetben a vadgazdálkodóval, viszont ennek ellenére az állami vagyron kezelése mégiscsak egy olyan dolog, amit joggal várhatunk el.

Tisztelettel kérek elnézést államtitkár úrtól és elnök úrtól, sajnos képtelen vagyok 15 percben befejezni, tehát még újra szót kérek, hogy tudjak erről beszélni, és most az időkorlátok miatt megköszönöm a hozzászólás lehetőségét.

ELNÖK: Képviselő úr, ez teljesen a házszabálynak megfelelő, örülünk, hogy még fölsszóal és annak is, hogy most befejezte. *(Derűlttség.)* Így aztán most, minthogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk, az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Varju László képviselő úr, parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy úgy látom, a frakciók között létrejön egy nagy egyetértés abban, hogy a vadgazdálkodásnak a feltételein változtatni kell, és lényegében ezen keretek között lehet ezt elvégezni. Ehhez szeretnék gratulálni, de még jobban örültem volna annak, hogyha ugyanez a nagy egyetértés a gyermekéhezés elleni fellépésben ugyanígy megvalósul, ez örömteli lett volna. Mindehhez persze a kormánypártok tudtak volna nagyon sokkal hozzájárulni.

Mégis azonban engedjék meg, hogy néhány gondolattal ehhez a törvényhez elmondjam a véleményünket, már csak azért is, mert úgy látszik, hogy ahhoz az egyetértéshez nem fér kétség, miszerint ez a jelenlegi hazai vadgazdálkodási struktúra, ami a vadásztársaságok általi vadgazdálkodás módját változtatja meg, ez idejét múlta és ezen változtatni kell. Éppen ezért azt lehet mondani, hogy a törvény benyújtása indokolt, ámbár megítélésünk szerint az

nem tudja elérni azt a célt, amit egyébként kitűztek, éppen ezért sok tekintetben vitatom akár azt a kiszámíthatóságot is, amire a miniszter úr itt az expo-
zében utalt.

(13.20)

Engedjék meg, hogy két-három olyan elemet említsek, ami értelemszerűen - legalábbis számomra - nem testesíti meg azt, hogy ez a cél elérhető lenne. Az első ilyen mindenképpen a húszéves üzemtervi időszak szakmailag történő indoklására vonatkozik. Úgy gondolom, hogy ez az érdekekkel egybeesett, de szakmai alátámasztottsága nem lehetséges, éppen ezért ezt a részét biztos, hogy nem fogjuk tudni támogatni, és ehhez nem lehet hozzájárulni.

A tájegységi lehatárolás kereteit a tervezet nem tartalmazza. Ebből kifolyólag elég nehezen értelmezhető, hogy az a tájegységi fővadász, akinek feladata lesz majd a munkát elvégezni, hova tehető. A fővadászhoz kapcsolódó feladatok, amelyek itt felsorolásra kerültek, többek között a miniszter úr is említette akár a szakmai vonatkozásában, akár a hatósági munka szempontjából való feladatok ellátását, ezeket a feladatokat különösen megnövelt területen a fővadász elvégezni egy személyben nem fogja tudni. Éppen ezért önmagában a terület növelése és ilyen módon a létszámuk csökkentése elfogadhatatlan.

Harmadsorban pedig hadd említsem meg azt, ami a vadkárokra vonatkozó részre vonatkozik, hiszen ahhoz a felmérésével kapcsolatban egy igazságügyi szakértőkből álló országos szakértői hálózatra lenne szükség, mert ez jelentősen érinti nemcsak a vadászat előnyeit élvezni tudókat, hanem azokat, akik akár baleset, akár más módon bekapcsolódnak ebbe. De szeretném arra is felhívni a figyelmet, ami a vadkárokhoz kapcsolódik, és azokhoz a földekhez, amelyek gazdáik nem örültek annyira, hogy ott a vadak megjelentek, és az ebből származó károk nyomán megjelentek azok a visszaélések vagy azok a folyamatok, miszerint ezeket a kisebb területeket igyekeznek felvásárolni azoktól, akik már beleuntak abba, hogy igazából a vadkárok kielégítésére, illetve az azokból származó károk kielégítésére nincs megfelelő lehetőség.

Számos megyében, többek között Vas megyében találkoztam magam is személyesen ezzel, ahol gazdák erre felhívják a figyelmet, és mindaz, ami történik, számukra elfogadhatatlan. Éppen ezért szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ez a törvény az erre vonatkozó megoldásoknak vagy elvárásoknak nem tesz eleget, és ilyen módon nem is lesz támogatható. Összefoglalva tehát azt kell hogy mondjam, hogy ez a javasolt törvény korábbi koncepciója szerint a vadászati jog kollektív hasznosításával kapcsolatos megbeszéléseken még nem jelent meg.

A képviseletekről: tehát ez itt egy következő terület, ami arra vonatkozik, hogy azokat, akik nem tudnak részt venni ebben a munkában, ki fogja képviselni. Korábban a jegyző feladataként ez megjelent,

most pedig ez a törvény új szervezetet hoz erre létre, ami egyébként elég sok kétséget hordoz magában, hogy ez a települési agrárgazdasági bizottság képes lesz-e ezeket a feladatokat ellátni.

Szóval, összefoglalva azt kell hogy mondjam, hogy számos elemére felhíva a figyelmet itt az általános vitában, azt kell hogy mondjam, hogy annak a célnak, amelyet önök megfogalmaztak, ebben a formában biztosan nem tud ennek eleget tenni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Bitay Márton Örs államtitkár úr jelentkezett szólásra. Államtitkár úr!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nyilván a végén majd még, ha lehetőségem lesz rá, összefoglalnék néhány gondolatot az elhangzottakkal kapcsolatosan.

Csak egy fontos, illetve két fontos dologra szeretném felhívni a figyelmet, mielőtt elszaladnánk mellette, és talán ebből kialakulhatna komoly vita. A területi agrárgazdasági bizottság vagy kamaráról: voltak olyan anyagok, ahol ezek szerepeltek, de a benyújtott törvényjavaslatban nincs ilyen. Tehát csak azért mondom, hogy nehogy elmenjünk abba az irányba, hogy erről kezdünk beszélni.

A jogalkotói szándék a következő. XXI. század van, mindenki, akinek akár egy négyzetméter földje van a korábbi különféle területkorlátokhoz képest - mert megvolt, hogy 10 hektár, 30 hektár, mennyi az, amivel egyáltalán részt vehet a szavazásokon -, ezt eltöröltük. Azt mondtuk, ha 1 négyzetméter van, részt vehet. Aki nem akar részt venni, az gondoskodhat a képviselétről, de aki egyiket sem csinálja, arról pedig ne gondoskodjon senki, sem a jegyző, sem a területi agrárgazdasági kamara. Ezt csak azért mondom, mert nem szeretném, ha esetleg ez a félreértés mélyen rögzülne bennünk.

A vadkárrel kapcsolatosan egy picit átfogóbban: a szabályozás lehetne jobb is, de az az igazság, hogy a rendelkezésünkre álló lehetőségeket figyelembe véve ennél jobbat nem tudtunk kitalálni. És mivel nem tudtunk kitalálni ennél jobbat, ezért azt gondoltuk, hogy bízunk ezt az Agrárgazdasági Kamara és a vadászkamara hatáskörébe, hogy üljenek le és beszéljék meg, hogy hogy lehet a vadkárt megfelelően szabályozni, mi az a mérték, amit tűrni kell vagy nem kell tűrni.

Ami nagyon fontos: Földművelésügyi Minisztériumként mindig, minden esetben, amikor akár ehhez a törvényhez is nyúltunk, az első szempont az volt, hogy a gazdáknak, a földtulajdonosoknak vagy a földműveseknek ilyen formában - pláne a vadkárnál - mi az érdeke. És amikor ezt tisztáztuk, utána mentünk tovább. De egy nulladik kérdést rendezni kell mindenkinek a fejében, hogy hála a Jóistennek, a vad a természet része. Az nem lehet vágyunk és álmunk, hogy olyan természet legyen, ahol nincs

vadkár, mert ahol nincs vadkár, ott nincs vad. Tehát vadkár így is, úgy is keletkezik. A kérdés csak az, hogy kinek milyen mértékben és hogyan kell ezeket a károkat megtérítenie.

És abban mindenképpen nagyon nagy újtás, és szintén Varju képviselő úr - elnézést, hogy így kiemelem - a végén szintén szóba hozta, hogy valóban, tehát ne vadkárbecslés legyen, hanem vadkárfelemelés legyen. Ne ex has mondjuk azt, hogy itt mennyi kár keletkezett, és egymástól független szakértők többszörös árat állapítanak meg, hanem legyen egy egységes, világos szabály mentén megfogalmazott protokoll, ami meg fogja mondani, hogy az adott kukoricatáblában milyen mennyiségű vadkár keletkezett, ennek egyébként mi a forintosított ára.

És ami a vadászatra jogosult felelőssége: egyszerűen fogalmazok, ha megengedik, nem a törvényszöveg bonyolult passzusait idézném. Ha nem teljesíti az üzemtervében rögzített adatokat, különösen vad-disznó és szarvas vonatkozásában, akkor neki a 100 százalékát kell viselnie a keletkezett vadkárnak. Tehát azt mondjuk, hogy nagyobb felelősséget helyezünk a vadászatra jogosultak vállára. Tessék elvégezni a nagyvadállomány gyérítését, tessék odafigyelni arra, hogy a leadott terveknek megfelelően dolgozzanak, és csak akkor osztozunk a vadkárban, ha ezt az alapfeladatot ti elláttátok, kedves vadászok.

A másik, ami nagyon fontos, hogy nyilván, miután a vad a természet része, miután mozog az adott területeken, nyilván azért a gazdáknak, földtulajdonosoknak is azt lehetővé kell tenni, hogy ezt a vadászatot a vadászatra jogosult elvégezze. Nyilván együtt kell működni annak a vonatkozásában, hogy ez a vadkár lehetőleg minél alacsonyabb szinten keletkezzen. De azt ne kérjük, ne kívánjuk, azt javasolom, mindannyiunk és a jövőnk érdekében, hogy olyan legyen, hogy nincs vadkár, mert az nagyon-nagyon rossz lenne, ahogy említettem, akkor nincs vad sem.

És még nem zárszóként, hanem a vitában hozzászólva: Sallai képviselő úr és többen is említették az apróvadállomány helyzetét, hogy ezzel jobban kellene foglalkozni, problémák vannak, és ez nem eléggé kiérlelt a törvényben. Először is nem mentegőzni szeretnék, de nagyon sok akut, hétköznapi szabályt nem célszerű egy törvényben rögzíteni. Nyugodtan lehet rendeletekben vagy alacsonyabb szintű jogszabályokban, akár miniszteri utasításokban is rendezni ezt a kérdést. De ami nagyon fontos az apróvadállomány vonatkozásában, hogy miért tűnt el az apróvadállomány vagy miért esett le drasztikusan a száma. És itt alapvetően nem a vadgazdálkodásról van szó... - vagy legalábbis a vadgazdálkodásnak nincs nagyobb szerepe ebben, mint a mezőgazdasági művelési kultúrák változásának, a földtulajdonosi szerkezet változásának bekövetkezése.

(13.30)

Tehát én ott látom a nagy fejlődési lehetőséget a zöldítési programok kapcsán, hogy magát az élőhe-

lyet, ami az apróvad számára fontos, azt tegyük minél alkalmasabbá arra, hogy az apróvadállomány létszáma a jövőben növekedni tudjon, drasztikusan tudjon növekedni. Nyilván vannak kártevő-gyérítési feladatok, nagyon sok vadgazdálkodási feladat van, de amíg az élőhelyet nem rendeztük az apróvadnál, addig nincs miről beszélni, mert a vadgazdálkodási törvény keretei nem alkalmasak arra, hogy erre a problémára adekvát válaszokat adjanak.

A vadgazdálkodási ágazatnál nem a törvény, hanem talán látták önök is, a napokban jelent meg az új vadászidény-rendelet, ami jellegét tekintve egy újdonságot tartalmaz. Bár azt írja elő, hogy a szokásos menetben márciusban el kell végezni a különféle becslési adatok felmérését, de az apróvadnál a hasznosítást közvetlenül megelőző időszakban - az őszi időszakról beszélünk - felül kell tervezni ezt az eredeti tervet, el kell végezni újra ezt a munkát. Kell egy kontrollt csinálni, ugyanis az apróvadállomány, szemben a nagyvadállománnyal, rendkívül kitett a természeti hatásoknak, akár az aszály, akár pont egy vizezebb időszak, mind a kettő nagyon rosszat tehet, vagy bármilyen más komoly természeti, klimatikus ingadozás agyonvághatja azt az adott szaporulatot, amit egyébként a vadászatra jogosult hasznosítani szeretne. Tehát itt ezekben a részletszabályokban rejlik az ördög.

Még egy dolgot szerettem volna kiemelni, ami már nem is feltétlenül a vitához kapcsolódik, csak a törvénnyel kapcsolatosan, hogy először is a páholyban helyet foglaló urak azért vannak itt, mert meghívtuk őket, és végig be voltak vonva a munkába, akár az állami erdőgazdaságok, akár a vadászkamara, akár a Védegyelet. Másodszor is, szeretném megköszönni azoknak a munkáját, akik a '96-os évi törvényben vettek részt, mert bár most itt azt mondjuk, hogy idejétmúlt, eltelt s a többi, de az azért az egy nagyon jó törvény volt. Elment az idő, ez igaz, más lett a világ, változtatni kell, de az egy jó törvény volt. Nem is véletlen, hogy nem egy új számon egy új törvényt nyújtunk be, hanem egyfajta gesztust gyakorolva, elismerve az előttünk járók munkáját, a régi törvényt próbáljuk meg minél jobban változtatni és a mai kor kívánalmaihoz igazítani.

Az pedig, hogy nincs nagyon éles vita közöttünk, vagy legalábbis a politikai küzdőtérben jártasak számára szinte értelmezhetetlen, hogy hogyhogy nem egymás nyakán állunk, pedig már zajlik a vita lassan 40 perce, annak meg az az oka, hogy igyekeztünk mi is a magunk részéről szakmai mederben tartani ezt a vitát, ötpárti egyeztetéseket tartani, és már márciusban a koncepciót legyártani. A koncepcióról volt egy hathetes társadalmi vita, amit egy konferenciával zártunk, és utána alakult a normaszöveg. Ezt Sallai képviselő úrnak szeretném reagálni, de majd fogok tételesen is a közben felmerültekre, hogy talán még igaza is lehet, hogy effektív a normaszövegre is lehetett volna még több időt hagyni, de azért akárhogy is van, így vagy úgy, nyár óta egy konzisztens szöveg, a koncepcióra támaszkodó konzisztens szöveg vagy

legalább szövegdobozok, szövegelemek megtalálhatóak, ezekről folyik a vita.

Természetesen azért is kellett előrehozni a vadgazdálkodásról szóló törvényt, ez is felmerült Magyar képviselő úr részéről is, hogy így van, én is azt gondolom, az lett volna a legcélszerűbb, hogy az erdő-törvény, a vadgazdálkodási törvény és a természetvédelmi törvény, úgy, ahogy azt '96-ban elődeink tették, szépen egyben, kéz a kézben jártak volna; de itt viszont van egy új elem, nevezetesen az, hogy most az üzemtervi ciklusok lejártával egy olyan helyzet van, ahol a természetvédelmi törvényt már nem fogjuk tudni biztosan megvárni, és fontos lenne, hogy az új időszakra már az új jogszabály mentén adjunk választ a felmerülő kérdésekre.

Természetesen a későbbiekben felmerülő kérdésekre majd a végén fogok válaszolni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Mielőtt továbbmennénk, az önök nevében is szeretettel köszöntöm a Kispesti Deák Ferenc Gimnázium és a sarkadi Ady Endre - Bay Zoltán Gimnázium és Szakközépiskola diákjait és pedagógusait. Örülök, hogy itt vannak. Jó napot kívánok! *(Taps.)*

Kétperces körben Font Sándor képviselő úr következik, Fidesz. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Változatlanul azt merem, merjük kormányoldalról állítani, hogy kár ebből politikát csinálni, ezért nem is nagyon értek egyet Legény Zsolt idevonatkozó, a Fideszt negatív színben feltüntetető és baráti körnek kedvező törvénymódosítási látszatot keltő felszólalásával. Szerintem ezt iktassuk ki. Sokkal jobban egyetérték Sallai R. Benedek ez irányú hozzászólásával.

Ez egy komoly szakmai törvény. Azt gondolom, hogy először is meg kell köszönni államtitkár úrnak, aki többszöri alkalommal és széles közvélemény, a vadászokat és a vadászatot érintő széles közvélemény előtt egyeztetett erről a folyamatról. A minisztérium szerintem igen sok időt fordított arra, mert ez egy érzékeny terület, hogy ezt a törvényt megfelelő módon nyújtsák be.

Úgyhogy én e mellett a szakmai vonal mellett szeretném egyrészt dicsérni, másrészt a vita medrét folytatni. Ebben a szakmai mederben hadd említsek meg véleményem szerint egy módosító indítványra gerjesztő okot, ez pedig a minden megkezdett 4 ezer hektár után foglalkoztatott hivatásos vadász kérdése. Sallai R. Benedek ezt kevésnek tartja, én meg ma jönnem soknak, azoknál az apróvadás területtel rendelkező vadásztársaságoknál, ahol kvázi kényszerfoglalkoztatás is kialakulhat ebből a rendszerből. Én ezért egy módosító indítvánnyal a minden befejezett 3 ezer hektárra fogok majd javaslatot tenni.

Természetesen tudomásul veszem, hogyha ezt a szakma, szakmapolitika, netán az ehhez a területhez értők nem látják megfelelőnek, de egy hivatásos va-

dász foglalkoztatása olyan 3,5 millió forintba kerül legalább a társaságnak, ez azért a kisebb társaságoknál komolyabb gondot okozhat, vagy olyan társaságoknál, amelynek nincsenek megfelelő nagyságú nagyvadjai, és ebből nem tud jelentős bevételt hozni (*Az elnök csenget.*) például a külföldiek vadásztatásával. Ezért én ezt lazítanám. Akinek szükséges, úgyis foglalkoztat több hivatásos vadászt. Azt látja és mutatja az állománymenyiség, hogy mennyit kell foglalkoztatni. Köszönöm, elnök úr, a türelmét.

ELNÖK: Igen, csak a köhögésem akadályozta meg, hogy nem szakítottam félbe. Így aztán máris módja van Legény Zsolt képviselő úrnak, hogy válaszoljon két percben - mondom, két percben.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Font képviselő úrnak teljesen igaza van. Ahogyan említettem, szakmailag indokolható módosításokat tartalmaz a törvényjavaslat. Nekünk politikailag volt néhány olyan észrevételünk, amit nem tartottunk ezzel kapcsolatosan szerencsésnek. A kollégákkal és államtitkár úrral itt a közben történő egyeztetés folyamán most már látom, látjuk azt, hogy még az ötpárti egyeztetéseken szereplő minimum 500 hektáros üzemi területméretes szabályozás már kikerült a törvényjavaslatból, így értelemszerűen nekünk akkor, mondjuk úgy, hogy a legfőbb aggodalmunk ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatosan megszűnt.

Tehát értelemszerűen, ahogyan említettem, lesz két olyan módosító javaslatunk, amelyről mi úgy gondoljuk, hogy még jobba teheti ezt a törvényjavaslatot. Ha azt el fogja tudni fogadni esetlegesen a kormánytöbbség, akkor lehet, hogy mi is támogatni fogjuk majd a végén ezt a törvényjavaslatot. Még egyszer mondom, ahogyan említettük, a mi legfőbb politikai aggályunk, ahogyan említettem, akkor már kikerült a törvényjavaslatból, vagyis legalábbis már be sem került akkor a szövegbe, hiszen az ötpártin még úgy volt, hogy ez benne van, úgyhogy ezzel megoldódott ez a probléma, azt hiszem. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Látom a kétperces jelentkezőket a Fidesz képviselőcsoportjából, de a Hárszabály szerint egy körben frakciónként csak egy képviselő szólhat, így később kerülhetnek sorra.

Előre bejelentett felszólalóként azonban most szót kap a Jobbik képviselője, Egyed Zsolt képviselő úr. Parancsoljon!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem felszólalók nagyon sok mindent elmondtak már a javaslattal kapcsolatban. Előzetesen elmondhatom, hogy a javaslatot nem tartja a Jobbik-frakció rossznak. Természetesen a módosító javaslatainkat be fogjuk hozzá nyújtani.

Viszont néhány dolgot engedjenek meg, hogy kiemeljek én is. Aki vadászik, az tudja nagyon jól, hogy

a gazdálkodók és a vadászok között gyakorlatilag szinte mindenhol egy háború zajlik, és ez állandó problémákat generál. Én úgy gondolom, hogy ez kiküszöbölhető lenne mindenféle probléma nélkül, ha egymás iránt megfelelő toleranciát tanúsítanak a felek. Mire gondolok itt? Belekerült a javaslatba ez az 5 méteres határsáv, amit én egy nagyon jó dolognak tartok egyébként, ugyanis a gazdálkodónak mindig az az érdeke, hogy ha keletkezik egy vadkár, akkor annak lehetőleg a kétszeresét-háromszorosát megpróbálja kifizettetni a vadásztársasággal, a vadásztársaságnak meg az az érdeke, hogy az a vadkár gyakorlatilag maradjon a gazdálkodónál. Tehát ebből adódik ez az állandó probléma.

(13.40)

Azt is le kell szögezni, hogy nem mindegy, hogy egy vadászterületet esetleg utak határolnak vagy - ez sem mindegy - egy termőföld, vagy az sem mindegy, hogy egy termőföld közvetlenül határos egy erdővel. Teljesen mások a viszonyok. A tapasztalataim alapján mondhatom, de nagyon sok gazdálkodóval is beszéltem, hogy ezeket a határsávokat a vadászokkal egyeztetve nagyon sok gazdálkodó magától meghagyta már évekkal ezelőtt, ugyanis nagyon jól tudja mindenki, hogy ha egy nagyvadas területen például kukoricatábla van adott esetben az erdő mellett, és abba beleköltöznek a vaddisznók, nem kerülnek elő belőle, csak októberben, ha nem történik megfelelő elhárítás. Úgyhogy, azt gondolom, a vadásztársaságok és a gazdálkodók között ez egy orvosolható probléma lehet. Bízunk benne, hogy ez a törvényjavaslat ebben segíteni fog.

A másik nagyon fontos dolog, hogy ezt a 20 éves vadgazdálkodási ciklust mindenképpen helyénvalónak tartjuk, és úgy gondolom, teljesen elfogadható időintervallum. A képviselőtársaim is beszéltek előttem erről, ha egy szarvasbikáról beszélünk, annak mire tényleg olyan trófeája nő vagy olyan életciklusába kerül, hogy kilövésre alkalmas, eltelhet akár 10-12 esztendő is. Úgyhogy ezt mindenképpen üdvözlendőnek tartom.

Üdvözlendőnek tartjuk ezenkívül a területi vadász poszt létrehozását. Ugyanis nagyon nagy probléma, ahol én élek, Észak-Magyarországon, ott talán még jelentősebb probléma, amit a mai napig nem sikerült a helyén kezelni, ez az orvvadászat kérdése. Úgy gondolom, hogy aki vadászik egy bizonyos területen, erről tudna bőségesen mesélni, és ez akár erre is megoldást jelenthet.

Viszont, amit mindenképpen szabályozni kellene, és amire nem történt ebben a törvényjavaslatban utalás, ez a szokásos másik probléma. Nem a vad kontra gazda, hanem a vad kontra személyautó vagy akár teherautó probléma. Ugyanis főleg nagyvadas területeken, szintén ezt tudom mondani, például ott is, ahol én élek, körülbelül 25-30 kilométeres szakaszon meg van oldva a probléma azzal, hogy ki van rakva a „vadveszély” tábla, és gyakorlatilag ott bár-

mikor jöhet bármi. Úgy gondolom, erre kell a megfelelő megoldást megtalálni, mert amikor megtörténik a baj, egy személyautóban keletkezik több millió vagy akár egymillió forintos kár. Mi történik? Az autó tulajdonosa jobb esetben kihívja a rendőrséget, a rendőr felveszi a jegyzőkönyvet, az autótulajdonos elmegy a biztosítóhoz, a biztosító azt mondja neki, hogy forduljon az adott területen illetékes vadásztársasághoz, és ebből keletkeznek több évig tartó perek. Úgy gondolom, hogy ezt a problémát mindenképpen szabályozni kell, és bízom benne, hogy az államtitkár úr meg fogja tenni ehhez a megfelelő lépéseket, bármilyen módot találva erre, mert úgy gondolom, nem megengedhető az, hogy emberek a nekik okozott károk megtérítésére évekig várjanak.

Ennyit szerettem volna elmondani, és köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Normál szót kérő felszólaló képviselőként Legény Zsolt képviselő úr, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy a vezérszónoki felszólalásomban említettem, szakmailag jó pár indokolható módosítást tartalmaz a törvényjavaslat. Most ezeket szeretném kiemelni.

A törvényjavaslat a vadászat gyakorlatával kapcsolatosan számszabályos rugalmas szabályt épít be a törvénybe, valamint eltöröl számos vadászatra jogosultat és vadászó személyt érintő adminisztratív terhet. Ugyanakkor nagyon komolyan szigorít mind a vadgazdálkodási, mind a vadvédelmi bírságon. Például ez több esetben ötszörös-tízszeres emelkedést jelent, például ami most 10 ezertől 100 ezer forintig terjedő mértékben büntethető, ott már 50 ezer és 1 millió közötti értékhatár az új pénzbüntetési mérték. Vagy kimondottan pozitív a javaslatnak azon pontja, amely visszahozza az eltiltás lehetőségét abban az esetben, ha valaki a vadászat alkalmával nem kilőhető vadat ejt. Mindezek mellett a javaslat új kifejezésként bevezeti a tulajdonosi közösség fogalmát a korábbi „földtulajdonosok vadászati közössége” fogalom helyett. Elvégzi a vadászterület határai megállapításának pontosítását, egyértelműsíti a vad sebzésével kapcsolatos szabályokat.

A már többször említett üzemtervi ciklusokkal kapcsolatosan, figyelemmel a 2017. február végén lejáró üzemtervi ciklusra, megteremt a szükséges jogi környezetet a földtulajdonosok és a tulajdonosi közösségek számára, hogy kialakítsák az új vadászterületeket, meghozhassák a tulajdonosi közösség körébe utalt döntéseket, valamint a képviselőikre alkalmas közös képviselőt megválasszák. Egyértelműen meghatározza a javaslat, hogy a 2017. március 1-jén kezdődő új üzemtervi ciklusban társult vadászati jog esetén a vadászati jog kizárólag haszonbérbeadás útján hasznosítható. Egyértelmű tiltja a vadászati jog alhaszonbérletbe adását vagy „albérletbe” adását.

A zárttéri vadtartással kapcsolatos általános és részletszabályokat egy új fejezetben, egységes logikai szerkezetben helyezi el.

Meglátásunk szerint ezek mind olyan pontok, amelyek, fogalmazhatok nagyon egyszerűen, jobbá tehetik a vadászatot, legalábbis a vadászat élményét. Éppen ezért tehát, ahogy említettem, vannak azok a részek, amelyek szakmailag kifejezetten indokoltak a törvényben, ezeket üdvözljük. Ahogyan említettem, a politikailag általunk leginkább problémásnak vélt dolog akkor már így nincs is benne a törvényben, tehát ez rendjén való részünkről.

A már emlegetett 3000 hektárról 4000 hektárra felemelendő határ kapcsán azt gondoljuk, hogy a 3000 hektáros határ lenne a jó megoldás a hivatásos vadász alkalmazásában, de a szakmai javaslatot is értjük, amely szerint 4000 hektárra kellene emelni.

Most már igazából azt mondom ezek után, hogy a problémánk nekünk is ez a bizonyos vadkártűrési kötelezettség 5 százalékról 10 százalékra történő emelése. Valószínűleg arra fogunk egy módosító javaslatot benyújtani, hogy hagyjuk meg a régi 5 százalékos határt. Értem a 10 százalékra történő emelésnek is a lényegét vagy értelmét, mindazonáltal azt gondoljuk, hogy a gazdálkodóknak ez gyakorlatilag duplájára emelkedő költséget jelentene, amit el kell viselniük. Éppen ezért tehát arra fogunk javaslatot tenni, hogy az 5 százalékos szabály vagy határ maradjon érvényben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Sallai R. Benedek képviselő úr normál felszólalóként, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ott tartottam, hogy a vad védelme, a vadgazdálkodás és a vadászat érdekeinek összehangolása és lehetőség szerint egyenlő szempontok alapján való megvalósítása, és hogy miért fontos, hogy ez a szemlélet megjelenjen a jogszabályban.

Eddig részben reagáltam, részben beszéltem a vadászat és vadgazdálkodás vonatkozásairól. Viszont mindenképpen szerettem volna szóvá tenni egy vadvédelmi vonatkozású rendelkezést, amelynek épp aktuálpolitikai vonatkozása is van. *(A képviselő lehajol és megigazít valamit.)* Ne ijedjen meg, államtitkár úr, nem fogok termőföld-privatizációt előhozni, teljesen másról van szó. *(Dr. Bitay Márton Örs: Nem vagyok olyan ijedős!)* A miniszterelnök úr minden megyeszékhelyre beígerte most már a gyorsforgalmi kört vagy az autópályákat. Sem a '96-os jogszabályban nem jelenik meg a vadátjáró fogalma, sem ebben a jogszabályban, holott nyilvánvalóan látható, hogy a vadfajok migrációs tevékenységének eredményeként - a belső migráció, ugye - és a fajok terjedése, az állomány szempontjából meghatározó lenne az, hogy az ökológiai folyosók fenntartására hogyan törekszik a jogszabály. Ez azért fontos, mert interneten olvasgatva és keresgélve dolgokat, egy halom esettanulmányt találtam arra, hogy néhány

területen, például alföldi területeken, mondjuk, a XVIII. századig a gímszarvasvadászat teljesen hét-köznapinak számított, de ma már apróvad-gazdálkodási tájegységekbe tartoznak. Nem tudom, hogy az újbóli megtelepedésben a közép-Tisza-völgyi ártéri erdőkben az M35-ösnek és M3-asnak milyen szerepe volt. Tehát nyilvánvalóan lenne annak létjogosultsága, ha a vad védelmével hathatósabban foglalkozunk, hogy ezeket a szempontokat a következő, kormányzat előtt álló infrastrukturális fejlesztések során beépítsük ebbe a jogszabályba, hogy ezáltal a kormányt a kormányrendeletek vonatkozásában kötelezzük a vadvédelmi szempontokat fejlesztésére. Tehát ez egy olyan megfontolandó javaslat lehet, amely szintén még egy kis körbejárást és gondolkodást esetleg megér.

Ha már itt járok, hogy védeni kell valamit, emlékeztetek rá, hogy már több alkalommal több képviselőtársam említette ezeknek a nyugat-dunántúli kerítéseknek a mennyiségét. Az államtitkár úr korábbi egyeztetéseken hatalmas kilométer-mennyiségeket mondott.

(13.50)

Kíváncsi vagyok arra, hogy vadgazdálkodás szempontjából ezek az érdektelen területek - jóformán ezt mondhatom, hiszen ha körbevették egy vadvédelmi kerítéssel, akkor, ha nagyvadas területről beszélünk, ott a fácánon kívül semmi nem repül át - hogyan fognak részt venni a vadászati területekben.

Ugyanakkor megmondom őszintén - tudom, hogy államtitkár úr szavát szokta tenni, ha valamiben felkészületlen vagyok -, meglepett azzal, hogy a kistulajdonosok képviselője a földtulajdonosi gyűlésen, amelyeken a vadászati jogról határoznak, gyakorlatilag nem jelenik meg, mert, ha jól értettem az előbbi szavait, sem a jegyző, sem az agrárkamara nem fogja az ott meg nem jelent földtulajdonosok képviselőjét ellátni. Akkor nagyon félek tőle, nem lesz-e esetleg jó néhány területen erős nagybirtoki befolyás ennek a megvalósításában. Ez csak az előbbi hozzászólása kapcsán merült fel bennem.

Hadd reagáljak szintén aktuális vonatkozásban Font Sándor képviselőtársamra, aki az előbb mondott egy módosító indítványt. Ha ezt a mostani kodifikált szöveghez viszonyítjuk, azt mondja, hogy 5999 hektáronként tartja indokoltnak az egyet. Én elismerem, hogy jó néhány vadgazdálkodásra jogosultnak érdeke lehet, hogy csökkenjen a foglalkoztatás, viszont az Országgyűlésnek kellene az állammal kapcsolatos közösségi tulajdoni jog fenntartásával kapcsolatos érdekeit is érvényesíteni, úgyhogy én ezzel valószínűleg ellentétes irányba mennék el.

Azért jó, hogy ezt a javaslatot itt Font képviselő úr elmondta, mert ismét egy érvet teremtett nekem arra, hogy a szakszemélyzet magasabb szintű részvétele mellett tudjak érvelni. Ha megnézzük, hogy hány hivatásos vadász van, és azt, hogy azok közül hányan rendelkeznek felsőfokú végzettséggel, akkor az egy

újabb érv lehet arra, hogy azokon az apróvadász területeken, ahol 6 ezer hektáronként nem tudnak elartani egy hivatásos vadászt, ott bizony a szakszemélyzet igénybevétele az igénye erőteljesen felmerülhet. Tavasszal elmentünk abba az irányba, hogy a nagyobb vadászterületek esetében ne írja elő kötelezően a vadászati hatóság, most ennek esetleg az újragondolása indokolt lehet.

Visszatérve a tájegységi fővadász feladat- és hatásköréhez: azt mondtam, hogy néhány dologban nem láttam tisztázva a feladat- és hatáskörrel kapcsolatos lehetőségeket. Ha jól értettem a kodifikált szöveg utolsó változatát, akkor majd hétévente felül lehet vizsgálni a vadászati terveket, amelyekben a tájegységi fővadászoknak lesz feladatuk, illetve a vadgazdálkodási tervek részvételében ezek erőteljesen szerepet tudnak vállalni. S megint a szakszemélyzet miatt érvelnék. Kicsit aggódom amiatt, hogy ha 50-55 tájegységi fővadász létrejön, meglesz-e a lehetőség arra, hogy vadászatra jogosultakként - nem tudom, mennyi lehet ebből majd tájegységenként, 30-40, nem tudom, mennyivel számolt a kormányzat - minden esetben ezek vadgazdálkodási tervében részt vesz. Nekem nagyon aggályos, hogy lesz-e erre egyáltalán kapacitás. Nem akarom előre megjósolni, hogy nem sikerül, mert lehet, hogy sikerülni fog, csak nehogy ilyen copy/paste-es megoldású vadgazdálkodási tervek elterjedéséhez járuljon az hozzá, ha olyan feladatokat rovnak egy ilyen személyre, amelyek végrehajtása fizikai korlátokba ütközhet.

Ha megengedik, utolsó gondolatként, befejezve most már a vezérszónokinak szánt kört, visszatérnék arra a szemléletre, és visszautalnék a vadvédelem fajsúlyos jelenlétére és a vadászat jól megszervezett hírnevének megbecsülése mellett a vadgazdálkodási és a tájgazdálkodási szempontokra. Azt mondom, hogy ennek a szemléletbeli erősítése nagyon-nagyon hasznos lesz, és nagyon örülök, hogy ha már az agrártámogatási rendszer egy tárcához tartozik, akkor ezt valamilyen szinten tudjuk érvényesíteni.

Mindezek végén azt mondhatom el, hogy alapvetően sokan azt gondolják, ha egy párt vagy egy frakció tartózkodásra helyezkedik egy szavazás során, akkor esetleg nincs véleménye vagy nem tudja megítélni a kérdést. Pedig nagyon sok esetben, mint ahogy most is, azért nehéz a dilemma, mert - mint ahogy már elmondtam - nagyon-nagyon sok törekvéssel egyet tudunk érteni, de van néhány olyan törekvés, amit viszont nehezebben tudunk megemészteni.

Visszatérek arra, amivel kezdtem: ezek a természetvédelem érdekeit sértő korlátozások, én legalábbis így ítélem meg. Most van egy olyan kormányzat, ahol a természetvédelemért felelős miniszter azonos a vadgazdálkodásért felelős miniszterrel, de én nem tettem le a reményről, hogy egyszer normális kormánya legyen az országnak. Ebből adódóan jó lenne, ha a jogszabályokat nem a mostani viszonyokhoz szabnánk, hanem megteremténénk annak a lehetőségét, hogy a természetvédelem érdekrendszerre továbbra is hangsúlyozottan jelen legyen a jogsza-

bályban. Abban bízom, hogy a részletes viták során tudunk még eszmét cserélni ezekről a kérdésekről, és ha már most a kodifikált szövegre, a társadalmi egyeztetésre kevesebb volt az idő, akkor a részletes vitákra talán meglesz az az idő, hogy nem kell azonnal visszahozni ezt szavazásra, és legalább a két szakbizottság is foglalkozik a témával. És ha azokat a minisztériumi főosztály szakemberei és államtitkár úr megtisztelti a részvételével, akkor abban bízom, hogy ha azt a néhány finomítást módosítjuk, akkor akár egy támogatható vagy elfogadható jogszabály is kerekedhet ebből. Abban bízom, hogy lesz politikai akarat arra, hogy ez az összhang megteremtődjön, és meglesz a kormányzati nyitottság ennek a megvalósításához. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr, kíván-e szólni, kíván-e reagálni? *(Bitay Márton Örs: Igen.)* Ebben az esetben Bitay Márton Örs államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

*(Hegedűs Lorántné a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Most viszont nagyon gyorsan végigmennék néhány felvetésen, ami elhangzott.

Legény Zsolt képviselő úr nincs a teremben, mégis szeretném szót tenni azt, amit említett. Arról beszélgettünk, hogy jó lenne szakmai mederben tartani a vitát, de csak kibukott belőle a politikai feladatsor, amit nyilván végre kell hajtania. Semmilyen módon nem kedvez ez semmilyen nagyobb gazdálkodóknak. A törvény minden eleme arról szól, hogy hogyan tud mindenki beleszólni, aki az adott területen földet használ vagy földtulajdonos, nincsenek korlátok, hogyan lehet minél könnyebben befolyásolni a vadászterületek kialakulását, hogyan tud markáns véleményt képviselni akármilyen gyűlésen. Tehát ez semmilyen nagyobb földbirtokosnak vagy földtulajdonosnak ilyenformán nem segít. Pont arról van szó, hogy azokat a korlátokat töröltük el, amelyek a legkisebbeket kizárták. Pont arról van szó, hogy azokat az önkényes megoldásokat, amelyek korábban voltak, miszerint van ez a bizonyos földtulajdonosi közös képviselő, akit a többség választott meg, jellemzően a nagyobb gazdáknak nagyobb lehetőségük volt arra, hogy a földtulajdonosi közös képviselőket befolyásolni tudják - pont ezt szeretnénk most visszavenni. Pont azt mondjuk, hogy a földtulajdonosi közös képviselő legyen elszámoltatható, a nála lévő pénzzel felelősen kelljen gazdálkodnia. Pont azt mondjuk, hogy ne kedvezünk azoknak, akik mindenféle sumák vagy félsumák megoldások-

kal megpróbálnak összeállni, hanem legyen egzakta jogi kerete annak, hogy milyen módon és hogyan lehet az adott vadászati jogot hasznosítani.

Azt ellenben köszönöm szépen minden ellenzéki képviselőnek, hogy elismerte a közös munkánkat, mert ez nem a minisztérium munkája volt, nagyon sokan vettek részt ebben a munkában, és a minisztérium természetesen a feladatok élére állt.

A fővadász hatósági feladatai - hangzott el ez a szófordulat Sallai képviselő úrtól és Legény Zsolt képviselő úrtól is. Feltételezem, hogy még érlelnünk kell mindannyiunknak ennek a pontos terminus technicusát, de nincsenek hatósági feladatai. Semmilyen hatósági feladatuk nincs. Szeretném hangsúlyozni, hogy ne is hozzuk ide, mert még a végén összekevernénk valakit vagy a kedves nézőket, akik az interneten keresztül követik a vitát, vagy később a vadászati iránt érdeklődőket: nincs hatósági feladata a tájegységi fővadásznak.

A megkezdett 4 ezer hektár vonatkozásában, hogy ez milyen természetvédelmi szempontok alapján alakult ki, illetőleg hogy kell-e felsőfokú végzettség vagy sem, ezt a tavaszi vita során is lefolytattuk egypárszor. Csak a jegyzőkönyv kedvéért mondom, hogy világos és tiszta legyen: volt egy szabály, amely alapvetően birtok-, illetve vadászterület-méretéhez kötötte a felsőfokú végzettséget vagy nem felsőfokú végzettséget. Ez az a bizonyos 10 ezer hektár. Mi pedig azt mondjuk, hogy nem a vadászterület méretéhez, hanem az ott végzett szakmai munkához kell kötni. Tök mindegy, hogy az hány hektár, lehet 3 ezer hektár is, de ne ehhez kössük. A mi javaslatunk az, hogy a hivatásos vadászati állományi karnál nem szeretnénk előírni a felsőfokú végzettséget. Pont a vidéki munkahelyek megtartása vagy keletkezése végett nem látom indokoltnak törvényileg hektárokhoz vagy egyéb szabályokhoz igazodóan azt előírni, hogy milyen felsőfokú végzettsége kell legyen.

(14.00)

A legtöbbjüknek középfokú végzettsége van, és kiválóan végzik a munkájukat. Nagyon jól van ez így. A tájegységi fővadásznál viszont nyilván elvárható szempont és kötelezettség, hogy legyen felsőfokú végzettsége. Ha összefog 20-30-40, a tájegységben vadgazdálkodó vadászatra jogosultat, neki kell legyen egy olyan szakmai múltja, és kell legyen egy olyan felsőfokú végzettsége, ami alkalmassá teszi őt ezeknek a feladatoknak az ellátására. Az 500 hektáros szabályt pedig megbeszéltük, hogy az egy korábbi tervezet volt, a mostaniban már nincs benne.

A területkialakítások vonatkozásában is felmerült néhány fontos kérdés Magyar Zoltán képviselő úr részéről is. Azt szeretném ezzel kapcsolatosan elmondani, hogy a területek az előző üzemtervi ciklusban a földtulajdonosok döntéseire támaszkodva kialakultak. Nekünk az az állításunk, hogy ha nem muszáj, ezt ne bolygassuk; abban tegyünk rendet, hogy a helyrajzi számokhoz igazodóan, a látható

fizikai határokat figyelembe véve módosuljanak, amennyiben szükséges, de ez igazítás a mostani vadászterületen. A hatóság csupán ennyit tesz.

Minden más különféle szinten és fokon, időrendben elcsúsztatva a földtulajdonosoktól függ, akár a kisebbségben, ha szabad így mondanom, akik le szeretnének válni, akár a többség vonatkozásában. A hatóság, csak a jegyzőkönyv kedvéért mondom, egy alapot, egy sémát ad, nem akar beleszólni. A földtulajdonosnak kell eldöntenie, mit szeretne ezen a területen, illetőleg hogyan szeretné a területet kialakítani. Az apróvadás kérdésekre már reagáltam, erre most külön nem térnék ki.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Sallai képviselő úr felvetésére, hogy kétharmados-e a törvény vagy sem, egyrésztől nem keverném ide a nemzeti vagyonról szóló törvényt, mert törvényi szinten pontosan szabályozva van, hogy melyek azok a törvények, amelyek kétharmadosak, ebben nincs benne a vadászatra és a vadgazdálkodásra vonatkozó törvény. De hadd éljek azzal a szófordulattal, hogy egyébként is jelen esetben törekszünk a konszenzusra, tehát ilyenformán még az sem kizárt, hogy tulajdonképpen ennek nem is lenne különösebben jelentősége.

Az erdőtörvény, természetvédelmi törvény jó lett volna, ha kéz a kézben jár, erről már szintén beszéltünk.

A tájegységi fővadásznál azonban a második felszólalásában megemlítette, hogy nem is biztos, hogy elég lesz az, ha neki kell terveznie 20-30, a tájegységben belül lévő vadászatra jogosultnál, legalábbis így fogalmazott képviselő úr. Először is szeretném ezt rendbe tenni: nem neki kell terveznie. Terveznie a vadászatra jogosultnak kell. A tájegységi fővadászt ezt a tervezési folyamatot pusztán csak összefogja. Ő az egyetlen személy, akinek feltűnik majd, hogy ugyanazon tájegységen belül, adott esetben szomszéd vadásztársaságok ugyanarra a vadfajra többszörösét tervezik hasznosításra vagy többedrészt tervezik hasznosításra.

Miért tettük be a tájegységi fővadászt? Ez nagyon fontos, mert erről nem beszéltünk eleget. A fővadászt az egy dolog, hogy legyen valaki, aki ott van. De itt a tájegységi vadgazdálkodásnak van szerepe. Annak van szerepe, hogy tájegységekben gondolkozzunk. Hogy vegyük már észre, hogy a gímszarvas egy éjszaka alatt nemhogy 3 ezer hektárt, hanem a többszörösét megteszi. És ő, ezt a szót használjuk, egy tájegységben belül mozog jellemzően egyébként, genetikai adottságait is figyelembe véve. Tehát ebben kell értelmezni a vadgazdálkodást. És tök mindegy, hogy az a 3 ezer hektáron gazdálkodó mit szeretne, a tájegységben ez egy koherens egységet kell alkotson. De ha azt mondjuk, hogy van ilyen, akkor kell viszont valaki, aki ezt figyelemmel kíséri. Mert a hatóságnak láthatóan ma sem tűnt fel, hogy mondjuk,

Csongrád megye egyik vadászterületén 5 ezer mezei nyulat hasznosítanak, a szomszédban meg 500-at. És az senkit nem zavart, hogy miért van így. A hatóságnak vannak számok, ő ennél messzebb nem lát, nem is ez a feladata. Ezért is mondom hangsúlyosan, a tájegységi fővadászt nem hatósági feladatokat lát el, hanem szakmai feladatokat.

Hogy ki és hogyan jelöli ki, milyen politikai szempontok lesznek vagy lehetnek? Nem lesznek politikai szempontok. Nem a politikai szempontok a lényegesek, hanem az a lényeges, hogy hozzáértő, becsületes magyar vadászember legyen, akinek felsőfokú végzettsége van, nagyjából ismeri azt a tájegységet, és tudja, mi az, hogy vadgazdálkodás. Szakmai alapokon áll, és képes arra, hogy ezt összefogja. Képes arra, hogy a hivatásos vadászoknak legyen valamilyen szerve, lehetősége, hogy egyáltalán szóvá tegyen valamilyen vadgazdálkodási problémát, mert per pillanat ez nincs meg neki.

A sportvadászlobbival kapcsolatosan. Én nem érzem sportvadászbarátnak, vagy nem tudnám így szegmentálni, hogy milyen vadásznak kedvez ez a törvény. Ha megengedik, azt mondanám, tényleg egyszerűen a becsületes vadászoknak kedvez ez a törvény, akik eddig sem hazudtak, meg ezután sem szeretnének hazudni. Nekik szerintem nagyon jó ez a törvény. Aki eddig nem így csinálta, annak egy picit most majd alakítania kell az új szabályokhoz magát.

A vagyonynyilvántartásnál azt értelmezhetetlennek tartom, amit Sallai képviselő úr mondott, a trófeaállomány vonatkozásában is. Borzasztóan nehéz ezt megmondani, mert adott esetben egy dámbika másod- vagy harmadéves korában kiváló képességűnek tűnhet, de még előfordulhatnak olyan csodák, hogy mégsem az lesz belőle. Tehát vagyoni értékű jogot képezni és ezt felmérni, gyanítom, hogy képviselő úr - és egyébként joggal - állna föl először, hogy mire költünk el százmilliókat, isten őrizz, milliárdokat, hogy felmérjük a vadállomány piaci értékét. Nagyon jó, hogy ez így nem működik, szerintem biológiailag sem lehet ezt a kérdést megfelelően értelmezni.

A vidéki foglalkoztatásról beszéltünk, nyilvánvalóan felmerül ez a kérdés. A 3000 megkezdett, 3000 befejezett, 4000 megkezdett, 4000 befejezett, hogy legyen a méretkorlát. Szerintem, amit eltaláltunk, az hatékony arra, hogy az úgynevezett papírvadőrök intézményét kiszűrje, ugyanakkor a szakmai munkát támogassa. Ha lesz ennél jobb megoldás, én nem zárkózom el előle, legyen, találjunk egy jobb megoldást erre.

Az ökológiai folyosók felvetésére is szeretnék reagálni. Erről szól szerintem a tájegységi vadgazdálkodás. Pont a tájegység, amiben nem feltétlenül kell már ökológiai folyosó, mert egyébként is egy koherens egységet alkot.

A vadvédelmi kerítések vonatkozásában a vadak belső migrációja, ha jól figyeltem képviselő úr állítását; kicsit áthallásos, de értjük. A kerítések vonatkozásában tényleg komoly probléma van, de ez is inkább

agrárgazdasági probléma, a gyökerei agrárgazdasági szempontból értelmezhetőek, és csak később lesznek az okok között problémák a vadgazdálkodásnál. Egy számot mondanék. Somogy megyében 2584 kilométer vadvédelmi kerítés van per pillanat. Ezt azért egyszer majd érdemes lesz átgondolni, hogy ez mennyire jó, mennyire kedvez a vadgazdálkodásnak.

Varju képviselő úr említette, bár nincs már itt (*Varju László jelzi a páholyból, hogy jelen van.*), a 20 éves ciklust, hogy ez szakmaiatlan, nem tartja jónak. Én tiszteletben tartom az ő véleményét, de akár vadgazdálkodási, akár agrárgazdálkodási szempontból nem hallottam még olyan véleményt, amely azt mondta volna - de itt van Varju képviselő úr, csak a háttérbe húzódott -, hogy nem ért ezzel egyet. Meg kell mondjam, az apróvad-gazdálkodásnál is fontos jelentősége van, a trófeásnyvad-gazdálkodásnál pedig elvülhetetlen szempontok vannak, hiszen számos vadfajunk a golyóérett korát tíz év körül éri el. Tehát egyáltalán nem is kerülne oda egy trófeagazdálkodást becsületesen végző vadgazdálkodásra jogosult, hogy hasznosítani tudja azt a vadat, ha tíz évnél lezárjuk. Egyébként ennek is például az eredménye az, hogy miközben exponenciálisan nő a nagyvadállomány létszáma, addig, ha nem is ilyen exponenciálisan, de jelentősen csökken a trófeás nagyvadak trófeaminősége. Pont ezért, mert idő előtt hasznosítják, mert senki nem akarja megvárni, hogy az egy jó bika legyen, hiszen lejár az üzemtervi ciklus, előbb hasznosítják.

Még egy dologra szerettem volna külön kitérni, az pedig a módosító javaslatok kérdésköre, amit az ellenzék megemlíttet. Minden módosító javaslat előtt nyitottak vagyunk. Nincsenek szakmai árkok, amiket ne lennének hajlandóak átlépni. Ha van olyan szabályozási terület, amiről úgy érzik, hogy módosítani kellene, akkor ezt tisztelettel kérem, hogy akár beszéljük át, nézzük meg, és befogadjuk ezeket a módosító javaslatokat.

Azt nem tartom logikus iránynak, hogy a természetvédelemre meg a vadgazdálkodásra jogosult miniszter most egy és ugyanaz, és ez ezért nyilván nem fog problémát okozni, egyébként meg igen. Mert akár hiszi, képviselő úr, akár nem, hosszú távra tervezünk ezzel a törvénnyel. És az, hogy a kormányzati struktúra per pillanat milyen, az egy dolog. De hogy milyen lesz jövőre vagy öt év múlva, senki nem látja előre. Ezt a törvényt pedig feltett szándékom, vagy nagyon örülnék neki, ha majd húsz év múlva én ülhetnék ott hátul, a padosorokban, és nézhetném az új vadgazdálkodási törvény alakulását, és legalább addig kitarzana ez a törvény is. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. (*Taps.*)

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, vendégeinket. Soron következik a **halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig**. A Szűcs Lajos fideszes képviselőtársunk által benyújtott előterjesztés T/6989. sorszámú parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, jegyző úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Államtitkár Úr! Egy furcsa dologról beszélhetünk, hiszen itt most a vadászok elhagyják az üléstermet - van egy vadász, meg több is talán -, de ha a törvény készüléséről néhány szót ejthetek, akkor az emlékezetes, hogy például a horgászatról és halgazdálkodásról szóló törvény 2002-től készült, és végül is 2013-ban fogadtuk el. Úgyhogy itt Sallai képviselő úrnak tudom mondani, hogy vannak olyan törvények, amik ezt az ön által rövidnek tartott időszakot túlnyúlták, mint például a halgazdálkodási törvény, de attól még egy nagyon fontos részét képezik ennek a társadalomnak.

Néhány mondatot szeretnék mondani arról, hogy közel 350 ezer horgászársunk figyeli ezeket az eseményeket, és néhány horgászvendég is érkezik szerintem néhány pillanaton belül a páholyba, úgyhogy itt is leszünk, ahogy a régi, A szelistyei asszonyok című nótában énekelték: mi vagyunk a szelistyei asszonyok, hárman jöttünk, de legalább 300 van még ott. Hamarosan meg fognak érkezni.

Közben hívtam egy horgászvilágbajnokot, egy kétszeres horgászvilágbajnokot, Walter Tamást is, de Tamás arról tájékoztattott, és azért kért elnézést, hogy nem tud itt lenni, mert a felesége éppen tíznapos ifjú anya, és megszületett a második kislánya. A felesége, Barna Diána pedig a tavalyi évi magyar horgászvilágbajnok. Úgyhogy egy nagyon jelentős szervezetről, egy 350 ezer fős horgászszervezetről beszélünk.

Ennek a törvénymódosító javaslatnak, amit valóban én nyújtottam be az elmúlt héten, egy nagyon fontos üzenete van, az, hogy a horgászok szeretnék a saját sorsukat a saját kezükbe venni. Amikor az 1997-es törvény után a 2013-ast megalkottuk, annak az ötödik szakasza már arról rendelkezett, hogy a természetes vizek kezelői jogát elsősorban horgászati célú kezelésbe kell majd adni. Arról is döntés született, és az első eredmények már meg is vannak, hogy a természetes vizeken a kereskedelmi célú halászatot az állam megszüntette. Éppen ezért nagyon fontos, hogy ez a törvény annak a lehetőségét biztosítsa, hogy a lejáró halgazdálkodási engedélyek után, kijelölés útján horgász-célú kezelésbe lehessen adni a vizeket. Erről szól ez a mostani törvényjavaslat, nem többről. És természetesen, hogyha ezt a felhatalma-

zást megadja a parlament, akkor egy nagyon komoly munka fog megkezdődni.

A bizottsági ülésen az államtitkár úr elmondta, hogy azért kétharmados rész ez a törvénymódosító javaslat, mert az állami vagyongörbe tartozó halgazdálkodási jog átadásáról rendelkezik. Én remélem, hogy mindenki megérti, hogy a horgászszervezetek saját kezelésébe történő adása egy nagyon komoly társadalmi érdeket és társadalmi igényt tud kielégíteni.

Amennyiben megkapják a horgászszervezetek ezt a felhatalmazást, akkor egy olyan szerződést szeretnénk kötni az állammal, amelyik azt tartalmazza, hogy minden halgazdálkodással és horgászattal kapcsolatos kérdéskörben a Mohosé és a horgászoké a felelősség, a minisztérium és az államigazgatás pedig minden ellenőrzést és minden felhatalmazást megkap arra, hogy a feltételek kialakításában segídkezzen.

Kértük, és ez a törvény is ebbe a sorba illeszkedik bele, hogy egységes kezelésbe kerülhessen például a horgászvizsgáztatás, az engedélyek kiadása, intézése és a fogási eredménynaplók kezelése, kiadása. *(Felnéz a páholyba.)* Közben megérkeztek itt horgásztársaim is. Szeretném köszönteni Dérer Istvánt, aki a Maconkai-víztározó és horgászegyesület elnöke és a Mohos alelnöke; Bokor Károly szakírót, aki a dél-baranyai horgászegyesület elnöke és a Mohos egyik alelnöke, és a minisztérium részéről megjelenteket. Úgyhogy ezzel a szakmai háttérünk is megvan.

Én a törvényről annyit szeretnék még mondani, hogy viszonylag rövid terjedelmű, de utána nagyon sok munka fog még következni, hiszen a jelen törvény a természetes vizeknek mintegy 80 százalékát érinti, nem foglalkozik azokkal a vízterületekkel, amelyek többségi önkormányzati tulajdonban vannak vagy magántulajdonban vannak. Nem foglalkozik azokkal a mentett oldali holtágakkal és kis vízterületekkel, amikre külön horgászegyesületek működnek. Erre vonatkozóan a pályáztatás, ami a törvényben nevesített, lehetőségként továbbra is fenn fog állni. És azt hiszem, hogy ezzel ugyanazokat a problémákat tudjuk kezelni, mint amikkel a mostani törvényjavaslat segítséget nyújthat a horgászszervezeteknek.

A javaslat elfogadása felhatalmazza a minisztériumot arra, hogy rendeletben szabályozza majd a halgazdálkodási jog átadásának feltételeit, és minden olyan részletet ebben a rendeletben lehet majd nyomon követni, ami releváns az ügyben.

Fontos kérdés volt a bizottsági ülésen, hogy mi lesz a természetes vízi halászattal. Szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat, hogy a természetes vizeken a kereskedelmi célú halászat szűnt meg. Én azt hiszem, hogy állomány szabályozási, kutatási célú vagy pedig hagyományőrző, hagyománybemutató célú halászatra szükség lesz ezeken a vizeken. Így hát azokra a hangokra, amelyek azt kérdezik meg, hogy mi lesz ezzel a több száz éves szakmával, mi lesz azokkal az emberekkel, akik ezt a hagyományos magyar mesterséget művelik, válaszokat is tudunk adni, hiszen azokat a haltermeléssel foglalkozó vállalkozá-

sokat még mindig igénybe lehet venni, ott szükség van ezekre a halászokra, de a természetes vizeken az ilyen bemutató jellegű hagyományőrző és állomány-szabályozó halászatra is szükség lesz.

A törvény után természetesen nagyon sok munkánk lesz, hiszen megint csak kérdések özöne merült fel azzal kapcsolatban, hogyan kerül majd egészséges hal az asztalokra a természetes vizekből, hogyan kerül az éttermek asztalára természetes vizekből kifogott hal. Erre is szeretnénk javaslatot tenni, hiszen jelen pillanatban a vendégasztal című lehetőség a horgászok számára adott, a csárdáknak pedig, hasonló módon, ahogy a vadgazdálkodási törvény rendelkezik, az egyesületek számára, a vadászegyesületek számára lehetőségként mutatkozik a vadhús értékesítése, ezekben az esetekben az ilyen állomány-szabályozásból származó halak értékesítésére is szeretnénk majd lehetőséget biztosítani.

Ehhez azért azt is el kell mondanunk, hogy nagyon komoly állat- és élelmiszer-egészségügyi feltételeknek kell megfelelni, a hal még fokozottabban veszélyes ebből a szempontból. Ezeknek a feltételeknek a kialakítása - a vadgazdálkodási joghoz hasonlóan - a halgazdálkodási jog átadásával megtörténhet.

(14.20)

Fontos megemlíteni, hogy ezzel a lehetőséggel, amit a törvény számunkra biztosít, szeretnénk egy nagyon komoly sporthorgászati lehetőséget is kihasználni, hiszen jelen pillanatban a világon az egyik legdinamikusabban fejlődő turizmuság a horgászat ága, és azt hiszem, ebből Magyarországnak sem lenne szabad kimaradnia. Ezzel pedig természetesen az önkormányzatokat és a turizmussal foglalkozó szervezeteket is szeretnénk a segítőkörükben tudni.

Én azt hiszem, hogy a javaslat nyomán még a Háznak lesznek törvényalkotási és rendeletalkotási feladatai. Mindenesetre az is biztos, hogy ennek a javaslatnak az elfogadása lehetőséget biztosít a lejáró halgazdálkodási jogok továbbadására. Éppen ezért szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy támogassák szavazatukkal a kétharmados törvénymódosító javaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szűcs Lajos képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni valaki. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Bitay Márton államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én is sok szeretettel köszöntöm a horgászszervezetek vezetőit. Csak néhány dologra erősítenék rá - mindemellett, hogy a kormány támogatja a képviselői indítványt -, egyrészt azt a vitát már lefolytattuk, hogy legyen a természetes vizeken nagyüzemi halászat vagy ne legyen. Most csak az a kérdés, hogy akkor minden jogszabályt, minden jogszabályhelyet abba az irányba hangolunk-

e, hogy végre tényleg a természetes vizeken a horgászok kapják meg a lehetőségeket. Azt gondolom, ez az előterjesztés alapján véve arról szól, hogy ezeket a jogokat hogyan kapják, hogyan kaphatják meg.

Tekintettel arra, hogy a vízterületek hasznosítási szerződésai jellemzően idén december 31-i határral lejárnak, így nyilvánvalóan égető kérdés az, hogy hogyan tudjuk megoldani ezeknek a területeknek a hasznosítását. Azt gondolom, hogy egyébként egy normális állami működés keretén belül annál okosabb dolgot nem lehet tenni, mint ha azt mondja az állam, hogy országos hatáskörű érdekképviselői szervet felhatalmazok arra, neki úgymond ezt a vagyoni értékű jogot átadom valamilyen eljárás keretében, hogy ezeken a területeken az a 350-360 ezer horgász boldogulni tudjon, a kikapcsolódását meg tudja teremteni. De nagyon fontos az, hogy ez nem egy ilyen baráti gesztus a horgásztársadalom felé, hanem ezt már százszor, ezerszer végigbeszéltük és végigszámoltuk, hogy nemzetgazdasági szempontból mit hozott a halászat a természetes vizeken, ökológiai szempontból mit hozott a halászat a természetes vizeken, társadalompolitikai szempontokból mit hozott a halászat a természetes vizeken, és hogy egyébként a horgászat, a horgászturizmus fejlesztésének előtérbe hozása pedig mit fog hozni. Ezt a vitát számtalanszor átrágtuk. Bármelyik elemét sakkozom, mindig az az eredmény jön ki akár ökológiai, akár társadalompolitikai, akár nemzetgazdasági szempontból, hogy a természetes vizeken mindig a horgászok, a horgászturisztikai fejlesztések hoznak úgymond nagyobb hasznot, nem feltétlenül anyagi haszonról beszélek. Ebben a gondolatmenetben, amiben a 2013-as elfogadott törvénnyel elindultunk - egyébként kétharmados törvény, egyébként ellenzéki támogatással lett elfogadva -, ebbe az irányba haladunk tovább, ezt az irányt erősítjük. Azt gondolom, ez vitán felül áll.

A javaslat szakmailag jó, és az elérni kívánt irányába hat. Azt gondolom, hogy ezt a célt el is fogja érni, és a természetes vizeken a horgászoké lesz a fő szerep, úgyhogy a kormány nevében mi is támogatni tudjuk ezt a javaslatot, és kérjük a parlamenti pártokat, az ellenzéki pártokat, hogy ők is támogassák. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Farkas Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

FARKAS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Egy személyes megjegyzéssel kezdem a felszólalásomat. Aki kicsi gyerekkora óta vízparton nőtt fel, élt és él, mondhatnám a mai napig is, a horgászat sejtelmeivel, valamikor a gombostűhoroggal kezdtük, a gombostűből megformált horoggal, ezzel én sosem éltem vissza,

ilyen nyilvánosan erről sosem nyilatkoztam, de azt azért el kell mondanom, hogy ez a szenvedélyem kitartott. Habár az utóbbi két évben, igaz, nagy patrónusa vagyok a horgászatnak, a horgászszervezetnek, egyetlen alkalommal nem volt módom horgászni, de érvényes engedélyem, horgászjegyem, üres fogási naplóm van. Remélem, megérem még én is nem is olyan soká, hogy talán ha már ebben az évben nem is, de egyéb elkövetkezendő időszakban eredményes horgászatot én is tudjak folytatni. Úgy gondolom, hogy a mai hozzászólásom lényege inkább a megfogalmazott törvénymódosítással kapcsolatos gondolatok előterjesztése önök felé.

Tisztelt Országgyűlés! A törvénymódosítás aktualizálja és kiegészíti az államot megillető halgazdálkodási jog hasznosításainak szabályait. A módosítások szükségességét az indokolja, hogy a nyilvántartott halgazdálkodási vízterületeken az államot megillető halgazdálkodási jogok hasznbérletére kötött szerződések nagy része hamarosan lejár. Az elkövetkezendő időszakban nagyságrendileg mintegy ezer szerződés, amelynek megkötésekor, 15 évvel ezelőtt a horgászat és a kereskedelmi célú halászat viszonya más volt.

A vízterületeken folyamatos és zavartalan halgazdálkodási tevékenység akkor folytatható, ha a jogszabályi háttér lehetővé teszi, hogy a sok egy időben megszűnő hasznosítási szerződést zökkenőmentesen új szerződésekre lehessen váltani. A közérdekből különleges rendeltetésűvé nyilvánított és nyilvántartott vízterületeken a korábbiakhoz hasonlóan a vagyonkezelésbe adással történhet a hasznosítás. Ilyen esetekben vagyonkezelő csak a költségvetési szerv vagy olyan százszázalékos állami tulajdonban lévő szervezet lehet, amely alapfeladata ellátásának érdekében hasznosítja a területet. A többi nyilvántartott terület esetében a hasznosítás hasznbérletbe adás útján történhet. A hasznbérletbe adás nyilvános pályázat vagy kijelölés útján folytatható vagy folyhat. Kijelöléssel a halgazdálkodásért felelős miniszter élhet olyan szervezet javára, amely a horgász-egyesületek országos érdekképviselőjét ellátó, bírósági nyilvántartásba vett szervezet. A kijelölt szervezet hasznbérlelőként a halgazdálkodási jogot tagszervezete vagy tagszervezetének taggyejele részére alhasznbérbe is adhatja. A kijelöléssel történő hasznbérletbe adás részletes feltételei rendeleti szinten kerülnek majd kidolgozásra. A pályáztatás útján hasznosított halgazdálkodási jog hasznbérletére természetes és jogi személyek egyaránt pályázhatnak.

Az állami tulajdonú vízterületeken történő, kereskedelmi célú halászat beszüntetése óta látható, hogy nem indultak olyan folyamatok, amelyek a hazai vizek halállományának stabilitását súlyosan veszélyeztetnék. A halászati tevékenység beszüntetése tehát jó döntésnek bizonyult már az elmúlt idők távlatában is. A halászat káros mellékhatásainak megszűnése, a halállomány stabilitása, a hazai horgásztársadalom megerősödése és a nemzetközi példák mind arra ösztönöznek, hogy a jövőben egy hor-

gászatra alapuló és - ahogy már előbb is elhangzott - a horgászturizmus fejlődési lehetőségeit erősítő halgazdálkodás alakuljon ki az állami tulajdonú vizeinken is. A lejáró bérleti szerződések megteremtik azt az alkalmat, amikor egy jelentős lépést lehet tenni az új szemléletű, alapvetően a horgászatot és az arra alapuló turizmust támogató halgazdálkodás megteremtése érdekében. A törvényalkotási szándék és a horgásztársadalom érdekei ezen a ponton találkoznak. Lehetőség nyílik arra is, hogy az új szerződéskötések a horgásztársadalom valós véleményét figyelembe véve történjenek. Azok az egyesületek, amelyek jól működtek, segítséget kapnak a további működéshez, a horgászokat kihasználó, haszonleső szervezetekkel szemben.

(14.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ez a törvény módosítás hosszú időre meg fogja oldani ezt a problémakört - ha fogalmazhatok így -, és az olyan területeken, mint a saját választókerületemben, a Tisza jobb és bal partján, mondhatom a településeket, hogy földrajzilag is el tudják helyezni: Mindszent, Szentes, Csongrád, Csanytelek és netalántán még egész Baksig lemenőleg, ahol nagyon komoly hagyományai vannak a halászatnak, a halgazdaságnak, a tógazdaságnak, és természetesen a horgászatnak is. Már az egyéb horgászati tevékenységről nem merek itt szólni, de annak is azért komoly hagyományai vannak, amire mi, idősebbek azt hiszem, hogy nagyon jól emlékszünk, hogy hogyan történt ezeknek a csatornáknak és egyéb vízfelületeknek az orvhalászata vagy horgászata, de szerencsére ez már jelentős mértékben visszaszorulóban van.

Tehát egy olyan vidékről jöttem, ahol ezek a hagyományok élnek, és szeretnék egy települést kiemelni, amely, úgy gondolom, hogy nagyon fontos számunkra és a hagyományok ápolására. Ez a település pedig nem más, mint Csongrád, ahol a mai napig is skanzenként megvannak azok a halászházak, amelyek be tudják mutatni az utókornak, a következő generációknak azt a hagyományt, azt a szakmát, amit halászatnak hívunk. Fel szeretném hívni a figyelmet, úgy, ahogy Szűcs Lajos képviselőtársam is utalt rá, hogy igaz, hogy ez a folyóvízi halászat megszűnt, de ezek az emberek, akik itt dolgoztak, azért számtalan és nagyon komoly szakmai tudással bírnak még, akik ezt a mesterséget időben tudják üzni, és azt hiszem, hogy ezeknek az embereknek a későbbi foglalkoztatására, illetve a szakmai tudásának a hasznosítására szükség van. Ugyanakkor visszaterve a halászházakhoz, nagyon fontos, hogy ezekben a házakban bemutassuk azt a Magyarország történetéhez, vidékéhez oly jellemző kultúrát, amit halászatnak és ma már horgászatnak hívunk.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a törvény módosítást, mert nagymértékben, úgy gondolom, hogy egy olyan nyugvóponttra tudjuk helyezni vele a horgásztársadalom esetleg

különböző szegmensei között kialakult vitát, amit végre egyszer rendezni tudunk közös akaratból. Köszönöm támogatásukat. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Farkas képviselő úr. Most megadom a szót Heringes Anitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy az MSZP-frakció nevében én is hadd köszöntsem a szakembereket, akik a páholyban helyet foglalnak. Hadd fejezzem ki örömünket, hogy önök is itt vannak és végighallgatják ezt a vitát.

A törvényjavaslat indoklásában megfogalmazott célja ugyebár az, hogy a vagyongazdálkodási szerződéssel vagy haszonbérleti szerződéssel való hasznosítási lehetőségek mellett a jövőben lehetővé váljon a kijelölés útján történő hasznosítás is annak érdekében, hogy a hazai horgásztársadalom a lehető legszélesebb körben, átlátható módon vehessen részt a halgazdálkodásra alkalmas területek hasznosításában.

Tény, hogy a módosítással a jelzett cél elérhetővé válna, és megvalósulna a horgászegyesületek országos érdekképviseletét ellátó, bírósági nyilvántartásba vett, jelenleg 26 tagszövetség, és a tagszövetségekben több mint 1000 egyesületet, és ezekben az egyesületekben - ahogy képviselőtársam is elmondta - 350 ezer tagot számláló szervezet bevonása a halgazdálkodási jog minél szélesebb körben történő átlátható hasznosításába. Ráadásul a javaslat megteremti annak lehetőségét, hogy rövidesen lejáró bérleti szerződések, haszonbérleti szerződések lejártát követően a vízterületek halgazdálkodási joga ne váljon gazdátlanná. Amennyiben ezt becsületesen és tisztességesen csinálják végig, akkor még ez a javaslat támogatható is lenne. Ez a kérdés mindig, hogy a becsületesség és tisztességesség ebben a kérdésben majd fennáll-e, mert azt gondoljuk, hogy ezt csakis így szabad csinálni.

Azért ennek a benyújtott javaslatnak megvan az a maga bája, hogy önálló képviselői indítványként kerül ma elének, mint ahogy hozzánk is, így gondolom, a minisztériumokhoz is számos megkeresés érkezett ezzel a problémával kapcsolatban, hogy a haszonbérleti szerződések jelen pillanatban lejárnak, és ha ezt a törvényt most nem hozzuk ilyen gyorsan elének, akkor valószínűleg gazdátlanul maradnak ezek a területek. Hogyha egyébként a Fidesz-KDNP-kormánytöbbség nem éppen a földmutyival lett volna elfoglalva, akkor valószínűleg időben be tudta volna a kormány is hozni ezt a nagyon-nagyon fontos, a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvény módosítását, de sajnos, úgy látszik, hogy csak így lehetett megoldani, hogy önálló képviselői indítványként lett benyújtva, mert ha a kormány hozta volna elének, akkor ez egy sokkal hosszabb ideig tartó folyamat lett volna.

Szűcs Lajos képviselőtársam elébe ment egy fontos kérdésünknek, amivel sokan megkerestek minket is, és még egyszer kérem, hogy mondja el, hogy biztosak legyünk benne, és nyugtassa meg a még működő halászatokat, hogy nem ellenük szól, nem korlátozzák őket még jobban. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon fontos kérdés, és minél többet hangozzon el, mert akkor tudja majd az ember tiszta és jó szívvvel támogatni ezt a törvényt, különben egyébként nem lehetne tiszta és jó szívvvel támogatni.

Tényleg az az egy kérésünk van, hogy amennyiben még van ilyen, akkor tisztességesen és becsületesen járjanak el ebben a kérdésben, ne lehetetlenítsenek el senkit, és kaphassa meg mindenki azt a területet, ahol tisztességgel, becsülettel dolgozni kíván. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdem a KDNP képviselőcsoportját, hogy kíván-e valaki szólni. *(Földi László jelzésére:)* Jelzi, hogy majd később. Köszönöm.

Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Én is köszöntöm a szakma képviselőit. Elöljáróban azt el kell mondanom, hogy bár a kormány részéről senki nem követi a vitát, de azért a jegyzőkönyv kedvéért legalább jelzem, hogy a Jobbik valószínűleg támogatni fogja ezt a javaslatot. *(Dr. Bitay Márton Őrs felé:)* Ha jól látom, már államtitkár úr is megérkezett, tehát akkor jelzem felé, hogy eddig úgy néz ki, hogy támogatni tudjuk ezt a javaslatot. Vannak hozzá kritikai észrevételeink, és a módosító indítványainkat csütörtökig benyújtjuk, reméljük, hogy konstruktívan állnak majd hozzá.

Így részleteiben nem mennék bele azért itt minden szakmai apróságba, de három dolgot szeretnék körülírni, ami egyébként közhelynek fog számítani, és szerintem minden frakció egyetért ebben, hogy legalább három olyan sarokpontja van annak, hogy a magyar halgazdálkodásnak milyen irányba kellene elmozdulnia, és mik azok a sarokkövek, amelyek mentén érdemes lenne a jogszabály-módosításokat folyamatosan felülvizsgálni, hogy hogyan állnak ezeknek a céloknak a teljesítésében, és azok szerint aztán később akár módosítani vagy finomítani is.

Elkeserítő, és ezt egyébként már bizottsági ülésen is említettem, hogy hazánk adottságaihoz képest mennyire minimális részben járul hozzá a horgászat például a turizmushoz; tehát hogy hazánkról még mennyire nem terjedt el az, hogy egyébként horgászparadicsom is lehetne a világban. Jó lenne, ha egyszer sikerülne feltennünk a világtérképre ilyen szempontból Magyarországot. Tudom, hogy ez nem ennek a törvénynek a feladata, számtalan egyéb pályázati lehetőséget kell megnyitni, illetve a többi ágazattal való összehangolása is fontos a területnek, de azt hiszem, hogy itt még sok teendőnk van. Ezzel az

állítással pedig azt is elfogadtam, hogy azt az irányt, amit 2010 óta látunk, hogy a horgászatra helyeződik a hangsúly az ipari halászattal szemben, a Jobbik mindig is támogatta, a kormány minden ilyen irányú kezdeményezését elfogadtuk és támogattuk.

A másik fontos pillér az az őshonos halaknak, fajoknak a kérdése, és azoknak egyáltalán az élőhely, az ikrázási lehetőségek biztosítása és egyfajta természetvédelmi szemlélet, de erről majd Egyed Zsolt képviselőtársam fog részletesebben beszélni. Tudom, hogy szintén nem feltétlenül csak ennek a törvénynek a keretében lehet ezt kezelni. Ugyanakkor az is elkeserítő, hogy mondjuk, a magyarországi sütődékben, akár a Balaton körül, akár bárhol máshol az országban gyakorlatilag lehetetlen legális fogásból származó magyar hallal találkozni, és azt hiszem, hogy egy átlag városi lakost, egy átlag magyar állampolgárt talán ez az, ami leginkább érdek és felháborít. Jó lenne, ha erre vonatkozóan is komolyabb előrelépések történének.

Hibás koncepció lenne szerintem az, hogyha a horgászat által megfogott halakat természetesen szabadon lehetne értékesíteni, mindannyian tudjuk, hogy ez miféle rablőhorgászathoz vezetne, és senki nem erről beszél, amikor a halnak legálisan a sütődékbe való eljutását hiányolom, és efelé szeretném egy kicsit eltolni a mai vitát.

Úgy gondolom, hogy az ökológiai és szelektáló halászatnak sincs rendesen rendezve a helyzete, hiszen az itt kifogott halaknak az útja sem tiszta számomra, hiszen visszahelyezni a vízbe nem lehet, és törvényesen eladni sem.

(14.40)

Jó lenne, ha erre is valamiféle megoldást adnának, hiszen az ilyen halászatok során megfogott halat halgazdálkodási joggal rendelkező értékesíthetné. Mind a tájidegen, mind az őshonos halak tekintetében szerintem egy megfontolandó változtatás lehetne.

Érdemes lenne talán itt megemlíteni még azt, amit egyébként a vadászati törvényben már mondtam, a kormoránproblémát. Tudom, hogy sok szervezet küszködik a kormoránnal és annak a gyérítésével. Itt feltétlenül jó lenne a korábbi enyhítéseknél egy még enyhébb szabályozást hozni, hiszen például, ahogy a korábbi vitában is mondtam példaképpen, egy vadásztársaság területére a halászati területet kezelő nem is tud jelenleg bejutni. Jó lenne, ha mondjuk, a vadászati társaság tájékoztatása is elegendő lenne ahhoz, hogy ezt a kormoránygyérítést el tudja végezni a saját területén az illetékes.

Szintén jó lenne arról hallani, hogy az FM horgászati és halgazdálkodási főosztályán felhalmozódott, állítólag most már 600 millió forint körüli tétellel mi lesz, és mikor írják ki rá azokat a pályázati lehetőségeket, amelyeket most már két éve ígérgetnek. Ugye, ez a 2 ezer forintos jegyekből befolyt összeg. Örülünk annak is, hogy van állami halórzés, de azért az mégiscsak egy megmosolyogtató dolog, hogy

ez tíz fő egy ekkora országban. Ez még megyénként is érdekes lenne, hát még országos szinten. Tehát erre mindenképpen választ kellene kapnunk. Értem én, hogy halvédelmi tevékenységre lehetne majd ezt az összeget fordítani, de tényleg, mikor jön el végre ez a lehetőség. Úgy tudom, jelenleg talán 15 olyan szervezet van, aki tudott erre sikeresen pályázni, de például a természetes vizeken folytatott halgazdálkodásban érintettek ebből a lehetőségből eddig ki voltak zárva.

Lehet, hogy ez most már idejétmúlt kérdés, de feltétlenül szeretnék rá választ kapni, hogy a horgászszervezetekkel mi a helyzet, hogy ők hogy fognak tudni majd pályázni esetleg itt, a MAHOP vagy a KEOP-nak a különböző szintjein vagy pályázatain, mert tudom, hogy ebből volt vita, hogy Brüsszellel szemben ez esetleg le lett-e bocsolva, vagy hogy állunk. Nagyon érdekelné ez a horgászszervezeteket, mert akik engem megkerestek, ők bizony erről nem lettek tájékoztatva.

És én is felhívnám arra a figyelmet, hogy nehogy véletlenül csúszás legyen a jogszabály elfogadásában, mert két-három hónapos szabadrablás is, ami a vizeken bekövetkezhethet ennek következtében, visszafordíthatatlan károkat okozna, és ezt feltétlenül el kell kerülni. Ebben a Jobbik ezúton is felajánlja a segítségét, mert ez lenne a legrosszabb forgatókönyv, azt hiszem, mindegyikünknek.

Szintén nagyon aggasztó és egy nagyon súlyos problémára hívja fel a figyelmet, hogy alaposan körbejártam a kérdést, és Magyarországon egyetlenegy olyan halfeldolgozót sem találtam, ami nyereséggel működne. Nem ezen jogszabálynak kell ezt sem kezelnie, de ha már ez a téma, akkor beszéljünk erről is őszintén, hogy miként lehetséges az, hogy ilyen adottságokkal rendelkező országban nem talállok egyetlenegy ilyen halfeldolgozót sem.

A busaproblémát is érdemes lesz említeni, itt majd Balatonban jártas kollégám, Kepli Lajos tesz fel kérdéseket, mert ez egy időzített bomba, amit jó lenne, ha kezelnék is, mert jelenleg nem látom a módját.

A hallépcsővel kapcsolatban is lenne kérdésem, ugye, hazánkban is volt néhány próbálkozás, vegyes sikerekkel zárultak ezek a projektek, de van-e valamiféle mérőszám, vagy van-e valami iránymutatás arra vonatkozóan, hogy a jövőben milyen hallépcsőket és hova kell majd építeni, hiszen, ahogy mondtam, vegyesek a tapasztalatok. Nem mindenhol működik megfelelően. Viszont azt látjuk, hogy ahol működik, ott tényleg van értelme, és vannak még olyan szakaszok, ahol ezt feltétlenül fel kell vetni, és van egy nemzetközi vonatkozása is.

Korábban többször kaptam ígéretet arra különböző államtitkároktól, hogy a Vaskapu kérdéskörét is felvetik nemzetközi fórumokon, hiszen korábban, nem is olyan régen, ugye, emberi léptékkel nézve is óriási jelentőséggel bírt Magyarországon a tokok jelenléte. Most azokra a fajokra gondolok, amelyek az életük nagyobb részét a tengerben töltik, és csak

ívni járnak fel a Szigetközbe vagy a Tiszahátra. Ezeknek a feljutását mikor fogjuk tudni biztosítani, mikor lesznek olyan nemzetközi szerződések, amelyek esetleg rákényszeríthetik déli szomszédainkat arra, hogy erre újra lehetőséget biztosítsanak? Elképesztően megnövelné a magyar horgászat presztízsét is egyébként, hogyha ez végre megvalósulhatna újra.

Az ívásra alkalmas helyeknél is komoly hiányosságok vannak. A Szigetközben két projektet volt módomban végigkísérni. Mindkettő nagyjából hatmilliárd forint értékben igyekezett előhelyet javítani a halak szaporodása számára, de olyan abszurd esetek álltak elő, amikor az egyik projektben kitermelt jó minőségű folyami kavicsot a másik projekt számára nem lehetett felhasználni, aki pedig mondjuk, nagy mennyiségben igényelte volna ezt, mert Brüsszelben olyan agrár szabályozásokat hoztak - hogy az egyiket nyilvánvalóan számlával igazolni kellett, a másinak meg nem keletkezhetett bevétele az adott projektből -, hogy ezeknek az újratárgyalása vagy észszerűsítése is minden bizonnyal a kormány feladata lenne. Mert sokkal többet ki lehetett volna hozni ezekből a milliárdokból a halak, a horgászemberek számára, ha észszerűen vannak felhasználva. Szeretném, ha ezekre is sokkal nagyobb hangsúlyt fektetnénk.

*(Móring József Attila
elfoglalja a jegyzői széket.)*

Összességében zárszóként, ahogy elmondtam, magát a jogszabályt tudjuk támogatni, de igyekeztem néhány apró területet vagy kicsit nagyobbbat is felvilágotlítani, hogy érzékeltessem azt, hogy mennyi teendő van még ezen a területen, és hány rokon- vagy ehhez közel álló jogszabályt kell még ahhoz módosítani, hogy egy olyan országban élhessünk, ahol valóban a horgászatot keresztül számtalan más ágazat és rengeteg vidéken élő magyar ember jut majd munkahelyhez és boldoguláshoz azáltal, hogy, mondjuk, ezt a sporthorgászatot megfelelően tudja üzni.

Összefoglalóan, mi jobbikosok akkor lennénk boldogok, ha olyan országban élhetnénk, ahol például ezek a tokok szabadon feljárhatnának ívni, és újra benépesítenék a vadvizeinket, ha Magyarország felkerülne újra, illetve ez itt talán nem helyes, akkor inkább úgy mondom, hogy felkerülhetne a világ horgásztérképére. Jó lenne, ha olyan területeket, mint a fokgazdálkodás vagy a vizeink szabályozása vagy a vidéki munkahelyteremtés mind-mind be lehetne integrálni ebbe a területbe. És azért ne felejtjük el azt, hogy a hagyományőrző halászatnak is meg kell találni a szerepét, a lehetőségét. Tudom, tapasztaltam, hogy egyébként nyugat-európai turisták mennyire vágyának arra, hogy kézzel megfogható él-ménnyé váljon számukra egy-egy hagyományőrző halászat. Ennek azért a létét jó lenne megőrizni, természetesen szabályozott, szigorú keretek között, mielőtt még államtitkár úr azt mondja, hogy a Jobbik a halászatot akarja visszahozni, vagy annak a

pártján áll a természetes vizeken. Természetesen nem erről van szó, de nagyon jó lenne, ha erre minden lehetőséget biztosítanának. Nem szeretnénk, ha csak egy skanzenben mutogatott tevékenység lenne már ez a hagyományos, hagyományörző módon végzett halászat.

Szintén felhívnám arra a figyelmet, hogy jóval nagyobb hangsúlyt kellene fektetni az invazív fajok kérdésre halak, rákok tekintetében, de akár a kagylókat is említhetném, amivel kapcsolatban szintén attól tartok, hogy ennek a problémakörnek a bonyolultsága és az a fajta anyagi ráfordítás, ami szükséges lenne ennek a folyamatnak a mérséklésére vagy egyáltalán a monitoringozására, arra a kormány nem fordít sem figyelmet, sem anyagi eszközöket, pedig visszafordíthatatlan károkat okoz a jelenlegi folyamat egyébként. Az őshonos fajtákat már említettem, szintén jó lenne, ha a lehető legtöbb ilyen fajunk lekerülne a védett, fokozottan védett kategóriából, ha olyan élőhelyfejlesztések jöhetnének létre és olyan halgazdálkodás folyna Magyarországon, ami ezen fajoknak a hosszú távon fennmaradó fejlődését és szaporodását biztosítja.

Ezzel zárnám a soraimat, és ahogy ígértem, öszszességében tudjuk támogatni a jogszabályt, módosító indítványainkat pedig időben benyújtjuk. Köszönöm a szót. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretettel köszöntöm én is vendégeinket, és ott folytatom, ahol Magyar Zoltán képviselőtársam abbahagyta, hogy jó lenne, ha lekerülne a fokozottan védett listáról jó néhány faj, és a védett fajokat esetleg újból lehetne gazdaságilag hasznosítani. Ahol élek meg ahonnan én jövök horgászvizekről, ott a csíkos káposzta volt a hagyományos népi étel, és emiatt nyilvánvalóan van ezzel kapcsolatban is romantika.

Viszont hadd mondjam el, hogy a Jobbik szavazási magatartása, amennyiben ezt támogatja, szerintem egy kicsit ellentétesen hat, mint hogy ez újra bekövetkezzen, mert a természetes halfaunának a helyreállítása nem fog horgászati hasznosítással bekövetkezni. Épp azon okokból, amit képviselőtársam elmondott, mert nem tud szelektív lenni, és nem tudja figyelembe venni a természetes halfauna igényeit.

Nagyon-nagyon rossz érzés most még ellenzékiekkel sem egyetérteni, mert nyilvánvalóan nekem ebben a témában ellentétes álláspontra kell helyezkednem, vállalva azt, hogy valamilyen szinten halászpárti vagyok, mert azt gondolom, hogy az egyensúlyban, hagyományosan fenntartott halászat megvalósítása nem szolgál ellentétes érdekeket, mint a horgászat.

(14.50)

És bizony jó lett volna, ha a jogszabályalkotó körábban megőrzi ennek a lehetőségét, mert abban semmilyen formában nem tudok hinni, és nem tartom életszerűnek, hogy majd hagyományörzési céllal életvitelszerűen megőrzendő szakma fenn tud maradni.

Na szóval, ott tartottam vagy ott akartam kezdeni, hogy nagyon rossz érzés nem konstruktívnak lenni, mert a vad védelméről, a vadásatról és a vadgazdálkodásról szóló törvény esetében mindent elkövettem, hogy a lehető leginkább konszenzusos javaslat történhessen, és hogy lehet együttműködni a tárcával az ügyben, hogy ne legyen politikai vita, viszont ebben ezt nem tehetem meg sajnós, mert itt egyszerűen nem tudom elfogadni azokat a szempontokat, amiket a jogszabályalkotó előhoz. Ezeket szeretném ellenzéki képviselőtársaim figyelmébe is ajánlani.

Nagyon kérem, és tényleg, őszinte tisztelettel kérem Szűcs Lajos képviselőtársamat, hogy ne vegye személyeskedésnek, de nekem rettenetesen furcsa, amikor a Magosz elnöke bejön, és gyakorlatilag... - dehogya a Magosz! A Mohosz elnöke bejön, és gyakorlatilag a saját szervezetére szerez meg olyan jogokat, amihez sok pénz kapcsolódik. Azért volt az áthallás a Magoszra, mert nekem ugyanígy furcsa, amikor bejön az agrárkamara vezetője és azt mondja, hogy csináljunk egy olyan szakértői rendszert, amit kötelező igénybe venni és az agrárkamarának legyen. Tehát amikor az országgyűlési képviselők már a saját szervezeteik érdekeit képviselik és hozzák előre, ez nyilvánvalóan szerintem kínos így, hiszen felmerül az, hogy milyen célokat szolgál a közös érdekében ez a horgászati hasznosítás. Azért hadd kérjem ez ügyben Bitay Márton Örs államtitkár úrnak a véleményét, mert kíváncsi vagyok az ő szakmai álláspontjára, aki jogászemberként szeretne látni valamilyen egységes jogszabályalkotási szempontokat, mert az előbb arról vitáztunk itt Font Sándor képviselőtársammal, hogy 3 ezer hektáronként, 4 ezer hektáronként legyen kötelező foglalkoztatás egy természeti erőforrás hasznosításából vagy 5990 hektáronként; most meg arról beszélünk, hogy semmiféle kötelezettség nincs, hanem odaadjuk csak úgy a természeti erőforrás használatának a jogát, anélkül, hogy valamit elvárnánk.

De nemcsak arról van szó, hogy nem várjuk el, nem akarjuk őrizni sem. Addig, ameddig a vad esetében természetesnek tekintjük azt, hogy a vadat őrizni kell, a halat odaadjuk szabadra, ez nem számít. És mióta a halászat hasznosítás megszűnt, lehet sokféle tapasztalatról beszélni, és gondolom, a szakemberekkel cserélnek erről eszmét, de nagyon sok vízterületen jelentősen megnőtt az orvhalászat és az orvhorgászat mennyisége, és ennek az oka az őrítetlenség.

Tehát amikor arról beszélünk, hogy a jogszabályalkotó, illetve javaslattevő egyéni képviselő azt

mondja a jogszabály 24. §-ának módosítása során, hogy a miniszter által kijelölés útján horgászegyesületek országos érdekképviselőt ellátó bíróságon nyilvántartásba vett szervezet részére adhatja át az államot megillető halgazdálkodási jogot, akkor felmerül az, hogy de mit várunk el cserébe. A vadászati törvény esetében elvárjuk azt, hogy legyen egy hivatásos vadász foglalkoztatva. Nyilván vitázunk róla, hogy hány hektáronként, de az a minimális elvárás. Elvárjuk azt, hogy a hasznosító őrizze azt. Magyarországon meg van tíz halór? Nonszensz! Miért nem lehet azt, aki a hasznot húzza?

Ebből adódóan én tényleg nagyon szeretnék konstruktív lenni, de jelen pillanatban az egész ilyen lenyúlás hangulatú. Arról beszélünk, hogy van egy természeti erőforrás feletti rendelkezési jog, ami az államot megilleti. Az államot azért illeti meg, mert ez egy közösségi tulajdon, ez a magyar társadalom tulajdona. És ennek a jognak a hasznait oda akarja adni valakinek. Itt arról van szó, hogy van egy folyó, abban terem a hal, és azért, hogy horgászni lehessen, ki szedje be a pénzt, és kié legyen ez a pénz. És nyilvánvalóan nem azért, mert ellenzéki képviselő vagyok, szó nincs erről, hanem azért, mert magyar emberként sértve érzem az érdekeimet, az kellene, hogy ez a közjót szolgálja. Hogyan szolgálhatja a közjót? Úgy szolgálhatja, hogyha ezt a jogot nem odaadom kijelölés útján, hanem feltételekhez szabom. Kérem szépen, igenis legyen pályázat, és nézzük meg, hogy ki teremt több munkahelyet ebből, hol lesz több halór. De nemcsak halór hol lesz, nagyon fontos nemcsak a vízkeret irányelvnek azon előírása, ami a jó ökológiai állapotot írja elő, hanem azon horgászati szempontú megközelítést, ami előtérbe helyezi a hazai halfaunának a térnyerését, hogyan tudom szolgálni. Kérem szépen, ne kijelöljük ezt, hanem adjuk oda olyannak, aki azt vállalja, hogy majd ő maga megcsinálja a szelektáló halászatot. Adjuk oda olyannak, aki vállalja azt, milyen arányban vállal telepítést őshonos halfaunából, és hogyan járul hozzá a vizek állapotának a javításához.

Tehát most nyilvánvalóan azért lehetünk ebben vitában, mert az előterjesztő országgyűlési képviselő azt mondja, hogy ők ezt meg fogják tenni, ők úgy fognak eljárni, de jogszabályi biztosíték erre nincs, és ez az aggály. Nyilvánvalóan lehet egy bizalmi alap a kormány és a kormánypárti képviselők között, hogy az meg fog teremtődni, de egy ellenzéki képviselő és egy kormánypárti képviselő által képviselt szervezet között nem kell hogy ez a bizalmi út jelen legyen. Nem beszélve arról, hogy azért csak nem készülhetünk arra, hogy mindenkor majd lesz egy kormánypárti országgyűlési képviselő által vezetett szervezet, és az a kormány marad kormányon. Tehát itt nyilvánvalóan azért kellene olyan biztosítékokat beépíteni, ami lehetőséget teremt arra, hogy jogszabályi korlátokkal arra legyen ösztönözve a horgászati hasznosító, hogy részben helyreállítsa a honos halfaunát, részben megszüntesse az adventív fajoknak a jelenlétét és a térnyerését a folyókban, részben hoz-

zájáruljon érdemben foglalkoztatáshoz, és őrizze az állam vagyonát.

Ha ezen kötelezettségeket el szeretnénk várni, akkor nyilvánvalóan csak úgy tehetjük meg, ha ezeket jogszabályi úton beépítve konkrétan meghatározzuk, hogy hogyan lehet a hasznosítónak igénybe venni a hasznosítással kapcsolatos jogot. Ebből adódik az, hogy én semmilyen formában nem értek egyet azzal, hogy a miniszter kijelölhessen bármilyen szervezetet, illetve nem bármilyet, mert gyakorlatilag egyet jelölhet ki, ha jól értem. Tehát azt mondja, hogy horgászegyesületek országos érdekképviselőt ellátó, bírósági nyilvántartásba vett szervezet részére - gondolom, ebből egy van az országban. Tehát lehet ezt nevesíteni, és nem kéne úgy csinálni, mint ha itt ilyen nagyon nagy pályázati lehetőség lenne. Mert utána a következő bb) pontban azt mondja, hogy államot megillető halgazdálkodási jog hasznbérletre kiírt nyilvános pályázat útján. Nyilván ez bizonyos szinten képmutatás, ha egy szervezet pályázhat, akkor miért kell ez.

De nem is ez a lényeg, hanem az, hogy legyen bárki a hasznosító, lehet tőlem a Mohos a hasznosító örökre, amíg ez az Isten van az égben, mindig, csak várjak el valamit. A magyar állam képviselőjeként az Országgyűlés elvileg a legfőbb népképviselői szerv. Nyilvánvalóan a jelenlegi szabályozások között nem tudja ellátni ezt a feladatát, hogy népképviselőt lásson el, és ez jó néhányaknak nem is célja, hogy ez megvalósuljon, de ennek ellenére ezen tevékenység során az lenne az elvárás, hogy ezt a közös vagyont és közös értéket a lehető legjobban, leghatékonyabban hasznosítsuk a közjó érdekében.

Éppen az az egyetértés, ami az előbb nyomokban fellelhető volt államtitkár úrral a vadgazdálkodási törvény vonatkozásában, annak a szemléletnek a hiánya jelenik meg bennem ennél. Mert itt ugyanúgy kellene, ugyanazzal a szemlélettel kellene eljárni, ugyanúgy egy természeti erőforrás, ugyanúgy egy hasznosítási jogról van szó, és ha az egyik természetierőforrás-hasznosítótól elvárom azt, hogy felsőfokú végzettségű szakemberek részvételével országos felügyelet mellett ellásson feladatokat, akkor érthetetlen, hogy egy másik erőforrás hasznosítása mellett ugyanezt miért nem várom el.

Kérem szépen, miért nem lesz tájegységi főhálósz vagy főhorgász a rendszerben? Miért nem írjuk elő azt, hogy a horgászegyesületeket valaki ellenőrizze? Hogyan írjuk azt elő, hogy a horgászegyesületek természetes vizek mentén eleget tegyenek azon kötelezettségüknek, hogy a horgászok által ott hagyott elkepesztő mennyiségű illegális hulladék összegyűjtésre kerüljön? Mivel tartatjuk be azokat a szabályokat? Ki a szakszemélyzet, aki végre fogja hajtani a horgászatra jogosult esetén mindezeket?

Mindezek hiányában van az az aggályom, hogy itt gyakorlatilag arról van szó, hogy egy közösségi természeti erőforrás hasznát oda akarjuk adni valakinek, akivel jóban vagyunk vagy nem vagyunk jóban, ez mindegy, de a hasznait fogja viselni egy szer-

vezet, és ebből adódóan itt keletkezik egy nagy társadalmi deficit. Én nem szeretném, hogy igazam legyen, mert van néhány dolog, amiben rosszat akarok a kormánynak, de van olyan dolog, amiben nem akarok rosszat, de szerintem ebből nagy botrány lesz. Tehát, abból hogy a horgászati jogot így fogják szabályozni, és kijelölés útján kerül megállapításra, lesznek még jelentős konfliktusok helyi szinten, ami majd lehet, hogy nem hallatszik fel Pestig, de ennek ellenére ugyanaz a törekvés, amit a termőföldpályázatok esetében láttunk, hogy hogyan lehet szétzilálni közösségeket és egymásnak ugrasztani szomszéd gazdálkodókat, ez itt még jobban meg fog valósulni, egy olyan tevékenységgel, ami alapvetően kellene hogy tényleg kikapcsolódást és pihenést szolgáljon, és ha a vadászatnál azt a képet használtam, hogy egy kaput nyisson a természethez, akkor ennek is lehet ugyanilyen szerepe, hiszen Fekete István a Tüskevárban azt is megmondta, hogy aki soha nem horgászott, az csak erősen csökkent értékű halandó lehet.

Ebből adódóan a lehetőségeket meg kell teremtenünk. Nyilvánvalóan megértem a kormányzati álláspontot azzal, hogy egy ekkora társadalmi csoport szempontjából ki kell elégíteni azt a társadalmi igényt, ami megjelenik egy érdekképviseleti szerv részéről. Ugyanakkor az Országgyűlésnek az állam vagyonát, a közösségi vagyont védeni és az azon erőforrásokat, amiket ezek tartalmaznak, megőrizni éppúgy szükséges.

Ebből adódóan én a saját frakciónak semmiképpen nem fogok javasolni ezzel kapcsolatos támogató hozzáállást, amire, ha fenntartják álláspontjukat az ellenzéki pártok, akkor nem is lesz szüksége természetesen a kormánynak, de én el fogok követni mindent, hogy az ellenzéki pártokat elbizonytaltassam meggyőződésükben, mert itt sajnos jelentős mértékben úgy tűnik, hogy a jelen intézkedés nem szolgálja a vidéki foglalkoztatást, nem biztosítjuk a halak őrzését.

(15.00)

Nem szolgálja az őshonos halfauna helyreállítását. Nem szolgálja az adventív fajok kiszedését. Nem szolgálja a jó ökológiai állapotot. Nem jelent biztosítékokat arra, hogy a horgászok által otthagytott illegális hulladék kezelése megtörténjen, hogy a horgászati hasznosító eleget tegyen egy halom jogszabályi kötelezettségének. Mindezek miatt gyakorlatilag az a deficit, amit el kell viselni, összességében az államot, illetve a magyar közösséget fogja érinteni úgy, hogy a bevétel lehetőségeit és a bevétel jogait odaadtuk az egészet a Mohosznak, úgy, hogy ezzel nem támasztottunk kötelezettségeket, hogy mit kelljen teljesíteni.

Tehát alapvetően ezt az irányt ebben a jogszabály-módosító javaslatban én a magam részéről nem tudom támogatni. Nem érzem úgy, hogy szolgálja a magyar társadalom érdekeit ez a fajta módosítás. Ez konkrétan a Mohosz érdekeit szolgálja, ami nyilvánvalóan lehet egy fontos szerv, de ilyen elv alapján

felmerül bennem a kérdés, hogy ha ezt csak így lehet csinálni, hogy egyvalaki csinálja és koordinálja, ennyi erővel miért nem tartja meg magának az állam. De tudom erre is a választ, Lázár miniszter úr elmondta, hogy ami állami kezelésben van, azt vagy az egyik kormány lopja el, vagy a másik kormány. Tehát ilyen szempontból ez praktikus lehet. Köszönöm a szót, elnök úr. (Varju László tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy a független képviselő úr kíván-e hozzászólni. (Varju László jelzésére:) Jelentkezőt nem látok. Kétperces hozzászólásra nem jelentkezett senki. Előre bejelentett felszólalók: Egyed Zsolt képviselő úr, Jobbik!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Mint Magyar Zoltán képviselőtársam említette vagy mondta, a Jobbik mindenféleképpen támogatja a törvényjavaslatot.

Viszont Sallai R. Benedek képviselőtársammal, ha megengedi, egy kicsit vitába szállnék itt a halászattal kapcsolatban. Mint Magyar Zoltán kollégám elmondta, a tradicionális halászat megőrzése, bemutatottsága nagyon fontos, mert a kultúránk része, de, tisztelt képviselő úr, a halászat iparszerűen történő végzése gyakorlatilag egy olyan végkifejletet fog eredményezni, ami most a Balatonon például fennáll sajnos, hogy járnak emberek horgászni, de sajnos halat úgy nagyon nehéz fogni.

Én úgy gondolom - és remélem, ebben egyetért velem mindenki, aki itt ül ebben a teremben, és azok is főleg, akik horgásznak -, hogy nem igaz az, képviselő úr, hogy adott esetben ez a javaslat nem tud munkahelyet teremteni, ugyanis ha a vizeink tisztulnak, és elmondható nyugodtan az szerintem, a 25 évben, mióta sajnálatos módon egyébként Magyarországon az ipar megszűnt létezni, a természetes vizeink gyakorlatilag ivóvíz-minőségűekké váltak. Én úgy gondolom, hogy egyetlenegy kitörési pont a vidéki településeknek, amelyek mellett van egy folyó, egy patak vagy van esetleg egy bányató, hogy a sporthorgászoknak lehetőséget biztosítson arra, hogy megfelelő színvonalon és megfelelő körülmények között úzzék a hobbijukat. Ez viszont ott, adott helyszínen, úgy gondolom, munkahelyteremtő lehet, hiszen ezeknek az odalátogatóknak szállásra van szükségük, ezeknek az odalátogató embereknek enniük kell valahol. Úgy gondolom, hogy ez lehet az az irány, ami kitörési pontot jelenthet bizonyos olyan vidéki településeken, ahol egyébként semmi másra nincs lehetőség.

Magyar Zoltán kollégám már említette a veszélyeztetett magyar halfajokat. Erről szeretnék én is egy-két mondatot elmondani, ugyanis itt most beszélhetünk akár a tokhalfélékről, például - a Tisza hozzám való közelsége révén - akár a kecségéről. Tehát ezek a halak azért tűntek el gyakorlatilag a folyóvizeinkből, mert megszűnt a természetes ivóhelyük. Úgy gondolom, hogy erre sokkal nagyobb

figyelmet kellene fordítania a kormánynak is és keresni azokat a lehetőségeket, hogy az önreprodukció megvalósítható legyen, ugyanis vannak erre irányuló programok, de az, hogy az ivadékokat elengedjük a vízben, és utána, amikor szaporodásképpessé válik az adott hal, de nincs megfelelő környezet, úgy gondolom, hogy ez nem egy hosszú távú megoldás. Tehát erre szeretném felhívni a figyelmet.

A másik nagyon fontos dolog: horgászegyesületekkel kapcsolatban mindenképpen meg kell teremteni a jogi lehetőséget arra, hogy ezek az egyesületek részt tudjanak venni pályázatokon, ugyanis én több horgászegyesület vezetőjével is beszéltem, és egyszerűen mindenki azt mondja, hogy olyan feltételek vannak, hogy bármilyen igyekezet ellenére képtelenek a horgászegyesületek, ha egyáltalán lenne is rá lehetőség, megfelelni a kiírási feltételeknek. Aki horgász, az nagyon jól tudja - vagy aki jobban benne van ebben a kérdésben, mint vendégeink -, egy horgászegyesületnek milyen bevételi lehetőségei vannak. Egy horgászegyesületnek az a bevételi lehetősége, hogy beszedi a tagdíjat a horgászegyesület tagjaitól. Ebből kell neki megoldani a haltelepítést, ebből kell megoldani gyakorlatilag mindent.

Úgy gondolom, hogy hosszú távon vagy akár középtávon az is akár már a horgászegyesületeknek és azok tagjainak a hasznára válna, hogyha ezek az egyesületek tudnának fejleszteni, részt tudnának venni pályázatokon, ugyanis itt, mint ahogy már az előbb is említettem, egy erős fundamentum lehet ezeknek a szervezeteknek az, hogy tudnak építeni az idegenforgalomra, a vendégforgásokra, és ezáltal bevételekre tudnak szert tenni. Úgyhogy én erre szeretném még felhívni a tisztelt kormánypartí képviselőket és a kormány figyelmét.

Mint ahogy említettük már, a Jobbik ezt a javaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Soron kívül kettő percben megadom a szót Bitay Márton Őrs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ŐRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak a Sallai képviselő úr által fölvetettekkel kapcsolatosan szeretnék annyit reagálni, hogy kötelesség nélkül vagy kötelezettség nélkül adjuk oda ezeket a területeket, van egy kijelölés, megkapja a Mohos és viszontlátásra. Az egyes, ami nagyon fontos, hogy nem a Mohos kapja meg, országos hatáskörű horgászegyesület kapja meg. Az egy dolog, hogy per pillanat milyen lehetőségek vannak vagy nincsenek, de ez senki előtt nem zárja be a kaput.

A kettes, ami nagyon fontos, hogy a halgazdálkodási jog értékesítése egy haszonbérleti szerződés kapcsán fog megtörténni. A haszonbérleti szerződésnek vannak ellentételezései. Bárki fogja kijelölés útján ezeket a jogokat megkapni, mindenkinek azt az ellentételezést meg kell fizetnie, legyen szó a Mo-

hoszról vagy bármilyen más szervezetről. Ezt nagyon fontosnak éreztem hozzátenni. Tehát itt nem arról van szó, hogy baráti alapon, amit ön elmondott, hogy Szűcs képviselő úr pillanatnyilag a Fidesz-KDNP oszlopos tagja, és ezért mint Mohos-elnök megpróbál egy ilyet behozni. Nem erről van szó. Ezt nem baráti alapon kapja senki sem, aki ezen a kijelölésen részt vesz, hanem ezért neki pénzt kell fizetnie. Szó sem lehet arról ebből kifolyólag, hogy az állami tulajdonnal, a vagyoni értékű joggal ne okszerűen vagy ne törvényszerűen gazdálkodnánk.

Még egy dologra szeretném csak felhívni a figyelmét a halórzés vonatkozásában. Itt mindenkinek egy nagyon széles spektrumú feladathalmaz van, amit el kell látnia. Szerintem az nagyon jó, hogyha az egyesületek látják el ezeket a feladatokat. Míg az államnak néhány tucat halóra van per pillanat, addig csak a Mohosnál van száz halór, és egyébként társadalmi munkában van még hatezer. Tehát pont azt a célt, amit szeretne ön elérni, bőségesen ezzel a módosítással el lehet érni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypartí sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő hozzászóló Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak ha már szóba került itt a horgászat-halászat kérdése, illetve a balatoni halászat leállítása, annyit azért érdemes ezzel kapcsolatban megjegyezni, hogy azt egyértelműen kijelenteni, hogy a horgászok balatoni fogásai miatt nőttek, hogy a halászat 2013 decemberében le lett állítva, azt hiszem, hogy szakmailag megalapozatlan volna, hiszen ilyen rövid időtávban ezt még egyértelműen és felelősen kijelenteni nem lehet. Ezt a horgászok véleményére, a horgászok elmondására alapozták elsősorban.

A fogási naplók most egységesítve lettek, és központosított állami fogási napló van, amelynek a feldolgozása a 2014-es évre még nem történt meg, vagy legalábbis az eredményeket még nem lehet megismerni. Ennek kapcsán szeretném államtitkár urat megkérdezni, hogy mi a helyzet ezzel kapcsolatban. Korábban volt külön fogási napló például a Balatonra is, és ebből ki lehetett deríteni elég hamar, hogy ott helyi szinten hogyan változott a horgászok fogása az előző évhez képest. Tény és való, nagy vita volt a horgászok és a halászok között. Ez az ellentét odáig fajult, hogy valószínűleg némi politikai lobbieredményeként is, de a balatoni halászat le lett állítva.

(15.10)

Ennek következtében a busák nincsenek kifogva a tóból jelen pillanatban, a busák halászata megszűnt, ami előbb-utóbb komoly problémákat okozhat. Nem én mondom ezt mint politikus, hanem a tihanyi limnológián, az 57. tihanyi hidrobiológusnapokon is elhangzott szakemberek, hozzáértők

szájából, hogy a busabomba ketyeg a Balatonban: jelen pillanatban még nem pusztulnak a busák, de ha ez bekövetkezik, és ha ezek a nem ritkán 30-40 kilós tetemek kivetődnek a partra, akkor az egy strandszezonnak nem feltétlenül tesz jót, különösen, ha ez tömegesen történik. Ezeknek a lehalászása nyilván nem volt véletlen.

Másrészt viszont Egyed Zsolt képviselőtársam is célzott rá, hogy viszonylag korlátozott a táplálék-mennyiség a Balatonban a halak számára, a nemezebb halak elől egyszerűen eleszik a busák. És az sem bizonyított, hogy nem szaporodnak a Balatonban: ez is a hidrobiológus-konferencián hangzott el, hogy megdölni látszik az az állítás, hogy a busa nem szaporodik a Balatonban. Így pedig hiába várjuk azt, hogy majd előbb-utóbb elöregszenek, kifognak, kipusztulnak a tóból, és a vízgyűjtőkről is az utánpótlás bekövetkezik a jelek szerint továbbra is. Tehát azt gondolom, a halászat leállítását nem volt egy szakmailag megfontolt és feltétlenül okos döntés. Még egyszer mondom, az ökológiai célú, szelektív halászatról beszélünk, hiszen a Balatonon már előtte is csak az folyt és nem gazdasági célú halászat. Ezzel ellentétes állítások az ellenérdekelte felek, többek között a horgászok részéről is megfogalmazódtak, hogy a halászat rabolná le a Balatont.

Viszont érdemes odafigyelni a rapsicokra, akikkel még mindig nem sikerült teljeskörűen leszámolni. Olyan technikai eszközökkel mennek ki, és egy-egy vitorlás hajóról hat-nyolc botot is lógatnak be a vízbe, hogy az ő elfogásuk, illetve tettenérésük rendkívül problémás. Ehhez még mindig nem elegendő, azt gondolom, a halőrök száma és felszereltsége, illetve a szankciókat is lehetne tovább szigorítani, mert a balatoni halállományra az igazi veszélyt, azt gondolom, ők jelentik.

És van ennek egy olyan vetülete is, hogy a turizmus szempontjából jelentős Balaton környéki vendéglátóegységekben nem lehet balatoni halat vásárolni, merthogy a balatoni halászat látta el kezeleggel többek között a balatoni halvesütődeket. A többi hal már előtte is főleg halnevelő tavakból és más forrásokból származott, de így azonban már nagyon sokszor külföldi hallal, illetve illegális forrásból, sajnos a rapsicoktól, orvhorgászoktól vásárolt hallal is lehet találkozni, és gyakran történtek ilyen lebukások különböző vendéglátóegységekben. Tehát legális forrásból balatoni hallal Balaton-parti vendéglátóegységben jelen pillanatban nem lehet találkozni; ez elég érdekes, hiszen mindenki azt keresi. Nyilvánvalóan elsősorban nem a hekk miatt mennek le a Balatonra, hanem akár a balatoni keszeg, akár a süllő vagy más olyan halak miatt, amelyeket szívesen ízlelnének meg az odaérkező turisták. Ez gasztroturizmus, a turizmusnak egy ága, és különböző fesztiválok szerveződtek erre.

Elég problémás egy halas fesztivált hal nélkül megszervezni, horgászattal pedig azt a mennyiséget, amit az odaérkező vendégek elfogyasztanak, nem lehet előállítani.

Azt gondolom, előbb-utóbb valamiféle halászatra igenis szükség lesz: elsősorban ökológiai célú és/vagy turisztikai célú, meg a hagyományőrzés céljából, hogy a régi szakmák fennmaradjanak. A gazdasági célú halászatot természetesen mi sem támogatjuk. Azt gondolom, ezt a problémát hosszabb távon kezelni kell, ezért kértem szót, hogy ezt elmondhassam. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Örömmel hallgattam itt a képviselőtársaim gondolatait, és vártam volna, hogy Kepli képviselő úr... - én alföldi gyerek vagyok, kevesebbet tudok, de azt hiszem, van a térségben gardafesztivál is garda nélkül, és van még pár ilyen érdekesség, amiről lehet beszélni. Tehát nyilvánvalóan tőlem át lehet nevezni a halászatot gasztronómiai célú halászatnak is, ha erre van igény és szebben hangzik a jogalkotónak, de nyilvánvalóan ennek a lehetőségéről, arról, hogy lenne-e szükség rá, érdemes beszélni.

Államtitkár úr, ha megengedi, egy kis következetlenségre hadd hívjam fel a figyelmét! Mégpedig arra, hogy az előző jogszabály vitája során, illetve a korábbi egyeztetések során ön szerintem teljesen szakszerűen kiállt amellett, hogy a papírvadőrök intézményét meg kell szüntetni. Ehhez képest most roppant eredményként mondja el a társadalmi halőrök intézményét, ami gyakorlatilag papírháló, és aminek se kötelezettsége, se feladata, se semmije sincs. Tehát ha a papírvadőrök meg a papírháló közötti különbségre rávilágítana, azt nyilvánvalóan megköszönném, mert ha a papírvadőrök nem kellenek a társadalomba, és azokat ki kell gyomlálni, akkor miért nem várhatjuk el azt, hogy főállású halőrök lássák el a halórzési feladatot. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból.)* Tehát ez csak egy kötelezettség. Igen, itt mondja a képviselőtársam, ha nekik úgyis jó. Igen, nyilvánvalóan úgy jó, ha nem kell fizetni embert, meg ha nem kell foglalkoztatni, mert az pénzbe kerül. *(Moraj.)*

Ugyanígy felmerül egyébként az, tetszett volt mondani, államtitkár úr, hogy ez egy szerződés megkötésével történik, amiben nyilván a kormányzat előírhat dolgokat. Nincs is ezzel semmi gond, csak én azt hiányolom, hogy miért nincs jogszabályban, hogy mik ennek a feltételei. Ha biztosítottak lennének és láthatóak lennének, hogy ezek a feltételek hogyan nyilvánulnak meg, és a korábbiakban elhangzott szempontok alapján valósulhatnak meg, hogy hogyan állítja helyre a magyar őshonos halfaunát, hogyan szedik ki az adventívet, hogyan járul hozzá a vidéki foglalkoztatáshoz, hogyan őrzi ezt a vagyont, akkor minden további nélkül azt mondhatnánk, hogy ez teljesen korrekt.

És akkor Egyed képviselő úrra is rátérek. Addig, amíg szintén a vadászati törvényt hozzuk analógiá-

nak, arról vitáztunk itt már tavasszal is meg az idén is, hogy mondjuk, felsőfokú vadászati végzettséggel rendelkező szakemberből mennyi kell hány hektáronként. Kérem szépen, miért nem kell halgazdálkodási mérnököket, felsőfokú halászati és horgászati végzettséggel rendelkező szakembereket betennünk a rendszerbe jogszabályi garanciákkal?

Elmondom, hogy miért probléma ez. El tetszett volt mondani azt, hogy összedugják a fejüket a horgászati egyesületek és azok horgászati hasznosítói, hogy jaj, de rossz nekik, hogy nem tudnak más forrást szerezni. Kérem szépen, azért, mert nincs hozzáértő ember. Az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapban folyamatosan az elmúlt években volt konkrétan olyan turisztikai fejlesztés a harmadik tengelyen, ahol lehetett horgászegyesületeknek ilyen jellegű turisztikai fejlesztésekre pályázni, és megvolt a módja, de ha nincs előírva az, hogy hozzáértő embert foglalkoztasson a hasznosító, akkor persze hogy nem fog rájönni, és vakarja a fejét, hogy milyen rossz nekem. Hát, ezért kell beiktatni ezt a rendszert, ezért kell felsőfokú végzettségű vadgazdálkodási embereket alkalmazni, és ezért kell a halgazdálkodási mérnököket, halászati mérnököket alkalmazni a hasznosítás során, mert ha van hozzáértés, akkor esetleg megoldódik ez a probléma, hogy hogyan szerezzünk forrásokat.

Ugyanúgy tetszett volt mondani, és erre hadd hívjam fel a figyelmet, mert nagyon fontos retorikailag, hogy mit hogy fogalmazunk, és azt tetszett volt mondani, hogy igaz, hogy nem tud munkahelyet teremteni. Én nem is állítottam, hogy ez igaz. Én azt mondom, hogy tud, csak én azt szeretném, hogy erre kötelezettség is legyen, mint ahogy a vadászásban meghatározzuk a kötelezettséget. Azt szeretném, ha lenne jogszabályi biztosíték arra, hogy ezt megteremti. *(Dr. Szűcs Lajos: Olvasd el a törvényt!)*

Azt tetszett volt mondani, hogy munkahelyteremtő lehet; ezzel is egyetérték. Itt mindösszességében az a kérdés, hogy lehessen vagy pedig kötelezettség legyen, mert szükség van ezekben a vidéki térségekben arra, amiről tetszett volt beszélni, hogy legyen munkahely. Ha egyetértünk abban, hogy erre szüksége van ezeknek a vidéki térségeknek, ha egyetértünk abban, hogy az önkormányzatoknak jó lenne, ha a horgászati hasznosításból származó bevétel szolgálna foglalkoztatási célokat, akkor tegyük bele garanciaként ebbe a jogszabályba, tegyük bele abba, hogy pályázati feltételekkel annak adjuk oda a horgászati jogot, aki vállalja, hogy minél magasabb szintű foglalkoztatást tud megvalósítani.

Nyilvánvalóan azért fontos ez, mert amikor a felszólalását az előbb azzal kezdte, hogy a halászatot és a horgászatot egymással szembeállította - nyilvánvalóan ez egy ideológiai megközelítés is -, akkor hozzám már közelebb állt a képviselőtársának a felszólalása, aki elismerte, hogy lehet létjogosultsága azoknak a halászati módoknak, amelyek nem pusztán csak a hagyományőrzést folytatják.

Nagyon sok mindenen múlik az, hogy az ember hogyan áll ehhez. Nekem úgy alakult az életem, hogy a testvérem Herman Ottónak A magyar halászat könyve című művéből hamarabb olvasott fel részleteket, mint ahogy Cooper Vadölőjét kézbe vettem volna, és ebből adódóan a halászati kultúra megőrzését nyilvánvalóan a magyar örökség részének tartom annyira, hogy kiálljak amellett, hogy ezeknek az ősfoglalkozásoknak a felszámolása egy borzasztó nagy, nemzet ellen elkövetett vétek, amit nem lett volna szabad megengedni. Az, hogy lehetett volna korlátozni, lehetett volna valamilyen szabályok közé és keretek közé tenni, rendben van, de annak az életszerűségét, hogy majd valaki pusztán azért, hogy hagyományőrzést folytasson, megőrzi apjának és nagyapjának a hagyományait, sajnos sem az elmúlt egy év, sem pedig a következő időszak nem fogja alátámasztani.

Mindezek alapján azt szeretném, ha jobbikos képviselőtársaim is átgondolnák azt, hogy ha mindazok, amiket önök lehetőségként tartanak, jogszabályi garanciákkal beleépülnének a jogszabályba és kötelezettségként jelennének meg, nem jelentenének-e több megoldást, mert pont az ilyenek, amiket el tetszett volt mondani, megteremtik annak a lehetőségét, hogy jobban szolgálják a helyi közösségek érdekeit, és a horgászat ehhez hozzájáruljon. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

(15.20)

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Sallai Képviselő Úr! Ugye, beszéltek, hogy megpróbálunk nem annyira politikát csinálni ebből, bár ön jelezte, hogy itt nem tud önmérsékletet tanúsítani. Én azért megpróbálok.

A papírvadór és a papírhalór intézményét - ami ugye nem létező fogalom, de hát egyébként jól hangzik - összekeverni, hogy ugyanaz?! Hát bocsánatot kérek! A papírvadór intézményével kapcsolatban az a helyzet, hogy valakit azért alkalmazok papíron és fizetek utána járulékokat, mert a törvény esztelenül ezt írja elő. Ez hol van a halóröknél? Milyen halóröknél van ilyen, kedves képviselő úr? Szedjük már össze magunkat! A fele, amit elmondott, hogy hol van az leírva: a törvényben. Meg kell nézni a törvényt! El kell olvasni, hogy hogyan adhatja bérbe, milyen kötelezettségei vannak, hogyan adhatja tovább, abból milyen bevételek keletkeznek. De tényleg, egy kicsit vegyük már komolyabban ennek a törvénynek a vitáját! Nem elég az, hogy az ön kedves testvére sokat segített az ön felkészülésében, ebbe mélyen bele kell ásni magát az embernek, ha meg akarja ismerni ezeknek a jogszabályoknak a valós tartalmát.

Hogy a halászat nem lesz fenntartható, nem, nem és sehogy sem, és vége a világnak és ennek az iparágak... Hát beszéljünk egyértelműen! Alig van száz ember, aki ma nagyüzemi halászattal foglalkozik Magyarországon. Nem arról van szó, hogy a nagyüzemi halászattal kapcsolatosan bármilyen tradicionális meglévő iparágat tönkretennénk, hanem arról van szó - de ez nagyon érdekes egyébként egy magát ökopátrnak meg ökopolitikusnak beállító ember szájából -, hogy a természetes vizeken talán már mégsem kellene úgy halászni nagyüzemben, hogy onnan próbáljuk meg kitermelni különféle kereskedelmi céllal a halakat. Hát ökológiai szempontból az LMP-nek ezt nem üdvözölni kéne? Föláll ön ökológiai politikusként, és az előző felszólalásában azt mondja, érdemes lenne átgondolni, hogy a védett fajok különféle horgászati lehetőségeit minél szélesebbre nyissuk? A jegyzőkönyv valami ilyesmit rögzít, kedves képviselő úr. Tegye nyilvánvalóvá: akkor most ön mit szeretne a halgazdálkodási témában? Azt, hogy tegyük lehetővé, hogy minél több védett halat halászati céllal kihalásznak a Balatonból? Ezt nyilván nem mondta, ez csak egy triviális példa. De ha egyesével összerakosgatom, akkor kiderül, hogy se nem ökológiai, se nem nagyüzemi halgazdálkodás-ellenes. Akkor mi az ön álláspontja pontosan?

Nekünk ez már a sokadik vitánk ezzel kapcsolatosan. Ha benne van a jogszabályban, akkor már ne tegyük fel azt a kérdést, hogy hol van, miután erről a törvényről beszélünk! A jogszabályban, kedves képviselő úr. El kell olvasni, és akkor pontosan látni fogja, hogy mi a helyzet.

A tájegységi fővadász meg a tájegységi főhorgász - igazán nem akarom önt megbántani - hasonló a papírvadór meg a papírhalór számomra kicsit értelmetlen halmazához. Nagyon szépen kérem, hogy ne hasonlítsuk össze az almát és a Ferrarit! Bár lehet, hogy mind a kettő tűzpiros, de teljesen másról van szó. A tájegységi fővadásznak a szerepe is tök más, meg a halórök szerepe is teljesen más, a társadalmi munkában ellátott szerepük is teljesen más, az egész egyesületi felépítési rendszer teljesen más; köszönő viszonyban sincsenek egymással.

A Földművelésügyi Minisztériumot kritizálta Kepli képviselő úr a balatoni halászattal kapcsolatosan. Nyilván az előterjesztő fog majd reagálni a többi felvetésre is, de beszéljünk itt is világosan, nehogy összekeveredjenek a dolgok. A busa vonatkozásában: nagyjából 3 ezer tonnára becsülik azt a busamennyiséget, ami a Balatonban található. Amíg a busa halászatát a Balatoni Halászati Zrt., majd később a Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. végezte, 100-150 tonnát vett ki. Az volt a fő probléma a halászattal, hogy nem volt hatékony. Az volt a baj vele, hogy nem tudtuk jó helyen lokalizálni, hogy mikor és hol van a busa, és hogyan lehet azt onnan kihalászni.

Egyébként van ebben a gondolatban hasonlóság azzal, amit Magyar Zoltán képviselő úr mondott a hallépcső vonatkozásában. Itt jönnek azok az óriási problémák, hogyan létezik az, hogy a Balaton víz-

gyűjtő területén működő tógazdaságokba busa van telepítve, ami közvetlen vízügyi összeköttetésben van a Balatonnal. Rácsodálkozunk, hogy nemcsak nagy-méretű busa van a Balatonban, jóllehet állítólag nem szaporodik, hanem kicsi is. Ezeket a problémákat először meg kell oldani! A halászat leállításának nyilvánvalóan az volt az értelme, hogy az ökológiai szelektív célú halászat - mert más halászat már harminc éve nem folyt a Balatonon - nem érte el a hozzáfűzött reményt. Alkalmatlan eszközzel próbáltunk valamilyen problémát orvosolni.

Csak azt akarom mondani, nem biztos, hogy igazunk van, nem biztos, hogy ez hosszú távon megoldást jelent. Sőt, megoldást biztosan nem fog jelenteni. Azt még ki kell dolgozni, hogy az egyébként invazív, nem odavaló idegenhonos fajokat hogyan vesszük ki, de az biztos, hogy harminc év alatt nemhogy megoldani nem sikerült a problémát, hanem csak eszkalálódott, nőtt, pedig folyamatosan volt halászat, tehát az nem hozta meg a megfelelő eredményt.

A vendéglátással kapcsolatosan korrektül megjegyezte, hogy más halfajoknál más a helyzet. De én is szeretném megemlíteni, hogy például a fogassüllő vonatkozásában a Balatonból hivatalosan kifogott mennyiség 2 tonna, közepes becslések szerint pedig az éttermek kínálata 50-55 tonna, ami balatoni süllőként van tálalva. Senkit nem akarok megbántani ezzel, csak azt jelezném, hogy ez a probléma létezik, de ez a probléma fenn is fog maradni, és teljesen mindegy, hogy a halászatot engedjük vagy nem engedjük húzóhálóval vagy bármilyen hálóval, ettől az a probléma még jelen lesz, merthogy az éttermi igényeket az eredeti balatoni tómederből nem valószínű, hogy ki lehet elégíteni. Sokkal valószínűbbnek tűnik, hogy a különféle tógazdasági háttérrel - amivel, helytelenül, nem rendelkezik például az állam, illetőleg nem helyesen értékesítette a hasznosítási jogait, ezeket végig kell majd venni, és a nonprofit zrt.-nek ezt lehetőség szerint vissza kell venni -, ott kell megpróbálni olyan haltermelést folytatni, amivel ezek az igények kielégíthetők. S mint ahogy a bizottsági ülésen is beszéltünk róla, uram-bcsá' esetleg még terjeszkedni is lehetne, s nemcsak egy-egy balatoni halsütőde vonatkozásában - ami üzleti szempontból megkérdőjelezhető, sokkal inkább társadalmi-kulturális szempontból van ennek jelentősége -, hanem esetleg valamilyen pulthálózatokhoz, ahol meg lehetne vásárolni hozzám hasonló hétköznapi halandó embernek is a balatoni halat, amiről persze tudva tudjuk, hogy bár abban az ökoszisztémában van, nem feltétlenül a tómederből került ki az asztalra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kétperces hozzászólás következik, Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Valóban el kell választani az ökológiai célú és az egyéb

halászatot. De azért az mégiscsak furcsa, amikor van Szigligeten egy süllőfesztivál süllő nélkül, illetve bocsánat, nem süllő nélkül, hanem kárpátjai, ukrán süllővel, de az emberek 90 százaléka, aki lemegy erre a fesztiválra, meg van róla győződve, hogy balatoni süllőt eszik. De ugyanígy most lesz november 13-15. között a tihanyi gardafesztivál. Honnan lesz garda a gardafesztiválon? Régebben, ahogy Füstös Gábor, a Balatoni Halgazdálkodási Zrt. korábbi igazgatója elmondta, a szelektív célú halászat alkalmával időnként garda is akadt a hálóba, ezeket ők összegyűjtötték, és amikor Tihanyban gardafesztivál volt, ezt a nem túl nagy mennyiséget oda gasztronómiai célokra felajánlották. De hogyan tudunk balatoni gasztronómiai fesztivált csinálni úgy, hogy igazából nincs hozzá balatoni hal?

Én azzal nagyon egyetértek, hogy az éttermek igényét nem lehet kielégíteni a balatoni tómederből származó hallal, de nem is kell. Csak akkor a tógazdasági rendszer kérdését, amire már államtitkár úr is utalt, rendezzük, mert jó volna, ha legalább a Balaton környéki tógazdaságokból származna az a hal. Akkor sem kell átverni a fogyasztókat, a vásárlókat azzal, hogy ez balatoni hal, mert én, még egyszer mondom, meg vagyok győződve arról, hogy amikor az emberek nagy része ellátogat ezekre a gasztrofesztiválokra, vagy beül egy Balaton-parti vendéglátóegységbe, ahol ki van írva, hogy balatoni hal, nem kezd el azon gondolkodni, hogy tógazdasági-e a hal vagy Balaton-medri, ő azt Balatonból kifogott halaként fogja értékelni. S bizony a turizmus szempontjából ennek is van jelentősége, hiszen a gasztronómiai turizmus egyre fontosabb, egyre népszerűbbé válik a turizmusnak. Nézzük csak meg akár a süllő-, akár a gardafesztivált, tízezrek tolonganak egy-egy hétvégén ezeken, többek között azért, hogy megköszönjék ezeket a halakat, és értesüljenek azokról a hagyományokról, ami ezeknek a halászatával kapcsolatos, valamint hogy a különböző programokon részt vegyenek. Még egyszer mondom, hogy rendezni kell ezt a kérdést. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(15.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kepli képviselő úr. Soron kívül két perc, Bitay Márton Örs államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: A képviselő úrral a vitát nem eszkalálva, mert jelentős részben egyetértünk abban, amit ön elmond, csak azt szeretném hangsúlyozni, hogy ez most nem is a törvény része, tehát elindultunk egy picit más irányba. Most arról beszélünk, hogy mi a helyzet a balatoni hallal. De nekem is nagy szívfájdalmam ez a helyzet, nyilván orvosolni kellene. Azért csak annyit szeretnék mondani, hogy itt nem egy tértelenségbe fulladó helyzet van, ha szabad így mondanom a jegyzőkönyv kedvéért. Bevezettük az elektronikus horgászjegyet, az idén egy olyan nemzetközi verseny lett lebonyolítva a Balatonon,

ahol a nemzetközi kandidálók száma megközelítette a százat, és élő televíziós közvetítés volt.

A horgászturisztikai fejlesztéseket kifejezetten a vízparti fejlesztésekre összpontosítottuk, milliárdos tétel elköltésével. Megerősítettük a halórzést a Balatoni Halászati Nonprofit Zrt.-nél, sikerült visszaszerelnünk a varáslói tógazdaságot, amit korábban nem a Balatoni Halászati Nonprofit Zrt. működtetett. Nagyon-nagyon sok dologban tudunk előrelépni.

A fesztiválok halellátásával kapcsolatosan azt tudom önnek mondani, hogy valóban az egy fontos kérdés, hogy hogyan kerül ezekre a fesztiválokra a hal, de megítélésem szerint ezeknek a fesztiváloknak halgazdálkodási szempontból kevesebb a jelentőségük. Tudjuk jól, gasztronómiai szempontból, kulturális szempontból, horgászturisztikai szempontból van nagy jelentőségük. De ezt a helyzetet, hogy ha engedünk majd egyszer valamit valahogyan, szelektív ökológiai célú halászatot, akkor lehetőség van-e arra, hogy az ilyen fesztiválok vonatkozásában is nyíljon erre valamilyen, szigorúan ellenőrzött keret... - de ahogy mondtam, ez nem ennek a vitának a része. De köszönöm szépen a felvetését.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A következő hozzászóló Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnézést kérek képviselőtársaimtól, azt hittem, azért vagyunk itt, hogy ezekről a jogszabályokról vitázzunk. Ez egy általános vita, ahol elvileg lehetne. Igazán nem szeretnék az idejünkkel visszaélni. A folyószabályozásról is érdekes volna beszélni, főleg, ha a halgazdálkodásról beszélünk. Hiszen ha arról beszélünk, mi befolyásolja a honos halfajták megőrzését, akkor ezek alapvető kérdések. De ami jelen pillanatban előttünk van, az nem erről szól, hanem mindösszeességében semmi másról, mint a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvény 24. §-ának értelmezése. Mindössze erről beszélünk.

Ezért fontos az, hogy megnézzük, ha egyetlen pontban elintézi a jogszabály azt, az előbb már ismerttettem, de ha nem voltak itt, elmondom: a miniszter általi kijelölés útján a horgászegyesületek országos érdekképviselőjét ellátó, bírósági nyilvántartásba vett szervezet részére. Nem voltak itt, vagy nem figyeltek oda, hogy miről vitázzunk. *(Font Sándor és Farkas Sándor: A bizottságban megtárgyaltuk ezt, ne viccelj már!)*

Államtitkár Úr! Engedje meg, hogy pár dologban reagáljak! Azt tetszett volt mondani, hogy ön nem érti azt, hogy ez a papírháló honnan jön. Kérem szépen, tessék már nekem előszedni a vadgazdálkodási törvényt és megmutatni, hogy hol van benne a papírvadór fogalma. Mert ezt úgy használja, mintha ez egy jogilag definiált valami lenne. Az egyikre azt mondja, hogy létezik, a másikra azt, hogy ó, hát ezt én találtam ki. Kérem szépen, ezúton szeretném tájékoztatni nagy tisztelettel, hogy papírvad-

őr sem létezik a magyar jogszabályban definiáltan, ez a közbeszéd tárgya. Én is ugyanilyen szóhasználatot neveztem meg a társadalmi halórt mint nem főállású szakembert, aki munkaidőben, munkahelyi kötelezettségeit végrehajtva látja el a feladatát. Ön ugyanerre a vadgazdálkodás tekintetében a papírvadőr kifejezést használta, ezért bátorkodtam erre analóg módon használni a papírhalór fogalmát. De ha megmutatja nekem bármelyik jogszabályban, hogy létezik a papírvadőr fogalma, akkor természetesen elnézést fogok kérni.

Természetes vizekben a halászat és a horgászat összehasonlítása kapcsán az ökológiai szemlélet hiányolta a felszólalásomból. Ezúton szeretném nagy tisztelettel tájékoztatni államtitkár urat, hogy az ökológiai szemléletet nem a hasznosítás módja, hanem az igénybevétel mértéke és a természeti erőforrás hasznosításának nagyságrendje határozza meg. Lehet fenntartható módon halászni, és lehet fenntarthatatlan módon horgászni. Jelen pillanatban nem az a lényeg, hogy horgászunk vagy halászunk, hanem az, hogy az hogyan járul hozzá a halfaunák természetes megújulási képességeinek megőrzéséhez.

Jelen pillanatban az az irány, amit a jogszabályalkotó képvisel, illetve amit a Fidesz-kormányzat hozott a halászat kiiktatásával, az véleményem szerint a magyarországi halgazdálkodást a fenntarthatatlanabb irányba, tehát az ökológiailag kevésbé kívánatos irányba tolja. Amikor erről beszélünk, az a fontos, hogy ezt megértse, hogy nem úgy van, hogy az egyik fehér, a másik fekete, hogy a halászat csak rossz és fenntarthatatlan lehet, a horgászat csak jó és fenntartható lehet. Szó nincs erről. Mind a kettőt lehet tisztességgel és jól végezni, és lehet rosszul, hiteltelenül. Olyan ez, ugye, mint a politikus szakma.

A védett fajok esetében azt tetszett volt mondanom, hogy én arról szólok, hogy védett fajokat lehessen újra halászni vagy horgászni. Kérem szépen, nem így volt. Telefonálni tetszett, lehet, hogy nem hallotta Magyar Zoltán képviselőtársam korábbi felszólalását.

Én arra reflektáltam, hogy valóban a természetvédelemnek nem az a célja, hogy öncélúan minél több védett faj legyen, a jó az lenne, ha úgy őriznénk meg a halfaunánkat, hogy minél kevesebb védett fajra legyen szükség. Ehhez olyan mértékűvé kell válnia az ezt segítő szemléletnek a horgászati és halászati hasznosítás tekintetében, ami ezt elősegíti.

Miután úgy tűnik, hogy egy kicsivel jobban érti a vadászati dolgokat, hadd mondjam önnek analógiában a nyári lúd esetét, aminek, gondolom, ön átélte az átalakítását, hogy fokozottan védett fajból hogyan lett vadászható faj. Mindösszességében arról van szó, hogy ha egy védelmi intézkedés eredményes, akkor ezek a fajok gazdaságilag újra hasznosíthatóvá válnak. Én nem örültem ennek a folyamatnak természetvédőként, ennek ellenére a magyar társadalom és a természetvédelem elfogadta ezt a folyamatot. Szemléletet, ha az idejében megnézzük, hogy mennyi nyári lúd költött Magyarországon, akkor

arról beszélhetünk, hogy nem veszélyeztette a vadászati tevékenység az állományának megőrzését. Kérem szépen, itt is erről van szó. Ha jelen pillanatban azt szeretnénk elérni, hogy a lehető legtöbb halfaj, honos halfaj horgászható vagy halászható lehessen, akkor olyan védelmi intézkedések kellenek, amelyek segítik ezek populációinak a megőrzését. A jelen törekvések nem segítik ezt. Erre próbáltam finoman rámutatni.

Ön azt mondta, hogy önmérsékletet tanúsítottam a vadgazdálkodási törvény kapcsán, és most ez kevésbé jelenik meg. Higgye el, most is nagyon nagy az önmérséklet, mert ha nem lenne, akkor mindössze arról beszélnék, hogy játsszák ki megint haveroknak lopással azokat a jogokat, amit az erőforrásokba... De én ezt nem mondom. *(Dr. Bitay Márton Örs: Kérem a jegyzőkönyvből törölni, nem mondtam.)* Azért nem mondom, mert önmérsékletet tanúsítottok, pedig jelen pillanatban, ha ezt kéri rajtam számon, akkor értse meg, hogy az eredeti álláspontom ez lenne, és ehhez képest próbálom önt szakmai érvekkel meggyőzni. És azért önt, mert a vadgazdálkodásnál amit világosan ért és ami mellett érvel, azzal ellentétes tevékenységet képvisel jelen esetben.

Egyetlenegy tiszteletteljes kérésem lenne még államtitkár úrhoz. Direkt nem kértem ügyrendit, de gondoltam, megéri így is és talán tiszteletben tartja. Arra kérném nagy tisztelettel, hogy testvérbátyám emlegetését mellőzni szíveskedjen a felszólalásaiból. Habár az FM már célozgatott arra, hogy bátyám állásával játszom magatartásom miatt, megköszönöm, ha az ez irányú személyeskedést mellőzni szíveskedne, mert hasonlóan én is mondhatnék államtitkár úr testvéréről, felügyelőbizottságokról, ilyenekről, amit ezúton mellőzök. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül két percben Bitay Márton Örs államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Csak egyetlenegy dologra szeretnék reagálni, illetve arra, amit itt a végén említett. Én ezt nem rossz szándékkal mondtam, de akkor ezek szerint lehet, hogy van valami ezzel kapcsolatosan, ami önt nyomasztja, mert így érezte. Nem szerettem volna ezzel bántani önt.

A papírvadőr-papírhalórra csak annyit még egyszerűen: van egy törvény, ami előír egy bizonyos kötelezettséget. Ezt a kötelezettséget sokan csak papíron teljesítik, valójában nem. Ez a papírvadőr általunk ismert vagy a hétköznapi szlengben ismert neve. De ilyen nincs a halór vonatkozásában, mert társadalmi pozíciója van. Aki pedig hivatalos, annak természetesen hivatalos munkaviszonya van. Csak erre szerettem volna rávilágítani, nem a vitát eszkalálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Két percben megadom a szót Egyed Zsolt képviselő úrnak, Jobbik.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Sallai képviselőtársam kettővel ezelőtti felszólalására szeretnék reagálni. Ugye, ön azt állította, hogy azért nem tudnak a horgászegyesületek pályázni, mert ott nincs hozzáértő, ergo tudatlan emberek ülnek a vezetésben. Képviselő úr, ez nem igaz. Én ismerek olyan horgászegyesületet, amelynek két vezetője is pályázatírással foglalkozik. Ezzel egyszerűen azt szerettem volna mondani, hogy nem azért nem nyernek pályázatokat ezek az egyesületek, mert nem adják be a pályázatokat, hanem azért, mert nem tudnak a pályázati kiírás feltételeinek megfelelni.

(15.40)

A másik dolog pedig, amiben vitába szállt velem itt a munkahelyteremtéssel kapcsolatban, képviselő úr, el kell döntenem, hogy mi hasznosabb a magyar társadalom számára a mai világban, a mai napon. Az, hogyha kinevezünk, mondjuk, 4 ezer hektár vagy akárhány ezer hektár vízfelületet, és arra találunk egy halórt x fizetésért, vagy az, hogyha azt a több ezer hektáros vízfelületet megfelelően gondozva, megfelelően karbantartva, a horgászegyesületeket segítve, akik egyébként ezt kezelik, tudunk odahozni vendégeket. Ennek a hosszabb távú folyamánya nem lesz más, mint hogy ott, adott esetben a mellette levő vagy a környezetében lévő településen szálláshelyeket kell nyitni, vendéglátó egységeket kell működtetni.

Én úgy gondolom, hogy ez a munkahelyteremtés vagy ez a lehetőség az, ami igazán munkahelyteremtő lehet a sporthorgászat aspektusából, nem az, hogy kinevezünk egy darab halórt, ami egyébként, én most nem vitatkozom vele, hogy a rapsicok szempontjából fontos lenne, de én a munkahelyteremtés szempontjából erre utaltam, tehát én ezt a gondolatmenetet viszem továbbra is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Sallai Benedek képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, nagy örömmre szolgált, hogy a papírvadór fogalmát tisztázni tudtuk, mert ez rávilágított arra, amit eredetileg felvettem, hogy pont az a baj, hogy egyiknél létezik olyan szabályozás, amelyik előírja, a másikon pedig nem létezik. Ennek a hiányát kifogásoltam a vita elején, és erről beszéltem, hogy ha az érintett jogszabály 24. §-ának ba) pontja helyett olyan intézkedést tennénk be, ami előírja azt, hogy olyan hasznosítónak adjuk oda, aki vállalja ezt.

Egyed Zsolt képviselőtársamtól pedig ezúton szeretnék tisztelettel elnézést kérni, hogyha úgy voltam értelmezhető, a szakszemélyzet létrehozását alapvetően a halászati szakmészek részvételére értettem. Nyilvánvalóan a pályázat kapcsán hoztam fel, amiért elnézést kérek, de higgye el, hogy azon

érvek, amiket elmond, azok az én álláspontomat erősítik, és nem pedig azt, hogy ne írjunk elő semmit, hanem adjuk oda kijelölés útján. Tehát azt tessék megérteni, hogy az a kijelölés, ami itt létrejön, az gyakorlatilag egy hatalmi eszköz, amit valamilyen szinten megvalósítanak, és nem veszi figyelembe azokat az elveket, amikért ön kiáll, tehát ezt jobban meg lehetne valósítani egyébként. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr felé intéznék néhány kérdést, mert akkor éppen nem ért rá, amikor ezeket feltettem, viszont szeretném kihasználni azt a nemrég jött nagyon jó szokását, hogy válaszol a vita közben is és nem csak a végén reagál, mert így talán még a felmerülő problémákat lehet tisztázni.

Nagyon röviden érdekelne, hogy mi van azzal a 600 millió forinttal, ami az FM-nél felhalmozódott, és mikortól lehet végre pályázni majd. Itt a halvédelmi tevékenységre gondolok, a halhasznosítók számára, hogy ezzel az összeggel mikor lehet majd élni és mikor indul. *(Font Sándor: Ezt most azonnali kérdésként vagy kérdésként teszed fel? - Az elnök csenget.)* Nem, nem, de most ki szeretném használni ezt az új...

ELNÖK: Képviselő úr, folytassa, legyen szíves.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Ki szeretném használni az új jó szokását államtitkár úrnak, hogy erre válaszolhatna, hogy mikor indulnak ezek a pályázatok, illetve hogy most akkor a horgászszervezetek MAHOP-ra és KEHOP-ra tudnak-e pályázni vagy nem tudnak, és ha igen, akkor ezekről lehetne őket tájékoztatni időben, mert nagyon kíváncsiak erre.

Szintén jó lenne nem ezen jogszabály kapcsán, de választ kapnom arra, hogy nyereséges halfeldolgozó mikor lesz végre Magyarországon, illetve a költségvetés mikor fogja ezeket a lehetőségeket megteremteni. *(Dr. Bitay Márton Örs: Menj ki a piacra és kérdezd meg!)*

Illetve, ha már említette azt, hogy a tógazdaságok közül sajnos nem áll elég kapacitás az állam rendelkezésére, akkor felettébb kíváncsi lennék arra, hogy ez most akkor szembemegy-e Lázár miniszter úr kijelentésével. Tehát ha most újra majd állami kézben van, akkor ezt kivételesen nem fogják szétlopni, ahogy az elmúlt 25 évben az állami vagyont? A miniszter úr említette, hogy ez így működött az elmúlt 25 évben, amit el is fogadunk mi, jobbikosok, nem véletlenül ülünk itt a parlamentben, csak kíváncsi lennék majd, hogy akkor hogy fog ez működni a gyakorlatban. Illetve, hogyha valóban növelni kell a tógazdasági kapacitásokat az államnak, amivel teljes mértékben egyetért a Jobbik és támogatja, akkor miért adnak el most a földprivatizáció kapcsán egyes

halastavakat is? Tudom, hogy a kettő nem feltétlenül van átfedésben, hiszen nem minden halastó alkalmas erre a tevékenységre, de biztos van ezek között olyan is, amit érdemes lenne akár kisebb fejlesztéssel átalakítani ilyen tevékenységre. Gondolom, megvizsgálták ezt a privatizáció előtt, ha pedig nem, akkor ezt miért nem tették?

Illetve nagyon örülnék, hogyha ez a heves államosítási kedv itt a tógazdaságok körül - amit, mondom, alapesetben tudunk támogatni -, az esetleg végre kiterjedhetne a Fertő tóra is, mert itt annyi mellékbeszélést kaptam már államtitkár úrtól is meg egyébként számtalan minisztertől és államtitkártól. Igen, mikor lesz végre megoldva az a helyzet, hogy önök és a korábbi szocialista-liberális kormányok kprivatizálták a teljes Fertő tavat annak nádasával és minden egyéb területével, mikor lesz végre ez újra állami tulajdonba visszavéve? Ott is, azt hiszem, hogy a horgászok és a turizmus örömeire szolgálna ez a lépés, ha ugyanilyen vehemensen állnának itt is, mondjuk, az államosítás oldalára. Várnám akkor ezekre a válaszokat. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Egyed Zsolt képviselő úrnak, Jobbik.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Sallai képviselőtársamnak szeretném elmondani, itt felvetette a halászati szakméről felvételének a lehetőségét. Tisztelt Képviselő Úr! Azért nincsenek halászati szakmérnökök a horgászegyesületek alkalmazásában, mert - már lassan másfél órája vitázunk itt a kérdéssel és már többször elmondtam - egyszerűen nincs rá pénzük, hogy fenntartsanak egy halászati szakmérnököt. Gyakorlatilag pont arról beszélünk itt, hogy a horgászegyesületeknek arra nincs pénzük, vagy talán azt az összeget fedezi, amennyibe a haltelepítés kerül, és egyetlenegy bevételük van, ami nem más, mint a tagdíjak beszédése.

Tehát szeretném még egyszer leszögezni - itt a pályázatok kapcsán is az előbb azért bonyolódottunk vitába -, én szeretném a horgászegyesületek számára azt a lehetőséget kiterjeszteni, hogy pályázati úton pénzekhez tudjanak jutni, hogy megfelelő, XXI. századi színvonalon tudják a rájuk bízott vízfelületeket rendeltetészerűen üzemeltetni. Biztos, hogy ha egy ilyen egyesület hozzá tud jutni pályázati forrásokhoz, valószínű fog alkalmazni halászati szakmérnököt, hogy még jobb szolgáltatást tudjon nyújtani a tagok számára, de addig ne mondjunk ilyeneket, tisztelt képviselő úr, amíg az életben maradásukért küzdenek ezek az egyesületek. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Nincs jelentkező.) Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom, s akkor megadom a szót az előterjesztőnek, Szűcs Lajos képviselő úrnak.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Képviselőtársaim! Nem óhajok egy mondatot sem pazarolni Sallai R. Benedek képviselő úrra... *(Sallai R. Benedek: Legalább egyet!)* - legalább egyet. 350 ezer horgászt sértett meg, azon belül pedig minden egyes olyan... *(Sallai R. Benedek: A Mohosztagokat?)* Engem nyugodtan sértegethet, de nem engem sértegetett, hanem a mögöttem lévő urakat például, alelnököket és a mögöttük lévő 350 ezer horgászembert, akiknek nagyon régi vágya volt, hogy a saját sorsukat a kezükbe tudják venni, és minden olyan problémát, amit ön elmondott, csak éppen mi annak az ellenkezőjét éreztük, meg tudjunk oldani.

Tiszteletteljesen kérem, hogy ha ezentúl beszélne azokról az emberekről, akik a halórzést védik, nem a tíz állami halórról van szó, akiknek a munkája természetesen a Nébihen keresztül a hallal kapcsolatos jogszabályok betartása, hanem azokról az emberekről, akik pontosan azért, hogy egy olyan szemlélet tudjon megváltozni ebben az országban, hogy ha egymás mellett horgászunk, akkor a másik horgászembernek meg tudjuk mondani azt, hogy olyan időszakban horgászol, amikor ezt a módszert nem használhatod, olyan halat fogsz ki, amelyiknek a méretkorlátozása miatt te ezt nem vihetnéd el, és hogyha ezt a szemléletet meg tudjuk teremteni, akkor azok a víziók, amiket mi szeretnénk a halgazdálkodással kapcsolatban Magyarországon megteremteni, azok megvalósulnak, valóban azokat az őshonos fajokat szeretnénk már mi is látni a vizekben. Azt kértük, és arra tettünk javaslatot, hogy ezt a kérdést a saját berkeinken keresztül tudjuk elvégezni.

Tisztelettel javaslom a képviselő úrnak, hogy olvassa el a halgazdálkodási törvényt, és tudnia kell, hogy minden vízterületre jelen pillanatban is éves halgazdálkodási tervet kell készíteni, amit engedélyeznek olyan mértékig, hogy akár a telepítéseket be kell jelenteni, ellenőrzik, hogy valóban azt a halat telepítik-e a vízbe, amit kell, az őshonos fajok védelme nagyon fontos eleme ennek a törvénynek, az invazív fajokkal természetesen mi is úgy vagyunk, hogy szeretnénk minél gyorsabban ezekre pontot tenni.

(15.50)

A kormoránkérdés több képviselőnél is említésre került. Szeretném elmondani, hogy közösen, nem e törvény keretein belül, de egy nagyon fontos kérdést rendezni kell. Nem lehet a kormoránokat a fészkelőhelyükön gyéríteni, mert ezek az állatok elég okosak, de meg kell teremteni annak feltételeit, hogy a fészkelőhelyeken lehessen gyéríteni őket. Ez az egy olyan megoldás van, amely ennek a madárnak az invazív terjedését meg tudja akadályozni.

Tisztelt Heringes Anita, köszönöm szépen a mondatait. Azt tudom elmondani önnek, hogy a törvényjavaslat első célja az volt, hogy ne versengő ellenfelei legyenek a horgászegyesületek egymásnak, hanem próbáljunk olyan lehetőséget biztosítani számukra, amellyel a halgazdálkodási joggal tudunk élni. Amikor a Mohosz elnöke lettem, az urak az alátámasztói ennek a dolognak, azt mondtuk a választmányon, hogy innentől kezdve a kezeket az asztal fölé, azokkal, akik tisztességtelen szándékkal akarnak a horgászszervezetek közül hozzánk közelíteni, nem foglalkozunk.

Ennek a munkának az eredménye az például, hogy azok a szervezetek, akik eddig kívülről figyeltek és külön horgászegyesületeket alkottak, visszatértek a Mohoszhoz. Ebben az alelnöktársaim eléggé komoly munkát végeztek. Tisztelettel szeretném önmagunkkal megosztani azt a jó hírt is, hogy például vissza tudtuk szerezni a tihanyi belső tavat és várhatóan nagyon rövid határidőn belül a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. belép a Mohosz tagjai közé, amivel megint egy nagyot szeretnénk húzni.

Valóban, kedves képviselő asszony, a halászzal kapcsolatban nem szeretnénk senkít kellemetlen helyzetbe hozni. Meg fogjuk találni a módját annak, hogy biztosítsuk a feltételeket azok számára, akik ebből szeretnének élni a továbbiakban, nyilván a halórzésben, nyilván az állomány szabályozási halászatban és az ökológiai vagy bemutatási célú használatban, amiről beszéltünk, meg fogjuk tudni találni a feltételeket számukra.

Magyar Zoltán képviselő úrnak szeretném mondani, hogy készült - és a legrövidebb határidőn belül nyilvánosság elé fogjuk tární - egy olyan stratégiai terv, amely a horgászturizmussal kapcsolatban egy egész átfogó uniós költségvetési ciklusra szeretne több megoldási javaslatot tenni. De ehhez néhány szabályt meg kell változtatnunk, ebben Egyed Zsolt-hoz szeretnék kapcsolódni, így például a „Bejárható Magyarország” című programban nevesítve vannak a természetjárók és a kerékpárosok. Szeretnénk egy kormányhatározat módosításával a horgászszervezeteket is ide beemelni, ezzel egy olyan lehetőséghez juttatva őket, amivel az ön által mondott cél elérését, hogy pályázni tudjanak és ezeket a feltételeket ők is ki tudják használni, meg tudjuk teremteni. Fontos, de nem ennek a törvénynek része például az is, hogy a vízterületekkel kapcsolatban a nem az FM-nél lévő vízügyi hatóságot is bevonjuk a problémakezelésekbe, hogy amikor például egy adott vízterületen vizet engednek le, az ne ivási időszakban történjen, ne olyankor, amikor a fajfenntartás szempontjából fontos.

Több mondatban az államtitkár úr is elmondta, hogy a magyar hallal kapcsolatos brand kialakítása, a vízterülettel azonosíthatósága megtörténjen. Ez nyilván közegészségügyi, állategészségügyi kérdéseket is felvet, de nyilván ez egy hosszú időszak. Ezzel kapcsolatos, hogy remélem, önök is fognak majd segítséget nyújtani abban, hogy a halár áfájával is tudjunk valamit kezdeni. Ezzel nemcsak a horgászszerve-

zeteket, hanem általában a halfogyasztást is szeretnénk segíteni

Kepli Lajos képviselő úr kért, hogy beszéljek arról, mit szeretnénk majd a fogási naplóval. Az előterjesztői mondatok között elmondtam, hogy javaslatot tettünk a minisztériumnak arra, hogy a fogási eredménynapló, a horgászjegyek kiadása és a vizsgáztatás kerüljön vissza a Mohoszhoz. Már most foglalkozunk azzal és egy kis csoport azzal töltött jó néhány napját, egyébként ingyen, kedves Sallai Benedek, ingyen, a Mohosz elnöksége ingyen végzi a munkáját, nem barátként próbáljuk megszerezni ezeket... (Sallai R. Benedek: Papírvezetés!) Papírvezetés? Téved! Ön nagyon téved, kedves képviselő úr. Lehet, hogy ön ezt nem tudja elviselni, hiszen több állami támogatásban részesül, mint a Mohosz egyedül, mind a 350 ezer horgásztársunk, de ezzel nyilván nem szeretném párhuzamba állítani a horgászatot Sallai Benedekkel.

Tehát Kepli Lajos képviselő úrnak mondom, hogy szeretnénk megváltoztatni a horgászengedélyek kiadását is. Ha 2016-ban még nem is, de reméljük, 2017-ben akár egy kártyaalapú és elektronikus horgászengedély kerülhet kialakításra, hogy a fogási eredménynaplót is elektronikus úton lehessen regisztrálni akár egy okostelefonos alkalmazással. Ennek az is értelme lenne - hiszen ma a horgászok jelentős része rendelkezik mobiltelefonnal, ha nem is mindig a legmodernebbel, de egy mobiltelefon mindenkinél van -, hogy egy SMS küldésével regisztrálni tudná magát, hogy a vízterületen van. Arról is egy SMS-sel tudna küldeni információt, hogy halat fogott és milyen halat fogott. Ezzel a fogási eredménynaplók kezelését szeretnénk meggyorsítani, mert az egész rendszer kialakításának pontosan az a célja, hogy a hasznosításba kapott vízterületeken a halásztást, a halgazdálkodást csak olyan módon lehet ténylegesen megteremteni és végrehajtani, ha pontosan tudjuk, hogy milyen halra és mennyi halra van szükség az adott vízterületen.

Ez a mai vita kicsit túlnyúlt ezen a kereten, amit ez a rövid módosítás tartalmaz, de nem volt hiábavaló. Azt hiszem, hogy a horgásztársadalom természetesen nagyon várja, és innen elvisszük a híret a mai vitának. Kérem a képviselőtársaimat, hogy a módosító indítványainkkal keressenek meg bennünket és utána a szokásos ügymenetben a parlament pedig szavazza meg ezt a törvényjavaslatot. Nagyon várjuk már. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezá-**

rásig. A Győrffy Balázs fideszes képviselő úr által benyújtott előterjesztés T/6981. sorszámom a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Győrffy Balázs képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy nagyon rövid módosítóról van szó, úgyhogy mindenkit megnyugtatok, a 30 perces időkeretet egész biztosan nem fogom kihasználni. Néhány gondolatban azonban mégiscsak illene bemutatni azt a jogszabályt, azt a módosítást, amelyet most tárgyalunk.

Az alapmetódus a jogszabály-módosításban az, hogy a föld tulajdonosának a haszonbérleti szerződés megkötése után két évvel, majd ezután minden harmadik évben rendelkezésére álló lehetőség legyen az, hogy az általa bérbe adott területért piaci bérleti díjat tudjon kérni.

(16.00)

Fontos leszögezni, hogy piaci bérleti díjat. Milyen módon is tudna ez megvalósulni?

Első lépésként a földtulajdonos egy szakértői becslést kér a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarától, majd ezt egy kísérőlevéllel párosítva elküldi a földhasználójának, mondván, hogy a továbbiakban ezen bérleti díj összegét szeretné az adott területért megkapni. A földhasználójának megvan a lehetősége arra, hogy amennyiben ezzel az összeggel, a kamara értékbecslésével nem ért egyet, bírósághoz tud fordulni, és kérheti a bíróságtól a piaci haszonbérleti díj megállapítását. Miért éppen a kamarától? - tehetik fel a kérdést, és nyilván erre érdemben válaszolni is kell.

Úgy gondolom, hogy a kamara tagságának a zömét termelő gazdálkodók adják, tehát tökéletesen tisztában vannak azzal, hogy mi a piaci bérleti díj, hiszen nagyon sokan közülük egyébként piaci bérleti díj ellenében bérelnek termőföldet. Azért gondoljuk, hogy jó egy ilyen első lépcsőt beépíteni, hisz ez érdemben tehermentesíti a bíróságokat is, hiszen abban az esetben, hogy ha nincs vita a felek között, akkor a bírósági szakaszt el tudjuk kerülni. Viszont ha nézeteltérés van, érdekelletét van, akkor a független magyar bíróság még mindig megkapja a lehetőséget arra, hogy megállapítsa, hogy mi is a piaci bérleti díj. Megjegyzem egyébként: a bíróság is valamilyen szakértőt fog igénybe venni, lehet, hogy kevésbé szabályozott keretek között, mint ahogyan azt a kamara szakértői becslése majd megállapítja.

Miért van erre szükség? Ez is egy olyan kérdés, amit logikusan gondolkodó ember feltesz, amikor ezt a jogszabály-módosítást elolvassa. Azt gondolom, hogy mindenképpen szükséges egyenlő feltételeket teremteni. Nem ritka, hogy egyes gazdálkodók a negyedt-ötödét fizetik földbérleti díj formájában annak, mint amit most piacnak nevezünk. Ez egyébként

ként olyan szempontból is érdekes lehet, hogyha egy olyan társaság... - hiszen azért lássuk be, ezek a nagyon alacsony bérleti díjak jellemzően a 2010 előtt megkötött állam kontra valamilyen bérlő közötti szerződésből fakadnak, hiszen előállhat az a helyzet, és elő is állt nem egy esetben, hogy az ilyen bérleti díjjal, ilyen konstrukcióval földet bérlő vállalkozás a szabadpiacon jóval magasabb díjat volt képes fizetni, mint a környékbeli gazdálkodók, élve azzal a lehetőséggel, hogy ha ő azt hektárra levetítette, még mindig sokkal alacsonyabb bérleti díjjal jutott termőterülethez, mint azok, akik csak a piaci bérleti díj és annak a keretei között tudták a gazdaságukat működtetni. Tehát azt gondolom, hogy ez egy olyan torz rendszert hozott létre, aminek a megoldására mindenképpen egy javaslatot megfogalmazva kellene megoldást találnunk.

Az is egy érdekes kérdés, hogy mi van, ha új tulajdonos van, örökös, vagy adásvétel folytán vásárló. Ő úgy kap adottságként egy bérleti szerződést, hogy annak a részleteiben, így például a bérleti díj összegének a kialakításában nem tudott részt venni, ő azt megörökölte, és az is egy elég abszurd helyzet, hogy ha valaki piaci áron vásárol területet, vajon megilleti-e őt a piaci bérleti díjnak a mértéke, hiszen talán így lehetne igazságos helyzetet teremteni.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a figyelmet. Nem szeretném hosszabbra fűzni a mondandómat, hiszen valóban egy nem túl hosszú módosítóról van szó. Én tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy támogassa ezt a módosítót a földtulajdonosok védelmében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megkérdezem Bitay Márton Örs államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én se szeretném hosszúra nyújtani a dolgot, mert volt is alkalmunk erről már beszélni, és szerintem nagyon egyértelmű a képviselői indítvány tartalma. Azt gondolom, hogy ezzel érdemben kell foglalkozni, és meglátásom szerint ez egy helyes módosító.

A kormány is erre az álláspontra helyezkedik és a magunk részéről mi támogatjuk ezt a képviselői önálló indítványt. Azt gondolom, hogy az egy helyes gondolat, hogy egyrészt megpróbáljunk a feltételrendszerben valamennyit közelíteni egymáshoz, hogy ne legyenek akkora különbségek, másrésztől az is egy támogatható cél, hogy azért a tulajdonosnak meglegyenek azok a lehetőségei, ami egyébként egy normál ügymenetben minden tulajdonost megillet. Úgyhogy mi a magunk részéről ezt a javaslatot támo-

gatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Font Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Gyórfy Balázs előterjesztésével egyetértünk, azt támogatni szeretnénk. Azt gondolom, hogy egy kényes kérdést szeretne tisztázni.

Közismert, hogy a „Földet a gazdáknak” program keretében megindult és már jelenleg is zajlik az állami termőföldeknek a meghirdetése, és várhatóan ez a mintegy 350 ezer hektár termőföld magyar gazdálkodók kezébe fog kerülni.

Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy az állami termőföldekkel 1996-1997 óta elég változatos módon gazdálkodott a mindenkori kormány, és ennek következtében előfordultak olyan helyzetek - főleg a 2010 előtti helyzetre gondolok -, amikor az akkori kormány bérbe adva ezeket az állami területeket, igen jelentős előnyt biztosított a mostani bérlőknek. Ez azt jelenti, hogy miután 2010-ben a „Földet a gazdáknak” program keretében egy magasabb szintű bérleti díj került megállapításra, azok a gazdálkodók, akik 2010 után gazdálkodnak ezen állami termőföldeken, magasabb összegű bérleti díjat fizetnek a 2010 előtt bérleti formában termőföldhöz jutó gazdátarsaikhoz képest.

Most viszont mind a 2010 előtt bérleti formában működő állami termőföldek, mind a 2010 után bérleti formában gazdákhöz jutó termőföldek meghirdetésre kerülnek, tehát ezeknek magyar magánszemély lesz a tulajdonosuk. És itt merült fel az a kérdés, amit Gyórfy Balázs indítványa boncolgat, hogy a 2010 utáni, jelenlegi kormány által javasolt szerződésekben, bérleti szerződésekben már kikötés, hogy két-, illetve háromévente felül lehet vizsgálni a tulajdonosnak, jelen esetben a magyar államnak a bérleti díjat. De ez nem igaz a 2010 előtt kötött szerződésekre, ott ugyanis ilyen kitétel nincs.

Na már most, hogyha ezek az állami termőföldek magánkézbe kerülnek, akkor lesznek olyan tulajdonosok, akik bérleménnyel terhelt földterülethez jutnak hozzá, és azon területek, amelyek 2010 után kerültek gazdálkodókhöz bérleti formában, ott az új tulajdonosnak lesz lehetősége két-, illetve háromévente felülvizsgálni és kezdeményezni a bérleti díj piaci áron való megállapítását. De azon majdani tulajdonosok, akik a 2010 előtt bérbe adott termőföldeknek lesznek majd a tulajdonosai, és a bérlő továbbra is fenn szeretné tartani a bérleti viszonyt, azaz gazdálkodni szeretne rajta, ott az új tulajdonos nem kezdeményezhet bérletidíj-változást. Ezen nagyarányú megkülönböztetést javasolja kiküszöbölni Gyórfy Balázs képviselőtársunk indítványa, és ez véleményünk szerint helyes.

Természetesen ez elvezet egy másik kérdéshez is, a magánszemély és magánszemély közötti bérleti jogviszony időközbeni felülvizsgálatára. A tapasztalatunk az, hogy a magánszemélyek egymás között egyébként minimum ötéves időtartamra kötik a bérleti szerződést döntő mértékben, mert ez az az időtartam, amelyhez kapcsolódóan a tulajdonos a bérleti díj bevételeiből nem köteles személyi jövedelemadót fizetni. Ezért általános, hogy öt évre vagy annál hosszabb időkre kötik meg a gazdálkodók és a tulajdonosok egymás közt ezt a szerződést. Ez a törvénymódosítás lehetőséget nyújt itt, ez esetben is arra, hogy az öt évre vagy annál hosszabb időre megkötött szerződésnél időközben az érintett felek rendezzék a soraikat, és nézzék meg, hogy a piaci viszonyok esetleg mást diktálnak-e.

(16.10)

Mindenki előtt ismert, hogy 2010-2014 között jelentős földbérleti áremelkedés következett be, többek között annak köszönhetően, hogy a 2014-es moratóriumig mindenki rendezni szeretne volna a földtulajdonlás kérdését és a bérleti jogviszonyát. Nagyon hosszú időre is kötöttek ennek következtében bérleti szerződéseket, és ahol esetlegesen nem rendezték a bérleti ár felülvizsgálatának időközbeni lehetőségét, ez a törvényjavaslat megnyitja ezt is.

Garanciának látjuk, hogy az agrárkamara a felek között először egy javaslatot tesz, hogy véleményük szerint mi a piaci ár azon a területen, abban a megyében, a megyének azon a részén olyan típusú, akkora nagyságrendű és olyan minőségű földre, amelyről éppen szól a bérleti szerződés megváltozása. Ez, bízunk benne, hogy döntő mértékben már irányt mutat az érintett feleknek, a tulajdonosnak és a gazdálkodóknak, hogy e fölé ne menjenek a követelésben. És ahogy a törvényből ez kiolvasható, hogyha ez nem következik be, azaz mégis valamelyik félnek a megtett ajánlat nem elfogadható, és nem fogadják el az agrárkamarának az iránymutató földbérleti ajánlatát, akkor minden bizonnyal a bírósági eljárás következik.

Az eddigi tapasztalatunk szerint a bíróság abban a megyében szokásos, az átlagos piaci árszintnél magasabb bérleti díjat soha nem ítelt meg. Gyakorlatilag a bíróságot megelőző lépés lesz az agrárkamarának ez az irányadó ár felmutatása. Így, úgy érezzük, hogy a föld bérleti árának az alkulehetősége, illetve az irányadó árral való szembesülés egyben közös nevezőre juttatja majd a tulajdonost és a gazdálkodót. A javaslatot tehát a Fidesz-frakció támogatja. Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok padsoarából.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Harangozó Gábornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisz-

telt Országgyűlés! Először is, szögezzük le azt, hogy a Fidesz nem mást csinál, mint kiárusítja a vidék jövőjét, egy olyan árulásra készül, ami egyszerűen megbocsáthatatlan, azáltal, hogy az állami tulajdonban lévő földeket át fogja játszani ezeken az árveréseken a haveroknak, méghozzá elsősorban spekulációs, befektetési céllal. És ennek a végén nem más a cél, mint hogy ezek az új tulajdonosok hatalmas haszonnal, nagy nyereséggel, akár külföldi tulajdonosoknak is, ezeket a földeket majd eladhassák.

Ezt nem máshonnan tudjuk, mint a fideszes miniszterek, államtitkárok nyilatkozataiból, akik először azzal indokolták ennek a földárverésnek az okát, hogy miért is kell ezt most így sebtiben, azonnal megcsinálni, merthogy a földtörvény meg fog bukni Brüsszelben; és ha Brüsszelben a földtörvény megbukik, akkor majd jöhetnek a külföldiek, és megvásárolhatják a magyar földet. Erre ugye nem azt csinálja a Fidesz, hogy állami tulajdonban tartja a földeket, merthogy az állam nem kötelezhető rá, hogy bárkinek eladja a földet, és így megóvja a magyar földet attól, hogy külföldi kézbe jusson legalább az a maradék 380 ezer hektár szántó, ami még megmaradt, hanem egyszerűen kiárusítja ezt a haveroknak.

Azt, hogy ez befektetési céllal történik, tehát spekulációs céllal, mi sem bizonyítja jobban, mint maga ez a törvényjavaslat. Ez felteszi az i-re a pontot. Hiszen miről szól ez a törvényjavaslat, tisztelt hölgyeim és uraim? Arról szól, hogy eddig, amíg ez közvagyon volt, addig senkit nem érdekelt az, hogy milyen bérleti díja van. Amíg ezt a földet, mondom a legnagyobb földbirtokosokat, Simicska úr Nyerges Zsolttal, a Mezort, vagy Csányi úr használta, több tízezer hektárt, fizetve az államnak néhány száz forintot aranykoronánként vagy még annyit se, addig rendben volt - hát a mi oligarcháink, akkor támogatásuk őket ezzel. Most, hogy kiderült, hogy ezek az oligarchák nem mind olyan jó barátai a Fidesznek, mint voltak eddig, és összevesztek, mondjuk, Simicska úrral, ezért hát nyilván ezen változtatni kell. De persze, természetesen megvan a kiskapu is a rendszerben, hiszen amiről itt nem beszéltünk, jönni fog majd még ebben a sorozatban más javaslat is, hiszen jönnek majd a mintagazdaságok. Most nyilván azok az oligarchák, akik beállnak a sorba, akik továbbra is a Fidesz hátszágát hajlandóak biztosítani, majd mintagazdaságként kikerülnek a földárverésekből, ott majd nem fog számítani a birtokméret sem, hanem ők majd gyakorlatilag az idevonatkozó törvényeken kívül, ha a rendszert kiszolgálják, akkor tovább folytathatják a tevékenységüket.

Ez a javaslat arról szól, hogy akik viszont nem kerülnek be ebbe a kategóriába, és így elárverezik a földjeiket, akkor ott most, hogy új tulajdonosai lesznek, akik nem gazdálkodnak rajta... Tehát senki ne dőljön be annak a fideszes hazugságnak, hogy itt ez arról szól, hogy helyben lakó családi gazdálkodókat juttatunk földhöz, akik *(Font Sándor közbeszólása.)* majd itt gazdálkodni fognak rajta - hiszen akkor miért lenne érdekes, hogy a bérleti díj mennyi?!

Nem, tisztelt hölgyeim és uraim, itt arról van szó, hogy itt megmaradnak a bérlők, és itt egyetlenegy érdekes, hogy az új tulajdonos biztosan pénzéhez jusson, hiszen ezzel fizeti ki a Fidesz a nem tudom, mit - ezt mindenkinek a fantáziájára bízom.

Nyilván ebben a vitában ezen a vitanapon, ami erről szólt, nem véletlenül mondta el több fideszes képviselő is, hogy de ők egyéni körzetben megválasztott egyéni képviselők. Talán itt valami ok-okozati összefüggés is lehet, hogy ezekkel valami olyan szíveségekre szeretnének szert tenni cserébe, amivel majd az egyéni képviselői újraválasztásukat tudják ezek az újdonsült birtokosok segíteni, mondjuk, egy falunap támogatásával, mondjuk, olyan szíveségekkel, amivel majd jönnek az aláíróvekre az új aláírók, meg majd lehet terelni az embereket is szavazni. Hát, lehet, hogy ez csak az én rosszindulatú feltételezésem, de az a helyzet, hogy az előző választásokkor már láttunk ilyet a közmunkaprogram kapcsán. És a földbérleti rendszerük kapcsán is hasonló dolgokat láttunk. Tehát nincs okom feltételezni azt, hogy nem ennek a folyamatnak a továbbfolytatásáról van szó.

Tehát jönnek az új tulajdonosok, akik 20-30, vagy akár 38 évig is, nem fognak gazdálkodni, hanem ott a bérlők gazdálkodnak, és most hirtelen fontossá vált, hogy akkor mi a bérleti díj. Ezért benyújtanak egy törvényt, hogy akkor meg lehessen emelni a bérleti díjat, és így az új tulajdonos, amikor majd felveszi a nagyon kedvező kamatozású, ezáltal a köz által támogatott hitelt ahhoz, hogy ő magántulajdonossá váljon, akkor ezt a hitelt gyakorlatilag ebből a bérleti díjből nagy részben vissza tudja fizetni. Tehát hogy még nagyon be se kelljen fektetnie abba, hogy ő tulajdonossá váljon, hanem ezt, mintegy ilyen hűbéri kegy, megkapja a fideszes kormányzati vagy parlamenti döntések kapcsán. *(Font Sándor: Licitálók...)*

Igen, tisztelt képviselőtársam, a licitálók. Hát, kíváncsi vagyok, hány ember megy licitálni egyébként olyan földekre, amiken egyébként 20-30 évig nem tudnak gazdálkodni. Ezek vagy befektető spekulánsok, vagy hát önök mondtak nekik olyan információkat *(Zsigó Róbert: Bérlők!)*, hogy ez majd meg fogja nekik érni. Íme, itt van ez az előterjesztés, és majd még meglátjuk, hogy milyen előterjesztések fogják ezt a későbbiekben követni.

A 2010 előtti dolgokról hallottunk Font képviselőtársamtól. Hát igen, valóban, amint említettem, 2010 előtt például láthattuk, hogy a Fidesz közeli oligarchák, amikor megkapták a 12 állami gazdasághoz tartozó földeket, ami ebből a 380 ezer hektárból mintegy 160 ezer hektárt tesz ki, akkor ők szinte ingyen vagy nagyon alacsony bérleti joggal kapták meg ezeket a földeket. És még egyszer mondom, nem másról van szó, hogy majd itt szépen szelektálni fognak, hogy ki az, akinél ezt itt megemelik, és ki az, aki majd mintagazdaságként ez alól mentesül.

Mondhatnám azt az egészre, hogy ezen rész miatt tulajdonképpen fájjon az ő fejük, ezzel nekünk nem nagyon van mit foglalkozni, mert hát legalább

akkor most meg fogják fizetni azt a bérleti díjat, amit meg kell érte fizetni, csak hogy van ennek a törvénynek más hatása is. Hiszen nemcsak az állam és az oligarchák közötti bérleti viszonyokat, illetve a bérleti díjakat kívánja rendezni, hanem minden polgárjogi aktusba beleszól, tehát magánszemélyek és nemcsak magánszemélyeknek, hanem magánszemélyek társas vállalkozásoknak biztosított bérleti szerződéseibe is bele fog szólni, és azért itt vannak komoly gondok. Ahogy erről itt már sokszor beszéltünk, és én is sokszor elmondtam, és itt is szeretném rögzíteni az álláspontunkat, valóban nem biztos, hogy az egy szerencsés helyzet, ami kialakult Magyarországon, hogy nagyon sok, jellemzően nagy mezőgazdasági üzem van.

(16.20)

Tehát lehet azon gondolkodni, hogy hogy lehet minél több életképes családi gazdaságot segíteni, hogy létrejöjjön, boldoguljon, és milyen integrációba, szövetkezetbe lehet őket segíteni, hogy azáltal életképesek, versenyképesek is legyenek. Itt azonban nem erről van szó, hanem arról van szó, hogy ha ezekbe a bérleti jogviszonyokba beleszólunk, és hirtelen majd mindenki elkezd megemelgetni egyik napról a másikra a bérleti díjakat, akkor például simán két vállra fektethetjük a hazai tejágazatot is, ami most is nagyon nehéz helyzetben van. Hiszen felhívnam a tisztelt képviselőtársaknak a figyelmét arra, hogy a tejelőszarvasmarha-tartóknak több mint a 80 százaléka társas vállalkozás. Akiknek nincsenek saját földjeik. Ők mind bérlik ezeket a földeket, és most, hogy megszűntek a tejkvóták az EU-ban, olyan tejárák vannak, amivel így sem tudnak életben maradni. Hát itt vitatkozunk folyton arról meg mezőgazdasági bizottsági üléseken, hogy mivel tudjuk ezeket a tejtermelőket segíteni, hogy életben maradjanak, hogy a hazai tejágazat túlélje ezt a helyzetet. Na most, más se kell hozzá, mint hogy hirtelen négyötszörösére emelkedjenek a bérleti díjak, akkor biztos, hogy két vállra fektettük őket!

Szerintem lehet, hogy vannak, akár még az én rossz szándékú feltételezéseimet megcáfolandó, jó szándékú indíttatású gondolatok is e mögött a törvényjavaslat mögött, csak akkor nincs rendesen végiggondolva. Ugyanis, tisztelt Győrffy képviselőtársam, ezzel óriási károkat fognak okozni. Persze lehet, hogy cél az, hogy ezeket a társaságokat szétverjék, hiszen meghirdették azt, hogy minél több családi gazdálkodót szeretnének, és ezt úgy akarják ezek szerint elérni, hogy szétverik azokat a társas vállalkozásokat, akik vannak, csak azzal éppen munkahelyeket szüntetnek meg. Azt a nagyon kevés, még meglévő családi munkahelyet, bevételi lehetőséget szüntetik meg falvakban, amik még vannak, és nem hoznak helyette létre belőle újat, mert ebből új nem fog születni.

És mielőtt bárki azt hinné, hogy itt az egész fideszes földosztás mögött az van, hogy majd most

nagyon sok - amit szoktak mondani -, 102 ezer családi gazdálkodó juthat földhöz, azelőtt felhívnam mindenkinek a figyelmét, hogy ez megint játék a számokkal. 102 ezer földműves van, akinek nagyon nagy része nem családi gazdálkodó, sőt még csak nem is gazdálkodó, hanem elvégzett egy aranykalászos tanfolyamot, aztán van neki erről egy oklevele, és innentől fogva akár ügyészként, akár fideszes önkormányzati képviselőként vagy kórházigazgatóként mehet, és licitálhat a földekért. Nyilván sok ilyen fogunk is látni. Hanem van itt még egy dolog, amire szeretném felhívni a figyelmet, hogy igazából azok a földek, ami elég nagy ahhoz, hogy gazdálkodni is lehessen rajta - tehát nemcsak az, hogy a meglévő gazdaságot kiegészítem az apró földekkel, hiszen ezeket nem támadtuk mi sem, ezekkel nincsen gond, hogy az 1-2 hektáros földeket az állam értékesítse -, hanem a gondom ott van, hogy a tíz hektár fölötti területekre nem igaz, hogy 100 ezer emberhez mehet, mert összesen 9 ezer helyrajzi szám van, ami 10 hektár fölötti. Ez a 9 ezer helyrajzi szám pedig 320 ezer hektárt jelent. Tehát az összes szántó területnek a 84 százaléka 9 ezer helyrajzi szám, tehát maximum 9 ezer gazdálkodóhoz vagy befektetőhöz - inkább maradjunk a befektetőnél, hiszen mások bérlik - mehet ez a föld, ha mindenki csak egy helyrajzi számot fog megvenni. De nyilván nem így lesz, úgyhogy ezt kapásból felezhetjük is. Tehát itt tulajdonképpen a Fidesz nem mást fog csinálni, mint azon kívül, hogy üvegyöngyként egy-két hektárokat ide-oda lehetővé tesz, hogy megvegyenek emberek, akár kedvezményesen is, de ami igazán nagy biznisz, a nagyobb földek, az 1-2 ezer emberhez fog menni. Az is, mint mondtam, befektetői szándékkal, hiszen nem ők fognak rajta gazdálkodni.

És ezért cserébe elveszti az állam azt a lehetőséget, hogy érdemben beleszóljon a vidék életébe, hogy érdemben egy jó bérleti rendszerrel olyan feltételeket szabjon, amiből növekedés, munkahelyek és újra a vidéki élet perspektívájának a megteremtése lenne lehetséges az állami földeken. Én ezt egy olyan bűnnek tartom, tisztelt Győrffy képviselőtársam, amihez sem az eredeti javaslattal, sem ilyen kiegészítő javaslatokkal nem lenne szabad asszisztálni. Én értem, hogy az a gazdatársadalom, akit ön képvisel, azok között van néhány befolyásos gazda, aki szeretne még földhöz jutni, és van egy befektetői kör vagy fideszes holddudvar, akit meg valahogyan ki kell fizetni, és ezt most ön föl vállalta, hogy ezt viszi. És ami még jobban fáj, hogy Jakab alelnök úr, aki a Magosz részéről, aki korábban azért csak-csak a gazdák érdekeiért dolgozott, most a gazdákat használva fel, a Fidesz érdekeinek szolgálatátja ki őket a magyar termőföld kiárusításával, a vidék jövőjének a kiárusításáért dolgoznak. Én ezt egészen elképesztőnek és szomorúnak tartom.

Természetesen ehhez a javaslathoz mi nem fogunk asszisztálni, nem fogjuk támogatni. És még ha ez a javaslat önmagában jó is lenne, tehát ha csak arról lenne szó például, hogy a meglévő bérleti rend-

szerben lehessen fölülvizsgálni a 2010 előtti árakat, akkor arról lehetne beszélni, hogy ezt valahogy hozzuk helyre, hogy a korábbi bérleti díjak nagyon alacsonyak, és az jól van-e, szükségük van-e ezeknek a gazdaságoknak arra, hogy azzal támogassuk őket, hogy nagyon alacsony bérleti díjat szabunk meg nekik. Arról lehetne egy értelmes vitát folytatni, de miután itt nem erről van szó, hanem arról van szó, hogy ehhez a földspekulációhoz kell egy kiegészítés, törvényjavaslattal még rentábilisabbá kell tenni ezt a földbiznisszt, ezért egészen egyértelmű, nem kérdés, hogy - erről azt gondolom, hogy szégyen, hogy egyáltalán itt vitázunk - ezt nem fogjuk támogatni. Tisztelt képviselőtársak, köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdem a KDNP frakcióját, kíván-e valaki hozzászólni. Nem látok jelentkezést.

Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ha egyetlen kérdést lehetne feltenni ehhez a rövid kis módosításhoz, akkor az az lenne, hogy miért most. És ha őszintén válaszolunk erre a kérdésre, akkor meg is kapjuk a választ, hogy mi is áll a háttérben. Lefolytattuk ezt a vitát bizottsági ülésen, nem akarom megismételni, és nem is mennék bele abba a kérdésbe sem, hogy az állami földeladásról mi a Jobbik véleménye, hiszen egy nyolcórás parlamenti vitát folytattunk, bár megjegyezném, hogy nem a kormánypárt vagy a kormány javoltából, hanem az ellenzéki képviselőknek kellett aláírást gyűjteni ahhoz is, hogy egyáltalán beszéljünk arról, hogy az állam az egyik utolsó természeti kincsét, nemzeti vagyonát, a termőföldet miért is akarja privatizálni.

De visszatérve a javaslatához, első hallásra biztosan jól hangzik mindenki számára az, hogy végre a tulajdonosok, a magyar gazdák, a helyben élő családi gazdálkodók tisztességes piaci árat kapnak a földjükért. Csak ugye felvetődik a kérdés, ahogy kezdtem is, hogy miért pont most kapunk egy ilyen módosítási szándékot az agrárkamara részéről. Egészen egyértelmű, sőt, még Györffy képviselőtársam sem nagyon titkolta, hogy ennek legfőbb oka az állami földek privatizációja, hiszen a 2010 előtt kötött bérleti szerződések tekintetében nevetséges összegeket is tartalmaznak ezek a bérleti szerződések. Ez tény. Ezt sokszor hallottuk már a parlamentben, teljesen joggal bírálták az önöket megelőző kormányokat azzal, hogy ilyen nevetséges összegekért adták bérbe ezeket a földeket. Csakhogy azóta eltelt öt év, önök öt éve végignézik azt, hogy a magyar állam évente súlyos milliárdokat bukik azon, hogy ilyen nevetséges bérleti díjakkal adta ki saját földterületeit.

Így, ha válaszolunk erre a „miért most?” kérdésre, azzal kell kezdenünk, hogy ha őszintén szembe-

nézünk ezzel a kérdéssel és válasszal, hogy ha már itt vagyunk, akkor mondják már meg nekem kormányzati oldalról, hogy az állam hány ezer vagy százezer hektárra kötött ilyen előnytelen szerződést az elmúlt húsz évben, hány milliárd forintot vesztek így a magyar emberek, és hogy ennek ki a politikai felelőse. Persze tudom én, hogy az önök minisztere, Lázár miniszter úr - gondolom - erre is célzott, amikor azt mondta, hogy amikor szocialista menedzsment van, akkor a szocialista menedzsment lopja szét az országot, amikor fideszes, akkor pedig a fideszes, de jó lenne, ha a szavakon túl, mert ez a javaslat is ennek a kijelentésnek egy beismerése, végre konkrétumokat látnánk. Lenne felelősségre vonás, és kiderülne, hogy ezekért a milliárdokért, amit a magyar adófizetők, a magyar emberek buktak, azokért kik is a felelősök, és milyen elszámoltatásuk lesz.

(16.30)

Tehát magával a szándékkal maximálisan egyet lehetne érteni, ha ez időben érkeznek, és mondjuk, amikor kijátszották önök és elődeik a nagy állami gazdaságokat a saját érdekkörüknek, már akkor olyan korrektül álltak volna hozzá, hogy bizony a földtulajdonos - akkor a magyar állam - jusson hozzá piaci alapon tisztességes bérleti díjhoz. Érdekes módon ez akkor nem jutott eszükbe. Most, hogy privatizálják, és feltehetően a zsíros falatokat a saját köreiknek szánják, egyből fontos lett és egyből érdekelték lettek ezen módosításban.

Tehát szeretnék akkor ezekre, ha államtitkár úr is visszatér, választ kapni, hogy mégis hogy számolt az FM, amikor ezt a módosítást, úgy tűnik, támogatta, hány milliárd forintot bukott eddig a magyar állam az önök hanyagsága, az önök mulasztása és az önök mellébeszélése miatt. Ideértem az elmúlt 25 évet, mielőtt magára venné teljes mértékben. Ezekre várunk választ.

Egyébként a módosító indítványnál azt fogom javasolni a Jobbik-frakciónak, hogy tartózkodjunk, mert tisztában vagyok azzal, hogy helyben élő gazdálkodók is lesznek a pályázók között, akik abszolút érthető okokból egyébként pályáznak ezekre a földterületekre, mert ha már egyszer a lehetőség megvan, és az állam számunkra védhetetlen okból ugyan, de megszabadul a földterületétől, miért ne pályázná, ha ő megfelel a feltételeknek, és megkapja ezt a földterületet, legyen akár fideszes vagy teljesen mindegy, hogy milyen politikai beállítottságú az az illető földműves, ha megkapja, akkor én is azt mondom, hogy járjon neki a piaci bérleti díj. Tehát ezzel az oldalával egyetértek a történetnek.

Viszont a mögöttes szándékkal és legfőképpen azzal, hogy miért most nyújtják be ezt a javaslatot, és ennek az előbb vázolt okai miatt nem tudom teljes mellszélességgel és jó szívvel támogatásra biztatni képviselőtársaimat. Ezért fogunk úgy dönteni, hogy ezen kérdésben tartózkodunk.

Kérem, hogy a feltett kérdésekre érdemben válaszoljanak, mert azt hiszem, hogy így találnánk meg azokat a felelősöket és válaszokat, hogy mégis hogyan, miként fordulhat az elő, hogy az elmúlt 25 évben azt nézhetik végig a magyar emberek, hogy míg a nemzeti kincseitől, a nemzeti gazdaságától teljes mértékben megszabadult a magyar állam - és ide beleérttem a földvagyonot is és az állami gazdaságokat is -, aközben államadóssága soha nem látott mértékekben növekedett. Ez a két folyamat önmagában ellentmondásos, és biztosak vagyunk benne, hogy itt felelősök megnevezése is szükséges lenne.

Tehát ha a feltett kérdéseimre választ kapok, akkor ez is tisztább helyzetbe kerül, és talán a módosításnak is megadja az értelmét. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Hogy az LMP sem fogja támogatni, az biztos. Teljes mértékben biztosíthatom erről a kormánypárti képviselőket és a benyújtó képviselő urat, hogy ezt nagyon nehezen tartjuk emészthetőnek. Egy kicsit javította a helyzetüket, mert megmondom őszintén, hogy a felvezetés és bevezetés közben, és amikor államtitkár úr reagált a felvezetésre, még forrt bennem, gyűlt bennem a düh, hogy úgy mondják el az egész felvezetést, hogy a termőföld-privatizációt meg sem említik. De Font Sándor képviselő úr korrigálta ezt a hibát, és legalább egyenesen elmondta, hogy miről van szó, amit köszönök, mert tényleg úgy tűnt volna egyébként, mintha másról beszélnének. Nem, itt a termőföld-privatizációról van szó és ennek a hatásairól, és nyilvánvalóan ennek megfelelően kell beszélni.

Először is ezúton tisztelettel kérem meg Győrffy Balázs képviselő urat, hogy ne sértődjön meg és ne vegye személyeskedésnek azt, amit mondok. Ugyanazt elmondom, amit az előbb Szűcs képviselő úrnak. Szerintem nem nagyon jó fej dolog a saját kamarámnak, az általam vezetett szervezetnek azért jogszabályt alkotni, hogy bevételeket termeljünk.

Itt azt mondja konkrétan az 50/A. § (1) bekezdése, hogy gyakorlatilag azt szeretnék, hogy a piaci haszonbérleti díj összegét a kamara szakértői becsléssel állapítsa meg, tehát először is úgy tekintik magukat, mint szakértőket, és azt akarják, hogy önök legyenek ebben teljes monopóliumban, és utána kiderül, hogy költségtérítés ellenében adja ki ezt az igazolást, hogy mi a reális. Tehát gyakorlatilag egy következő időszakra egy stabil bevételt próbálnak elérni saját maguknak. Ez nem nagyon jó fej dolog szerintem, mint ahogy az sem, hogyha a saját kamarámnak képviselem az érdekeit, úgy, mint ahogy Szűcs képviselő úr tette az előbb a Mohossal, hogy körbeírta a jogszabályban, hogy ki lehet, akit kijelölhet a kormányzat, és jóformán csak azt nem írta bele, hogy M-mel kezdődjön a neve és ohosz-szal

végződjön. Itt ön annyival egyenesebben járt el, hogy konkrétan megnevezte az agrárkamarát és nem írta körbe, hogy az országban csak olyan kamara pályázhat, amely ezzel foglalkozik.

Összességében hadd reagáljak valamire, ami itt most nem vetődött fel, de Győrffy képviselő úr már többször mondta, ami egy fontos kérdés. Megkérdezte tőlem már néhány alkalommal a termőföld-privatizáció kapcsán, hogy hogy lehet az, hogy én gazdaként ezt jónak érzem és ugyanakkor meg politikusként nem érzem jónak. Azért fontos ez a kérdés, mert itt konkrétan előjön ez a dolog, és ugyanerről kell hogy beszéljünk.

Ugyanis azt nem értette meg az elmúlt időszakban, mióta zajlik ez a vita, hogy én elsősorban vagyok magyar és másodsorban vagy harmadsorban gazdálkodó, és azért, hogy magyar vagyok, emiatt egy áruulásnak és lopásnak érzem azt, amit az állami földekkel csinálnak. Ugyanakkor gazdaként, ami a sokadik identitásom az apaság meg egy halom más dolog után, megértem azt, hogy néhány gazdálkodó ennek örül. Viszont önök egy kissé demagóg módon már többször mondták azt az ellenzékre, hogy gazdaellenesek azon álláspontjukkal, hogy nem támogatják a termőföld-privatizációt.

Azért fontos az, hogy ezt tessenek megérteni, hogy ha ilyen demagóg lennék, én most azt mondanám önöknek, hogy önök is gazdaellenesek, ugyanis most itt jelen pillanatban a gazdák érdekeivel ellentétben akarják védeni a termőföld-tulajdonosok érdekeit, holott önök nem a termőföld-tulajdonosok kamarája. Tehát nem kétféle tagjuk van és az összes termőföld-tulajdonos a tagjuk, hanem csak az a 100 ezer vagy 102 ezer termelő, akik haszonbérbe vesznek földeket és termelni próbálnak ezen. Az önök kamarájának ezeket a gazdálkodókat kellene képviselni, és ehhez képest önök hozzák ide, hogy ezeknek a gazdálkodóknak többet kelljen majd fizetni a földhaszonbérleti díjért. Nyilvánvalóan szerintem a kamara ezen esetben gazdaellenes tevékenységet lát el, hiszen az 1,9 millió különbözetnek az érdekeit kívánja védeni ezzel a javaslattal, ami a földtulajdonosok és a termelők között van.

A legfontosabb kérdést feltette Magyar Zoltán képviselőtársam, hogy miért most. Nyilvánvalóan a termőföld-privatizáció jelenléte és kísértése a jogszabály kapcsán világosan érezhető, hiszen egyértelmű, hogy az egész mögött ez áll.

Ellenzéki képviselőtársaim elmondták, és habár nem mondták ki a hűtlen kezelés jogállásának a tényét az állami földek eddigi hasznosításának a gyakorlatában, de jóformán ki lehetett volna mondani, ami történt, ami azért érdekes, mert én nem vagyok ennyire szélsőséges ezzel kapcsolatban. Ugyanis az, hogy az állam akár odaadhatna kedvezményesen földet mezőgazdasági szereplőknek, nem lenne Isten ellen való véték, ha feltételeket támaszt, hogy az mennyi munkahelyet hozzon létre, hogyan járuljon hozzá a termeléshez és mit várunk el. A gond az volt, hogy odaadta fillérekkért, miközben nem várt el

semmit és nem kellett teljesíteni. A legtöbb ellenzéki párt ezt látta.

2013-ban én nem voltam a parlament képviselője, a Jóisten ezzel jutalmazott, hogy jó messziről nézhettem ezt az egész Házat, akkor az elődöm, Lengyel Szilvia benyújtott több kérelmet és adatkérést, hogy derüljön ki, hogy a piszkos tizenkettő mennyiért és hogyan bérel földet a magyar államtól. Nem tudhatta meg egyszer sem, nem kapta meg a választ, és peres eljárásban kellett volna érvényt szerezni annak, hogy egyáltalán megtudhassuk, hogy mi történt azzal a 148 ezer hektárral, amit az első Orbán-kabinet kijátszott. De nyilvánvalóan csak azért, hogy igazságos legyen, nyilvánvalóan minden más privatizáció esetében is lehetne ezt vizsgálni.

Ugyanakkor, ha ezt vizsgáljuk, akkor most megint felmerül a kérdés, hogy ha idáig ez a rendszer jó volt, és önöknek az sem jutott eszébe, hogy feltételeket támasszanak az állami földekkel kapcsolatban, akkor most mi okozhatta ezt a nagyon komoly szemléletváltozást, és megint ott vagyunk a termőföld-privatizációnál.

Ugyanis a helyzet egyszerű. Rám az ellenségem se mondhatja azt, hogy én túl sokszor azt mondtam volna, hogy csak fideszesek fognak nyerni. Elejétől kezdve elismerem azt, hogy itt minden bizonnyal jó néhány helyi gazdálkodó is meg fog próbálkozni egy-egy kisebb földdel, habár messzemenőig osztom Harangozó Gábor képviselőtársam azon véleményét, hogy a többség, a nagy területek minden bizonnyal azért egy szűkebb kedvezményezett körhöz fognak menni.

Ugyanakkor ez teljesen olyan, nem tudom, mint az önök által, a kedves Vajna úr által fenntartott játéktárlangokban, hogy mindig a bank nyer. Ha a magoszos meg tudja venni a földjét, amit maga bérel, akkor nincs baj, akkor oda fog kerülni. Ha véletlenül más veszi meg vagy egy gazdálkodó jut hozzá, vagy ha esetleg kinézett egy magoszos egy olyan földet, amiben nem ő a bérlő, akkor ezzel el lehet lehetetleníteni, vagy mindenképpen meg lehet emelni a díjat. Nyilvánvalóan ez az, ami morálisan aggaszt, hogy idáig nem zavarta önöket.

Az igazat megvallva, én nem értettem korábban sem a magyar jogrendben, hogy hogy lehet az, hogy ilyen fix összegekkel vannak ezek a földhasználati díjak, hiszen Gyórfy képviselőtársam tudja azt, és azt hiszem, ő maga mondta az írországi példát, hogy évekre hogyan kötik le a bérleti szerződést. Emlékszem még, amikor a '90-es évek közepén édesapám kötötte a földhasználati díjat, hogy azt hiszem, a búza tőzsdei értékéhez volt meghatározva a földhasználati díj összege meg egy halom ilyen, és a fix összegektől ez idegen volt. Tehát nyilvánvalóan ez nem volt jó rendszer idáig sem, és idáig is ilyen szempontból rejtett aggályokat.

Tehát azért nem merem azt mondani, hogy nemmel szavazunk, mert a helyzetfelismerés, hogy jó néhány magyar, bármilyen - majdnem azt mondtam, hogy vidéki - magyar földtulajdonos érdekét sértette

azt a rendszer, hogy sok évre esetleg alacsony áron kötődtek le földhasználati szerződések.

(16.40)

Jó néhány esetben, helyi kistérségekben biztosan tudjuk információkból, hogy bizony ilyen kartellezés is megtörtént, hogy az a 3-4 ember, aki bérebe adott földet, mesterségesen lent tartotta a földhasználati árakat, hogy ne kelljen sokat fizetni. Az, hogy ezzel foglalkozik a magyar Országgyűlés, szerintem helyes, de az, hogy a termőföld-privatizáció kapcsán jön elő ez az egész téma, és az egész abba a köntösbe van nyilvánvalóan burkolva, mintha ez nem ezt a célt szolgálná, álságos, mert itt nyilvánvalóan arról van szó, hogy azok a kedvezményezettek, akik most fognak venni földet, amit kinéztek maguknak, hogyan tudnak jobb helyzetbe kerülni, és hogyan tudják esetleg ellehetetleníteni azoknak a termelőknek az életét, akik most esetleg még bérleti joggal rendelkeznek.

Amikor azt állítja az ellenzék, hogy az ország területe fideszes bandaháború vagy maffiaháború színtere lett, itt mindig felmerül a Simicska-Nyerges-érdekeltséggel kapcsolatos ellentét, ami kiderült, viszonylag nagy nyilvánosságot kapott a miniszterelnök úr és a vállalkozói közeg között. Tehát ha valaki számunkra nem kedves most már, akkor ott megkeressük ezt a lehetőséget, hogy hogy lehet ellehetetleníteni.

Mindehhez, hogy erre visszatérjünk. Tehát én abban bízom, hogy egy fél éven belül megakadályozzuk azt az egész földrablást, ami most készül, valahogy alkotmánybírói vagy bármi más úton ellehetetlenítjük azt, hogy ez a termőföld-privatizáció megvalósuljon, és utána, ha ez megvalósult, akkor térjünk erre vissza. Azt javaslom, hogy hozzuk akkor vissza, és beszéljünk arról, hogy ha a kormány azt gondolja, hogy fontosabb a termőföld-tulajdonosok érdeke, mint a gazdálkodó érdeke ahhoz, hogy jó feltételekkel tudjanak gazdálkodni, akkor majd akkor beszéljünk róla. Most ilyen feltételekkel ne beszéljünk róla, és ne hozzunk monopolhelyzetbe kamarát semmilyen feltétel mellett. Emiatt mi is a tartózkodás pártján vagyunk, felismerve azt, hogy egy régi probléma van, de teljes mértékben megdőbbsenve azon, hogy ezt ilyen viszonylag szemtelen módon ide merik hozni a termőföld-privatizáció közepén, emiatt nem tudjuk ezt támogatni. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a független képviselő szólhat. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Látszik, hogy egy ilyen rövid előterjesztésnek is hányféle olvasata van. Önöknek nem fogok meglepetést okozni azzal, ha

egyértelműen azon a párton állunk és azt szeretném bejelenteni és arról tájékoztatni, hogy mindazt, amit Győrffy képviselőtársam itt előterjesztett, nem tudjuk támogatni.

Azt hiszem, teljesen egyértelmű az a helyzet, és nem is érdemes önöknek sem tagadni, hogy egyértelműen arról szól a történet, hogy azok, akik önök által most kedvezményes módon földterülethez juthatnak, az ő számukra azt a helyzetet megteremteni, hogy egyébként nyugodtan gondolkodhatnak, hogy bőségesen megtérül a befektetés azáltal, hogy jelentős bérletidő-emelésre lehetőséget biztosít majd a törvény.

Nem is akármilyen tételben gondolkodnak, mert azért ne ússzák meg olyan könnyen, emlegessük csak meg most is vagy még egyszer vagy sokadszor azt, hogy igen, 380 ezer hektárnyi területet akarnak önök most piacra bocsátani, illetve ez már zajlik is, és ebből 41 ezer egyenként 3 hektárosnál kisebb, de az igazi tétel az a 10 ezer birtoktest, ami ennél a 3 hektárnál jóval nagyobb területet jelent.

A becslés természetesen abban van, hogy az, amit önök értékesítenek, illetve akik számára felajánlják, és önök úgy mondják el, miszerint bárki hozzáférhetne ehhez, ehhez képest az ország lakosságának egy százaléka és azon belül egy jelentős kisebbség az, aki földtulajdonos lesz a következő időszakban.

Természetesen ennek, amit önök értékesíteni kívánnak, most azon túlmenően, hogy egyébként azzal, hogy megkerülték a parlamentet és a kétharmados törvénnyel történő elfogadást magánál az értékesítésnél, így alkotmányellenesen teszik önök mindazt, amit tesznek, ezt most ugyan figyelmen kívül hagyni nem lehet, legalábbis én nem tudom figyelmen kívül hagyni, de ezzel a részével önöknek kell majd elszámolni.

Tehát a lényeg az, hogy egy nagyon szűk kisebbség számára biztosítanak egy olyan lehetőséget, ami azt szolgálja, hogy tulajdonképpen a nagybirtoktestekből néhányan juthassanak igazi előnyhöz. Benne a megemlegetett embereken túl természetesen ott vannak még továbbiak is, akik mind-mind az önök barátai.

Egy olyan vonatkozást szeretnék még itt hozzátenni, hogy azon túlmenően, hogy önök ilyen politikai előnyt húznak ebből, van egy komoly kérdés még, ami a költségvetés vitájánál jött fel, hogy ott homályban hagytak egy jelentős tételt, több százmilliárd forintot, hogy miből lesz majd ez a bevétel. Akkor ezt nem voltak hajlandóak önök elmondani, most látszik az, hogy erre a bevételre szükség van.

A múlt héten vagy talán ezen a héten volt, hogy bejelentették az OTP-részvények eladását, közben zajlik a földterületek eladása, amiből jelentős bevételhez jut az állam, miközben ennek a felhasználásáról még nagyon kevés ismeretünk van. Hozzáteszem én, aki fejlesztéspolitikával foglalkoztam az elmúlt időszakban, benne van az is, hogy az önök hazugsága, miszerint hogy az összes forrást le tudták hívni,

ennek a finanszírozására kell, mert ez természetesen nem igaz, és majd ez a bevétel szükséges olyan fejlesztések finanszírozásához, amit az Európai Unió nem tud, nem akar és nem is hajlandó finanszírozni. De most ezt egyelőre tegyük félre! A dolog lényege az, hogy önök jelentős állami vagyont értékesítenek, és jelen esetben itt van ez a földterület, illetve ez a csomag, amit önök itt ilyen módon tesznek piacra.

Természetesen el kell mondani azt is, hogy ennek következménye az vagy ebből az következik, hogy az önök által említett hangzatos mondatok, miszerint gazdálkodjon az, illetve az legyen a tulajdonos, aki gazdálkodik is a földön, ebből egy szó sem igaz. Ez a törvénytervezet, ez a módosítás, tisztelt képviselő úr, amit itt most ön benyújtott, bizonyítja azt, hogy arról szól, hogy az önök által kedvezményezett emberek számára a bevétel megtérüljön, illetve minél hamarabb megtérülhessen ezzel a bérletidő-emeléssel, ennek a beismeréséről kell önöknek beszélni. Be kell vallani az igazságot, hogy igazából erről szól ez a történet.

Azt még szeretném hozzátenni, hogy sokan áhítottak és gondolkodtak abban, hogy a magyar mezőgazdaság nemzetközi piacra lépésének egyik fontos feltételét és háttérét biztosítják azok a gazdaságok, ahol igen magas termelési kultúrával rendelkező közösségek vannak, és látszik itt, hogy az az értékesítés, amit önök most elvégeznek, többek között ezt is gyakorlatilag megszünteti, és így munkahelyek ezreit veszélyezteti az a tevékenység, amit önök itt most tesznek.

Természetesen ehhez képviselő úr javaslata is hozzájárul, és így szép lassan egymásra épül mindaz, amit itt ebben a családban önök elkövetnek. Ennek megfelelően természetesen ezt a törvényjavaslatot, amit ön előterjesztett, támogatni nem lehet, nem is szabad. Azt gondolom, hogy önöknek is ezt meg kell gondolni, illetve képviselő urat arra kérem, javaslom önnek, hogy inkább vonja vissza, és ne okozzon több kárt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most a kétperces hozzászólások következnek. Megadom a szót elsőként Legény Zsolt képviselő úrnak.

(16.50)

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy Harangozó képviselőtársam említette, a Magyar Szocialista Párt határozottan elutasítja ezt a törvényjavaslatot. Eljárásjogi és tartalmi problémánk is van a törvényjavaslattal kapcsolatosan. Ahogy levezető elnök úr említette, most csak egy kétperces lehetőségem van, ezért röviden az eljárási aggályunkat szeretném megfogalmazni ezzel kapcsolatosan.

Sajnos már megszoktuk, hogy a kormány többször alkalmazza azt a technikát, hogy nem ő nyújt be a Ház elé törvényjavaslatot, hanem ezt egyéni képviselő

selői indítvány formájában tetetik meg valamelyik kormánypárti képviselővel. Ennek az az értelme, hogy így kikerülnek nagyon sok olyan egyeztetési eljárást, amit a jogalkotási törvény egyébként előír olyan törvényjavaslatokkal, törvénytervezetekkel kapcsolatosan, amit a kormány nyújtana be. Itt is ezzel szembesülünk. Nem értjük, hogy miért egyéni képviselői indítvány formájában jött be ez a törvényjavaslat, és miért nem a kormány nyújtotta be. Mi azt gondoljuk, hogy itt a kormány szándéka fogalmazódik meg. Még egyszer mondom, nem értjük, hogy miért így került ez benyújtásra. Mint mondtam, sajnos már többször tapasztaltuk ezt az igen visszás eljárási módot. Azt gondoljuk, ez azért álságos a kormány részéről.

Ahogy említettem, ez az eljárásjogi kifogásunk, a tartalmi kifogásokat pedig majd egy normál hozzászólás keretében szeretném ismertetni hosszabb időkeretben. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm, elnök úr. Én mindössze azt a technikai kérést szeretném megfogalmazni Gyórfy Balázs képviselő úr felé, hogy megköszöném, ha a vita során reagálna az elhangzottakra. Látom, hogy nagyon szorgalmasan jegyzetel, hogy tudjon válaszolni. Nagyon jó lenne, ha nem a vita végén mondaná el ezeket, hogy legyen nekünk is módunk reagálni. Aggodalommal látom, hogy sem államtitkár úrnál, sem a képviselő úrnál nem ég a kis piros lámpa. Tisztelettel arra szeretném kérni, hogy legyen módunk válaszreakcióra azzal, hogy reagál nekünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bitay Márton államtitkár úr jelentkezett. Ön a szó, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Képviselő Urak! Tisztelt Ház! Nem én vagyok az előterjesztő, de nyilván van véleményem, és azért vagyunk itt, hogy beszéljünk. Néhány gondolatot szeretnék hozzátenni ahhoz, amiket a képviselő urak elmondtak.

A számok vonatkozásában folyamatosan elbeszélünk egymás mellett. Talán nem világos az ellenzéki képviselőknek, hogy hány hektárról és hány darab helyrajzi számról van szó. Ezt most szeretném egyszer s mindenkorra egyenesre állítani, ha megengedik nekem, hogy ne legyen ennyi tévhit. Nem akarom megterhelni önt sok számmal, képviselő úr, de úgy látom, hogy nem tudjuk ezt kikerülni, ezért javasolom, hogy menjünk végig rajta.

3 hektár alatt összesen van 35 800 hektár, amit értékesítünk, és ez 31 ezer helyrajzi szám. Nem akarom nagyon apróra bontani, ezért most a következő lépést mondom önöknek. 3-50 hektár között van 120

ezer hektár, és majdnem 9 ezer helyrajzi szám. Minden más e fölött van. Csak példaként szeretném megemlíteni, hogy 49 olyan ingatlanunk van, amely 150 és 200 hektár között van, és 26 darab, amely 200 hektár fölött.

De beszéljünk a hektárról is! 200 hektár felett összesen 6 ezer darab van, amit most meghirdetünk. Bocsnat! A 200 hektár fölötti összes darabszám mögötti területméret alig haladja meg a 6 ezer hektárt, 150 és 200 hektár között összesen 8 ezer hektár van, amit meghirdetünk, és az 50 és 100 hektár között is még mindig „csak” 48 ezer hektár. Tehát azt szeretném önöknek mondani, hogy ennek a földértékesítési programnak a legnagyobb része - s ez már egyben reakció Harangozó képviselő úr állítására is - igenis a kisebb területekből tevődik össze. Igazuk van, darabszámra a 3 hektár alatti a legnagyobb, de ha az összes hektárszámot is megnézem, akkor körülbelül ott járunk, hogy az összes terület felénél is több az, ami 50 hektár alatti, amit értékesítünk. Ezt azért fontos hangsúlyozni, mert ezek szerintem - de kövessenek meg, elfogadom, ha nem értünk egyet - nem nagyüzemi méretek. Ezek egyáltalán nem nagyüzemi méretek, sem a mennyiséget, sem a darabszámot figyelembe véve. Ezt szerettem volna helyre tenni.

Hányan szereznek földet ebből a programból, kérdezte Harangozó képviselő úr. Ez ugyan nem az előterjesztésről szól, de reagáljunk ezekre a kérdésekre is! 102 ezer földműves van Magyarországon. Valóban nem tud mind a 102 ezer földet szerezni, hiszen a földforgalmi törvény szabályai szerint - amit önök nem szavaztak meg; lelkük rajta! - a helyben élő gazdákat elsőbbség illeti meg, és ahol nincs állami föld, amit értékesítünk, ott a helyi gazda nyilván nem tud mit vásárolni, sem a liciten, sem az elővásárlási sorrendben. Nem tudom megmondani önnek, hogy ez mekkora terület, de ha megnézzük, hogy hol helyezkednek el azok az állami földterületek, amelyeket most értékesítünk, azt látjuk, hogy legalább megyei szinten egész jól lokalizálhatók. S ha ezt végignézzük, rá fogunk jönni, hogy a megyéknek egy jelentős részében nincs is olyan állami föld, amit most értékesítenénk. Tehát az az állítása politikailag nagyon jól hangzik, sőt igaz is, hogy nem fog mind a 102 ezer földműves földet szerezni, de ennek a derékhada azért nem fog szerezni, mert nincs ott értékesítésre szánt termőföld, és nem azért, mert bárkit bármiből kizárnánk vagy ki szeretnénk zárni.

Én látok abban ellentmondást, amit ön elmondott. Úgy tenném fel a kérdést: mi a probléma azzal, hogy ha vannak nagyüzemek, amelyek korábban nagy területeket használtak egyben, és most azt mondjuk, hogy ne ők használják azokat a továbbiakban, legalábbis tegyünk erre egy kísérletet, vagy legalábbis a tulajdonjogot próbáljuk meg a helyi földműveseknek biztosítani, plusz adjuk oda neki azt a lehetőséget - Gyórfy képviselő úr javaslatát figyelembe véve -, hogy amíg ő nem tudja hasznosítani, addig piaci bérleti díjat fizessen? Ne haragudjon, de

én nem értem, hogy ezzel mi a probléma. Számos parlamenti felszólalást tudok öntől is idézni, ahol kritikával illeti azt, hogy ezek a nagyüzemek áron alul jutottak állami földbérlethez. Most azt mondjuk, hogy volt, ami volt, lépünk egyet, s mondjuk azt, hogy az így áron alul földbérleti lehetőséggel élő nagyüzemnél legalább azt ne hagyjuk meg, hogy megmaradjon ez a lehetőség, hanem legyen egy piaci viszony, másrészt meg azt mondjuk, hogy próbáljuk meg a földtulajdont, legalább a tulajdont ezektől az üzemektől a családi vállalkozások, vagy inkább úgy mondom, a helyi földművesek rendelkezésére, tulajdonába adni egy nyilvános árverésen. Ebből a szempontból nem értem, miért fáj az önnek, hogy Győrffy képviselő úr javaslata lehetőséget biztosít arra, hogy ezeket a bérleti díjakat meg tudják emelni piaci szintre.

A számokkal kapcsolatosan még egy fontos dolog. Mindig elveszünk a részletekben, pedig nagyon-nagyon fontos. Igaza van, van olyan, akinek évtizedek múlva jár le a földhasználati szerződése. No de a döntő többségnek nem évtizedek múlva jár le a földhasználati szerződése! Egyrésztől van, akinek élő szerződése van, természetes személy, és meg tudja vásárolni ezeket a területeket. Másrésztől vannak azok, akik szeretnék területeket vásárolni, de eddig nem tudtak, és hamarosan le fog járni a bérleti szerződésük. Nem mondom, hogy ez minden esetben nagyüzem, de a korábbi bérlők bérleti szerződése lejár. Nagyon sok, több tízezer hektárban fog lejárni bérleti szerződésünk, pontosabban már nem a miénk, ha értékesítésre kerül. 2018-ban, 2019-ben, aztán ha jól emlékszem, 2022-ben lesz még egy ilyen nagyobb pakk, majd 2029-ben lesz megint egy nagyobb pakk, és ekkor már szinte az összes elfogy.

Sallai képviselő úrra szeretnék annyiban reagálni, hogy nem 148 ezer az a bizonyos 12 állami gazdaság. Ön azt említette, hogy a Fidesz annak idején 148 ezer hektárt privatizált. Az nem 148 ezer hektár, kedves képviselő úr, hanem 80 ezer hektárnál valamivel kevesebb. A 148 ezer hektár jól rögzült önben, de az nem ez a szám, hanem ehhez még hozzájön a 2003-ban a Harangozó Gábor képviselő úr pártja által privatizált 10 állami gazdaságnak biztosított földterületek együttese. Ráadásul nem mind a 80 ezer hektárt értékesíti most az állam, mert ebben van olyan terület, amely védett, azokat pedig nem értékesíti az állam. Itt tehát nagy különbség van. Csak azért szerettem volna ezt kijavítani, mert ugye mindjárt más a helyzet, ha kiderül, hogy nem 180 ezer az a bizonyos 12 állami gazdaság. Ugye mindjárt más a helyzet, ha kiderül, hogy több mint a fele 50 hektár alatti területekből tevődik össze. Így azért már nyilvánvalóan más aspektusba helyeződik a vita.

Harangozó Gábor képviselő úr tejjágyazatot érintő felvetésére vagy állítására csak annyit szeretnék mondani, hogy nem akarom ezt a vitát generálni, mert a tejjágyazattal kapcsolatosan én azért nem vagyok egy autentikus forrás, de azok a nagyüzemek, amelyek tejtermeléssel foglalkoznak, jelentős rész-

ben legelőket bérelnek, nemzeti parki területeket bérelnek.

(17.00)

Van, aki szántót is bérel, igaza van, képviselő úr, csak annyiban szerettem volna egy kicsit cizellálni a dolgot, hogy azért az nem úgy van, hogy itt minden tejelő szarvasmarha-állománnyal rendelkező nagyüzem olyan intenzívet ad, és csak azon az intenzíven ad, és csak az államtól bérel. Nagyon sok területet bérelnek magángazdáktól, nagyon sok területet bérelnek nemzeti parki földeken, és szeretném azt is hozzátenni, hogy a haszonbérleti jogukat, akár a földértékesítési program is, nem töri meg. Tehát attól, hogy nála esetleg tulajdonosváltás következne be, nem töri meg.

Varju László képviselő úrra reagálnék szintén egy nagyon rövid gondolatban, arra, hogy ugye, most kiderült, hogy a költségvetésnek hogyan lesz ebből bevétele. Nem ebből lesz, képviselő úr. Amit ön mond, volt egy ilyen vita, az az idei évi bevételekkel kapcsolatos. De az idén ebből egy árva fillér nem lesz a költségvetésnek. Talán jövőre, talán a jövő év közepére lesz ebből bevétel. De szeretném a jegyzőkönyv kedvéért is nyomatékosítani, a program nem bevételorientált. Ha szabad úgy fogalmaznom, a bevétel szinte teljesen indifferens. Nem szorít a cipő, nem azért csinálja a kormány, mert bárkinek bevételre lenne szüksége. Ez egy politikai döntés. Arról van szó, hogy a családi gazdaságokat szeretnénk földtulajdonnal megsegíteni. Erről szól ez a program, semmi másról.

Nem az fogja művelni, említette Varju képviselő úr, aki megvásárolja. Valóban, igaza van. Lesz olyan terület, ami hosszú idő múlva jár le, és ha megvásárolja, akkor addig, amíg nem jár le a haszonbérleti joga, valóban nem ő fogja művelni. De igyekeztem már előbb is utalni rá, hogy azért itt döntő többségben 5-10 éven belül a legtöbb le fog járni, és ott utána ő fog birtokba lépni, neki lesz lehetősége azokat a területeket művelni. Én pedig abban nem látok ördögösséget, ebben valószínűleg megint nem fogunk egyetérteni, hogy az állam azt mondja, vegyétek meg, családi gazdaságok, vegyétek meg, helyben lakó földművesek, adunk ehhez hitelkonstrukciót is, és még akkor is gondold meg ennek megvásárlási lehetőségét, ha adott esetben nem fogsz tudni holnap vagy holnapután rajta művelni. De ez egy része az egésznek, és ez a rész, aki nem tud rámenni a területre, az idővel folyamatosan csökkenni fog. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet.

ELNÖK: Államtitkár úr elindította a gombnyomogatást a parlamenti padsorok között. Elsőként megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, aki normál szót kért.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim!

Ahogy említettem, a Magyar Szocialista Párt nem fogja támogatni a törvényjavaslatot. Több okunk is van, ami erre az álláspontra helyez minket. Említettem már az eljárásjogi kérdéseket, most pedig kifejezetten tartalmi kérdésekkel kapcsolatosan szeretnék néhány gondolatot megfogalmazni.

Két részre bontanám, egyrészt azokra a fenntartásokra, amelyek megfogalmazódtak bennünk. Az egyik nem is igazából a mezőgazdasági, hanem inkább a jogi szempont, jogászként fogalmazom meg. Ezzel gyakorlatilag egy visszamenőleges hatályú törvényt alkot majd a parlament, hiszen olyan bérleti konstrukciókra vonatkozik majd ez a törvényjavaslat, amelyek a múltban kötettek meg, és ezeket kívánjuk most átírni, felülírni. Tehát ez szerintünk kifejezetten káros. Nem jó dolog, hogy visszamenőleges hatályú törvénykezést folytát majd a tisztelt Ház ebben a témában. Éppen ezért tehát, még egyszer mondom, nem tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot.

A másik pedig kifejezetten egy politikai véleménynyilvánítás lesz a részemről, de ez értelemszerű, hiszen nekünk itt a parlamentben azért alapvetően politizálnunk kell. Abszolút nem tartjuk azt helyesnek vagy jónak, hogy a Nemzeti Agrárkamara ebbe a kérdésbe is megpróbál beleavatkozni. Többször elmondtam már, többször elmondtuk már, hogy szerintünk az agrárkamara teljes egészében megszállásra került a Fidesz társult szervezete, a Magosz által. Tiszteletben tartva Győrffy elnök úr munkásságát vagy szakmai hozzáértését, de mindezzel együtt mi úgy látjuk, úgy gondoljuk, hogy az agrárkamara egyértelműen fideszes irányítás alá került.

És élünk azzal a gyanúperrel, hogy ha majd ez a fideszes irányítású agrárkamara fogja kijelölni azokat az úgynevezett szakértőket, akik majd megállapítják a földhasznóbérleti, bérleti díjakat, akkor bizony azt gondoljuk, ismerjük azt a mondást, hogy minden szentnek maga felé hajlik a keze, szerintünk sem a Fidesz, sem az agrárkamara nem szent, ellenben mégis maga felé fog hajlani a keze. Azt gondoljuk, hogy a fideszes barátoknak kedvező, nekik megfelelő bérleti díjakat állapítana meg, máshol, más esetben pedig nem megfelelő bérleti díjakat állapítana meg.

Éppen ezért azt gondoljuk, hogy kifejezetten káros az, hogy a Nemzeti Agrárkamara ebbe a dologba is beleavatkozik azzal a törvénymódosítási javaslattal, amit a kamara elnöke, Győrffy képviselőtársam nyújtott be. Tehát ezekre az érvekre hivatkozva is azt szeretném még egyszer nyomatékosítani, hogy a Magyar Szocialista Párt nem fogja tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot.

Amit pedig államtitkár úr elmondott, azzal kapcsolatosan jól mondta házelnök úr, hogy vitaindítót tartott államtitkár úr, csak egy rövid részére szeretnék reagálni, vagy én is csak felfestenek egy gondolatot. Említette, hogy az a bizonyos bevétel nem hiányzik a költségvetésből. Ezt talán meg is értem. Azonban azt gondolom, azt gyanítom, hogy jóval több,

mint 300 milliárd forintos bevétel fog majd ebből származni az állam részére. Én akár az 500-600 milliárdot sem tartom egy Istentől elrugaszkodott gondolatnak, és nagyon kíváncsian fogjuk majd azt várni, hogy ezt a hatalmas, több száz milliárdos tételt mire fogja fordítani a kormány, vagy mi lesz majd ennek a sorsa. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót, normál időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elsőként én is azt szeretném leszögezni, hogy az eddigi tapasztalatom alapján viszonylag kevés olyan dolog van, amiben Bitay Márton Őrs államtitkár úrral könnyen tudok azonosulni, viszont el kell mondjam, korrekt és egyenes dolognak tartom, hogy a vita közben reagál, részt vesz a vitában, és nem bújik el a véleményével, mint azt sokan mások teszik. Ezt köszönöm szépen.

Államtitkár úr, viszont az ön által elmondottakból néhány kérdés felmerül bennem. Ön mint a Földművelésügyi Minisztérium államtitkára, aki, bocsásson meg, ha rosszul értettem, de nem is ez a fontos... - ha jól értettem, a termőföld-privatizáció által meghatározott árakban önök úgy határozták meg az árakat, hogy a földhivataloknál használatos földforgalom értékére tettek 10 százalékot. Nem tudom, jól értettem-e ezt nagyságrendileg. Ez azért fontos kérdés, mert az merült fel bennem, hogy tegyük fel, hogy egyetért ezzel a javaslattal, és a kormány részéről támogatni kívánja azt, hogy a közel 2 millió, 1,9 vagy 1,8 millió földtulajdonos, aki földhasznóbérlet útján hasznosítja a tulajdonát, tudja felülbírálni, akkor az a kérdésem, hogy miért kell ebbe belevonni a kamarát.

A földhivataloknál minden egyes földhasznóbérleti szerződést be kell nyújtani. Oda be kell jegyeztetni a földhasználatot, amikor megkötöttet a földhasznóbérleti megállapodás. Ugye, így jegyzik be a földhasználatot. Ha havonta-kéthavonta az átlagárakat, amiket benyújtottak a területi földhivatalokhoz, kifüggeszti, és a jogszabály azt tartalmazza, hogy a földhivatal által meghatározott átlagár mértékében, akkor nincs szükség arra, hogy itt a kamarának egy kötelezően igénybe veendő szakértői megbízást adjunk, és a földtulajdonosokat arra készítsük, hogy kötelező legyen fizetni a kamarának. Tehát ha szakmailag egyet is ért azzal, amit kezdeményezett Győrffy képviselőtársunk, akkor az a kérdés, hogy miért kellene ebbe a kamara; miért nem lehet a földhivatalnál nyilvántartott adatokat...

A másik, ehhez hasonló hiteles információ, hogy a helyi önkormányzatoknál ki kell függeszteni a földhasznóbérleti megállapodásokat. Szintén van egy nyilvántartás, és az önkormányzatok egy munkatársa azzal foglalkozik, hogy ezeket kifüggeszse. Vannak legitim, elfogadható forrásai annak, hogy meg tudja állapítani a magyar kormány és a Földművelésügyi Minisztérium, hogy mi az átlagos földhasznóbérleti

ár. Ehhez nem kell a kamara meg a szakértői tevékenysége. Tehát nem értem, hogy a kormány képviselőjében miért nem az egyszerűsítés felé megy, miért nem egy olyan megoldást választ, ha már ezt hasznosnak tartja, ami esetleg a szakértői díjak megfizetésétől mentesítené a termőföld-tulajdonosokat. Hiszen ez nyilván így egyszerűbb lenne.

Hadd reagáljak arra is, ha megengedi, elnézését kérem, elfogadom azt, hogy néhány dologban pontatlan vagyok azzal, hogy mekkora területekből mennyi kerül értékesítésre. Mentségemül szolgáljon, közel egy hónapja kértem adatkérésben az NFA-tól, hogy küldje meg a helyrajzi számokat, azok területi adataival együtt. Az adatkérelemmel kapcsolatban volt már hosszabbítás, ki vannak függesztve, de az adatot még mindig nem kaptam meg, holott az NFA honlapján már jó néhány megvan. Ez szolgáljon mentségemre, hogy nem kaptam meg az ezzel kapcsolatos adatot. Ami viszont fontos kérdés, ön ugye, elmondja, hogy ezeknek a területeknek a méretei milyen kicsik, és ezek nem tudnak szolgálni nagyüzemi célokat.

(17.10)

Na most, az a kérdés, államtitkár úr, hogy ön tudja már előre azt, hogy kik fogják ezeket megvenni, vagy ha nem, akkor mégis honnan veszi, hogy mondjuk, nem több ezer hektáron gazdálkodó emberek fognak megvenni egy-egy ilyen. Tehát honnan jön ennek a biztonsága? Ezt úgy állítja, mint ha ön előre tudná, hogy ezt csak olyan emberek veszik meg, akik 10 hektár alatt gazdálkodnak. Nem, szó nincs erről, ezen bárki részt vehet, és a licit pont arra teremt lehetőséget, hogy az vigye el, akinek több pénze van.

Azért nem szeretem, amikor ezzel érvel a kormányzat, mert meg lehet venni több ilyen területet is, és szó nincs arról, hogy ezt ne lehetne akkor is, ha mozaikoltan fekszik egy település határában, ne lehetne akár tízet-tizenötöt megvenni belőlük, ha kisebb területek is.

Ez a kicsi-nagy összeütközés. Teljesen egyetértünk önnel, minden bizonnyal az ellenzéki padosorokban minden ellenzéki párt frakciója többször érvelt már a nagygazdaságok ellen és az oda folyó támogatási összegek ellen. Tehát ebben teljesen jogosan várja azt, hogy tegyük tisztába a helyzetet, pedig nagyon világos. Ha most jelen pillanatban - azért, hogy arca legyen a dolognak -, nem tudom, a Simicska-Nyerges-cégbirodalom bérel valamit, és most majd megveszi, nem tudom, tegyük fel, Mészáros Lőrinc családtagja, ez nekünk érdemi változást nem jelent a magyar vidék szempontjából. Tehát emiatt van az, hogy ezzel kapcsolatos aggályaink vannak, mert ennek a megvalósítása - most egyszerűen arról szól, hogy valakiket, akik idáig jók voltak hozzánk, helyzetbe hoztunk, most meg valaki mást hozunk helyzetbe azoknak a kárára, akik közben már nem a barátaink. Nyilvánvalóan itt mondhatják azt, hogy ez egy politikai felhang, de én is csatlakozom Legény

Zsolt képviselőtársamhoz, hogy a parlamentben esetleg engedtessek meg, hogy egy-egy politikai vélemény is elhangozzon.

Azért pedig tisztelettel kérek elnézést, hogy a 148 ezret pontatlanul mondtam, de higgye el nekem, ha azt mondja, hogy nem az első Orbán-kormány piszkos tizenkettője, hanem egy korábbi kormány piszkos tíze is benne van a 148 ezer hektárjában, az tökéletesen mindegy mind a magyar vidék, mind pedig az ellenzéki pártok többségének szempontjából, hiszen nekünk az mindegy, hogy ki privatizálta, mi az a terület, amit gyakorlatilag már ilyen szinten lekötöttek és hasznosítottak.

Köszönöm szépen, hogy reagált a felvetésekre. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Gyórfy Balázs jelentkezett ügyrendiben. Megkérdezem, hogy mi az ügyrendi javaslat.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Múlt héten hétfőn nyolcórás időkeretben a „Földet a gazdáknak!” program megvitatásra került. Déjà vu érzésem van. Én azt gondolom, most nem a „Földet a gazdáknak!” program megvitatása történik, hanem az általam benyújtott földforgalmi törvényhez, illetve az Ftv.-hez kapcsolódó módosító vitája. Nagyon örülnék, ha az ehhez kapcsolódó gondolataikat osztanák meg velem a képviselőtársaim, azokra nagyon szívesen reagálok, de ebből még vajmi kevés érkezett. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Ezt nem tekintem ügyrendi javaslatnak, bár van igazsága a felszólalónak.

Úgyhogy folytatjuk tovább a hozzászólásokat, és így már normál időkeretben adom meg a szót Gyórfy Balásznak.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Mielőtt még Sallai képviselőtársam sunyogással meg egyebekkel vádolna meg, egy-két dologra szeretnék reagálni, de engedjék meg, hogy próbáljak a témánál maradni.

Kezdeném így kronológiai sorrendben, Harangozó képviselő urat szeretném megszólítani. A képviselő úr úgy nyilatkozott, hogy senkit nem érdekelt az eddigiekben, hogy a bérleti díj mennyi. Képviselő úr, az MSZP-t meg önt egészen biztosan nem, mivel az égvilágon semmit nem tettek annak érdekében, hogy ehhez a rendszerhez hozzájáruljanak. Azon lehet vitatkozni, hogy éppen miért most, de legalább mi kezdünk ezzel a helyzettel valamit.

Magyar Zoltán képviselőtársamnak is hasonló tudok mondani. Én nem emlékszem, hogy bármelyik ellenzéki képviselőcsoport részéről vagy akár a független képviselők részéről a témát bármilyen oldalról megközelítő, azt megoldani szándékozó javaslat érkezett volna. Képviselőtársaim, én benyújtottam egy módosítást, önök ilyen témában nem nyújtottak be semmit, tehát nem lehet bennünket azzal vádolni,

hogy nem támogattunk egy javaslatot, amit önök ebben a témában megoldásként elének tártak. Mi most egy megoldási javaslattal álltunk elő.

Miért éppen a kamara? Itt ezt Legény Zsolt képviselő úr és Sallai Róbert Benedek képviselőtársam is mondta. Azt gondolom, pillanatnyilag azzal, hogy a kamarának minden gazdálkodó a tagja, a köztestületnek olyan egzakt és olyan széles körű információ-halmaz áll a rendelkezésére, ami alkalmassá teszi arra, hogy valamilyen formában a piaci bérleti díjakról állást tudjon foglalni.

Hogy miért költségtérítés ellenében? A képviselő úrnak szíves figyelmébe ajánlom, hogy a kormányzat feladatát csak úgy adhat át, ha ahhoz finanszírozást is biztosít, tehát egy köztestületnek csak akkor adhat jogszabályon keresztül, nem a kormány, bocsánat, hanem az Országgyűlés feladatát, ha ahhoz a finanszírozást is biztosítja.

Nem gondolnám, hogy ezzel mi gazdaellenesek vagyunk, ezt szeretném leszögezni, ez nagyon sok esetben a gazdák érdekeit védi, hisz nem egy esetben előállt az, hogy a piaci ár egyeseknek adottság volt, a piacról béreltek területet, míg mások nagyon kedvezményes hitelkonstrukcióval jelentek meg a piacon, és éppen ezek a kedvezményes hitelkonstrukcióval a hátuk mögött gazdálkodók verték fel a szabadpiacon a bérleti díjat, kiszorítva ezzel egyébként a gazdálkodókat a bérlés lehetőségéből. Azt gondolom, sok mindent lehet mondani, de azt, hogy ezzel gazdaellenesek vagyunk, egészen biztosan nem. A törvényjavaslatomban pedig az szerepel, hogy a piaci ár mértékéig.

És úgy gondolom, a kamara jelenléte ebben a pozícióban abszolút nem teszi indokolttá azt a félelmet, hogy mi a piaci árat emeljük, hiszen a kamarának nem a földtulajdonosok, hanem a földhasználók a tagjai, tehát a kamara, a földhasználók köztestülete, nem érdekelt abban, hogy a piaci árat abnormális módon határozza meg, adott esetben felfelé elmozdítsa, hisz ezzel a saját tagságunk gazdálkodási lehetőségeit szűkítenénk.

Varju képviselő úr már nincs itt. Jelentős a bérletdíj-emelés, ezzel riogat. Hát, tisztelt képviselő úr - kénytelen vagyok úgy beszélni hozzá, hogy nincs itt -, amennyiben a piaci ár és a mostani bérleti díj között a különbség jelentős, akkor igen, jelentős a bérletdíj-emelés; ha nem jelentős a különbség, akkor nem jelentős a bérletdíj-emelés; ha meg nincs különbség, akkor semmiféle bérletdíj-emelésről nem tudunk beszélni.

Neki hadd bökjek oda egy kicsit, mert ezt hadd ne álljam meg. Ő azt mondta, hogy megkerültük a parlamentet. Épp egy hete, vagyis több mint egy hete vitáztunk nyolc órán keresztül a „Földet a gazdáknak!” programról, a képviselő úrral ellentétben, aki egyébként nem jelent meg. Most lehet, hogy hiánypótlás jelleggel ő elmondta azokat a szövegeket, amelyeket a saját pártja részéről fontosnak tartott, legalább most megragadta az alkalmat, ha már a múlt héten abszolút nem érdekelte ez a téma.

Tisztelt Képviselőtársak! Azt gondolom, érdemben ehhez a jogszabály-módosításhoz ennyi javaslat érkezett. Még egyet, bocsánat! Sallai képviselőtársam mondta, hogy miért a kamara, miért így, milyen formában. A jogszabályban az szerepel, hogy a kormányzat megkapja a lehetőséget arra, hogy az egész eljárás metodikáját meghatározza. Ez még nem ismert, ez a jogszabály nem született meg, tehát erről nem tudunk vitatkozni pillanatnyilag. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Most Boldog István képviselő úrnak adom meg a szót, normál időkeretben.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az az igazság, azzal, hogy ellenzéki képviselőtársaim nem értenek egyet az állami földek eladásával, úgy látom, most egy olyan törvényjavaslatot is ki akarnak dobni az ablakon, amely törvényjavaslat egyébként közel kétfélmillió földtulajdonosnak hozhat jót; úgy mondom ezt, mint földtulajdonos, akinek kemény 1,5 hektár földje van.

2003-ban, amikor Medgyessy Péter miniszterelnök lett, akkor történt egy törvényváltozás. Ez a törvényváltozás azt érte el, hogy az emberek az addig öt évre vagy öt évnél kevesebb időre kötött szerződéseiket hirtelen öt év fölé, általában 10-15 évre kötötték meg; történetesen ez azért történt, mert akkor nem kellett adót fizetni a földbérleti díj után. Ez így van a mai napig is: aki öt évnél hosszabb időre kötött földbérleti szerződést, annak nem kell adót fizetnie utána.

Ezért mindenki hosszú távú szerződéseket kötött, amelyeket néha a rafináltabb gazdák két-három év után, főleg az idős emberek elé még oda is vittek, hogy meg kéne újítani. Rengeteg ilyen idős embernek a panaszja van egyébként nálam, akik nap mint nap hozzám fordulnak, hogy mit lehet tenni azzal, hogy megint jöttek hozzá a tízéves szerződéssel. Egy dolog nem változott soha: az ár. Tehát a bérleti díj soha nem változott idáig, mert mindig az volt a mondas, hogy jaj, nagyon rossz a földje, nagyon rossz az idő, minden nagyon rossz. Nyilván nem minden gazda így viselkedik, de sajnos az én területemen nagyon sok idős, nyugdíjas ember nem tudja már művelni a földjét, ezért bérbe adta, és azok bizony ilyen helyzetbe kerülnek.

(17.20)

Arra szeretném kérni ellenzéki képviselőtársaimat, hogy most, amikor végre ezeknek az embereknek a képviselőtársam által benyújtott javaslat ad valami reményt arra, hogy emelkedjék a bérleti díjuk, az a kis pénz, amit a nyugdíjuk mellé kiegészítésként kaphatnak, akkor ne álljanak ennek ellen. Azt gondolom, hogy az, amiről önök eddig beszéltek, az egy múlt heti vitanap, az elmúlt, az ellen tiltakozhatnak, beadták az alkotmánybírói beadványu-

kat, én megértettem, erről lehet sokat vitatkozni, de ehhez a mai javaslatához nem sok köze van.

A mai javaslat az én szememben kifejezetten azokról az idős emberekről és azokról a földtulajdonosokról szól, akik évek óta nem tudták elérni azt, hogy emelkedjen a bérleti díjuk, s ad absurdum 10 éve vagy több ideje is egyébként ugyanazt a pénzt kapják, amit kaptak 10 évvel ezelőtt. Ezért tartom ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását, és azt gondolom, hogy erről szól ez a mai vitanap. Azt szeretném, hogyha erről beszéljünk ezután és nem a földeladásról, mert annak, még egyszer mondom, ehhez a részéhez, ahhoz a közel kétmillió emberhez, akinek már földtulajdona van és bérbe adta azt és nem tud rajta gazdálkodni, nem sok köze van, és most arról a kétmillió emberről kell beszéljünk.

Az, hogy lehet, hogy lesz majd olyan, aki földet vesz ezután és ő is kaphat bérleti díjat, az egy másik kérdés, de az a kétmillió emberhez képest nagyon kevés ember. Mindig fontosabb, azt gondolom, az a kétmillió, akinek megvan a földje, még egyszer mondom, és akár 10 év óta, akár 8 év óta vagy akár 15 év óta nem változott az a bérleti díj, amit kapott egyébként a föld használójától, és nagyon fontosnak tartom, hogy ez a bérleti díj igenis változzon, két évente felül lehessen bírálni és két évente esetlegesen, már csak az infláció vagy bármilyen más... - *(Közbeszólások: Háromévente.)* háromévente, bocsanat, bármi más következtében is meg lehessen ezt emelni, hiszen a piaci folyamatok megkövetelik azt, hogy néha ezt fölül lehessen bírálni.

Tehát arra kérem képviselőtársaimat, hogy a magyar kisemberek, a magyar nyugdíjasok érdekében támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Boldog István képviselőtársamnak mondanám, hogy amiket ő példaképpen felhozott, az nagyon szép és jó, de semmi köze a jelen javaslatához, ugyanis hogyha eddig valaki előnytelen szerződést kötött és az orra alá dugtak egy újabb szerződést, ami ismételen előnytelen feltételeket tartalmaz, azt ezen törvény elfogadása után is ugyanúgy aláírhatja. Ez a jogszabály az állami földekről szól, arról szól, hogy most privatizálják önök a 380 ezer hektár termőföldet, és ennek a feltételrendszerét szeretnék úgy átszabni, hogy az önöknek majd a jövőben is megfeleljen.

Gyórfy Balázs képviselőtársamnak is reagálnék, hogy nehogy már mi legyünk azért a bűnösök, mert önök öt éve nem voltak nekünk hajlandóak elárulni itt a parlamentben, hogy kik, pontosan kik is a bérlői az állami földterületeknek, ezen mekkora vesztesége keletkezik a magyar államnak. Ángyán József - 2010-ben - volt, aki némi információt itt kiszivároztatott nekünk, hogy mennyire előnytelen szerződések szü-

lettek 2010-et megelőzően, egyébként semmi nem történt.

Budai Gyula, magát elszámoltatási biztosnak képzelő államtitkár úr felé is folyamatosan tettük az ilyen irányú bejelentéseket, Fazekas miniszter urat, a különböző államtitkárokat folyamatosan bombáztuk ezzel. Ez részünkről egy napi szinten fenntartott problémakör volt, úgyhogy igenis az önök mulasztása milliárdokban mérhető, és ha itt tartunk és ennyi számot kaptunk Bitay államtitkár úrtól, akkor arra biztatnám, hogy mondjon még számokat arra vonatkozóan, hogy akkor végül is hány hektár volt ennyire előnytelen feltételekkel bérbe adva és hány milliárdot bukott ezen a magyar állam, és ezen az óriási veszteségen keresztül pedig milyen eljárások indultak - vagy ennek eredményeképpen -, és az milyen véget ért, vagy ha eddig nem voltak ilyen eljárások, akkor mikor láthatjuk ezeket a jövőben, mert ez lenne a valódi elszámoltatás. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Legény Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem fogom nagyon élezni a vitát, Boldog képviselő úrra szeretnék reagálni egy nagyon rövidet vagy inkább csak elméleti síkon még egy picit továbbfejteni azt, amit ő mondott.

Őn egy valós élethelyzetről beszélt, képviselő úr, amikor azt mondta, hogy tömegével fordul elő talán az, amikor kis területű földtulajdonnal rendelkező emberek bérbe adják a földjüket. Ezt, mondjuk úgy, hogy hosszú távra teszik meg 5-10 éves szerződésekben, azonban alacsony a bérleti díj, amelyet kikötöttek a szerződés megkötésének pillanatában, és ez ma már, mondjuk, hátrányosan érinti őket.

Képviselő úr, eddig is lehetősége volt arra mindenkinek, hogy a bírósághoz forduljon azzal kapcsolatban, hogy a bérleti szerződésben foglalt bérleti díja szerinte alacsony és egy értékkövetést alkalmazzon a bíróság ezzel kapcsolatban. Ez a polgári jog egyik alapintézménye, amikor bérlésről beszélünk, tehát ezzel kapcsolatban olyan nagy újdonság nem történne még, és szerintem ez benne van a törvényben. Egyébként meg Gyórfy képviselő úr is említette, hogy ha az agrárkamara által kijelölt szakértő értékbecslést alkalmaz és az valakinek nem felel meg, akkor még mindig lehetőség van a bírósághoz fordulni. Tehát magyarul mondván, amit Boldog képviselő úr mondott, azzal kapcsolatban olyan nagy újdonság nincs benne, hiszen eddig is volt lehetőség a bírósághoz fordulni. Köszönöm.

ELNÖK: Két percben Boldog István képviselő úrnak adok szót.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Látszik, hogy az ellenzéki képviselő

selőtársaim nem ismerik a falvak nyugdíjasait. A falvak nyugdíjasai nem fordulnak bírósághoz, sajnos nem fordulnak, a nyugdíjasok nincsenek arra felkészülve, hogy a jogi csúrcsavarral előállt szerződéseket majd továbbvizik, bíróságra mennek és egyebet csinálnak. Egyébként meg a bírósági pert nem futná, lehet, az a kis földbérleti díj, amit kapnak. Ne haragudjanak meg, képviselő urak, önök most kettőmillió földtulajdonos, akik bérbe adják a földjüket, az ellen szólnak azért, mert most itt földeladás lesz, és én nem tudom, százvalahány ezer ember esetleg földhöz juthat, a másik kétmillió ember ellen szólnak.

Még egyszer mondom, ha ismernék a nyugdíjasvilágot a falvakban, akkor tudnák, hogy ezek az emberek nem fordulnak bírósághoz azért, hogy az egy-két hektár földjük utáni bérleti díjat megemelik-e vagy nem emelik meg, most lesz egy lehetőségük, amelyben háromévente esetleg meg tudják emelni, ez egy nagyon fontos dolog, én azt gondolom, hogy támogatható lenne az önök részéről is, és nem egy napokkal ezelőtti politikai vitáról kellene itt beszéljenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most normál időkeretben Harangozó Gábor Istvánnak adom meg a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Még amikor államtitkár úr a számokat fejtegette, akkor nyomtam gombot, csak azért nem kétpercest, mert talán annál hosszabb, nem biztos hogy belefér két percbé.

Az alapkérdés az, hogy miért pont ma kerül, miért pont most került benyújtásra ez a javaslat, ezt feszegette itt több ellenzéki képviselőtársam is. Államtitkár úr eléggé elárulta magát, az a fránya Freud megint kibukott a mondandójából, amikor is arra válaszolt, hogy mi lesz a tejjgazdaságokkal, akkor államtitkár úr azt találta mondani, hogy nem igaz, hogy mindegyik az államtól bérel földet. Mert nyilván az ön fejében az van, hogy itt most az állami földekről van szó, amit majd most megvesznek az új befektetők, az új spekulánsok, akik nem fognak gazdálkodni rajta, hanem bérelni fogják, mert ugye, róluk van szó ezzel a javaslattal - ugye, Gyórfy képviselőtársam? -, mert a gazdálkodók, akik eddig bérelték és megveszik, azok gazdálkodni fognak rajta, tehát nekik tök mindegy, hogy hogyan alakul a bérleti díj. Tehát az új befektetők, azaz a spekulánsok, akik megveszik, hogy ők a pénzüknél legyenek, az állami földeket, amikor megveszik, arról szól most ez a javaslat, államtitkár úr fejében is ez van, ezzel árulta el magát, és nyilván ezért van ez a mostani időzítés, ezért nyújtotta be ezt most Gyórfy képviselőtársam, mert ez az igazi cél és nem pedig az, amiről Boldog képviselőtársam beszélt.

Mondtam, ha arról lenne szó, akkor lehetne értelmes vitát folytatni erről, de ez nem az, ez nem az, itt nem arról van szó. Itt arról van szó, hogy helyzetbe kell hozni embereket, és ennek a feltételeit itt szépen, lépésről lépésre teremtik meg. (Font

Sándor: A gazdálkodókról beszélünk, a földműves gazdálkodókról! Egyébként meg letelt a két perc.) Miért kellett volna... Font elnök úr, nem kétpercest nyomtam, mondtam. Gazdálkodókról beszélünk. Hány gazdálkodóról beszélünk, képviselőtársam, hány gazdálkodóról beszélünk? És hány millió ember él vidéken, akiktől elveszik a lehetőséget azzal, hogy az állam hozzájárulásával, az állam segítségével munkahelyeket teremtsünk a számukra? (Font Sándor: Vegyék meg az ügyvédek?) Nem, nem, most fogják megvenni az ügyvédek. Hát, ki veszi meg azt a földet (Az elnök csenget.), ki veszi meg azt a földet, amin gazdálkodnak még 38 éven keresztül? A fiatal gazdálkodók? Ezzel hülyítik önök az embereket?

És a számok, államtitkár úr, látom, hogy nem matematikus volt, hanem jogász, mert ezek a számok nem nagyon mennek. Ne haragudjon, de nem tudom, az hogy jön ki, én összeadtam itt a számokat, amiket mondott.

(17.30)

Őn azt mondta, hogy több mint a fele 50 hektár alatti terület. Na, nézzük, azt mondta, hogy 35 800 hektár 3 hektár alatti, és 120 ezer hektár 3-50 hektár közötti, ha ezt összeadjuk, az 155 ezer hektár (Dr. Bitay Márton Örs: És 210 ezer van meghirdetve!), szemben a 380 ezerrel. Ez ugye, nem több mint a fele, hanem jóval kevesebb, mint a fele.

Államtitkár úr, de én nem erről beszéltem, hanem arról beszéltem, hogy 10 hektár fölött mennyi terület van. Ön mondta el bizottsági ülésen, hogy nagyságrendileg 60 ezer hektár a 10 hektár alatti területeknek a nagysága. Vagy akkor nem mondtak igazat, vagy most nem mondanak igazat, de akkor kérném, hogy tisztázza! Én értem, hogy elegánsan átugrotta (Dr. Bitay Márton Örs: Nem mondom el még egyszer még neked sem!), hogy a 10 hektár alatti és fölötti területekről beszéltem, és ön elegánsan... (Gyórfy Balázs: A témáról, hadd kérjem már meg!) Államtitkár úr hozta ide a számokat, úgyhogy szeretném, hogyha a közvélemény tisztán láthatná, hogy miről van szó. Tehát hogy akkor 10 hektár alatt mennyi területről van szó, és mennyi a 10 hektár fölötti? Mert önök a múltkor azt mondták, hogy 60 ezer; hogyha 380 ezer hektárról van szó, akkor pedig 320 ezer hektár az, ami 10 hektár fölötti. Ez ilyen egyszerű matek. (Dr. Bitay Márton Örs: Köszönjük szépen.)

Államtitkár úr, tehát a kérdésem az lenne, hogyha lenne szíves válaszolni erre a kérdésre (Font Sándor: Ez nem interpelláció!), hogyha egyszer már ön hozta ide ezeket a számokat. Ez egy általános vita, tisztelt képviselőtársak, az általános vita pedig arról szól, hogy ez a javaslat vajon milyen céllal került be ide az Országgyűlés elé, ennek milyen következményei vannak, ezért ez támogatandó vagy nem támogatandó, vagy egyáltalán miért van itt az asztalon ez a javaslat. Ez az általános vita lényege. Szerintem erről beszélünk. (Font Sándor: Eddig jó.)

Miután, államtitkár úr, nemcsak az állami földdekről van szó, hanem minden bérleti jogviszonyban ez alapján a javaslat alapján jelentős földbérleti drágulás következhet be, ezért szerintem nincs ez végig-gondolva, hogy milyen hatása lesz például - még egyszer mondom - a tejelőgazdaságokra, akik enélkül is igen nehéz helyzetben vannak, erre egyikőjük sem válaszolt. Pedig azt hiszem, hogy ez is az általános vita része lenne, hogy egy ilyen nem apró részletet is tisztázni kellene, amikor egy ilyen javaslatról beszélünk, hogy annak milyen következményei lesznek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Én is kérem, hogy azért a tárgyra térjünk, tehát mind a két oldalt kérem erre, mielőtt esetleg még a Hold felparcellázása is szóba kerül itt a mai napirenden. *(Zsigó Róbert: Az még nem.)*

Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak. *(Zsigó Róbert: Majd most!)*

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Boldog képviselőtársam, van egy jó hírem meg egy rossz hírem. A jó hírem az, hogy minden igaz, amit ön elmondott, és mindenben egyetérték önnel. A rossz hír az, hogy ez alátámasztja azt, amit mondok, mégpedig azt, hogy az agrárkamara elnöke nem a tagságát, a gazdálkodókat képviseli ezzel a javaslattal, hanem a földtulajdonosokat, akiknek a jelentős része nem gazdálkodó. És hadd mondjak önnek egy életszerű példát, csak azért, mert mint mondtam, egyetérték önnel. Tudom azt, amit ön elmondott, de ön is tudja rólam, hogy tudom, hogy ott van Kétpón a bácsi, aki nem fog bemenni a prókátorhoz, hogy tanácsot kérjen, mert alacsony az ár, nem csinálja ezt.

Na, most elmondom, hogy idáig azt kellett csinálni, hogy bement a prókátorhoz, és azt mondta, hogy kérem szépen, keveslem a díjat, meg kellene polgári peres eljárásban támadni, kellene magasabb. Ön azt mondja, hogy ezt nem csinálja, mert nem ilyen pereskedő. Na most, elmondom, hogy ezután mit kell csinálnia. Be kell mennie ugyanezen prókátorhoz, mert nem olvassa a Magyar Közlönyt a bácsi, ezt mind a ketten tudjuk.

Miután megkérdezte, hogy mit lehet csinálni a földhaszonbérlettel, majd el fogják mondani, hogy kérem szépen, be kell menni az agrárkamarához, aminek Kétpón nincs kirendeltsége, be kell menni az agrárkamarához Szolnokra, és kérni kell, hogy a szakértői díjban állapítsák meg ennek az összegét, hogy mennyi lenne a hiteles. De ennek díja van, majd meg fogják mondani. És a bácsi, amikor eljuttunk odáig, hogy díja van annak, hogy kötelezően megmondja az agrárkamara, hogy mennyi a díj, majd akkor fog visszafordulni. De ha véletlenül nem tenné ezt, mert nem fordul vissza, és nagyon-nagyon elszánt, és habár az ügyvédtől félt, de azért Szolnokra beutazik az agrárkamarához, akkor azt fogják mon-

dani, hogy megállapítjuk, de viszont lehet, hogy pereskedés lesz belőle. Mert ugyanúgy az lesz a vége, hogy bíróságon köt ki, mert a földhaszonbérbe adó a betervezett jogszabály (2) bekezdése alapján azt mondja: ha a haszonbérlo a beclésben foglaltakkal nem ért egyet, a beclés kézhezvételétől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül a bíróságtól kérheti a piaci haszonbérleti díj megállapítását. A bácsi, mehetett a polgári peres eljárásra úgy, hogy ügyvédet fogadott, és mehetett bíróságra, most ezek után mehet az ügyvédtől tanácsot kérni, majd bemehet az agrárkamarához, majd pénz ellenében megmondják neki azt, hogy mi a díj, és ezután mehet a bíróságra.

Hát, ez nekem nem életszerűbb, és nem tűnik úgy, hogy ezzel a bácsinak segítettünk a sorsán. Tényleg nem tűnik így. Ehhez képest, ha én kormánypárti képviselő lennék és az ön helyében lennék, akkor azt mondanám, hogy akkor már inkább a földhivatal függesse ki a mindenkorit, és ahhoz kelljen igazítani, azért, hogy ne kelljen legalább ezeket a fölösleges köröket megfutni, amit most elmondtam önnek, hogy hogyan fog működni.

Tehát egyetértve az ön aggályaival, és egyetértve azzal is, amit ön elmondott, hogy ez a jogszabály gyakorlatilag a földhaszonbérbe adóknak az érdekeit képviseli, ez mind igaz, éppen ezért is kifogásoljuk, hiszen már bocsánatot kérek, de ha miránk azt mondják, hogy gazdaellenesek vagyunk, mert nem támogatjuk a termőföld-privatizációt, akkor én is azt mondom, hogy a kamara gazdaellenes, mert fel akarja emeltetni a gazdálkodóknak a földhaszonbérleti díját.

Győrffy Balázs képviselő úrnak is tisztelettel megköszönöm, hogy reagált a vita közben, és köszönöm szépen, hogy több felvetésre mondott választ. Tetszett volt mondani, hogy a földhaszonbérleti díjjal kapcsolatos aggályokat már lehetett volna korábban kezelni, és nem emlékszik olyan ellenzéki felvetésre, ami ezt kezelte volna.

Azért fontos - ezt Boldog képviselőtársamnak mondom - ez a felvetés, mert ugyanúgy azt lehet mondani, hogy most legalább itt van előttünk. Hozzáteszem: én nem vagyok itt 5 éve a parlamentben, mert 5 év alatt aki tudja ezt az információt, hogy a nyugdíjas bácsinak baja van és nem tudja megemelni, ezt a 15 sort, amennyi itt az (1) és a (2) bekezdésben szerepel, ezt már leírhatta volna az elmúlt 5 évben is, hogy szolgálja az idős bácsiknak az érdekeit. De idáig nem volt fontos, és ezért most beszélünk a termőföld-privatizáció közben erről, mert most nyilvánvalóan ez némi motivációként hatott.

Na már most, annyit szerettem volna mondani, hogy ha meg tetszik nézni a jegyzőkönyveit annak, hogy 2013-ban az LMP hogyan szavazott a földforgalmi törvényre, ami tartalmazza ezen szakaszokat, akkor minden bizonnyal meglesz annak a dokumentációja, hogy sok ok miatt, mi miatt nem támogattuk ennek a földforgalmi törvénynek az elfogadását.

Annyit még szintén hadd mondjak el, hogy tetszett volt mondani azt is, hogy a kamara széles körű

tájékoztatást kap a piaci bérleti díjakról. Az életszerűen hogyan fog működni? Majd innentől kezdve minden kamarai tagnak kiküldik azt, hogy mondja már meg, hogy ő mennyiért bérel földeket, és azok megmondják, és lesz egy átlag? Vagy akkor mi lesz ennek a gyakorlata, hogyha beszerzi? A földhivatalnál, meg az önkormányzatoknál, ahol kifüggesztik meg bejegyzik, ott értem, hogy hogyan lehet, de innentől kezdve itt kétféle megoldás van. Az egyik megoldás az, hogy megkérdezik, a másik pedig az, hogy kötelezik a gazdálkodókat egy olyan adatszolgáltatásra, ami megint nem gazdálkodói érdekeket fog szolgálni, hanem hogy még több információt adjon ki az agrárkamarának. Tehát hogy ez lehet a megoldás.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet az érvelésében. Tetszett volt mondani azt is, hogy a magas árakkal felverték bizonyos nagygazdaságok a földhasznóbérleti árakat, és a kicsiket ezzel ellehetetlenítették, hiszen nem tudtak ezáltal földhasznóbérhez jutni egy-egy kis területre, akár szomszédos területre.

Igen ám, de most jelen pillanatban azért, hogy túl magas az ár, az ön által benyújtott jogszabály alapján csak a hasznóbérbe adó fordulhat a kamarához. Tetszik-e tudni olyan hasznóbérbe adót, aki azért fog a kamarához fordulni, hogy túl sokat ad neki a nagybirtokos és a nagygazdaság? Mert ez megint nem tűnik nagyon életszerűnek, hogy ezzel majd a kicsiket fogjuk tudni segíteni, hogy piaci árak legyenek, mert ha önnek igaza lenne, akkor azt mondanánk, hogy igenis, piaci árak legyenek, és a nagygazdaságokat szorítsuk rá, hogy ne tegyék tönkre a kicsiket. De itt olyan hasznóbérbe adót, aki azért fog panaszkodni, hogy túl sokat fizet nekem a nagygazdaság, ezt nagyon nehéz elképzelnem, hogy ez megvalósulhat.

Egyetlenegy dologra hadd reagáljak még, mégpedig arra, hogy tetszett volt mondani, hogy nem kerülték meg a parlamentet. Tehát az, hogy az ellenzék összefogott, hogy legyen vitanap, és néhányan bejöttek velünk vitázni, ez nyilván tiszteletre méltó (*Gyórfy Balázs közbeszól.*), ez tiszteletre méltó, de ez nem jelenti azt, hogy a döntéshozásban részt vehetett a parlament. Ez a földtulajdon, amit a kormányuk értékesít, ez nem a Fidesznek és a kormánynak a tulajdona. Jelen pillanatban az Országgyűlés a legfőbb népképviselői szerv, ezért ennek a jóváhagyásához kellett volna, hogy az Országgyűlés, mondjuk, az NFA-törvény módosításával, ami felhatalmazza erre önöket, bejöjjen.

Tehát én azon állítást, illetve nem tudom, melyik képviselőtársam mondta ezt az állítást, igenis fenntartom, hogy megkerülték a parlamentet és nem hozták az Országgyűlés elé, tudván, hogy kétharmados támogatást ez nem kapna, és nem arról van szó, hogy tudunk-e erről beszélni vagy nem tudunk beszélni, hanem arról, hogy van-e az Országgyűlés által felhatalmazás mindegyre a tevékenységre. Köszönöm, elnök úr.

(17.40)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Elfogytak a hozzászólások, de megkérdezem, kíván-e még valaki a napirendhez hozzászólni. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom. Megadom a szót Gyórfy Balázsnak, hogy reagáljon az elhangzottakra.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy meglehetősen vegyes témájú vitán vagyunk túl, ahol néhány képviselőtársam a témától nem feltétlenül elrugaskodva, de ahhoz szorosan nem kapcsolódó politikai kirohanást tett. Harangozó képviselőtársam ebben erőteljesen az élen járt. (*Dr. Harangozó Tamás: Számíthatsz ránk!*) Azzal vádol bennünket, hogy spekulációs céllal tesszük mindezt, és azt hozza fel, hogy a „Földet a gazdáknak” programban ki vehet majd földet. Tisztelt képviselő úr, külföldi nem, hisz nem véletlenül van a jogszabályban az, hogy magyar állampolgár. Ezt önök ugyan az Alkotmánybíróság előtt megtámadták, de önöktől végighallgatni azt, hogy külföldieknek adjuk át a földet, ez egyszerűen pofátlanság! Képviselő úr, önök asszisztáltak ahhoz, hogy 600... (*Dr. Harangozó Tamás: Nem véletlenül a zárszóban mondod!*) Elnézést, képviselő úr! ...hogy 600 ezer hektárra zsebszerződést tudtak kötni Magyarországon. Ha nincs a Fidesz-kormány, ez már mind külföldi tulajdonban lenne. Úgyhogy tisztelettel kérem, ebben a formában némi önmérsékletet tessék gyakorolni, mert nem túl hiteles.

Képviselő úr, ön azt mondja, hogy nem a gazdák vehetik meg a földet. Hát akkor mégis kicsoda? (*Dr. Harangozó Tamás: Földművesek!*) Földművesek vehetik meg a földet. Képviselő úr, ön azt mondja, hogy 102 ezer ember az, aki most földet vásárolt. Nem tudom, ez ön szerint sok? Tudja, hányan adtak be az idén egységes kérelmet? Tudja, azt, amin a területalapú támogatást igénylik. 180 ezren! Tehát amennyiben bemegy még 78 ezer ember holnap a földhivatalba, akkor seperc alatt fognak kapni földműves igazolást. Mi ezzel a baj? Ők földművesek, valóban földet művelő emberek. Ön ebbe kötött bele.

Az is egy érdekes hozzáállás, hogy ezt majd spekulációs céllal veszik meg. Ki veszi meg spekulációs céllal? Az, aki most gazdálkodó és arra számít, hogy egyelőre nem tudom használni, de a későbbiekben a gyerekem, az unokám fogja? Ezzel az erővel, aki erdőt vesz, egy abnormalis gazdasági műveletet hajt végre? Azt sem tudja használni ad absurdum 80 évig! Képviselő úr, higgye el, a gazdaemberek logikája más, mint amit ön erről gondol, de ezt most a továbbiakban hadd ne forszírozzam!

Még egy dolgot szeretnék mondani, ha már mindenképpen a „Földet a gazdáknak” programról szeretnék beszélni. Képviselő úr, és mondom ezt a többi ellenzéki képviselőtársamnak is, és fontolják meg ennek apropóján, hogy tudják-e támogatni a jogszabály-módosítást, ha ez a jogszabály nem megy

át, egészen biztosan földet művelő egyszerű emberek, gazdák nehezen fognak tudni földet vásárolni olyan bérletidj-konstrukcióval terhelt földek esetében, amelyekre ez a jogszabály megoldást kínálhat. Tehát ilyen értelemben csak a tőkeerősek tudnak ezen jogszabály-módosítás nélkül egy nagy halom földre egyáltalán licitálni.

Szóba került, Sallai képviselőtársam mondta, hogy a magoszos kinézi a földet, amit nem ő bérel. Akkor most álljunk meg egy pillanatra! Akkor mégsem a magoszosok nyerték meg a „Földet a gazdáknak” program bérleti konstrukcióit? Akkor ki? Vagy akkor nyertek és most nincs ez a pozíció, vagy nem ők nyertek, de akkor meg miért volt ez a hisztériakeltés a korábbiakban? Most akkor kik nyerték? Képviselő úr, mondta, hogy ne a kamara mondjon piaci bérleti díjat. Várok egy módosítót, hogy ki más autentikusabb tud ebben lenni. Legyen kedves benyújtani ezt a módosítót!

Érdekes volt hallgatni, talán Varju képviselőtársam mondta, hogy ezzel a jogszabály-módosítással politikai előnyt akarunk elérni. Tisztelt jelen nem levő Varju képviselőtársam, igen, bizonyára lesz ennek politikai hozadéka. Miért? Mert találkozik a gazdatársadalom elvárásaival, igényeivel. Ezzel, mondjuk, az ő pártját nehéz lenne megvédeni, de ez hadd ne legyen az én problémám.

Azt mondta még - biztosan tudom, hogy ezt Varju képviselőtársam -, hogy „az önök által kedvezményezett emberek azok, akik most pozícióhoz jutnak”. Kik ezek a kedvezményezett emberek? A gazdák? Mondjuk, a DK-t azzal nem vádolnám, hogy a gazdák érdekeit képviselte vagy valaha is képviselni fogja, mert lehet, hogy a gazdálkodók engem kérnének számon ezért a kijelentésemért. Ebből kifolyólag eszem ágában sincs visszavonni ezt a módosítást. Elég hiteltelen volt amiatt aggódnia, hogy vajon hány munkahely fog megszűnni a magyar vidéken ebből kifolyólag. 2002 és 2010 között drasztikusan csökkent, és ezt mondanám Harangozó képviselőtársamnak is, a mezőgazdasági foglalkoztatottak száma. 2010 óta ez 10 százalékkal emelkedett. Tehát elég hiteltelen amiatt aggódnia önöknek, hogy mi lesz a vidéki foglalkoztatással.

Vele kezdtem, de most lezárnam Harangozó képviselő úr felvetéseit a tejtermelő gazdaságok kérdésével. Képviselő úr, van egy tejtermelő gazdaság, vagy legyen több, mert nyilván több is van. Ezeket osszuk először kétfélé. Az egyik része bérel állami földet, a másik része nem bérel állami földet, ha már mindenáron az állami földterületekről akarunk beszélni. Aki nem bérel állami földet, annak esélye nem volt ilyen kedvezményes konstrukcióhoz jutni. *(Dr. Harangozó Tamás: Nem erről beszéltem!)* Ő egyébként azt fogja mondani, hogy az istóknyilát, eddig ezek kedvezményesen jutottak helyzetbe, kedvezményesen jutottak földhöz, nekik teljesen más volt a költség szerkezete, igazságtalanság! Ő fog örülni ennek a lehetőségnek. Valaki bérel az államtól földet. Ott is van olyan, aki közel piaci áron bérel. Ő azt

mondja szintén, amit az előző: ja, hogy azok, akik eddig piaci ár alatt béreltek területet, azok kénytelenek lesznek piaci árat fizetni? Tragédia, tisztelt képviselő úr! Tragédia! Azokkal szemben méltatlan ez a mostani állapot, akik meg egyébként úgy kénytelenek tejet termelni, hogy piaci bérleti díjat kénytelenek fizetni. Ön, amikor ezt a hozzászólását megtette, csak és kizárólag a korábban privilegizált bérlők mellett tette le a voksát, amit, azt gondolom, nem tett helyesen.

A vitában sok minden nem hangzott el a módosítómmal kapcsolatban, ami elhangzott mégis, arra igyekeztem válaszolni. Zárásképpen arra kérném a tisztelt képviselőtársaimat, hogy próbálják támogatni ezt a módosítást. Úgy gondolom, hogy ez a magyar gazdatársadalom érdekeit szolgálja. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** A kormány-előterjesztés T/6978. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Zsigó Róbert úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A lakosság biztonságos élelmiszer-ellátása elsődleges jelentőséggel bír, ezért az élelmiszerlánc valamennyi területén a vonatkozó szabályok betartásának ellenőrzése ösztársadalmi érdek.

A hatósági ellenőrzéssel járó költségek fedezetére megfelelő forrásokat kell biztosítani, s ebben az állam mellett az élelmiszerlánc szereplőinek is részt kell vállalniuk. Az évente fizetendő felügyeleti díj befizetésével minden olyan vállalkozás részt vesz a hatósági igazgatási tevékenység finanszírozásában, amely az élelmiszerlánc-felügyeletet végző hatóság által nyújtott garanciákat, valamint szolgáltatásokat is igénybe veszi.

Az Európai Bizottság 2015-ben vizsgálatot indított az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény előírása kapcsán, miszerint a napi fogyasztási cikkek értékesítő üzleteket sávosan emelkedő felügyeleti díj-befizetési kötelezettség terheli. A Bizottság álláspontja szerint a sávos díjmérték szelektív előnyt biztosít bizonyos vállalkozások számára, ami potenciálisan versenytorzító hatású, és szerintük az intézkedés állami támogatásnak minősül. Emiatt a sávos díjmérték alkalmazásának azonnali felfüggesztése mellett döntött. Fontos hangsúlyoznom, hogy Magyarország nem fogadta el az Európai Bizottság döntését, kere-

setet nyújtottunk be az Európai Bíróságra, amelyben kértük, hogy semmisítse meg az Európai Bizottság rendelkezését az élelmiszerlánc-felügyeleti díj felfüggesztésével kapcsolatban.

Tisztelt Országgyűlés! A 2015-től bevezetett sávós díjfizetési kötelezettség célja az volt, hogy arányosabb legyen a felügyeleti díj mértéke a multinacionális vállalatoknál, mivel ellenőrzésükhöz nagyobb hatósági erőforrás szükséges.

(17.50)

Az ellenőrzési tapasztalatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az ellenőrzés komplexitása a fajlagos költségek jelentős növekedését vonja maga után. Ezért a differenciált díjfizetési kötelezettséget esetükben továbbra is lehetőségként számon kell tartani.

Tisztelt Ház! Minden tisztességes élelmiszerlánc-szereplőnek, termelőnek, előállítónak, kereskedőnek, vásárlónak az az érdeke, hogy biztonságos, egészséges, jó minőségű élelmiszerek legyenek forgalomban. A most tárgyalt módosítás alapján a 2012-ben bevezetett jogszabályi kötelezettség szerint az eredetileg előírt felügyeleti díj alapját képező nettó árbevétel egytized százalékát kell befizetnie a kereskedelmi szektor vállalkozóinak is. A módosítás célja, hogy a 2015. évben jelentkezett hatósági ellenőrzés költségeiből a kereskedelmi szektor szereplői is vállaljanak részt. Az Európai Bizottság döntésével ugyanis felfüggesztette a felügyeleti díj befizetésének kötelezettségét a kereskedelmi tevékenységet folytató vállalkozásoknál, pedig a felügyeleti díj bevezetésével pontosan az volt a szándéka a kormányának, hogy megvalósítsa az élelmiszerlánc-szereplők közötti arányos és igazságos teherviselést. Az Európai Bizottság döntése miatt ismét csak a termelői szektornak kell vállalnia a terheket. A termelői szektornak ugyanis a kérelemre indult eljárásokban jelenleg is igazgatási szolgáltatási díjakat kell fizetnie a felügyeleti díj mellett, amíg ilyen költség nem jelentkezik a kereskedelmi szereplőknél.

Tisztelt Országgyűlés! Fontos kiemelni, hogy a felügyeleti díj nem adóbevétel, hanem az élelmiszerjog alapján kivetett díj, amely továbbra is az élelmiszerlánc-felügyeletért felelős hivatalok bevétele marad. A jogszabályok nem is engedélyezik a felügyeleti díj más célú felhasználását. Az élelmiszerlánc-felügyeleti díj biztosítja azt a forrást, amelynek segítségével a kormányzati szervezetrendszer hatékonyan tudja felügyelni azt, hogy kiváló minőségű, biztonságos és egészséges élelmiszerek kerüljenek a családok asztalára.

Mindezeknek megfelelően kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslatukkal és szavazatukkal támogassák a törvény jelen módosítását.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Horváth Istvánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom, emlékeznek-e a következő szalagcímekre, csak néhányat idéznék a közelmúltból. „A szalancukor nyomokban egeret tartalmazhat”; „Alvadt vér, húscsapatok és fedetlen hígtrágyagyűjtő egy Pest megyei vágóhídon”; „Nem engedélyezett növényvédőszerrel kezelt kigyóuborka-szállítmányra csaptak le”; „Súlyos higiéniai hiányosságok egy cukrászüzemben”; „Átcímkezés közben érték tetten a hamisítokat”.

Az utóbbi időben már megszokottá váltak az ilyen és hasonló, élelmiszer-biztonság és népegészségügy témakörébe tartozó eseményekről szóló híradások, és ebben semmi meglepő sincs, hiszen nagy a nyomás a hazai élelmiszeripari ágazaton. Az egész Unióban keresik az új piacokat azok a termékek, amelyek a mostani változó nemzetközi politikai és gazdasági légkör miatt lecsúsztak a szokásos értékesítési pályájukról. Nem véletlen tehát, hogy a gyártók és a forgalmazók minden lehetséges eszközt bevetnek, amúgy helytelenül, hogy talpon maradjanak ebben a környezetben, és sajnos ebbe esetenként a felelőtlen magatartás is beletartozik.

Megnyugtató azonban, hogy a magyar hatóságok eredményes munkájának köszönhetően az esetek többségében időben felfedezik és kivonják a forgalomból ezeket a fogyasztók számára kockázatot jelentő árukat, raktárkészleteket, és ártalmatlanítják a lakosságra veszélyt jelentő anyagokat. Ezúton is szeretném elismerésemet kifejezni a hazai hatóságok munkájáért, amely - nem csak az átlagember számára szerezhető tapasztalatok alapján - hatékonynak látszik. És természetesen azok az eredmények, amelyeket a Nébih munkatársai elérnek az élelmiszerlánc biztonságának fenntartása érdekében, azt is bizonyítják, hogy helyes döntés volt az élelmiszerbiztonság-felügyeleti díj bevezetése, amelyből finanszírozni lehet a kiterjedt ellenőrzéseket és vizsgálatokat.

Sajnos, mint ahogy az előterjesztői expozéban hallhattuk, az Európai Bizottságot nem ezek az eredmények érdekelték, és arra voltak tekintettel, hogy ami Brüsszélből versenytorzító hatású intézkedésnek tűnik, az hazánkban éppen az egyensúly megteremtésére irányul. Az élelmiszer-biztonsági felügyeleti díjra, figyelembe véve az eddig elért eredményeket, nyilvánvalóan továbbra is szükség van. Nem olyanok a körülmények, hogy ne kellene biztosítani az élelmiszerlánc-biztonsági stratégia megvalósításához és az élelmiszerlánc-felügyeleti tevékenységekhez szükséges forrásokat. Az európai uniós észrevételeknek azonban ez esetben meg kell felelnünk. Ezért van szükség a módosításra, amely a nagyok esetében csökkenti, a kisebb piaci szereplők esetében

pedig némileg emeli a fizetendő díj mértékét. A fenntartható élelmiszerbiztonság-felügyelet érdekében kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk lévő törvényjavaslatot, hiszen számunkra csakis a jó minőségű, biztonságos élelmiszerek előállítása, forgalmazása és fogyasztása lehet a közös cél, ezzel is szolgálva a fogyasztók érdekeit. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Heringes Anitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Mi is fontosnak tartjuk az élelmiszer-biztonsági kérdéseket, és a legfontosabb az, hogy a hatóság végezze a dolgát ebben a témában is, hiszen nagyon fontos, hogy mi kerül a magyar emberek, a magyar családok asztalára. Viszont képviselőtársam, Horváth István felsorolt néhány újságcikkcímét, amiben elborzasztóbbnál elborzasztóbb történeteket hallhatunk. Azért ugye, a barackmagról sem feledkezhetünk el ebben a kérdésben. Ugye, sok embert mosolyogtatott meg ez a kérdés is, amely egyik képviselőtársukhoz volt köthető, vagyis az ő családjának egyik vállalkozásához. Még szerencse, hogy nem sikerült forgalomba hozni, mert nem működött a törőgép, ami még egy nagyon megmosolyogtató pontja volt a nyárnak.

De térjünk vissza a törvényhez! A törvényjavaslatban a Földművelésügyi Minisztérium szokásos törvényalkotási hibáit láthatjuk, egy újabb olyan törvény, amit vissza kellett hozni, ugyebár, élénk. Mi már akkor, amikor eredetileg betervezték ezt a törvényt, elmondtuk önöknek, hogy ez az uniós jogokkal szembemegy, és ezt vissza fogják nekünk küldeni. Mi akkor elmondtuk önöknek, hogy ez így nem fog átmenni, ezt fölösleges végigvitatni és fölösleges így előterjeszteni.

Most az Unió vissza is küldte ezt a törvényt, hiszen az Európai Bizottság két főigazgatósága is vizsgálta ezt az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló törvényt, ami január 1-jétől hatályos, a módosítás, amiről vitatkoztunk, és ők jelezték felénk, hogy ez így nem állja meg a helyét, hiszen pont az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerint az állami támogatás a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áru termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, az nem elfogadható a tagállamok közötti kereskedelemben.

Éppen ezért természetesen, miután most javítják a hibákat és kiveszik a pluszadót, eltörlik a pluszadót, ami gondot okozott a szabályozásban, ezért akár még támogatható is lenne, de szerintem sokkal kényelmesebb lenne, ha amikor az ellenzék jelzi az önök számára, hogy így ez jogszabályellenes lesz, így ez nem fog átmenni, akkor elfogadják az

ellenzék szavait, néha meg is hallják az ellenzék szavait, és nem pökhendi kiskakasként végigviszik a törvényt csak azért is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslatról nem érdemes hosszan beszélni, viszont egyértelműen mindenképpen érdemes. A Jobbik egyértelműsíti, hogy nem tudja támogatni azt, ami előttünk fekszik. Egy brüsszeli diktátumra született visszalépésről van szó, egy olyan intézkedésről, ami kvázi magyar kisvállalkozókat, magyar kisboltokat adóztatna meg az eddigi, tulajdonképpen mentességet élvező sáv helyett.

(18.00)

Értjük mi, hogy van egy menekülő útvonal bizonyos általánoszerű megoldások tekintetében, de azt is látjuk, hogy a kormány és a jogalkotó eredeti szándéka elvérzett Brüsszelben. És ami sokkal inkább katasztrofális, hogy ezen brüsszeli elvárásnak engedve, annak engedelmeskedve most tulajdonképpen kiterjesztik, és rendben van, hogy csak egy 0,1 százalékos sáv tekintetében a magyar kisvállalkozókra is, azaz dehogyan van rendben, de látszólag ez egy kisebb kiterjesztés, ami akár még az esélyegyenlőség jegyében is bekövetkezhetett volna. A helyzet az, hogy Magyarországon, a magyar piacon ilyen típusú esélyegyenlőség nincs.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ha nagyon izzadságszagúan próbálunk keresni előnyös kitéltet ebben a javaslatban, hát az talán az lenne, hogy az önök által a multicégek számára nyitva hagyott kiskaput is azért valamelyest lezárja, hiszen az élelmiszerlánc-felügyeleti díj esetében azt figyelhettük meg eddig és a korábbiakban, hogy bizony, ha egy nagyvállalkozás vagy vállalkozásláncolat ügyesen diverzifikálja a portfólióját, tehát ügyesen dobálja szét a cégeit megfelelő kisméretű üzemegységekre, akkor lényegében mentesülhet ezen adótípus fizetési kötelezettsége alól. Ezzel szemben most azt látjuk, hogy innentől nincs kivétel, de ez a nincs kivétel egyben azt is jelenti, hogy a 0,1 százalékos díjmérték tekintetében magyar kisvállalkozás, magyar beszállító, magyar cég sem menekülhet, ami tökéletesen elfogadhatatlan egy olyan versenyhátránnyal sújtott helyzetben, mint ami a magyar piacot jellemzi.

Van ám egy pozitív vonulat az egész jelenségben többéves kitekintésben. Ez az, hogy a bevételi

többség jelentős része azért csak fogyasztóvédelmi vagy olyan jellegű célokat kell hogy szolgáljon. Tehát ne vitassuk el azért a jogalkotónak a korábbi helyes döntését, hogy azért valamelyest pántlikázta ezeket az összegeket. Furcsa egyébként, hogy az Unió nem ezzel kezdett el kötözködni, hiszen belekötött már hasonló típusba is, akár pántlikázásba, akár abba, hogy meghatározott célra kívánja a jogalkotó az ilyen bevételt felhasználni.

De azt látjuk eközben, hogy az egész rendszer nemcsak azért hiányos, mert nem fordítanak rá elég forrást, vagy nem elegendő hozzá az a forrástömeg, amit egy ilyen különadótípus behoz, hanem azért is, mert egyszerűen képtelenség tételesen levizsgálni azt az árumennyiséget, ami bezúdul egy magyar piacra. Vagy egy egyszerű utcai példával élve, ha bárki befordul a legnépszerűbbnek mondott gyorsétteremláncolatához, és ott vásárol egy tasak sült krumplit, abban legalább háromféle olyan összetevő található meg a tizenegyből, ami most pont a heti hírekben benne volt, amely jó erős gyanúval genetikailag módosított. Akármilyen erőfeszítéseket gyakorol Magyarország bármely hatósága, ezek a genetikailag módosított összetevők megjelennek, még egyszer mondom, egy olyan tagállami piacon, amely elvileg GMO-mentességet próbál fenntartani saját maga számára hosszú távon is.

Tehát azt látjuk, hogy hosszú távon az alternatív eszközökkel lehet előrelépni, a magyar termelésre, a mezőgazdasági termelésre való minél erősebb támaszkodással, azzal, hogyha a közétkeztetésbe, gyermekétkeztetésbe pontosan a magyar gazdák, magyar termelők áru tudnak minél nagyobb volumenben bekerülni.

Éppen ezért vérlázító, hogy egy kis kitérőt tegyünk, a gyermekétkeztetés és a gyermekek éhezése terén azon KDNP-s elutasítás, ami egy mai interjúban merült fel, és amelynek értelmében azért került elutasításra egy, a gyermekéhezést felszámolandó megszületett javaslat, mert az ellenzéki volt. Nem a szakmai tartalma miatt, nem azért, mert épeszű ember fenntartani akarhatja Magyarországon a gyermekéhezést vagy a gyermekek nélkülözését. Azért vetették el ezt KDNP-résről, mert ellenzéki javaslatról volt szó, ami egy szakkérdés, főleg gyermekeket érintő kérdés esetén vérlázító, felháborító. És az a KDNP fejezte ki elutasítását, amely most erre a vitára még vezérszónokot sem volt képes állítani. Tehát egész elképesztő jelenségekkel találkozunk.

Az új javaslat értelmében tehát, még egyszer mondom, annyit tudunk pozitívumként kiemelni, hogy a portfólió megfelelő rendezésével már nagy cégek sem tudják teljes egészében vagy jórészt elkerülni az élelmiszerlánc-felügyeleti díj befizetési kötelezettségét. De azt látjuk, hogy nemzeti pártként azt, hogy a kisboltok, kisvállalkozók egy pluszterherrel, újabb teherrel szembesüljenek, egész egyszerűen nemhogy nem tudjuk támogatni, de minden eszközzel küzdünk ellene, hiszen a magyar adórendszer, az adószakértők és a könyvelői szakma most már több

mint ötvenféle adót vagy adó típusú terhelést ismer, ami Magyarországon és régiós, regionális szinten is egyfajta rekordnak számít. Számos egzotikus adófajta található meg ezek között. De azt látjuk, hogy ezeket a különadókat egyáltalán nem ilyen formában kellene kivetni. Rendszerszinten meg kellene akadályozni az áthárításukat, legyen szó banki különadóról, tranzakciós illetékről. Nem kellene továbbá a kormánynak olyan paktumokat kötégetnie, mint amit az EBRD-vel sikerült, amelynek értelmében kötelezettséget vállalt arra, hogy mondjuk, a bankszektort nem terheli jobban. Ezen a területen, az érintett területen, az élelmiszerlánc-felügyeleti díj által érintett területeken pedig egyértelműsíteni kellene, hogy a közteherviselésbe igenis be kell vonni ezeket a nagy hálózatokat. Pontosan ez volt az eredeti törvénynek, az eredeti - nevezzük úgy - adókievítésnek a célja, hogy a közteherviselés felé mozdítsa a rendszert.

Ezzel az egyenlősdivel, amit önök most ide behoznak brüsszeli diktátumra, és azzal, hogy a kicsiket is bevonják a fizetők körébe, teljesen egyértelmű módon távolodik a közteherviselésről ez az egész rendszer, ilyenformán ez a Jobbik által vállalhatatlan. Nem tudjuk ezt támogatni, és arra szólítjuk önöket, hogy a brüsszeli hadszíntéren valóban viselkedjenek úgy, mint ahogy egy csataterén kell, álljanak ki a magyar érdekekért, és érzék el azt, hogy brüsszeli csettintésre ne kelljen amúgy jól kigondolt vagy kevésbé jól kigondolt magyarországi jogszabályokat megváltoztatni, ne kelljen a magyar parlamentet ilyen megalázó helyzetbe hozniuk, hogy önöknek volt egy jogalkotói szándékuk, brüsszeli csettintésre ettől most el kell térniük, és megpróbálják megmagyarázni, hogy miért észszerű számunkra, ellenzéki képviselők számára befogadni ezeket a szándékokat, miközben ezek a szándékok az önök szándékaival, jelen pillanatban Magyarország érdekeivel szöges ellentétben állnak.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem kért lehetőséget senki. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelentkezésre:)* Igen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem árurom el, pontosabban épp az, hogy elárurom, meglepetésként ért az, hogy ilyen gyorsan a felszólalás jogához és lehetőségéhez jutok, nemcsak azért, mert a mai nap a gyermekekkel szemben egyfajta merényletet elkövető KDNP még vezérszónokot sem állított, de azért is, mert egész egyszerűen nem alakult ki, nem bontakozott ki vita egy nagyon súlyos kérdésben, ahol azért érdemi megszólalást a vezérszónok körében is hallottunk. De ez a kérdés az, hogy még egyszer mondom, egy centrális

brüsszeli csettintésre el tudják-e téríteni a magyar jogalkotó szándékát az eredeti szándéktól.

Értem, hogy fogok itt kapni valami összefoglaló jellegű választ egy olyan zárszóban, amire már nem lesz módom reagálni, de nem tartom méltónak ezt az egész vitastílust. Éppen azért nem tartom méltónak, mert itt most jelen pillanatban Magyarország szuverenitását erőszakolják meg egy olyan kérdésben, ahol igenis lenne mozgáster, lenne lehetőség, ahogy más különadók tekintetében is volt.

Az úgynevezett pénzügyi tranzakciós illeték esetében még azt is megtette a kormányzat, hogy ezt a tipikusan adófajtát elnevezte illetéknek, éppen azért, hogy kevesebb brüsszeli boksza legyen kényszerítve a későbbiekben. Látható, hogy ez az illeték a kormányzat szándékával találkozott, hiszen a bevételi várakozásai vagy teljesültek, vagy túlteljesültek. A másik oldalon pedig a pénzügyi intézeteknek sem volt ez annyira rossz, hiszen Magyarország Kormánya engedte, hogy áthárítsák a károsultakra ezeket a tételeket szinte teljes egészében, kisvállalkozások esetében a teljes volument meghaladó módon. Sőt, tudunk olyan magyar kisvállalkozóról, amely számlalevelet kapott a banktól, miszerint hónapokra visszamenőleg szíveskedjen befizetni a pénzügyi tranzakciós illetéket. Tehát mindenféle jogszabályt kijátszó, megsértő módon ezt meg lehetett tenni Magyarországon.

Az élelmiszerlánc-felügyeleti díj esetében kettő probléma és gyanú volt. Az egyik az, hogy a portfólió megfelelő diverzifikálása esetén elkerülik vagy jórészt elkerülik ezt a tételt. Másrészt hogy beépítésre kerül adott esetben termékek árába, vagy beépítésre kerül olyan, a munkaerőpiacot érintő költségekbe, amelyeket végül a dolgozókon, az ott dolgozókon vernek le.

Azt is látjuk, hogy itt most miniszteri szinten egy kétségbeesett javaslat is napvilágot látott a kormánytól, miszerint azért nem hagyják ezt az élelmiszerlánc-felügyeleti díjat, az elveszett részét minden esetben a multicégeknek. Megpróbálják őket arra ösztökélni, hogy vegyenek fel még több munkaerőt, foglalkoztassanak még több embert, tehát piacgazdaságban azért kissé ismeretlen módon megpróbálják meghatározni azt a dolgozói létszámot, amelyről azért cégek szuverén módon szoktak dönteni.

Én nem mondom azt, hogy ezek a szuverén döntések Magyarország számára előnyösek lettek volna az utóbbi 10-15 évben, sőt. Amit ezek a külföldi hálózatok a magyar dolgozókkal csináltak, egyenesen vérlázító, és a leginkább megalázó körülményeket ők hozták tető alá Magyarországon. De azt is mondom, hogy nem feltétlenül ezen a másik csatateren kellene megpróbálni kiköszörölni a csorbát, hiszen ha önök precedenst teremtenek azzal, hogy Brüsszel, még egyszer mondom, csettint egyet, és önök ilyen könnyen átírják a saját jogszabályukat, pontosan a jogalkotói szándéktól eltérő módon, akkor ez a precedens nagyon messzire vezethet, és semmilyen garancia nincs arra, hogy a következő ilyen próbálkozásukat

nem kaszálják el hasonló módon, ez pedig speciális dominóeffektust indíthatna el.

(18.10)

Tehát szeretném leszögezni a félreértések elkerülése végett: én támogatom azt, hogy nagyobb üzemegységekben több dolgozót foglalkoztassanak tisztességes bérrel, tisztességes körülmények között. Azt is látom, hogy melyek azok az üzemegységek, ahol erre igenis szükség lenne. Csak azt nem értem, hogy miért adja fel ilyen könnyen a kormányzat az álláspontját, és miért próbálja a bevételi várakozásokat egy másik csatateren teljesíteni, főleg egy olyan esetben, amikor ezek a bevételi várakozások itt, az élelmiszerlánc-felügyeleti díj tekintetében pántlikáztak, tehát egy meghatározott és egyébként jó célra kell hogy fordítsák őket. Nyilvánvaló módon kérdéses, hogy ezt milyen hatékonysággal tudják tenni és milyen eszközrendszer ismeretében. Hogy itt egy lábjegyzetet tegyek: példának okáért van-e olyan magyar tulajdonú laborrendszer, amely a teljes volument legalább a minták kiragadása tekintetében megfelelő módon tudja vizsgálni, vagy pedig ez fejlesztendő? De azt is láthatjuk, hogy ha ez a precedens elindul, ha Magyarországon tényleg az lesz a rendszer, hogy csettintenek egyet Brüsszelben, és önök átírják a saját törvényüket, akkor bizony nem feltétlen kormányra lesz szüksége Magyarországnak, elég lesz egy fordítóbrigád is, amely implementálja, lefordítja és átülteti azokat a jogszabályokat, amelyeket a birodalom központjában önök számára kitárlálnak.

Tehát jóval több lélekbatárságot javaslok önöknek. Egy kicsit több csatát, igen, benne van a több konfrontáció esélye és lehetősége ebben az egész rendszerben, de higgyék el, a nemzeti érdekek képviselete és a nemzeti szuverenitás képviselete, ennek méltósága megér ennyit. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Normál szót kérőként Heringes Anita képviselő asszony, MSZP.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Ebben gondolkodunk nyilván picit más-hogy. Szerintem olyan törvényjavaslatot benyújtani, amiről előre tudta a kormány is, hogy egyébként vissza fogják küldeni nekünk újabb tárgyalásra, amiről szólt a mi frakciónk is, hogy vissza fogják küldeni tárgyalásra, ez az, amiről tudjuk és látjuk, hogy ha az Unióval egyébként tárgyalnának, és nem szabadságharcokat vívnának velük, és nem megpróbálnák eladni a szabadságharcot Magyarországon, mint a pálinkával kapcsolatban, ami például a következő törvényjavaslat témája is lesz, akkor lehet, hogy lehetne olyan törvényjavaslatokat benyújtani, amiket elfogad az Unió. Csak ahhoz tárgyalni kell.

Például egy felvetésként, ugye a bikaviadal sem elfogadható az Unió számára, viszont Portugália és

Spanyolország hajlandó volt tárgyalni és nem szabadságharcot vívni ebben a kérdésben. Innentől kezdve, bár számomra is nehezen elfogadható, de számunkra hagyományos kérdéskör a bikaviadal, ez folytatódhat ezekben az országokban. A pálinkaszabadságharcot pedig az önök kormánya elbukta. Sokkal egyszerűbb lenne, ha tárgyalnának ezekben a kérdésekben, nem pedig sunnyogva megpróbálnának olyan törvényjavaslatokat benyújtani, elfogadni és az Unió felé elfogadtatni, amiről maguk is tudják, hogy nem fog átmenni. Köszönöm szépen. *(Harangzó Gábor István tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki szólni. Megállapítom, hogy nem. További felszólalásra minthogy senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr jelzi, hogy kíván reagálni. Zsigó Róbert államtitkár urat illeti a szó. Tessék!

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyrészt azokra a felvetésekre szeretnék röviden reagálni, amely a témával kapcsolatos, másrészt nem szeretnék beleszólni az ellenzék pártjai közötti vitába, hogy hogyan és miképpen kell harcolni vagy nem harcolni Brüsszellel.

Heringes Anita MSZP-s képviselő asszony hozzászólása, amely úgy szól, hogy az uniós jogokkal szembe ment a kormány, és az Unió ezt visszaküldte, mi ezzel egyetértünk, és ők megmondták előre: képviselő asszony, annyit szeretnék mondani, hogy nem értünk vele egyet, ezt a napirend bevezetőjénél a hozzászólásomban is elmondtam, hogy a magyar kormány az Európai Bírósághoz fordult keresettel azért, hogy a Bizottság ezen döntését semmisítse meg. Azt is elmondtam, hogy mivel felfüggesztette az Európai Bizottság az élelmiszerlánc-felügyeleti díj sávós rendelkezéseit, a mostani módosítás célja az, hogy az idei esztendőben befizessék a multinacionális cégek is az élelmiszerlánc-felügyeleti díjat, magyarul hozzájáruljanak azokhoz a költségekhez, amelyek az élelmiszerlánc-felügyelet ellenőrzéséről szólnak.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr néhány hozzászólására szeretnék reagálni, illetve volt ebben néhány tévedés, és engedje meg, képviselő úr, hogy ezt kijavítsam, hogyha lehetséges. Szintén elmondtam a bevezetőmben, hogy az élelmiszerlánc-felügyeleti díj nem adó és a sávosan bevezetett díjtétel sem különadó egyébként. Az élelmiszerjog alapján kivetett díjtételről van szó, arról is volt szó, és most is arról van szó, amely arra szolgál, hogy mindenki, az élelmiszerlánc minden szereplője járuljon hozzá az élelmiszerlánc-felügyelethez. És az is tévedés képviselő úr, hogy a kormány most magyar tulajdonú kisboltokat adóztatna meg, még egyszer mondom: nem adóztatjuk meg. A rendszer, amelyről a most módosított jogszabály szól, az azt a díjmértéket vezeti vissza, amely 2014. december 31-ig egyébként Ma-

gyarországon rendelkezésre állt, amely hatályban volt, amely arról szólt, ahogy elmondtam az elején is, hogy mindenki, termelő is, vásárló is, vállalkozó is hozzájárul az élelmiszerlánc-felügyelethez is. Egyébként a legkisebb vállalkozásoknak, ahogy ön is említette, az átalánydíjra, illetve a kevesebb díjtételre lehetőségük van.

Ha már egyszer Z. Kárpát Dániel képviselő úr a rendszerről beszélt, akkor ezzel lehetőséget ad nekem tényleg arra, hogy néhány mondatot mondjak az élelmiszerlánc-felügyeleti rendszerről. Maga a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal is kettős munkát végez. Egyrészt természetesen a törvény szerint végez ellenőrzéseket, másrészt pedig, mint a Földművelésügyi Minisztérium egyik szerve, partnere kíván lenni mindenkinek, aki az élelmiszerláncban dolgozik.

Néhány számot engedjenek meg ezzel kapcsolatban, 2014-ben, tehát a legutóbbi lezárt évben a létesítmény-ellenőrzések száma 66 525 volt, ebből 20 857 ellenőrzés irányult kifejezetten az élelmiszerforgalmazásra, 2014-ben 155 963 élelmiszertételt vont ellenőrzés alá a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal, 10 148 tételt kellett kivonni a forgalomból, az összes bírság 750 millió forint volt. 2012-ben hoztuk létre a kiemelt ügyek igazgatóságát a Nébihen belül, a három év alatt több mint 1100 ellenőrzést végzett a hatóság, egyébként a felderítési arány 87 százalékos volt. Ebből is látszik, hogy maga a rendszer, a felállított rendszer jól működik. Azoknak, amelyeket Horváth István képviselő is felsorolt, azoknak a híreknek az elszaporodása azért történik, mert mindenképpen szeretnénk azt elérni, hogy minden olyan ügy, amely megtörténik, az napvilágra kerüljön, hogy ezzel egyrészt elrettentse azokat a vállalkozásokat, akik ilyenben gondolkodnak, másrészt pedig kiállunk a tisztességes vállalkozások mellett.

De emellett a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal és a Földművelésügyi Minisztérium partnere is kíván lenni a tisztességes vállalkozásoknak, illetve a vásárlóknak, működtetünk egy zöld számot, amelyre több mint tízezer megkeresés érkezett, amelyből 780 darab, egyébként élelmiszerlánc-biztonsággal kapcsolatos közérdekű bejelentés volt. Olyan internetes felületet is működtetünk, amelyen szakmai információkat tud megosztani a hivatal, úgyhogy azt gondolom, hogy arra a rendszerre, amelyet működtetünk, mindannyian büszkék lehetünk.

A közétkeztetéssel kapcsolatos megjegyzésére azt tudom válaszolni, hogy igen, éppen azon dolgozunk. Ha megnézi a közbeszerzési törvény módosítását is, éppen azon dolgozunk, hogy minél több helyi termék kerülhessen be a közétkeztetésbe. Éppen ezért indította el egyébként a földművelésügyi miniszter úr, Fazekas Sándor miniszter úr 2015-ben „A helyi termék éve” programot is.

Még egy gondolatot engedjenek meg a laborrendszerről, illetve magáról az élelmiszerlánc-felügyeleti díjról. Ugye, azt tudniuk kell, hogy a befolyt felügyeleti díjnak a 10 százalékát kötelezően, törvény

szerint egyébként fejlesztésre kell fordítani, és természetesen fejleszteni való van, hiszen az élelmiszer-feketegazdaság fejlődik, az élelmiszert előszeretettel hamisítják bűnözői szervezetek, éppen ezért - még egyszer mondom - a felügyeletidíj-bevétel 10 százaléka automatikusan fejlesztésre fordítódik, és a fennmaradó rész 40 százaléka marad a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatalnál, 60 százaléka pedig a kormányhivatalokhoz kerül, szintén ellenőrzés céljára.

Én ennyivel szerettem volna kiegészíteni azt, ami elhangzott. Még egyszer mondom, nem hátrált meg a kormány, az Európai Bíróság előtt megtámadta a bizottsági döntést. De azt szeretnénk, ha a nagy multinacionális cégek is befizetnék a 2015-ös esztendőben a rájuk kirótt felügyeleti díjat.

(18.20)

Köszönöm mindannyiuknak a vitában tanúsított helytállást és részvételt, és mindannyiukat arra kérem, hogy ne csak a törvény elfogadásával, hanem a mindennapokban is támogassák azt a munkát, ami a Földművelésügyi Minisztérium és a kormányzat legfontosabb célja, hogy minden magyar család asztalára egészséges, biztonságos, kiváló minőségű élelmiszer kerüljön. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a pálinkáról, a törkölypálinkáról és a Pálinka Nemzeti Tanácsról szóló 2008. évi LXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** A kormány-előterjesztés T/6982. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Czerván György úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Maximum 30 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Minden országnak, így Magyarországnak is megvan a saját nemzeti szeszes itala, és ez nem más a mi esetünkben, mint a pálinka. Ez hagyomány, történelem és nemzeti identitás is egyben. Hazánkban a már évszázadok óta bőséges termést nyújtó és a gyümölcsök fajtáiból széles skálát felvonultató gyümölcstermő területek biztosítják a lehetőséget a jó minőségű és rendkívül gazdag ízvilágú pálinka előállításához. A pálinka hungarikum, és kiemelt szerepet tölt be a hungarikumok között. Ezen túlmenően nemzeti kincsünk, ami a magyar táplálkozási kultúra és a hagyományörzés szerves része. Talán nem is található olyan háztartás Magyarországon, ahol családi ren-

dezvények, családi összejövetelek vagy hagyományörző ünnepek keretében ne kerülne az asztalra, majd fogyasztásra ez a csodálatos prémiumtermék.

Ezért 2008-ban a pálinka törvényi védelmet kapott az úgynevezett pálinkatörvény hatálybalépésével. A pálinkatörvény létrehozta a pálinka előállítás, származása, minősége és eredetvédelme egységes szabályozásához fűződő közös magyar érdek előmozdítása érdekében a Pálinka Nemzeti Tanácsot. A pálinkatörvény 2008-as megalkotása óta eltelt szakmai tapasztalatok, valamint a Pálinka Nemzeti Tanács által ellátott feladatok tapasztalatai alapján hosszú és alapos kodifikációs munka eredményeképpen született meg a pálinkáról, a törkölypálinkáról és a Pálinka Nemzeti Tanácsról szóló T/6982. számú törvényjavaslat, amely alapvetően megváltoztatja a Pálinka Nemzeti Tanács működését.

Az Európai Unió jogrendszere részletesen szabályozza a szeszes italok fogalmi rendszerét és az egyes tagállamokban előállításra kerülő termékek uniós eredetvédelmét. A szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kisereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló 2008. január 15-i 110/2008-as EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján a pálinka és a törkölypálinka uniós oltalom alatt álló földrajzi jelzés. A pálinka uniós oltalma nagymértékben hozzájárult a különleges minőségű pálinka előállításával foglalkozó pálinkaházak és manufaktúrák számának emelkedéséhez, ami tovább emeli a pálinka jelentőségét. A törvényjavaslat előírja a belföldön forgalomba kerülő pálinkák és törkölypálinkák esetében a pálinkazárjegy alkalmazását.

A Pálinka Nemzeti Tanács jelenleg egy véleményező, javaslattevő jogkörrel működő konzultatív testület, amely hat szakmai szervezet tíz képviselőjéből áll, kiegészülve az agrárgazdaságért felelős miniszter két, valamint a nemzetgazdaságért felelős miniszter egy delegáltjával. A törvényjavaslat alapján a Pálinka Nemzeti Tanács jogi személlyé, köztestületté válik, amely közfeladatai tekintetében a származás-, minőség- és eredetvédelemmel, a pálinka piacra jutásának elősegítésével, a pálinka mint nemzeti kincs megóvásával kapcsolatos közfeladatokat látja el. A Pálinka Nemzeti Tanács a pálinka- és törkölypálinka-előállítás, a termék-leírások ellenőrzése, az uniós oltalomból eredő jogérvényesítés, a minőségvédelem, az egységes marketingstratégia kialakítása érdekében csak köztestületként tud hatékonyan fellépni.

Az uniós oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel rendelkező pálinkák termék-leírásában foglaltak ellenőrzésére kiemelt figyelmet kell fordítani. A pálinka és a törkölypálinka - mint európai uniós oltalom alatt álló földrajzi jelzés - védelme érdekében a Pálinka Nemzeti Tanács a jelenlegi formájában nem rendelkezik önálló hatáskörrel. A törvényjavaslat a Pálinka Nemzeti Tanács közfeladatává teszi és ezáltal megfelelő hatáskörrel ruházza fel többek között az oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel rendelkező pálinka-

ka és törkölypálinka termékleírások betartásának vizsgálatát, az uniós földrajzi jelésoltalommal összefüggő jogérvényesítést, a jogsértőkkel szembeni fellépést.

A törvényjavaslat alapján a Pálinka Nemzeti Tanács tagjai a törvény erejénél fogva a pálinkaelőállítókat képviselő olyan szakmai érdekvédelmi szervezetek, amelyek legalább öt lezárt gazdasági évvel rendelkeznek, és ezen időszak minden évében legalább tíz szeszfőzde adóraktár-engedéllyel rendelkező tagjuk van, továbbá önkéntes alapon a Pálinka Nemzeti Tanács tagja lehet az a szakmai érdekvédelmi szervezet, amelyet kérelmére a Pálinka Nemzeti Tanács tagként felvesz.

A törvényjavaslat alapján a Pálinka Nemzeti Tanács tisztségviselői az elnök, az alelnökök és a felügyelő testület elnöke. A Pálinka Nemzeti Tanács vagyongazdálkodását, valamint gazdálkodásának törvényességét a kifizető célok és az ellátandó feladatok megvalósulásával összefüggésben egy háromtagú felügyelőtestület ellenőrzi. A pálinkapiac szereplőinek nagy fontossággal bír a pálinkaversenyeken történő megmérettetés is. A Pálinka Nemzeti Tanács feladatai között szerepel az országos pálinka- és törkölypálinka-verseny megrendezése, amelyet köztestületként a tanács önállóan szervezhetne, jogokat szerezhethetne, és a feladatok elvégzése érdekében kötelezettségeket vállalhatna. A törvényjavaslatban meghatározott feladatok ellátása megalapozza a Pálinka Nemzeti Tanács köztestületként való működését.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Az elmúlt években és napjainkban a világ és az Európai Unió is igen komoly változásokat él át. Ezek a változások a mezőgazdaságot, így a pálinkát is szervesen érintik. Az ágazat minden szereplőjének komoly erőfeszítéseket kell tenni ahhoz, hogy ezekhez a változásokhoz versenyképesen alkalmazkodni tudjon. A pálinkát mint hungarikumot kötelességünk az egész magyar nemzet számára megvédeni és népszerűsíteni, amit a törvényjavaslat szervesen elősegít és támogat. Kérem önöket is a törvényjavaslat támogatására. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Font Sándor képviselő úr jön. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A pálinkatörvény első változatát 2007 decemberében nyújtottam be még Császár Antal képviselőtársammal. Ellenlétben voltunk ebben az időszakban. Elég nagy riadalmat váltottunk ki az akkori MSZP-SZDSZ kormányzati körben, mert látták, hogy egy olyan törvénytervezet került benyújtásra, amire nemet mondani kicsit kellemetlen, mert a pálinkát mindannyian, a patkó bal és jobb oldalától függetlenül

sajátunknak éreztük, és ez hál' istennek, mind a mai napig is így van. Úgy döntöttünk akkor, hogy az első verziót vonjuk vissza, mert többen is szeretnének csatlakozni, az akkori öt parlamenti frakció minden kijelölt képviselője, és közösen nyújtjuk be, de egy olyan verziót, amelyet előkészítünk, méghozzá az akkori Pálinka Lovagrendet és az országos lefedéssel rendelkező pálinkás szervezeteket, érdekképviseleti szervezeteket bevonva. Gyakorlatilag egy szintizsita szakmai törvény lett, amelyben, a mai élő törvényben minden paraméter, minden definíció, minden feltétel, eljárásrend a szakmai szervezetek leírásai alapján történt.

(18.30)

Egyetlenegy rész került hozzá nóvumként, ez pedig maga a Pálinka Nemzeti Tanács. Ez egy olyan javaslat volt, amit felvettem, hogy ha már a hegyközségek rendszerében, a szőlőtermesztők rendszerében létezik a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa, amelyik csúcsa és érdekképviseleti és köztestületi szerve az egész magyar szőlészet-borászatnak, akkor megkésve ugyan, de jó lenne, ha a pálinkánál is ezt a rendszert egy csúcsszervvel fednénk le. Maga a pálinkatörvény egyébként francia és angol mintára készült, csak hát egyikük 150, a másikuk 400 évvel korábban megalkotta ezt a törvényt odahaza a saját nemzeti italával, a whiskyvel és a konyakkal.

De nem láttuk veszélyeztetve munkánkat, hogy ezzel a néhány száz éves késéssel talán rendezni tudjuk az igazi magyar hungarikum sorsát. Már akkor is így mondtuk, pedig akkor még hungarikumtörvény sem volt. Ugyanis a pálinka életét akkor legalább négy törvény, különféle minisztériumok törvényei írták le, hol adóhatósági, jövedéki, hol pedig termelési szempontból, netán az Élelmiszerkönyv forgalmazási és érzékszervi szempontok alapján. Ezt összegeztük, és hála istennek, nyugodtan mondhatom, hogy mutatja ezt, ha visszanezi valaki a 2008-as beterjesztés már 2008. júniusi első körös megszavazásának eredményét, hogy politikától függetlenül mindenki akarta, hogy végre legyen egy önálló törvény a pálinkáról.

De mivel már erősen uniós tagok voltunk ekkor, notifikálásra ki kellett küldeni az Unióhoz, mert a címkézés szabályai uniós központi jogszabályok által vezérelt, ezért akármelyik ország nem hozhat akármilyen címkézési szabályokat. Szerencsére 3 hónapos vizsgálat után az Unió összes tagországa érdemi kifogást nem talált ellene, minimális módosítást kellett megtenni. Így 2008 novemberében zárószavazáshoz benyújtott módosító indítványokkal elfogadtuk a jelenleg élő pálinkatörvényt és a Nemzeti Tanácsról szóló törvényt.

Eltelt ez a hét év, és ami megmutatkozott az újonnan megalakult Pálinka Nemzeti Tanácsban, egy teljesen új szervezetben, annak munkásságában... - akkor nem köztestületként került megalkotásra ez a testület, nem tudtuk még a kiforrott mód-

ját ennek. Ma már, úgy, ahogy Czerván György államtitkár úr jelezte, a Pálinka Nemzeti Tanács minden pálinkás szervezet és a kormány részéről is egy olyan elismert csúcsszerv, amely komoly felelősséggel netán országos rendezvény, az országos pálinkaverseny megrendezéséért egyedül felelős szervezet lenne célunk szerint. Ehhez viszont a jogi státust meg kell teremteni, hiszen nem jogi személyiségű a Pálinka Nemzeti Tanács, és nem is rendelkezik köztületi felhatalmazással.

A jelenleg benyújtott törvényjavaslat azokat a szempontokat, azokat az észrevételeket módosítja, amelyeket a szakmai szervezetek ezen elmúlt hét év alatt a Pálinka Nemzeti Tanácsnak mint legfőbb testületnek javasoltak és érdemesnek látták, hogy ezt a minisztérium és a kormány elé tárják. Egyben az a fő gondolat, hogy a Pálinka Nemzeti Tanács, hasonlóan a Hegyközségek Nemzeti Tanácsához, köztület legyen, és jogi személyiséggel legyen felruházva. Úgy gondoljuk, hogy ez az új minősítés egyben egy új és mindenki által megbecsült feladatot is jelent a majdan megválasztott Nemzeti Tanácsnak, hiszen ez a jogszabálytervezet szabályozza, hogy milyen körülmények között lehet oda bekerülni.

Megjegyzem, több ilyen jelölésen vettem részt mint az egyik országos szervezet több mint 10 éve országos elnöke. Nagyon nagy volt mindig a tülekedés és a presztízs a pálinka-előállító, pálinkához értő szervezetek részéről, hogy végül is ki kerülhet be a Pálinka Nemzeti Tanácsba. Nem véletlen, hogy most is először tisztázni kell, hogy melyek azok az országos lefedettségű szervezetek, amelyek már múlttal rendelkeznek, azaz van mögöttük 5 lezárt gazdasági év, és minimum 10, én mertem volna magasabb számot is itt megemlíteni, de minimum 10 adóráktári bejegyzéssel rendelkező vállalkozás.

Tehát ezzel már önmagukban a Pálinka Nemzeti Tanácsban javaslatot tevőknek szervezeteket kellett minősíteni, hogy ezek komoly, országos lefedettséggel rendelkező szervezetek, amelyek a javaslatuk következtében a törvényben megfogalmazott módon majd tagot küldhetnek a Pálinka Nemzeti Tanácsba, utána pedig a Nemzeti Tanács megválasztja maguk közül a vezetőt, vezetőket. Ezzel az új funkcióval érhetjük el, hogy az európai porondon több országban ismert szeszipari és szesztermékes versenyeken, de bennünket csak a párlatversenyek érdekelnek, hiszen a párlatok kategóriában van a pálinka, méltó rangot szerezhessen a magyar országos pálinka- és párlatverseny is. Sokan ismerik, hogy például Bécsben egy egész komoly nemzetközi szintet ért már el ez a párlatverseny.

Úgy gondolom, hogy az új jogcímmel felruházott Pálinka Nemzeti Tanács és a majdan új tagokkal is felruházott Nemzeti Tanács által megszervezett magyarországi országos pálinkaverseny szintén európai rangot tud szerezni. Ezt látjuk már abból, hogy az elmúlt két évben milyen ugrásszerű mértékben növekedett meg az országos pálinkaversenyre nevezett tételek száma és hála Istennek, minősége is. Ennek a

minőségnek rangot adva már itt a parlamentben, illetve a felsőház keretében tudtuk az országos verseny eredményét egy alkalommal kihirdetni. Bízom benne, hogy többször is magasztos nagy emlék fűződik majd, a mostani törvény megalkotása után a Pálinka Nemzeti Tanács és a pálinkás társadalom további munkájához. A javaslatot a Fidesz-frakció támogatja.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Gábor képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérőnöke a következő. Tessék!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Államtitkár úr azzal fejezte be mondandóját, hogy a pálinkát kötelességünk hungarikumként megvédeni. Én ezzel a kijelentésével mélységesen egyetértek. Hozzá is kell tennem, hogy sajnos most igencsak szükség is lesz rá, hogy meg tudjuk védeni a pálinkát hungarikumként, annak megfelelő minőségében. És azok a kedvező folyamatok, amelyek révén a pálinka egy kiemelt kultuszú, kultúrájú és egyre inkább javuló minőségű nemzeti italként tudott megerősödni, és elindulhatott volna a nemzetközi piacot is meghódítani, sajnos az utóbbi idők eseményei miatt féltő, hogy megtörhetnek. Ezért szükség van a pálinka megerősítésére, a hazai pálinkahelyzet megerősítésére.

Ez a törvényjavaslat tulajdonképpen erről szól, ezt tűzi ki célul. Hiszen nem másról szól, mint hogy a Pálinka Nemzeti Tanács kapjon köztületi rangot. Köztületi rangot a kiemelt fontosságú közfeladatnak ítélt tevékenységet folytató szervezetek kaphatnak meg. Ebben a feladatkörben a Pálinka Nemzeti Tanács a származás-, minőség- és eredetvédelemmel, a pálinka piacra jutásának elősegítésével, a pálinka mint nemzeti kincs megóvásával kapcsolatos közfeladatokat fogja ellátni. A Pálinka Nemzeti Tanács további feladatai a pálinka és törkölypálinka előállítása, a termékleírások ellenőrzése, az uniós oltalomból eredő jogérvényesítés, a minőségvédelem és a marketingstratégia kialakítása lesz.

Itt külön szeretném kiemelni a minőségvédelmet, merthogy attól tartok, a közeljövőben, ha erre nem figyelünk oda, akkor komoly problémák lehetnek. Ugyanis sajnálatos, hogy is mondjam, kísértő eseménye ennek a törvényjavaslatnak vagy megelőző eseménye az, hogy megbukott a pálinka-szabadságharc. Merthogy 1924 óta tiltva volt az otthoni pálinkafőzés; Magyarországon lehetett akármilyen diktatúra, elnyomó hatalom, vagy bármilyen demokrácia, aki a pálinkafőzést be akarta tiltani, annak azzal kellett szembesülnie, hogy a pálinkafőzés igenis egy olyan magyar néphagyomány, hungarikum, amit nem lehet szabályozással megtiltani, merthogy a falvakban, akár a városokban is, az emberek otthon főznek pálinkát.

(18.40)

Lehetett azt mondani, hogy ezt megtiltjuk, de ettől még ugyanúgy főztek. Ezt lehetett üldözni, de ettől még az emberek ugyanúgy főztek. Tehát tulajdonképpen az a célkitűzés, hogy egy létező tevékenységet ne tiltsunk, hanem tegyük úgy - hogy is mondjam? - legalíssá, hogy annak a megfelelő szabályozott kereteket megadjuk, ez egy teljesen jó célkitűzés volt, csak sajnos itt is a magyar kormány azt a döntést hozta, hogy nem tárgyalja ennek a feltételeit az Európai Unióval - ami sajnos ezt elég szigorúan szabályozza, hogy milyen adófeltételek mellett lehet szeszes italt előállítani és forgalmazni -, hanem egyszerűen mi bejelentettük, hogy mi márpedig akkor az otthoni pálinkafőzést jövedékiadó-mentessé tesszük.

Lehet az Európai Unióval tárgyalni. Van arra számos jó példa, ahogy az előző törvényjavaslat kapcsán Heringes Anita képviselőtársam is elmondta, még olyan extrém esetek is előfordulnak az EU-ban, hogy van, hogy két tagállam esetén a bikaviadalt is legalíssan lehet folytatni, ami azt hiszem, hogy egyébként, ha valakinek nincs benn a kultúrájában, mondjuk úgy, hogy legalább annyira romboló dolog a közre nézve, mint mondjuk, a szeszes ital fogyasztása. De ha már a szeszes italon belül azt nézzük, hogy ezen belül a jó minőségű pálinka ártalmasabb vagy kevésbé ártalmas, mint mondjuk, az egyéb égetett szeszes fogyasztása, akkor még lehet, hogy nem is annyira romboló, ha mi azt támogatjuk, hogy jó minőségű magyar pálinka kerüljön a piacokra, és hogy inkább ezt fogyasszák az emberek, mint egyéb égetett szeszeket.

Tehát azt gondolom, hogy az egy jó célkitűzés, hogy az otthoni pálinkafőzést akkor engedjük meg, és annak megfelelő kereteit tárgyaljuk le az Európai Unióval, és aszerint vezessük be. Sajnos nem ez történt. Lehetett rá számítani, hogy ezt a kormány nem fogja tudni ilyen formában, hogy nem volt hajlandó tárgyalni, megvédeni, és sajnos ezek a félelmek be is igazolódtak, és elbukott a pálinka-szabadságharc, aminek most az a következménye, hogy gyakorlatilag az otthoni pálinkafőzés majdnem változatlan marad, merthogy évi ezer forintot kell utána befizetni, tehát gyakorlatilag ez nem egy olyan teher, amit, aki megvette, mondjuk, a pálinkapárló berendezést, az ne fizetné ki az évi ezer forint, mondjuk így, regisztrációs díjat vagy ezt az adónemet, amit bevezetnek mellé, viszont a bérfőzés nagyon jelentős adóteherrel lesz sújtva, és egyszerűen az emberek nem fogják elvinni a cefréjüket lefőzteni a bérfőzésekbe, hanem marad az, hogy aki teheti, az otthon még több pálinkát fog főzni, nemcsak a sajátját, hanem egyszerűen a feketepiac fog ezzel megerősödni. Szeszipari becslések szerint akár az otthon előállított pálinka 80-90 százaléka is így a feketepiacra kerülhet, ami, azért lássuk be, hogy megkérdőjelezhető minőségű szeszes ital, mert az, amit az ember magának főz le gondosan, az igen jelentős mértékben kiváló minőségű pálinka. Ezért is jók azok a pálinkaversenyek is, ami-

ról Font elnök úr is beszélt, és ezért is jó, ha ezt a részét erősítjük a pálinkafőzési hagyománynak. De itt be kell látni azt is, hogy jelentős a kockázata annak, hogy a pancsolt feketepiacon egyre inkább jelentős forgalmat elérő pálinkák is most el fogják árasztani e miatt a kudarc miatt a piacot.

Tehát ebből csak azt akarom megerősíteni, hogy ha már egyszerűen ez a sajnálatos esemény bekövetkezett, akkor valóban minden érdek és szakmai érv azt támasztja alá, hogy a Pálinka Nemzeti Tanácsot meg kell erősíteni. Ebben a köztestületté válás egy jó eszköztárat jelent a Pálinka Nemzeti Tanács számára, már a szerepkörének a megerősítése számára, ezért mi ezt a javaslatot támogatni fogjuk, és egyben szerintünk még további intézkedésekre van szükség, hogy elkerüljük azt, hogy ezek a feketefőzésű pálinkák váljanak jellemzővé a magyar piacon, és igenis a jó minőségű, a komoly hagyományokkal rendelkező és az igazi pálinkafőzési és -fogyasztási kultúrát erősítő tevékenységek váljanak megerősítésre. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A pálinka-szabadságharc frontján a változás többirányú. Először is határozottan le kell szögezzem, a Jobbik nem ért egyet a helyi pálinkafőzés megadóztatásával, de ezzel szerintem nagy meglepetést nem okozok senkinek. De ha már mégis megadóztatják, akkor inkább az eddigi metódust preferáljuk, miszerint a gyümölcs-pálinka magánfőzése után járó éves átalányadót az önkormányzati adóhatósághoz kellett befizetni, és a bevétel az önkormányzat bevétele volt.

Csakhogy 2016-tól ez az adóbevétel a központi költségvetést fogja megilletni, a kivetés és a befizetés jogtechnikája pedig a párlatadó-jegy bevezetésével történik. Eszerint a települési önkormányzat eszik a helyi pálinkafőzés jövedéki bevételétől, ami csökkenti az egyébként is szűkös forrásait. Nagyon csábító lenne egyébként itt most az elnyomorodó kistelepülésekről, az egyre inkább depresszióba süllyedő vidékről beszélni, mégsem teszem, maradjunk a pálinkánál.

Jól tudott, hogy a KAP, tehát a közös agrárpolitika kvótarendszere és az élelmezési önrendelkezésünk tulajdonképpen teljes hiánya a magyar pálinkafőzés kormány által beharangozott szabadságharcát is gúzsba köti. A magyar vidék az élelmiszeripar alapanyag-termelő gyarmatává vált, ez pedig nagyon súlyos társadalmi és gazdasági gondokat okoz a magyar vidéken, hiszen a gazdasági leépülés egyre csak fokozódik, és az a szociális meddőhányó, amivel nap mint nap találkozhatunk, egyre csak nő.

Hiába van a termesztési kapacitásunk a világpiacra is egyébként jól eladható hungarikumokra ala-

pozva, hiába van olyan minőségű hazai pálinka-előállítási kapacitásunk, amikor az a termelőt mennyiségi korláttal sújtja, és kizárja a termesztési képességünk felhasználását. Ezen egyértelmű, hogy csak a makroszabályozás gyökeres átalakítása, a mennyiségi kvóták megszüntetése tudna változtatni. Éppen ezért mondja azt a Jobbik, hogy nem fogadjuk el, hogy már nem adómentes a bérfőzetés, és azt sem fogadjuk el, hogy az otthoni főzés után is fizetni kell. Sajnos a kormány által meghirdetett szabadságharc elbukott. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem kért lehetőséget senki. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen, V. Németh Zsolt, Fidesz. Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem szóló Harangozó Gábor és Ander Balázs is a felszólalásában azt a mondatot engedte meg magának, hogy megbukott a pálinka-szabadságharc, a szabadságharc elbukott.

Nem így van. Ugyanis a mai napig lehet Magyarországon pálinkát főzni, és ezután is lehet magánemberek számára, amit 2010 előtt nem lehetett. Az lehet, hogy a díjmentesség odavan, de a szabadságharc nem bukott el; olyan szabadságjogot adtunk akkor az embereknek, amely az egyik legnagyobb élménye volt a rendszerváltozás óta a vidék Magyarországnak, ugyanis egy olyan tevékenységet engedünk meg, amelyet azelőtt is és azóta is végeztek, de ezt ma már szabadon tehetik. Tehát ez egy nagyon fontos tétel.

A másik egy állandóan előjövő, szinte klisészerűen, mintegy axiómaként hangoztatott tétel, hogy vannak a kereskedelmi főzdek, az a kiváló minőség, és van a pancsol, na az, amit otthon végeznek a háznál. Ez nem így van, hölgyeim és uraim, a legkevésbé sem. Azért, mert bár elévülhetetlen érdemei vannak a kereskedelmi főzdeknek, ők azok, akik minőségi italt csináltak a pálinkából. Sokan említik azt, hogy a restből kihozták az úri szalonokba, ha úgy tetszik, tehát elévülhetetlen érdemeik vannak, de nagyon fontos a másik mező, a bérfőzdek világa, hiszen az ő feladatuk az, hogy ezt a kiváló italt, ennek a fogyasztását lehetővé tegyék széles rétegek számára.

(18.50)

Hogy idézzem a régi mondást, nehogy úgy járjon a pálinka is, mint annak idén a konyak, amelyről azt mondták, hogy a konyak a munkásosztály itala, amelyet ő választott képviselői útján fogyaszt. Na most, a pálinka nem kerülhet ebbe a sorba, és bizony ezt a lehetőséget a bérfőzdek adják meg. Ahogy a kereskedelmi főzdekben is azért kevésbé jó minőséget is látunk már - lásd különféle fogyasztóvédelmi műsorok

vizsgálatai -, a bérfőzdekben is megjelenik ilyen minőség is és olyan is, ugyanis a párlat minősége nem feltétlen ott a főzdekben dől el, hanem odahaza, amikor valaki elkészíti a cefrét, 60 százalékban meghatározza. Nyilván igaz az a mondás, hogy rossz cefréből jó minőségűt nem lehet csinálni, de jó cefréből is lehet egyébként rosszat.

És van a harmadik mező, a magánfőzés. Ebben valóban sokféle ember vesz részt, akikkel én találkozom, az az igényesebb fajta, akik annak az élményét akarják megélni, hogy ma, amikor minden félkész termékből készül, a háziasszony már nem gyúr tésztát, nem nevel csirkét és nem vágja le, hanem megveszi a készterméket fagyasztott vagy más előkészített formában, akkor van egy olyan termék, amelynek megadatik az, hogy az első fázisától az utolsóig én magam megethetem: leveszem a gyümölcsöt a fáról, a cefrét elkészítem, a párlást én magam hajtom végre, az érlelést, a palackozást. Ez élmény számos ember számára, és nagyon sokan vannak, vagyunk, akik a legkevésbé sem sajnálják arra azt a befizetett adót, amelyet már nagyságrendileg befizetnek a bérfőzdekben is az emberek.

Két tétel egészen biztosan külön-külön lehet igaz, de együtt nem: az egyik az, hogy a magánfőzött pálinka bekerül a kereskedelmi forgalomba; a másik az, hogy a magánfőzött pálinka csak csapnivaló minőség lehet. A kettő együtt nem lehet igaz: vagy lehet nagyon jó minőséget is csinálni a magánfőzésben, szerintem ez így van, és néha, szerintem ritkábban bekerülhet a kereskedelmi forgalomba úgy, ahogy a bérfőzött pálinka is bekerülhet a kereskedelmi forgalomba.

Szerintem a megoldás az, hogy mindenki tartsa be a törvényeket. Tartsák be a kereskedelmi főzdek, és mondjuk, ne kerüljenek ki a polcra olyan termékek, amelyek önköltség alattiak, és a napnál világosabb, hogy nem készülhettek gyümölcsből. Tartsák be a bérfőzdek is a jogszabályokat - mert mintha ott is hallottunk volna már olyanról, hogy volt egy plombált meg egy nem leplombált készülék -, és tartsák be a magánfőzők is. Ha így teszünk, akkor ez a három szegmens békésen meg fog élni egymás mellett, és mindegyik emelheti a pálinka kultúráját. Meggyőződésem egyébként, hogy az az adómentesen eltelt öt év jótékonyan hatott a pálinkakultúrára.

És hogy a harmadik szegmensben a magánfőzésről szóljak, itt azzal sikerült a minőséget emelni, hogy mind a tudást, mind a készüléket a felszínre ki lehetett hozni, ugyanis számosan úgy főzték ezt, hogy nem ismerték a korszerű eljárásokat, nem volt hozzá szakkönyv, sőt meg sem lehetett osztani a tudást másokkal, mert az egy tiltott, büntetett tevékenység volt, és mindenféle kramancokkal állították elő a párlatot. Ma meg lehet venni az áruházakban ezt a készüléket, és meggyőződésem, hogy éppúgy hozzátartozik a pálinkakultúrához, mint akár a bérfőzés intézménye vagy a kereskedelmi főzés.

Én bízom abban, hogy mind a három szegmens érdekeit is meg fogja tudni jeleníteni az új formában

felálló Pálinka Nemzeti Tanács. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra kért lehetőséget Harangozó Gábor képviselő úr. Tessék!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem annyira vitatkozni akarok V. Németh Zsolt képviselőtársammal, csak annyiban szeretném kiegészíteni az ő mondandóját, hogy a probléma ott van, hogy a bérfőzés lesz most lényegesen drágább. Eddig jövedékiadó-mentes volt, most pedig jövedéki adó fogja terhelni, aminek következtében 2200-2500 forint körül fog kijönni egy liter pálinka lefőzése. Félő az, hogy sokan ezek után akkor nem fogják elvinni hivatalos bérfőzésre a pálinkát, hanem valahogy meg fogják oldani úgy, mint a tiltott időkben, és innentől fogva akkor nagy valószínűséggel a feketekezeskedelemben fog kerülni. Tehát az nem fog a boltokba kerülni, ebben egyetértünk, az otthoni főzésből nem fog a boltokba kerülni a pálinka, legálábbis nagy mennyiségben nyilván nem.

Sajnos olyan helyi piacok, mint mondjuk, Európa egyes régióiban, mondjuk, Elzászban, amelyeket megismerhettünk, még nem alakultak ki Magyarországon, hogy arra lehessen számítani, hogy tényleg a helyi piacokra a helyi pálinka ki tudjon kerülni. Talán egyszer majd ez az idő is eljön. Viszont így attól lehet szerintem joggal tartani, hogy igenis fekete-tepiacra kerül nagyon sok házilag előállított pálinka, és elsősorban nem arra lehet számítani, hogy az jó minőségű pálinka lesz, hanem olcsó, ütős, kerítészagú, mint ahogy lehet látni sok helyen, kistelepi üvegek kocsmákban is: van néhány üveg zárjegyes rendes pálinka, aztán egyébként meg amikor olyan a közönség, hogy lehet tudni, hogy nem fog senki feljelenteni vagy beleszólni, akkor pedig előkerül a másik üveg a pult alól. Ennek egyre nagyobb a reneszánsza úgy, hogyha drágává válik a normális főzött pálinka - erre a veszélyre hívtam fel a figyelmet, és ezzel majd még a jövőben foglalkozni kell. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Czerván György jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Parancsoljon!

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tényleg csak nagyon röviden, hiszen magához az előterjesztéshez tulajdonképpen nem történt jelzés, nem történt kifogás, a hozzászólók, felszólalók gyakorlatilag támogatták az előterjesztést, amit én szeretnék megköszönni. Természetesen, ha lesz majd módosító javaslat, azokat is meg fogjuk

beszélni. Amire számítani lehetett, hogy az előterjesztés kapcsán ez a bizonyos szabadságharckérdés fog előjönni, csak hogy ennek az előterjesztéshez semmi köze, hiszen ez teljesen másról szól. Én V. Németh Zsolt képviselő úrral, államtitkárkollégámmal értek egyet, semmilyen szabadságharckot nem veszítünk el. Úgy gondolom, a pálinka népszerűsége 2010 óta töretlenül emelkedik, egyre népszerűbb ital a fiatalok körében is, és erre valamilyen büszkék lehetünk, mégiscsak a pálinka a nemzeti italunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény, valamint az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig**. A kormány-előterjesztés T/6984. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Bejelentem, hogy az Állami Számvevőszék a törvényjavaslatához tájékoztató anyagot készített, amelyet a honlapon közzétettünk, és a felszólalni kívánó képviselők számára kiosztottunk.

Elsőként megadom a szót V. Németh Zsolt úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, tessék!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő T/6984. számú törvényjavaslat célja, hogy a hulladékgazdálkodásról szóló törvény kiegészüljön azokkal a rendelkezésekkel, amelyek biztosítják a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásban újonnan rendszeresített gyűjtőedények közszolgáltatási díjának alkalmazási módját.

A szabályozás szükségessége abból adódik, hogy a törvény rezsicsökkentést szolgáló átmeneti rendelkezései az új gyűjtőedényméretek bevezetésére nem tartalmaznak előírásokat. A közszolgáltatónak 2016. január 1-jétől legalább egy, 80 liter űrmértéket nem meghaladó gyűjtőedény választásának lehetőségét kell biztosítani a lakosok részére.

(19.00)

A lakóingatlant egyedül és életvitelszerűen használó lakosok részére egy olyan gyűjtőedény választásának lehetőségét is biztosítani kell, amelynek űrmértéke a 60 litert nem haladja meg. Számos településen a 60, illetve 80 literes gyűjtőedények alkalmazására vonatkozó szabályokat megállapító önkormányzati rendeletek már hatályba léptek, és az új

gyűjtőedényméretek rendszeresítésére is sor kerül. Ennek megfelelően szükséges a korábban nem rendszeresített gyűjtőedényekre alkalmazandó díjak számítási módjának meghatározása.

A javaslat megteremti a lehetőségét annak, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásban eddig nem rendszeresített űrmértékű gyűjtőedényekre vonatkozó közszolgáltatási díj alkalmazása lehetővé váljon; mindezt úgy, hogy a rezsicsökkentés vívmányai érvényben maradjanak. A módosítás továbbá ösztönzi a gyűjtőedényméretek csökkentését, és ezáltal a lakosok elkülönített gyűjtésben való aktív részvételét.

A törvényjavaslat megszületését továbbá az is indokolja, hogy az Európai Bizottság 2014. december 18-án elfogadta az 1357/2014/EU rendeletet, amely 2015. június 1-jével módosította a hulladék keretirányelv 3. számú mellékletét. Ez a melléklet a hulladékok veszélyességi jellemzőit tartalmazza. Ezek alapján lehet eldönteni azt, hogy egy hulladék veszélyes vagy nem veszélyes hulladéknak tekintendő. Ha ugyanis valamely hulladék egy vagy több veszélyességi jellemzővel rendelkezik, akkor az veszélyes hulladéknak minősül. Ezt a mellékletet a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 1. melléklete ültette át a magyar jogba. Ezt a mellékletet fel kell cserélni az új melléklettel annak érdekében, hogy a hazai szabályozás az uniós joggal összhangban legyen, és a jogalkalmazók egy egységes uniós szabályrendszer szerint tudják megkülönböztetni egymástól a veszélyes és a nem veszélyes hulladékok fajtáit. Erre tekintettel az új melléklet a veszélyességi jellemzők új kódjait, elnevezéseit és a velük kapcsolatos részlet-szabályokat tartalmazza.

A tárgyi törvényjavaslat azonban nem csupán hulladékgazdálkodási kérdéseket érint. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény rendelkezései alapján a települési önkormányzat köteles gondoskodni a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésének megszervezéséről. Az ország településeinek jelentős részén nincs közüzemi csatornahálózat. A hálózatba bekapcsolt lakások aránya 77 százalék. Az uniós kiépítési kötelezettség alatt álló, 2 ezer lakosegyenérték feletti szennyvízelvezetési agglomerációkhoz tartozó projektek a nemzeti települési szennyvízelvezetési és -tisztítási megvalósítási program keretében valósulnak meg, amelynek befejezésekor a lakosság 89,9 százaléka, mintegy 8 millió 886 ezer fő fog közcatornával ellátott lakásban élni. Jelenleg 1294 azoknak a településeknek a száma, amelyek szennyvízelvezető rendszerrel egyáltalán nem rendelkeznek. Ezek zömében szennyvízelvezetési agglomerációhoz nem tartozó, 2 ezer lakosegyenérték alatti települések, és Baranya, Somogy, Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Zala és Vas megyében fekszenek.

A nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtéséről ezeken a településeken kívül a nem teljeskörűen csatornázott településeken is gondoskodni kell. Szennyvíz begyűjtési közszolgálta-

tást az végezhet, aki a különböző személyi és tárgyi feltételeket teljesíti, és a települési önkormányzattal közszolgáltatási szerződést kötött. Jelenleg nincs törvényi szabályozás arra az esetre, ha a településen a közszolgáltatás a szolgáltató kiválasztására irányuló eljárás eredménytelensége miatt vagy a szerződő fél jogellenes magatartása folytán átmenetileg szünetel.

A helyzetet terheli az a körülmény, hogy 2016. január 1. napjával szigorodnak a környezetvédelmi követelmények a szigeteletlen földmedrű befogadóhelyek esetén, amelyek betartása a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz kezelésének költségeit növeli. Cél, hogy az engedéllyel rendelkező vállalkozók és cégek szabályszerű szállítással, szabályszerű ürítési helyeken adják le a szennyvizet, amit a szigeteletlen földmedrű leürítőhelyek bezárása miatt át kell terelni új befogadóhelyekre. Amennyiben azonban a több települést is kiszolgáló szolgáltató a leürítőhelyek távolsága, az addig kiszolgált település vagy településrész csatornázásának megvalósítása miatt üzletpolitikai megfontolásokból a szerződéstől eláll, az önkormányzat nem tudja megoldani a közszolgáltatást. A törvényjavaslat ezért az egyes közszolgáltatások ellátásáról és ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosítására tesz javaslatot. A közszolgáltatás kiesése esetén a kormány által kijelölt állami szerv közérdekű szolgáltató kijelöléséről intézkedik az átmeneti ellátás érdekében, illetve szervezi a rendkívüli ellátást. Ehhez hasonló jogintézmény már létezik és eredményesen működik a hulladékgazdálkodási és a kéményseprőipari közszolgáltatások esetében.

A környezet és energia operatív program és a környezeti és energiahatékonysági operatív program projekteinek zárásával az ország csatornázottsági aránya 77-ről 89,9 százalékra nő, ezzel csökken a keletkezett, elszállításra kerülő, nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz mennyisége, felszabadul a szennyvíztisztító telepek szabad, nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz-befogadó kapacitása. A lakosság további 13 százaléka mentesül a keletkezett szennyvizének szállító járművel történő elszállítása alól a következő években. Addig is a javaslat elfogadása esetén a szállítás folyamatossága és biztonsága a szennyvíz begyűjtési közszolgáltatás vonatkozásában is garantálható, az uniós követelményeknek való megfelelés mellett. A felelős elszállítás folyamatosságának biztosítása kiemelt közegészségügyi kérdés is.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény, valamint az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosításáról szóló T/6984. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások követ-

keznek. Elsőként megadom a szót Manninger Jenőnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház előtt fekvő törvényjavaslat egyrészt uniós harmonizációs célt szolgál, másrészt pontosítja a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj megállapításának szabályait, harmadrészt pedig kezeli a településeken a közszolgáltatás folytonosságának szabályozási hiányosságait.

A hulladékgazdálkodás területén hazánkban szükség van a folyamatos előrelépésekre, amelyekre a kormány komoly figyelmet fordít. Az elmúlt évtizedben a hulladék káros hatása elleni védelem az egyik legfontosabb gazdasági és környezetgazdálkodási kérdéssé vált.

Az uniós szabályozásból meg kell említenem a hulladékgazdálkodási irányelvet, amely hazánk számára is teljesítendő célszámokat fogalmaz meg. 2020-ig újra fel kell dolgozni a települési hulladék felét, 2020-ig a háztartási hulladék esetében az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást tömegében minimum 50 százalékra kell növelni, 2015-ig elkülönített hulladékgyűjtési rendszert kell felállítani a háztartási hulladék kezelésére, a települési hulladék részeként lerakásra kerülő, biológiailag lebontandó szervesanyag-mennyiséget az 1995-ben országos szinten képződött mennyiséghez képest 2016. július 1-jéig 35 százalékra kell csökkenteni. 2020-ig a nem veszélyes építési és bontási hulladékok 70 százalékát kell újrafeldolgozni vagy hasznosítani, 2016-ig a szárazelemek 45 százalékát kell összegyűjteni.

Láthatjuk tehát, hogy van feladat bőven, és ezen az úton járnak a magyar Országgyűlés és a magyar kormány rendelkezései és efelé haladunk.

A hulladékgazdálkodási irányelv szabályait 2012-ben ültettük át hazánk jogrendszerébe. Hulladéktörvényünk jelentős előrelépést jelent a korábbi állapothoz képest, megjelennek benne a következő alapelvek: az újrahasználatra való előkészítés elve, a kiterjesztett gyártói felelősség elve, az önellátás elve, a közelség elve, a szennyező fizet elve, a biológiailag lebomló hulladékok hasznosításának elve, a költséghatékony hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosításának elve és a keresztfinanszírozás tilalmának az elve.

(19.10)

Megjelenik továbbá a törvényben az életciklus-szemlélet is, amely szerint a környezetvédelem politikájának biztosítani kell, hogy a negatív környezeti hatások az erőforrások teljes életciklusa alatt a lehető legkisebbek legyenek.

Meg kell ezenkívül említeni néhány további előrelépést, amelyet hazánk a hulladékgazdálkodási szabályozással kapcsolatban az elmúlt években tett. 2013-ban megkezdte működését az Országos Hullá-

dékgazdálkodási Ügynökség, amely a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást végző szervezet tevékenységét minősíti a szolgáltatás biztonsága és minősége alapján. A hulladékgazdálkodással kapcsolatos adatnyilvántartásban az OKIR részeként működő hulladékgazdálkodási információs rendszer működésében és ennek szabályozásában is érzékelhető a fejlődés. A hulladék keletkezéséről, hasznosításáról és ártalmatlanításáról az EU irányában két évente adatszolgáltatási kötelezettségünk van, ezt a kormány egy tavalyi rendeletében precízen szabályozta.

Ezenkívül a törvényjavaslatról hadd mondjam el, meg kell említenünk, hogy a törvényjavaslat célja, hogy a hulladékgazdálkodásról szóló törvény kiegészüljön azokkal az előírásokkal, amelyek biztosítják a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásban újra rendszerezített gyűjtőedények közszolgáltatási díjának alkalmazási módját. A szabályozás szükségessége abból adódik, hogy a törvény rezsicsökkentést szolgáló átmeneti rendelkezései az új gyűjtőedény-méretek bevezetésére nem tartalmaznak előírásokat. Ez a szabályozás a rezsicsökkentés eddigi eredményeit is meg fogja őrizni.

A törvényjavaslat uniós harmonizációs célokat is szolgál, ezenkívül, ahogy államtitkár úr is említette, a javaslat a szennyvízbegyűjtési közszolgáltatás kérdéseit is érinti. A törvényjavaslat az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosítására tesz javaslatot. A közszolgáltatás kiesése esetén a kormány által kijelölt állami szerv közérdekű szolgáltató kijelöléséről intézkedik az átmeneti ellátás érdekében, illetve szervezi a rendkívüli ellátást. Ehhez hasonló jogintézmény már létezik és eredményesen működik a hulladékgazdálkodási és kéményseprőipari közszolgáltatások esetében.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem a tisztelt országgyűlési képviselőket, hogy a törvényjavaslatot támogassanak szíveskedjenek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka a következő. Tessék!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Már meg sem lepődünk azon, hogy a hulladékról szóló törvénymódosítás az utolsó napirend. Valahogy mindig utolsó napirendként tárgyaljuk ezt a törvényt, biztosan azért, mert önök is tudják, hogy ez egy a közszolgáltatások közül, amelyet sikerült a Fidesz-KDNP-kormányoknak teljesen ellehetetleníteni, fenntarthatatlanná tenni és tönkretenni.

Több képviselőtársunktól is végighallgathattuk a kormánypárti képviselők közül, hogy a tartalmi összefoglalója ennek a törvénynek, hogy a hulladékok veszélyességi jellemzőit ülteti át, ezenkívül pedig az újonnan bevezetett gyűjtőedény-méretek esetében a díjmegállapítás szabályait határozza meg. Mint ahogy említettem, meg sem lepődünk, hogy utolsó-

ként tárgyaljuk, és azon sem lepődünk meg, hogy a hulladékról szóló törvény módosításában a kéményseprőipari közszolgáltatás problémáját is sajátos módon kívánják éppen újból megoldani. Ugyanúgy, ahogy a hulladékgazdálkodásnál, ugyanúgy a kéményseprésnél is a katasztrófavédelmi igazgatóságokra bízják majd a feladatot. Hogyha egyébként a kéményseprőipari cég azon a területen nem tud tovább szolgáltatni, akkor majd a katasztrófavédelmi igazgatóság közérdekű szolgáltatót tud kijelölni ezen a területen.

Bizonyára önök is értesültek róla és olvashatták a mai közleményét és most már számos közleményét a kéményseprőipari szakszervezetnek, aki a mai napon bejelentette azt, hogy december 21-ei határidővel 322 kéményseprő tette letétbe a felmondását pont azért, mert olyan bizonytalan helyzetbe hozták őket, ami számukra méltatlan. Ezek azok az emberek, akiket, amikor meglátnak a vidéki emberek, a vidéki lakosság, akkor a mai napig is megfogják a gombjukat, hiszen úgy tartjuk, hogy szerencsét hoznak. Ma azt érezhetik ezek az emberek, hogy valahogy a Fidesz-KDNP-kormány kétharmados többsége nekik nem hozott szerencsét, hiszen eredetileg március 10-én nyújtotta be a Fidesz-KDNP a kéményseprésről szóló új törvényt, amit azóta sem zártunk le, hiszen önök is szembesültek és rájöttek, hogy nem lehet végigvinni azt a törvényjavaslatot, amit önök benyújtottak.

A katasztrófavédelemhez került volna a lakossági kéményseprés. Amikor mi felvetettük önöknek, hogy mégis, akkor, ha a katasztrófavédelemhez kerülnek ezek az emberek, akkor ők rendvédelmi szervezet tagjai lesznek-e a továbbiakban, ha meg ezek a személyek, akik eddig végezték ezt a munkát, nem kerülnek át, akkor majd gyorstalpalóval hirtelen kiképzünk embereket, akik majd elvégzik ezeket a munkákat. Erre nem kaptunk választ, és miután akkora volt a felháborodás mind a szakma, mind az önkormányzatok, mind egyébként a lakosság részéről, ezért szerencsére meghátrált a kormány ennek a törvénynek a végigvitelén.

Viszont most láthatjuk, hogy ugyanúgy, ahogy a hulladékgazdálkodásban, itt is megteszik ezt a lépést, hogy amikor majd bebizonyosodik önök szerint, hogy biztos rosszul végzik ezek a szolgáltatók a munkájukat, akkor majd a katasztrófavédelem kijelölhet egy szolgáltatót ezeken a területeken. A katasztrófát, az a baj, hogy az önök kormánya okozta ezeken a területeken és most akkor a katasztrófavédelem megvédi ezt a katasztrófát. Azért megvan a maga bája a magyar nyelvnek ebben a kérdésben is.

Térjünk vissza a hulladékgazdálkodásra! Ezen közszolgáltatás finanszírozása évi 11-12 milliárd forintot hiánnyal küszködik, és már régóta mondjuk, hogy az ellehetetlenülés határán mozog. Önök mondják, hogy jó párszor riogat mindenki azzal, hogy az ellehetetlenülés szélén mozog ez a szektor, mégsem történik meg. Csak egyet nem figyelnek, mélyen tisztelt képviselőtársaim, hogy ezek a cégek

nagy részben önkormányzati tulajdonú cégek, amelyekben a polgármesterek ülnek, akik számára nem kérdés, hogy megpróbálják az utolsó lehetőségig fenntartani a szolgáltatást, hiszen a polgármesterről tudják, hogy hol lakik, és amikor először megtörténik majd az, hogy nem viszik el a szemetet a házak elől, és ott marad napokig, hetekig, akkor a polgármestert meg fogják találni a lakosok, és ezért az utolsó lehetőségig fön fogják tartani ezt a közszolgáltatást.

Csak egyet többször elmondtam már, hogy nemcsak a közszolgáltatást kell tudni fenntartani és olyan rendszert létrehozni, ami fenntartható, hanem ha egy eszköz elromlik ezeknél a cégeknél, akkor nekik valahogy ezt pótolni kell vagy újat kell vásárolni, vagy javíttatni kell, ezeket a költségeket is fel kell számolni, és csak úgy működhet ez a rendszer, hogyha fenntartható. Nem nyereséges cégeknek kell lenni ezeknek a cégeknek, ezt hangsúlyozzuk, mielőtt egyébként megint azzal jönnek, hogy mi csak a szolgáltatók oldalára állunk, szerintünk ezeknek a cégeknek ki kell jönni a pénzükből, egy fenntartható rendszert kell tudni létrehozni.

Már azt várom, hogy mikor lesz a következő lépésük. Határozati javaslatot én nyújtottam be pár héttel ezelőtt, amelyet azzal utasított el az önök helyettes államtitkára, hogy a hulladékgazdálkodás rendszerében nincs probléma, ezért határozati javaslatunkról nem is kell tárgyalni. Szerencsére államtitkár úr volt pont az, aki bevallotta, hogy igen, vannak a hulladékgazdálkodás rendszerének hibái és ezen majd módosítani kell. Ennek örülök, hogy bevallották, csak rossz, hogy akkor a miniszteriumban valószínűleg önök nem beszélnek egymással, mert-hogy tárgysorozatba se vesznek egy határozati javaslatot, ami próbál javítani rajta, vagy egyáltalán, csak le akar ülni és beszélni róla, mondjuk, nem utolsó napirendként, ahogy önök ezt a témát egyfolytában idehozzák elénk.

Attól félünk, hogy eltelik egy-két hét és újból módosítani fogjuk a hulladékgazdálkodásról és a hulladékokról szóló törvényt, amelyben már biztos, félok, hogy majd láthatjuk, hogy majd létrehoznak önök, ahogy szokták, egy nagy állami céget, amiben majd az önkormányzati tulajdonú közszolgáltatók majd biztos önkéntesen odaadják az összes eszközüket, mert majd az állam ebben a kérdésben jobban helyt tud állni, ő majd egy fenntartható rendszert tud létrehozni. Majd akkor nem fogunk meglepődni azon sem, hogyha rádöbbenek, hogy a sok kivetett díj, adó, útdíj, telefonadó, tranzakciós adó, ami ezeket a cégeket terheli, akkor majd véletlenül ennek az állami cégnek nehogy eltörléses kerüljön, mert önök is rádöbbenek, hogy fenntarthatatlan lesz ez a rendszer.

Az a baj, hogy látszik ebben is, mint ahogy sok, számos területen, egy a cél: elvenni ezeket az eszközöket, elvenni ezektől a szolgáltató cégektől a lehetőséget a rendszer fenntartására, és majd önök jól megoldják ezt a problémát, csak többször bebizonyosodott, az állam ebben nem tudta jól megoldani ezt a problémát.

(19.20)

Ez tipikusan egy olyan kérdés, amely jobb, ha közelebb van az emberekhez, jobb, ha közelebb van az önkormányzatokhoz, és hagyják egyébként tovább dolgozni azon cégeket, amelyek eddig tökéletesen elvégezték a munkájukat.

Éves szinten 40 milliárd forint nagyságrendű értéket veszítenek el ezek a cégek azzal, hogy a hulladékban rejlő hasznos anyagokat ahelyett, hogy kinyernék, hasznosítanak, inkább lerakják, mert jelen pillanatban nem tudják ezt máshogy megoldani. Mint ahogy Manninger képviselőtársam is elmondta, el kell jusson Magyarország is addig, hogy több mint 50 százalékát újrahasznosítsa ezeknek a termékeknek. De még Budapesten sem jutunk el ideig, hiszen a szelektív hulladékgyűjtő szigeteket önök felszámolták, így az üveget a mai napig nem tudja a lakosság hova rakni.

A szigetek megszűntek, ahova az üveget is le lehetett pakolni, a házaknál pedig csak papírt, műanyagot, egyéb hulladékot és fémet tudnak elhelyezni a lakosok. Az üveg szelektív gyűjtése a mai napig nem megoldott Budapesten, pedig azt gondolom, ez elég nagy mennyiségű üveg lenne. Hozzászoktattuk az embereket, hogy juttassák el a gyűjtőszigetekig, most pedig nincs hova rakniuk ezeket.

Azt látjuk, hogy a mai napon is több mint 170 ezer fő van ott, ahol a katasztrófavédelemnek kell kijelölni a közszolgáltatót, mert az ellehetetlenített rendszer miatt már nem képes az a hulladékgazdálkodó cég ellátni a munkát, aki eddig végezte. Ezt nem nevezném sikernek és nem nevezném egy jó hulladékgazdálkodási rendszernek. Azt gondoljuk, hogy le kellene ülniük a szakmával, ezekkel a cégekkel, a parlamenti pártokkal, és egy nyílt vitát kezdeményezni erről a kérdéstről.

Az lenne a korrekt és normális, ha nyíltan vitatni lehetne ezt a kérdést, és létrehoznánk egy olyan rendszert, amely fenntartható, egy olyan rendszert, amely mindenki számára jó, a lakosság számára is jó, az önkormányzati tulajdonú cégek számára is jó, és mint ahogy mondtam, nem nyereséges cégeknek kell ezeknek lenni, de fenn kell tudják magukat tartani. Nem ellehetetleníteni kell ezeket a cégeket, hogy einstandolni tudják majd a vagyont és minden egyebet, hanem egy normális rendszert kell tudni újra fenntartani.

Nagyon kíváncsi vagyok, hogy akkor heteken belül kapunk-e egy újabb hulladékról szóló törvénymódosítási javaslatot a Fidesz részéről, amelyben azt látjuk, hogy magukhoz húznak mindent és mindent einstandolnak.

Nagyon remélem, hogy ez nem így lesz, hanem végre meghallják az emberek és a szakma szavát, kéményseprésben, víziközmű-szolgáltatásban és hulladékgazdálkodásban is. Ez lenne a normális egy demokráciában, tisztelt képviselőtársaim.

Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Földi László képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Ma már mindenki egyetért abban, hogy a legjobb hulladék az, amit elő sem állítunk. Ezt most a hulladékról szóló törvényjavaslat apropóján is érdemes az eszünkbe vésnünk. A másik, közhelyszámba menő, ám éppen ezért mélyen igaz kijelentés, hogy nem minden hulladék szemét is egyben. A hulladék szelektív gyűjtése és újrahasznosítása tehát szintén közös feladatunk, elemi érdekünk.

Az előttünk fekvő törvénytervezet három fontos javaslatát már a kedves államtitkár úr, képviselőtársaim is említették, ezért nem kívánok erről különösképpen többet beszélni, de megemlítem azért, hogy az EU 2014-es rendelete értelmében a 3. melléklet alapján fontos nekünk is, hogy melyik az a hulladék, amelyik veszélyes vagy nem veszélyes, és ennek a pontos meghatározása kulcskérdés a további felhasználás szempontjából is.

A gyűjtőedényekről szintén beszéltek képviselőtársaim. El kell mondanom, hogy a mi vidékünkön, Cegléden és környékén már az önkormányzatok korábban meghozták azokat a határozatokat, amelyek 60 és 80 literes gyűjtőedényekkel kapcsolatosak. Ezeket használják ma már a szolgáltatók, illetve ebbe gyűjtik a szemetet. Azt is örömmel állapíthatom meg, hogy a környékünkön egyre jobb arányban működik a szelektív hulladékgyűjtés, ami szintén az új edényzet bevezetésével kulcskérdéssé vált.

Azt is fontosnak tartom elmondani, hogy a törvényjavaslat, amely most előttünk fekszik, megpróbálja azt a lépést megtenni, ami arról szól, hogy a közszolgáltatás a szolgáltatók kiválasztására irányuló eljárás eredménytelensége miatt vagy a szerződő fél jogellenes magatartása folytán átmenetileg szünetel. Ez nagyon fontos lehet a helyi közszolgáltatással kapcsolatban.

A hulladékgazdálkodás két alapfeltétele a folytonosság és a fenntarthatóság. Olyan közfeladatról van szó, amelynek ellátása a legjelentősebb gazdasági és közegészségügyi érdekek közé tartozik. A hulladékgazdálkodás ezért a lakosság, az önkormányzat és az állam közös felelőssége, megkövetelve e három szereplő zökkenőmentes együttműködését. A most tárgyalt törvényjavaslat ennek a szellemében vezet be fontos módosításokat, számítva a törvényhozás tagjainak támogató szavazatára. Köszönöm szíves figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik vezérszónokának. Tessék!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszöntöm a kevés számú képviselőtársaimat, akik ezen a késői órán figyelemmel kísérik, vagy legalábbis jelen vannak a vitán. Heringes Anita képviselőtársamnál kicsit optimistábban én azt mondom, hogy azért rakják mindig a környezetvédelemmel foglalkozó napirendeket az utolsó pontba, mert tudják, hogy a környe-

zetvédelemmel foglalkozó szakpolitikusok a legstrammbabbak a parlamentben, és ők bírják legjobban a kiképzést. Úgyhogy akár egy késő esti vagy éjszakai órán is szívesen vitáznak az általuk annyira szeretett témában, a környezetvédelmi kérdésekben, most éppen a hulladékgazdálkodási törvény kapcsán.

Alapvetően támogatható módosító javaslatról van szó, és tágabb kontextusba helyezte minden képviselőtársam ezt a problémakört. Valóban, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás a Jobbik álláspontja szerint sem működik jelen pillanatban megfelelően Magyarországon. Még mindig túlságosan lerakáscentrikus. Eleve ezek a regionális hulladéklerakók, illetve az egész rendszer nem jól lett kigondolva a véleményünk szerint, és egyébként szerintem az Európai Unióban ebben a formában máshol nem is nagyon alkalmazzák, hogy adott esetben száznál több településről vagy száz kilométer távolságból szállítsák egy lerakóra a hulladékot.

A többi ellenzéki párttal ellentétben mi nem félünk a hulladékégetéstől sem, ahogy egyébként Nyugat-Európában sem, és azt gondoljuk, hogy a lerakott hulladék mennyisége jelentősen csökkenthető lenne az energetikai hasznosítás által. De ez elhangzott, ha jól emlékszem, pont V. Németh Zsolt államtitkár úrtól egy korábbi vitában valaminek a kapcsán, a termékdíj kapcsán talán. Úgyhogy a kormány is - most, hogy Illés Zoltán kikerült a kormányból - talán elmozdul afelé, hogy hajlandó legyen modern, egyébként a környezetre minimális veszélyt jelentő és az emberi egészségre minimális veszélyt sem jelentő technológiákat a hulladék termikus hasznosítására alkalmazni. Akkor talán a hulladéklerakóra kerülő hulladék mennyisége még tovább fog csökkenni, és elmondhatjuk, hogy pozitív lépést tetünk ismét az ártalmatlanítás irányába, bár az európai uniós hulladékhierarchia csak a legutolsó lépcsőnek tekinti közvetlenül a lerakás előtt az energetikai célú hasznosítást.

Természetesen nekünk is az volna a célunk és minden épeszű, valamennyire környezettudatosan gondolkodó embernek, hogy ez a hulladékhierarchia be legyen tartva, hogy a megelőzés legyen a legfontosabb, utána jöjjön az anyagában történő újrahasznosítás, az energetikai újrahasznosítás, és csak a legvégén a sornak a lerakás. De jelen pillanatban a fogyasztói társadalom sajnos nem efelé halad. Olyan mennyiségben keletkezik a hulladék - a statisztikai adatok alapján Magyarországon is folyamatosan nő a háztartásokban keletkező hulladék mennyisége -, hogy emiatt a megelőzést jelen pillanatban sajnos illúzióként vagy utópiaként kell hogy kezeljük. Ehhez olyan globális érdekeket kellene megváltoztatni, amihez Magyarország és a magyar kormányzat, azt hiszem, jelen pillanatban elég kicsike.

De nekünk Magyarországon kell hogy „megvált-suk” a világot - idézőjelben -, itt kell elérnünk minél többet a környezetvédelem területén is. Bizony a magyar szabályozás adta lehetőségek között a megelőzésre is sokkal-sokkal nagyobb hangsúlyt lehetne fordítani. Ebben nem használ ki minden lehetőséget a kormány.

(19.30)

A hulladékgazdálkodási rendszerhez visszatérve bizony jócskán van még mit fejleszteni, akár az anyagában történő hasznosítás, és ahogy az előbb említettem, akár az energetikai hasznosítás terén.

Annak, hogy nem működnek ezek a regionális hulladéklerakó rendszerek, pont abban keresendő az oka, hogy tulajdonképpen kimaradt az a lépés pontosan, ami akár gazdaságossá is tehetné ezeket a létesítményeket, ez pedig a hulladék azon frakciójának, a kiválogatott hulladék nagy szervesanyag-tartalmú frakciójának az energetikai, termikus hasznosítása és az így keletkező hő vagy akár villamos áram hasznosítása, amely a jelenlegi rendszerben nem jelenik meg.

A lakossági hulladékgyűjtés kapcsán, amit a törvényjavaslat tartalmaz, az a kisebb méretű gyűjtőedények díjának a rendezése - csak hogy a konkrétumokra is rátérjek közben -, egy pozitív, üdvözlendő javaslat. Természetesen volt korábban is már probléma azzal, hogy a 110 literes vagy 120 literes gyűjtőedény volt az etalon, és a törvényben csak annak a díjtétele, díjmegállapítása szerepelt, holott a valóságban vannak olyan ingatlanhasználók, nemcsak nyaralótulajdonosok, hanem állandó ingatlanhasználók is, például egyedül élő kisnyugdíjasok, akiknél ezt az edény méretet sem éri el a keletkező hulladék mennyisége. Nekik 60 literes vagy 80 literes edény is adott esetben elegendő az ő szükségleteik fedezésére.

Mindezzel kapcsolatban nyilván lehetőség van visszaélésre is, mint a háztartási hulladékkal kapcsolatban általában, hogyha nem jó akár a törvényi vagy akár a helyi önkormányzati rendeleti szabályozás, mégpedig oly módon, hogy valaki kevesebb hulladék keletkezését jelenti be vagy aszerint kéri a gyűjtőedényt, mint amennyi valójában keletkezik nála. Ezért található még mindig rengeteg magyarországi település környékén egy ilyen hulladékgyűrtű, ugyanis sajnos a környezettudatosságban még nem értünk el olyan szintet, hogy ne gondolkodjanak abban a tisztelt kevésbé környezettudatos állampolgárok, hogy kihordják ezt a hulladékot akár az erdő szélére vagy a patakpartra, amiben ösztönözheti őket, ha ez a hulladékgazdálkodási jogszabályokban nem kerül szankcionálásra, illetve nyilván szankcionálásra kerül, de ahhoz, hogy szankcionálásra kerüljön, a tettenérés mint olyan szükséges. Ha ez önkormányzati területen történik, amennyiben nincs tettenérés, akkor az önkormányzat kötelessége ezt a hulladékot ártalmatlanításra elszállítani. Az önkormányzatnak pedig általában erre nincs megfelelő kerete.

Előfordul olyan eset is, konkrétan Rig Lajos képviselőtársammal beszélgetve, Tapolcán fordulhat elő, hogy egy komplett lomis piac egyetlen 110 literes edénybe gyűjti a hulladékát, mondván, hogy ő azzal nem sért törvényt, hogy bejelentette, neki keletkezik hulladéka, kikéri a szolgáltatótól a gyűjtőedényt, és a többi hulladék pedig ellenőrizetlen módon nyilván kikerül a közterületre, ahonnan az önkormányzatnak kell elvitetni az önkormányzat saját költségén. Ez semmiképpen nem egy követendő példa, és ezt törvényi szinten akár orvosolni kell vagy orvosolni kellene.

Áttérve a másik részére a javaslatnak, ami európai uniós kötelezettség-szegési eljárás kapcsán került be, az a hulladékcolajok gyűjtése, a hulladékcolajok kapcsán pedig a veszélyes hulladékok területére is nézzünk ki egy picit.

Az európai uniós akkori joganyagban, amikor a jogszabály el lett fogadva, az volt, hogy amennyiben műszaki, gazdasági és környezetvédelmi feltételek lehetővé teszik, akkor kell elkülönítetten gyűjteni a hulladékcolajokat. Most ez oly módon változott, hogy csak a műszaki feltételek kerülnek figyelembevételre. A műszaki feltételeknél egyébként nyilván gazdasági függvény is, hogy mindenhol meg lehet oldani valahogy, hogy külön lehessen gyűjteni, és akkor itt már be is lép egy gazdasági tényező, hogy mi az a költség, amit még azért bevállal egy hulladéktermelő, hogy elkülönítetten tudja gyűjteni a saját hulladékcolajait.

Ha veszélyes hulladék, akkor továbbra is a háztartásokban keletkező veszélyes hulladékokra kell még kitérnünk. Nagyon sokan a mai napig nincsenek abban ösztönözve és úgy általában a lakosság nincs abban ösztönözve, hogy a nála keletkező háztartási veszélyes hulladékot - akár a szárazelemeket, kiégett fénycsőket, lejárt szavatosságú gyógyszereket vagy akár a sütőzsiradékot - megfelelően kezelje, és azt ne a háztartási szemétként dobja, illetve ne a lefolyóba öntse, mert ezek potenciálisan nagy veszélyt jelentenek a környezetre, mert bár egy-egy háztartásban nagy mennyiség nem keletkezik belőle, de összességében mégis országos szinten olyan nagy mennyiségű, hogy ezeknek a hulladékáramoknak a gyűjtéséről, illetve az ártalmatlanításáról is gondoskodni kell, akár házhoz menő veszélyeshulladék-begyűjtő járatok vagy más egyéb formában.

Az, hogy az üzletekben, ahol forgalmaznak ilyen termékeket, ott ingyenesen vissza lehet adni és vissza lehet vinni, be lehet dobni gyűjtőbe a gyógyszertárban használt, lejárt szavatosságú gyógyszert, az elektronikai boltban elemet, akkumulátort vagy akár a használt elektronikai berendezést, nincsenek mégsem erre motiválva az emberek. Mint az előbb említettem, a környezettudatosság még nem érte el azt a szintet, hogy ezt önmaguktól megtegyék. Úgyhogy ennek a rendezése is mindenképpen szükséges volna ahhoz, azt gondolom, hogy nagyobb környezettudatosságban élhessünk.

Annyi szót vesztegetnék még a javaslatra, és nem húznám itt képviselőtársaim idejét tovább, hogy továbbra is a hulladékokról szóló törvény különbséget tesz veszélyes, inert és háztartási hulladék között, holott van egy óriási mennyiségű, iparban, a gazdálkodói szektorban keletkező hulladék, ami ezen kategóriák egyikébe sem sorolható be, mert nem háztartási hulladék, ugyanakkor nem veszélyes, tehát egy nem veszélyes ipari hulladék kategória, amit jobb híján, most nem tudom, hogy a háztartási hulladékhoz vagy jelen pillanatban hová lehet besorolni. Nyilván az EWC-kód megvan rá, a hulladékkatalogusból a megfelelő besorolást meg tudja kapni, de mint jogi kategória ipari nem veszélyes hulladék vagy nem háztartási nem veszélyes hulladék. Tehát nem tudom, milyen jogi kategória létezhetne erre, de

ez így nem jelenik meg a törvényben, pedig ez egy elég nagy mennyiségben keletkező hulladék. Ezt mint észrevételt szerettem volna elmondani.

Bár összességében nem tartjuk jónak a hazai hulladékgazdálkodás rendszerét, illetve azt az irányt, ami felé ez jelen pillanatban halad, ha azonban olyan jogszabály vagy törvényjavaslat kerül elének, amely ezt a rossz rendszert toldozgatja-foldozgatja, de mégiscsak pozitív irányba mozdítja el, azt az álláspontot szoktuk vallani, hogy rajtunk ne múljon. Mivel nem vagyunk abban a helyzetben, hogy teljesen átszabjuk a hazai hulladékgazdálkodási szabályozást, és abba az irányba mozdítsuk el, amelyre mi, mondjuk, a Jobbik elképzelése szerint azt szeretnénk, viszont nem állunk útjába olyan törvényt módosító javaslatnak, ami részben európai uniós előírásra, meg részben észszerűségi okokból is akár újabb úrmértéket, hulladékgyűjtődény-úrmértéket vagy akár egyéb részletszabályokat állapít meg.

Úgyhogy a Jobbik részéről támogatni tudjuk a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból. - V. Németh Zsolt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalások következnek most. Először Manning János, Fidesz. Parancsoljon!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindig, amikor ez a vita van, akkor az MSZP részéről elhangzik, hogy a jövő héten már nem viszik el a szemetet, csak majd a polgármesterek. Azt gondolom, hogy ez már annyiszor elhangzott, hogy most már tényleg nyugodtan mondhatjuk, hogy talán meg kellene nyugodni ebben a kérdésben.

Ha az elmúlt éveknek a hulladékgazdálkodás területén lévő eseményeit nézzük, akkor mégiscsak eredményekről számolhatunk be, hisz a legfontosabb az volt, hogy olcsóbb az embereknek a hulladékszállítás. Ez a rezsicsökkentésnek volt a része 2012 után. A 2012 előtti években jelentős áremelés volt, a fogyasztó árak színvonalát meghaladó áremelés volt minden évben. Tehát olcsóbb lett az emberek számára, ez volt a célja a kormánynak, a Fidesznek. Tehát én azt gondolom, hogy ez a legfontosabb, ha erről beszélünk. Egyébként a szolgáltatási színvonal is mindenképpen nőtt, a problémákkal együtt, hisz a háztól gyűjtés mindenképpen azt jelenti, hogy előre lépés történt, még akkor is, ha valóban vannak megoldandó kérdések. Erről a bizottsági ülésen hallhatunk. Tehát én azt gondolom, ez a legfontosabb. Talán azt tudnám mondani képviselőtársamnak, hogy az elmúlt 25 évben nagyon sok közműveget hallottam, és amikor díjmelésről volt szó, és nem emelheték úgy a díjakat, mint ők, akkor általában mindig azt mondták, hogy akkor jövő héten már veszélybe kerül a szolgáltatás.

(19.40)

Azt gondolom, hogy ennél alaposabban kell mindig elemezni a helyzetet, ez megtörtént. Vannak

problémák, kétségtelenül, már csak azért is, mert egy olyan piacról beszélünk, ahol 2012-ben két és félszeres volt a különbség a különböző cégek között a hulladékszállításban, tehát nagyon sok mindentől függ ez. Tehát ténylegesen nehéz kérdésekről van szó, de a szolgáltatás működik, és megvan a határozott iránya a további javításának. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Rig Lajos képviselő úr, Jobbik!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kívántam hozzászólni, bár Kepli képviselőtársam említette ezt a tapolcai esetet, és itt azt le kell szögezni, hogy az észak-balatoni hulladékgazdálkodási szervezetnek van egy nagy hulladékgyűjtő telepe, Királyszentistván, ami 130 település szemetét gyűjti össze. Ez közel 137 ezer lakás szemetét gyűjti egybe, ez óriási kapacitású, de véges a kapacitása. Hozzá kell tenni azt is, hogy olyan projektektől bukott el most a leégése kapcsán, ami valószínűleg veszélyeztetni fogja a későbbiekben a működését.

Említettük, hogy vannak visszaélések az úr tekintetében, tehát hogy valaki igénybe vesz egy szolgáltatást 120 literre, és sokkal több szemete keletkezik. Ez valóban megvan azoknál a lomis piacoknál, mert a cigányság nagy része ebből él, és az a baj, hogy nem lehet tetten érni őket, amikor ezeket a szemeteiket elszórják önkormányzati területen. Viszont ott van a másik, amit itt már említett az egyik képviselőtársam, hogy van lehetősége az önkormányzatnak, hogy kisebb ürmértékre is szerződést kössön. Ez kell is, főleg a 70 éves, idős korosztálynak, illetve azoknak az embereknek, akik életvitelszerűen és bejelentett lakcím szerint is csak ketten élnek abban a lakásban, mert ők nem termelnek egy 120 literes ürmértéknek megfelelő szemetet. Erről is beszéltünk.

Viszont, amit még el kell mondani, hogy a rezsi-csökkenés valóban okozott egy kis spórolást az ott élőknek, viszont a rezsi-csökkenésből származó kiesés a vállalkozásoknál, illetve még az állami cégek-nél is hiányként jelentkezik, és ezért még az önrészt is nagyon nehezen tudják egy KEOP-os pályázatnál például ők letenni, és ez okozza a fő veszélyt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Heringes Anita képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Manninger képviselőtársam nem figyelte szerintem kellőképpen, hiszen azt mondtam el, hogy a polgármesterek az utolsó vérükig fogják tartani magukat ehhez a rendszerhez, hogy elvigyék a szemetet, úgyhogy jelen pillanatban ez egy fenntarthatatlan rendszer.

Bármennyi arroganciával az arcán állhat, ülhet itt, képviselőtársam, az a baj, hogy szerintem most ön egy olyan beszédet mondott el, amivel nem tudják majd elérni azt, hogy einstandolni lehessen ezeket a cégeket. Úgyhogy szerintem gondolja meg, képviselő-

selőtársam, hogy hogyan fogalmaz, mert a végén ebből valami teljesen más dolog fog kijönni. Ezek a polgármesterek ki fognak tartani, ameddig csak tudnak, a rendszert fogják működtetni, ameddig csak bírják, csak minél több díjat, adót, járulékot vetnek még ki rájuk, az a rendszer működésének fenntarthatatlanságát fogja okozni, mert egy idő után, ha tönkremennek ezek az eszközök, nem lesz miből pótolni ezeket az eszközöket, képviselőtársam.

Az a baj, hogy tényleg attól félek, hogy egy céljuk van: a rendszert teljesen tönkretenni, majd utána az államnak magának megszerezni, einstandolni, ahogy ezt szokták mondani felénk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most normál felszólalások következ-
nének, de ilyenre nem jelentkezett senki, kétpercesre viszont igen, és minthogy nincsen normál hozzászólás, ezért automatikusan egy újabb kétperces kör következik, amiben Manninger képviselő úr az, aki szólni kíván. Parancsoljon!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak megjegyezni kívánám, hogy nem azért mosolyogtam; azért mosolyogtam képviselőtársam felszólalásán, mert mindig ezt mondja el. Nagyon sokszor hallottuk már, úgyhogy azt gondolom, bizottsági ülésektől kezdve hónapok óta halljuk azt, hogy mindjárt összeomlik a szemétszállítás. Azt gondolom, hogy tényleg megmosolyogtató ez az állítás, amit elmond, avval együtt, hogy természetesen azt gondolom, hogy rengeteg probléma van, ami megoldásra vár, tehát kétségtelenül mind az önkormányzatoktól, mindenütt tudjuk azt, hogy ez jelent problémákat. Természetesen a gazdálkodás mindig jelent problémákat. De azért javaslom a képviselőtársamnak - most nem akarok itt erről beszélni -, hogy egy kicsit több szempontból lássa a kérdést, hogy olvassa el az Állami Számvevőszék jelentését, mert az viszont a cégekről mond nagyon érdekes dolgokat.

Tehát azt gondolom, hogy természetesen vannak megoldandó kérdések, én arra kívántam felhívni a figyelmet, hogy mindamellett, milyen problémák vannak, amiket nekünk meg kell vitatni és a kormánynak meg kell oldani, az emberek számára mégis az volt a legfontosabb, hogy a szolgáltatási díjak csökkentek, és a szolgáltatásban nagyon sok pluszelem létezett és fog a következőkben is, mint ismertettem, hogy kötelességünk is, mert az uniós előírások erre vonatkozóan Magyarországon is érvényesek. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő! Természetesen mindenkinek jogában áll élni képviselői felszólalási lehetőségével. Azt javaslom, hogy a témáról, a tárgyról és ne egymásról beszélgessenek. Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Megfogadva elnök úr tanácsát, pontosan azért kér-

tem szót. Nem feltételezem sem a tőlem balra, sem a tőlem jobbra ülő frakcióról, sőt senkiről Magyarországon, hogy azt szeretné vagy az volna a célja, hogy Magyarországon olyan állapotok alakuljanak ki a hulladékszállításban, mint amilyenek, mondjuk, Nápoly utcáin voltak tapasztalhatóak, amikor egyszerűen megszűnt a szemétszállítás mint szolgáltatás, és elborította az utcákat a szemét. Egyébként a Fidesz-kormány új törvényjavaslatának megfelelően kizárólag állami és önkormányzati többségi tulajdonban működő társaságoknak és a politikai pártoknak is nyilvánvalóan az a célja, hogy Magyarországon működjön a szemétszállítás mint szolgáltatás. A polgármestereknek különösen ez a célja.

Azt gondolom, hogy ebben van egy pártok feletti konszenzus. Az, hogy máshogy képzeljük el, hogy hogyan tehető működőképesse ez a rendszer, és hogy ki sodorja, mondjuk, esetlegesen felelőtlen cselekedetei által a működőképeség határára, az megint egy másik kérdés. De hogy a magyar lakosság kedvező áron, a lehető legkedvezőbb áron jusson a szemétszállítási szolgáltatáshoz, hogy ez egy fix és mindig biztosan megjelenő szolgáltatás legyen, tehát a kukás autó minden héten az adott időpontban ott legyen és elvigye a szemetet, ez minden magyar állampolgárnak az egységes érdeke, és minden magyar országgyűlési képviselőnek is az egységes érdeke.

Úgyhogy azt gondolom, ezen kellene munkálkodnunk, és pontosan ezért mondtam a normál felszólalásomban, hogy amíg nem mozdulunk el egy olyan irányba, hogy a meglévő lehetőségeket a jelenlegi rendszerből kihozzuk, tehát amíg a hulladék termikus hasznosítása, polgári nevén a hulladékégetés irányába nem teszünk lépéseket, addig még olyan kiaknázatlan lehetőségeket tartunk rendszerben, amelyek még gazdaságosabbá és még olcsóbbá tehetik a szemétszállítást a magyar lakosság számára. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Heringes Anita képviselő asszony, MSZP.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Egyetlen apróságra még szeretném Manninger képviselőtársam figyelmét felhívni. Egyrészt arra, hogy sajnálom, hogy annó a határozati javaslatot nem tudta támogatni, amikor most ön szerint is van hiba ebben a rendszerben. Annak megvan a bája, hogy az Állami Számvevőszék tájékoztatóját pont a törvénytervezés előtt hozzák ide és osztják ki nekünk, ezzel is alátámasztva, hogy akkor majd miért is kell önök szerint ezeket a cégeket beszántani.

Egyetlenegy mondatot szeretnék elmondani, ami sok mindent elmond egyébként az ÁSZ-jelentésről. Nyilván nekik ez a feladatuk, hogy ezt leírják, de pont azért, hogy önök azt mondják, hogy olyan díjakat kell majd kivetni, amit az emberek be tudnak fizetni, egyetlenegy mondatot szeretnék idézni az ÁSZ-jelentésből: „Az ÁSZ ellenőrzési tapasztalatai szerint a kilenc hulladékgazdálkodási közszolgáltatást nyújtó társaság kétharmada nem tartotta be a

jogszabályi előírásokat, mivel nem kezdeményezte a jegyzőnél a díjhátralék adó módjára történő behajtását.”

Tudják, kedves képviselőtársaim, ez a teljes dráma. Az emberek nem tudják kifizetni ezt a díjtételt jelen pillanatban, és ezt írja le az ÁSZ, hogy ezeknek az önkormányzati tulajdonú cégeknek a vezetői, a polgármesterek emberként jártak el. Ha ezt fel lehet vetni ÁSZ-ként, ez rendben van, de azt gondolom, hogy képviselőként ezt nem lehet helyesnek tartani. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr jelzi, hogy kíván reagálni. V. Németh Zsolt államtitkár úré a szó, tessék!

(19.50)

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal akartam kezdeni, hogy megköszönöm a színvonalas vitát, de megmondom őszintén, hogy ez az utóbbi hozzászólás ettől visszatart, mert ez egy elképesztően demagóg gondolat volt, képviselő asszony. Ugyanis, ha most nem tudják kifizetni az emberek a díjat, akkor miért tudták volna az önök idejében? Ugyanis a rezsicsökkenés miatt a díj most kevesebb, mint ami az önök idején volt. Ez egy elképesztő, semmivel alá nem támasztható gondolat volt.

Egyébként merészelem azt mondani, hogy Magyarországon a hulladékgazdálkodás egésze eredményes, a környező országokhoz képest is. Persze, tudunk olyan példákat felmutatni Nyugat-Európai országokból, amelyek mutatóit még nem érjük el, azonban különösen Kepli Lajos hozzászólása kapcsán tartom figyelemre méltónak azt, hogy mi állandóan beleragadunk a közszolgáltatásról szóló vitába, holott ez az összes hulladék mennyiségének a negyedét sem teszi ki. Tehát nagyon fontos odafigyelni a többi elemre is, például az építési bontási törmelék-re, vagy az ön által említett ipari hulladékokra, amelyek hasznosítására jóval nagyobb potenciál van. Hadd mondjak egy példát: az európai uniós szabályozás folytán tíz megvizsgált országból tízben a szennyeztelen kitermelt föld kapásból hulladék. Tehát valamennyien beláthatjuk, hogy lehet itt más megoldásokat is keresni, például melléktermékké minősíteni valamilyen eljárásban, és bizony vissza fogjuk még hozni a hulladéktörvénybe ezeket a szabályozásokat. De most a betervezett javaslat apropója a hulladék keretirányelv 3. számú mellékletének átültetése volt, és előlött nagy vita nem volt itt a Házban, ezért erre nem térek ki.

Heringes Anitának mondom újra, ha százszor elmondja, akkor én is százszor elmondom, hogy Magyarországon nincs szükségellátás egy településen sem, ideiglenes ellátás van, és nincs ellátatlan tele-

pülés sem. Nagyon hosszú ez a 24. óra, már ezt hallgatjuk lassan már egy éve, hogy itt a vég, össze fog omlani az egész, nem viszik el a hulladékot. De elviszik, azóta is elviszik. Közel sem állítom azt, hogy ne lenne probléma ebben a szegmensben. Egy átmeneti állapot van, amely reményeink szerint hamarosan lezárul, a kormányzat dolgozik a közszolgáltatás koncepcióján, ami hamarosan a Ház elé is kerülhet. Addig viszont biztosítjuk a szolgáltatást, most például azzal, hogy ha ön a kormány.hu-ra rátéved, akkor azt látja, hogy 3,3 milliárdot fogunk újólag biztosítani a közszolgáltatóknak, be lehet nyújtani a pályázataikat a működésük biztosítása céljából.

Ön állandóan - ez is fontos - a közszolgáltatókról beszél, az önkormányzatokról, mi pedig a szolgáltatást igénybe vevő lakosokról. Még egyszer hangsúlyozom, lehet, hogy kellemetlen ma ebben a helyzetben működni, dolgozni egy közszolgáltatást végző cég vezetőjének, egy önkormányzati vezetőnek, de egészen kellemes a szolgáltatást igénybe vevő lakosnak, mert olcsóbban kap egyre jobb szolgáltatást. S most ez a törvény arról szól, hogy egy újabb intézkedést hozunk arra, hogy ez az olcsóbb szolgáltatás még olcsóbb legyen. Ugyanis nem csupán arról van szó, amit Rig Lajos képviselő úr mondott, hogy az önkormányzatnak van lehetősége a kisebb edényre, hanem kötelezettsége van a cégnek, hogy a kisebb edény lehetőségét is felajánlja, 60-asat, illetve 80-asat, a 60-asat az egyéni lakosoknak, a 80-asat pedig más személyeknek. Ennek pedig az az oka, hogy mi úgy gondoljuk, nemcsak regulákkal, szabályokkal, kötelezettségekkel kell rászorítani a lakosokat arra, hogy a szelektálást végrehajtsák, hanem azzal is, hogy megérje. Márpedig akkor éri meg, ha ő szelektál, külön rakja a papírt, a fémeket és a műanyagot, elkülönítetten gyűjti, s akkor nyilvánvalóan kevesebb lesz a hulladék a vegyes edényben, következésképp kevesebbet is fizessen. Most ezt fogjuk érvényesíteni. E díjkalkuláció módját rögzíti ez a törvény.

Ez egyébként bevált azokon a helyeken, ahol még törvény nélkül is megtették ezt, és ennek következtében jelentősen nő Magyarországon az elkülönítetten gyűjtött hulladék mennyisége. Amíg 2010-ben 34,8 százalék volt, 2014-ben már meghaladja a 40 százalékot az újrahasznosítható hulladék mennyisége. El fogjuk érni az 50 százalékot is! De nem azért fontos ez, mert az Európai Unió ezt előírja, hanem azért, mert hozzátartozik a kulturált életünkhöz, hogy hasznosítsuk a műanyagot, valamint a fenntarthatóság biztosítása miatt.

Hadd mondjak egy adatot a képviselő asszonyoknak: az üvegyűjtés esetén valóban vannak gondok. E tekintetben két kísérleti programot is végrehajtottunk az országban. Növelni kell az üvegnél a hasznosítható mennyiséget. Budapesten annak ellenére, hogy a szolgáltatók több pontot megszüntettek, hatszáz helyen jelenleg is lehetőség van erre. Úgy tűnik, ez még most is kevés, ezért keressük annak a lehetőségét, hogy ennek az anyagáramnak az esetleg az üveg hasznosítását biztosítani tudjuk.

Mindent összevetve köszönöm a hozzászólásokat, valamennyi képviselő és képviselő asszony környezet

iránti elkötelezettségét. S abban bízom, hogy ha az Országgyűlés elé kerül a törvény - ez abszolút nincs kizárva -, akkor hasonló lelkesedéssel és a környezet iránti elkötelezettséggel fogják azt fogadni. Most pedig bízom abban, hogy a részletes vitát követően is támogatni fogják ezt a javaslatot, ha újra a tisztelt Ház elé kerül. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kulcsár Gergely képviselő úr, Jobbik: „Mennyire szolgálja hazánk érdekeit a kormány honvédelmi politikája?” címmel. Parancsoljon!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mint ismeretes, a 2014-es walesi NATO-csúcson a tagállamok egy olyan készenléti akciótervről döntöttek, amelyben létrehoznának egyfajta vezetési irányítási központi rendszert Kelet- és Közép-Európa hét országában a megnövekedett biztonsági kockázatok miatt. Ennek eredményeként a kormány önként felajánlotta annak lehetőségét, hogy a NATO Székesfehérváron gyors reagálású hadtestek koordinálására szolgáló központot hozzon létre, véleményünk szerint ezáltal szüktelen kockázatoknak kiteve hazánkat.

Mára tisztán látható, hogy amit kezdetben egy „tervező irodaként” próbált bemutatni a kormány, az egy 40 fős NATO-parancsnokságot jelent, amely a rendkívül magas készenléti erők koordinálása mellett létrehozni kíván a térségünkben egy 5 ezer fős gyors reagálású kontingenst, amelyet 48 órán belüli mozgósításra tudnának használni. Ezt legutóbb a NATO védelmi minisztereinek tanácskozásán pár hete eldöntötték, tehát ezt tényként kezelhetjük.

Egyértelműen érzékelhető, hogy a Közép-Európában zajló amerikai katonai műveletek, a kecskeméti és a pápai légi bázis fejlesztése, a Közép-Európát átfogó koordinációs rendszer nem védelmi fejlesztés, ahogy az sem, amit az imént említettem, ugyanis a NATO amerikai vezetésének ezen agresszív, demonstratív lépései, illetve a folyamatos fegyvertelepítések, állomásoztatások és egyre intenzívebb hadgyakorlatok nem az orosz-ukrán konfliktus megoldására, a helyzet csillapítására szolgálnak, hanem annak eszkalálódásához vezethetnek, ezáltal veszélybe sodorva Magyarországot és a térség országait.

Felhívom a figyelmet arra is, hogy a gyors reagálású erők és központjaik elsődleges célpontok lehetnek egy fegyveres konfliktus esetén, és szintúgy célpontul szolgálhatnak az Iszlám Állam terroristáinak. Mint tudjuk, kormányunk küldte Irakba katonáinkat felelőtlen módon az Iszlám Állam ellen. Választ várnánk a honvédelmi vezetéstől - most nem tudunk választ várni, hiszen nincs itt egyetlenegy kormányképviselő sem - azokra a kérdésekre, nem gondolják-

e úgy a vezetőink, a kormány tagjai, hogy az amerikai geopolitikai célok feltétel nélküli kiszolgálása értelmetlen veszélybe sodorja hazánkat.

(20.00)

Nem gondolják-e úgy, hogy azzal, hogy önként felajánlották a NATO-nak a központ létrehozását, nem lesz-e célpont egy esetleges konfliktusban hazánk, veszélynek kitéve ezzel a magyar állampolgárokat? Sok minden másról is beszélhetnék honvédelem kapcsán, akár a balti légtérvédelemben való részvételről, ami szintén kockázatos, vagy a V4 harccsoportba Ukrajna beviteléről, de az élet átírja a dolgokat, így az az egyik internetes portálon megjelent mai hír, miszerint Dankó Istvánnak, a Honvédelmi Minisztérium jelenlegi közigazgatási államtitkáranak a tárcánál végzett munkája mellett négy állami cég igazgatóságában van betöltött elnöki pozíciója. Dankó István, akit 2013 januárjában neveztek ki közigazgatási államtitkárrá, 2014 nyarán vált átláthatóvá. Ezt a négy, a HM irányítása alá tartozó, 100 százalékosan állami tulajdonú cégben betöltött igazgatósági elnöki poszt is bizonyítja. Ezzel megvalósult gyakorlatilag a magyar hadiipar egy kézben összpontosítása. Amellett, hogy az államtitkári fizetése közel 1 millió forint, még a négy közül az egyik cégben 500 ezer forint, a másikban 230 ezer forint fizetés jár neki, és a másik két cégben költségtérítést fizetnek az államtitkár úrnak.

Az is érdekes dolog, amire szintén kitér ez a cikk, hogy ezen vállalatok számos közbeszerzési megbízást nyertek, összesen több milliárd forint értékben. A beszerzéseket végrehajtó beszerzési hivatalt is a közigazgatási államtitkár, azaz Dankó István felügyeli. Ez azt jelenti, hogy direkt befolyása van rá. Ő hagyja jóvá az eljárások lefolytatását, megismerheti valamennyi információt a megrendelő és a pályázó oldaláról is, ami gyakorlatilag kizárja, hogy a közbeszerzésekben más cégek is egyenlő eséllyel indulhassanak.

Aggályaink vannak ezzel kapcsolatban. A hatályos jogszabályok szerint az ajánlatkérői pozícióban lévő személy nem lehet olyan társaságban tisztségviselő, amelyik közbeszerzési eljárásban indul. Ezért az államtitkár sem lehetne egyszerre közbeszerzési eljárás megbízója és ajánlatkérője. Komoly összeférhetlenséget látunk itt, és ebben az ügyben is várnánk a tárca álláspontját. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik: „Butaságra kárhozzatva - Integráció kérdőjelekkel I.” címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásom címének első fele Jean-Paul Brighelli könyvére, az iskolák programozott haláláról szóló Butaságra kárhozzatva című műre utal. Az iskolaügy problémáiról beszélve, ahány megszólaló, annyi vélemény, de abban talán

még mindenki egyetért, hogy a többségtől leszakadt rétegek felzárkóztatásában kardinális szerep jut az integrációs programoknak. Ezek megfelelő kidolgozása viszont már többször képezi vita tárgyát. A dolog fontossága pedig prioritást kellene hogy élvezzen, hiszen a rosszul kivitelezett integráció könnyen a visszájára is fordulhat, és nemhogy elsimítaná a társadalmi ellentéteket, de a halmozottan hátrányos helyzetű rétegek csak még frusztráltabbá, a normaként állított társadalmi csoportok - mondjuk, teljes joggal - pedig csak még elzárkózóbbá válnak.

Ha az integráció csupán arról szól, hogy a társadalmi együttélés különféle színterein erővel összezárják az embereket, akkor könnyen a visszájára fordulhatnak a dolgok, és az állandó kudarcélmények a fokozódó feszültségek zsákutcájába terelhetik ezeket a folyamatokat. Az Európai Unió fejlettebb, gazdagabb államaiban több szakember bevonásával olyan csökkentett létszámú osztályokban folyik a felzárkóztatás, ahol a hátrányokkal küzdő, integrálandó diákok aránya nem múlja felül az integrációs mintaként állított tanulók arányát.

De látva az egyre szaporodó nyugat-európai „no go” zónákat, az egyre veszélyesebbé váló gettókat, kijelenthetjük, hogy még így sem koronázza nagy siker ezt az emberfeletti pedagógiai munkát. Sajnos természetesen kell megállapítani, hogy nem mindenki integrálható, hiszen akarata ellenére senkit sem lehet boldogítani, a társadalmi felzárkózás pedig, mint a legtöbb dolog, szintén nem egytényezős folyamat.

Hogy hazai terepen maradjunk, még a szélsőjobb oldali elhajlással nehezen vádolható Glatz Ferenc is úgy vélekedett, hogy a kisebbség és a többség összeilleszkedésének valós szociális, kulturális, szókásrendi nehézségei vannak, nem az előítéletek miatt van cigánykérdés, hanem a cigányság és a nem cigányság együttélésének valós problémái miatt.

Az integráció a sokszor deus ex machinaként beállított állami ráfordításokon túl óriási egyéni akaratot, elszántságot is feltételez. Minden tisztelet azoké, akik erre képesek. Erre hoz könyvében egyébként Brighelli hajmeresztően negatív példákat, amikor a Franciaországban bevezetett és óriási összegekkel telepumpált kiemelt oktatási körzetekről ír. „Ezeknek a kamaszoknak a családi példaképei bűnözők, a háziállataik pitbullok és rottweilerek. Ők már az általános iskolában megismerik a könnyebb drogot, de ezen kívül semmi mást.”

De nem kell Franciaországig menni a hasonló példákért, hiszen hány meg hány magyarországi falusi iskolában, városi szakképzőben vívunk szinte reménytelen küzdelmet a tanárok nálunk is! Igazságtalan dolog lenne a megoldást csupán tőlük várni, igazságtalan lenne a túlterhelt, PÖCS-ökkel, akarom mondani, BECS-ekkel riogatott, portfólió által frusztrált pedagógusoktól egyfajta közhasznú übermensch szerep elvárása, megkövetelése. Ugyan a halmozottan hátrányos helyzetű társadalmi rétegek integrációjában nagy szerep hárul a közoktatási intézményekre, de a sikerre vívó út további fontos gazdasági, társadalmi, politikai feltételeket követel. Egyébként magam is tíz évig egy vidéki szakképző

iskolában tanítottam, egy tipikus gladiátorképzőben - a diákok nevezték ezt így -, ahol igen magas a cigány, illetve a halmozottan hátrányos vagy hátrányos helyzetű tanulók aránya. És mindenféle farizeus ájtatoskodás nélkül el kell mondanom, hogy semmiféle Hiller vagy Hoffmann pedagógiai érdemrend nem ér fel annak örömeivel, amikor egy-egy volt tanítvány messziről rám köszön az utcán, vagy éppen a kukásautó fedélzetéről kiinteget nekem.

Tényleg, egyébként mit mondjon az ember azoknak a diákoknak, akiknek már a második generációja nő fel úgy, hogy nem látták a szülőket rendszeresen dolgozni menni, és napjaikat jó esetben is csak ideiglenesen strukturálta a közmunka. A vidék nyomorba süppedt, mert munka és perspektíva nincs. Hogy is lenne, mondjuk, egy olyan megyében, ahol a települések fele haldoklik, ez Somogyország, és néhány évtized múlva már csak a történelmi atlaszokban látjuk majd ezeknek a településeknek a nyomát.

A kiút csak munkahelyek létrehozása lehet, itt viszont újra nagy szerep jut az oktatásnak, mert munkaerő-fejlesztés nélkül a kor igényeinek megfelelő munkahelyteremtés is elképzelhetetlen. Nagyon egyszerűen úgy is lehetne fogalmazni, hogy nem lesz munka, ha nincs iskolázottság, nincsenek ismeretek, nincsenek kompetenciák, márpedig a cigányság és a leszakadt rétegek társadalmi beilleszkedése csak az iskolán és a munkán át vezethet. De

egy öt évvel ezelőtt írt cikkében Salamon Konrád a válságba jutott hazai iskolaügyben már egyenesen az európai civilizáció válságának kivetülését látja. *(Az elnök csejget.)*

Ha elnök úr megengedi, még fölolvassám ezt az idézetet. Salamon Konrád írja: „...a magyar iskola-rendszer összeomlott, tisztelet az elszigetelt kivételeknek és a lehetetlen körülmények között is helytállni akaró pedagógusoknak. Összeomlott, mert az iskolákat jelentős részben műveletlen és neveletlen fiatalok tömegei fejezik be vagy hagyják el, akik nem alkalmasak a munkavállalásra, és nem hajlandók a társadalmi együttélés legelemibb szabályainak betartására sem”. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Képviselő úr, gondolom, értékeli, hogy értékeltem a kérését. Személyes érintettség címén pedig mégsem kérhetek magamtól szót *(Derűltség.)* - egyébként sem kértem volna, csak jelzem mindezt.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalásom végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését.

Az **ülésszakát bezárom**. Jó éjszakát kívánok mindenkinek!

(Az ülésnap 20 óra 8 perckor ért véget.)

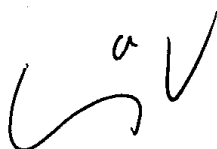
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUOTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)